መዝሙረ ፡ ዳዊት ።

መዝሙር ፡ ፩ ።

፩፡ ምስጉን ፡ ነው ፡ በክፉዎች ፡ ምክር ፡ ያልሄደ ፥
በኃጢአተኞችም ፡ መንገድ ፡ ያልቆመ ፥
በዋዘኞችም ፡ ወንበር ፡ ያልተቀመጠ ።
፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፥
ሕጉንም ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ ያስባል ።
፫፡ እርሱም ፡ በውኃ ፡ ፈሳሾች ፡ ዳር ፡ እንደ ፡ ተተ
ከለች ፥
ፍሬዋን ፡ በየጊዜዋ ፡ እንደምትሰጥ ፥
ቅጠልዋም ፡ እንደማይረግፍ ፡ ዛፍ ፡ ይሆናል ፡
የሚሠራውም ፡ ሁሉ ፡ ይከናወንለታል ።
፬፡ ክፉዎች ፡ እንዲህ ፡ አይደሉም ፥
ነገር ፡ ግን ፡ ነፋስ ፡ ጠርጎ ፡ እንደሚወስደው ፡
ትቢያ ፡ ናቸው ።
፭፡ ስለዚህ ፡ ክፉዎች ፡ በፍርድ ፥
ኃጢአተኞችም ፡ በጻድቃን ፡ ማኅበር ፡ አይ
ቆሙም ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ያውቃ
ልና ፥
የክፉዎች ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ትጠፋለች ።

መዝሙር ፡ ፪ ።

፩፡ አሕዛብ ፡ ለምን ፡ ያጕረመርማሉ ?
ወገኖችስ ፡ ለምን ፡ ከንቱን ፡ ይናገራሉ ?
፪፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ተነሡ ፥
አለቆችም ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በመሲሑ ፡ ላይ ፡
እንዲህ ፡ ሲሉ ፡ ተማከሩ ፡—
፫፡ ማሰርያቸውን ፡ እንበጥስ ፥
ገመዳቸውንም ፡ ከእኛ ፡ እንጣል ።
፬፡ በሰማይ ፡ የሚኖር ፡ እርሱ ፡ ይሥቃል ፥
ጌታም ፡ ይሣለቅባቸዋል ።
፭፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በቍጣው ፡ ይናገራቸዋል ፥
በመዓቱም ፡ ያውከናቸዋል ።
፮፡ እኔ ፡ ግን ፡ ንጉሤን ፡ ሾምሁ ፡
በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ በጽዮን ፡ ላይ ።
፯፡ ትእዛዙን ፡ እናገራለሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ አለኝ ፡— አንተ ፡ ልጄ ፡ ነህ ፡
እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወለድሁህ ።
፰፡ ለምነኝ ፥ አሕዛብን ፡ ለርስትህ ፡
የምድርንም ፡ ዳርቻ ፡ ለግዛትህ ፡ እሰጥሃለሁ ።
፱፡ በብረት ፡ በትር ፡ ትጠብቃቸዋለህ ፥
እንደ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ዕቃም ፡ ትቀጠቅጣቸዋለህ ።
፲፡ አሁንም ፡ እናንት ፡ ነገሥታት ፥ ልብ ፡ አድርጉ ፡
እናንት ፡ የምድር ፡ ፈራጆችም ፡ ተገሠጹ ።
፲፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፍርሃት ፡ ተገዙ ፥
በረዓድም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
፲፪፡ ተግሣጹን ፡ ተቀበሉ ፡ ጌታ ፡ እንዳይቈጣ ፡
እናንተም ፡ በመንገድ ፡ እንዳትጠፉ ፥
ቍጣው ፡ ፈጥና ፡ ትነድዳለችና ።
በእርሱ ፡ የታመኑ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ።

መዝሙር ፡ ፫ ።

ከልጁ ፡ ከአቤሴሎም ፡ ፊት ፡ በሸሸ ፡ ጊዜ ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፡ የሚያስጨንቁኝ ፡ ምንኛ ፡ በዙ ! ፩፡
በኔ ፡ ላይ ፡ የሚቆሙት ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ነፍሴን ፡— ፪፡
አምላክስ ፡ አያድንሽም ፡ አልዋት ።
አንተ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ መጠጊያዬ ፡ ነህ፥ ፫፡
ክብሬንና ፡ ራሴንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የምታደርገው ፡
አንተ ፡ ነህ ።
በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ፥ ፬፡
ከተቀደሰ ፡ ተራራውም ፡ ይሰማኛል ።
እኔ ፡ ተኛሁ ፡ አንቀላፋሁም ፡ ፭፡
እግዚአብሔርም ፡ ደግፎኛልና ፡ ነቃሁ ።
ከሚከብቡኝ ፡ ከአእላፍ ፡ ሕዝብ ፡ አልፈራም ። ፮፡
ተነሥ ፥ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ አድነኝ ፡ ፯፡
አንተ ፡ የጠላቶቼን ፡ መንጋጋ ፡ መትተሃልና ፥
የክፉዎችንም ፡ ጥርስ ፡ ሰብረሃልና ።
ማዳን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፥ ፰፡
በረከትህም ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፬ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በበገናዎች ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

የጽድቄ ፡ አምላክ ፡ በጠራሁት ፡ ጊዜ ፡ መለሰልኝ ፥ ፩፡
በጭንቀቴም ፡ አሰፋህልኝ ፡
ማረኝ ፥ ጸሎቴንም ፡ ስማ ።
እናንት ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ፪፡
ልባችሁን ፡ታከብዳላችሁ ?
ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ለምን ፡ ትወድዳላችሁ ? ሐሰ
ትንም ፡ ለምን ፡ ትሻላችሁ ?
እግዚአብሔር ፡ በጻድቁ ፡ እንደ ፡ ተገለጠ ፡ እወቁ ፡ ፫፡
እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በተጣራሁ ፡ ጊዜ ፡
ይሰማኛል ።
ተቈጡ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ኃጢአትን ፡ አታድርጉ ፡ ፬፡
በመኝታችሁ ፡ ሳላችሁ ፡ በልባችሁ ፡ አስቡ ፡
ዝም ፡ በሉ ።
የጽድቅን ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፥ በእግዚአብሔ ፭፡
ርም ፡ ታመኑ ።
በጎውን ፡ ማን ፡ ያሳየናል ? የሚሉ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ። ፮፡
አቤቱ ፥ የፊትህ ፡ ብርሃን ፡ በላያችን ፡ ታወቀ ።
በልቤ ፡ ደስታን ፡ ሰጠኸኝ ፡ ፯፡
ከስንዴ ፡ ፍሬና ፡ ከወይን ፡ ከዘይትም ፡ ይልቅ ፡
በዛ ።
በሰላም ፡ እተኛለሁ ፡ አንቀላፋለሁም ፡ ፰፡
አቤቱ ፥ አንተ ፡ ብቻህን ፡ በእምነት ፡ አሳድረኸ
ኛልና ።

መዝሙር ፡ ፭ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በዋሽንት ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ ቃሌን ፡ አድምጥ ፥
ጩኸቴንም ፡ አስተውል ፤
፪ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ አድምጥ ፥
ንጉሤና ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥
አቤቱ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ እጸልያለሁና ።
፫ በማለዳ ፡ ድምፄን ፡ ትሰማለህ ፥
በማለዳ ፡ በፊትህ ፡ እቆማለሁ ፥ እጠብቃለሁም ።
፬ አንተ ፡ በደልን ፡ የማትወድድ ፡ አምላክ ፡ ነህና ፤
ክፉ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አያድርም ።
፭ በከንቱ ፡ የሚመኩ ፡ በዓይኖችህ ፡ ፊት ፡ አይኖ
ሩም ፤
ክፉ ፡ አድራጊዎችን ፡ ሁሉ ፡ ጠላህ ።
፮ ሐሰትን ፡ የሚናገሩትን ፡ ታጠፋቸዋለህ ፤
ደም ፡ አፍሳሹንና ፡ ሸንጋዩን ፡ ሰው ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ይጸየፋል ።
፯ እኔ ፡ ግን ፡ በምሕረትህ ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡
እገባለሁ ፤
አንተን ፡ በመፍራት ፡ ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ መቅ
ደስ ፡ እሰግዳለሁ ።
፰ አቤቱ ፥ ስለ ፡ ጠላቶቼ ፡ በጽድቅህ ፡ ምራኝ ፤
መንገዴን ፡ በፊትህ ፡ አቅና ።
፱ በአፋቸው ፡ እውነት ፡ የለምና ፥
ልባቸውም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤
ጕሮሮአቸው ፡ የተከፈተ ፡ መቃብር ፡ ነው ፤
በምላሳቸው ፡ ይሸነግላሉ ።
፲ አቤቱ ፥ ፍረድባቸው ፥ በምክራቸውም ፡ ይው
ደቁ ፤
ስለ ፡ ክፋታቸውም ፡ ብዛት ፡ አሳድዳቸው ፥
እነርሱ ፡ ዐምፀውብሃልና ።
፲፩ በአንተ ፡ የሚታመኑት ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይላ
ቸዋል ፤
ለዘላለሙ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፥ እነርሱንም ፡ ትጠ
ብቃለህ ፤
ስምህንም ፡ የሚወድዱ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ይመ
ካሉ ።
፲፪ አንተ ፡ ጻድቁን ፡ ትባርከዋለህና ፤
አቤቱ ፥ እንደ ፡ ጋሻ ፡ በሞገስ ፡ ከለልኸን ።

መዝሙር ፡ ፮ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በበገናዎች ፡ ስለ ፡ ስምንተኛ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ በቍጣህ ፡ አትቅሠፈኝ ፥
በመዓትህም ፡ አትገሥጸኝ ።
፪ ድውይ ፡ ነኝና ፡ አቤቱ ፥ ማረኝ ፤
አጥንቶቼ ፡ ታውከዋልና ፡ ፈውሰኝ ።
፫ ነፍሴም ፡ እጅግ ፡ ታወከች ፤
አንተም ፡ አቤቱ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ?
፬ አቤቱ ፥ ተመለስ ፡ ነፍሴንም ፡ አድናት ፥
ስለ ፡ ቸርነትህም ፡ አድነኝ ።
፭ በሞት ፡ የሚያስብህ ፡ የለምና ፥
በሲኦልም ፡ የሚያመሰግንህ ፡ ማን ፡ ነው ?
በጭንቀቴ ፡ ደከምሁ ፤ ፮
ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ አልጋዬን ፡ አጥባለሁ ፥
በዕንባዬም ፡ መኝታዬን ፡ አርሳለሁ ።
ዓይኔ ፡ ከቍጣ ፡ ዕንባ ፡ የተነሣ ፡ ታወከች ፤ ፯
ከጠላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ የተነሣ ፡ አረጀሁ ።
ዓመፃን ፡ የምታደርጉ ፡ ሁሉ ፥ ከእኔ ፡ ራቁ ፥ ፰
እግዚአብሔር ፡ የልቅሶዬን ፡ ቃል ፡ ሰምቶአልና ።
እግዚአብሔር ፡ ልመናዬን ፡ ሰማኝ ፤ ፱
እግዚአብሔር ፡ ጸሎቴን ፡ ተቀበለ ።
ጠላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ እጅግም ፡ ይጐስቍሉ ፤ ፲
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፥ በፍጥነትም ፡ ይፈሩ ።

መዝሙር ፡ ፯ ።

ስለ ፡ ብንያማዊ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ኩዝ ፡ ቃል ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የዘመረው ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ በአንተ ፡ ታመንሁ ፤ ፩
ከሚያሳድዱኝ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝና ፡ አውጣኝ ፥
ነፍሴን ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ነጥቀው ፡ እንዳይሰብ ፪
ሩዋት ፥
የሚያድንና ፡ የሚታደግ ፡ ሳይኖር ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ እንዲህስ ፡ ካደረግሁ ፥ ፫
ዓመፃም ፡ በእጄ ፡ ቢኖር ፥
ክፉ ፡ ላደረጉብኝም ፡ ክፉን ፡ መልሼላቸው ፡ ፬
ብሆን ፥
ጠላቴንም ፡ በከንቱ ፡ ገፍቼው ፡ ብሆን ፥
ጠላት ፡ ነፍሴን ፡ ያሳድዳት ፡ ያግኛትም ፥ ፭
ሕይወቴንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይርገጣት ፥
ክብሬንም ፡ በትቢያ ፡ ላይ ፡ ያዋርዳት ።
አቤቱ ፥ በመዓትህ ፡ ተነሥ ፥ ፮
በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ በቍጣ ፡ ተነሣባቸው ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ ባዘዝኸው ፡ ትእዛዝ ፡ ንቃ ።
የአሕዛብም ፡ ጉባኤ ፡ ይከብብሃል ፥ ፯
በእነርሱም ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ከፍታ ፡ ተመለስ ።
እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ይፈርዳል ፤ ፰
አቤቱ ፥ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ፍረድልኝ ፥
እንደ ፡ የዋህነቴም ፡ ይሁንልኝ ።
የኀጥአን ፡ ክፋት ፡ ይጥፋ ፥ ፱
ጻድቁን ፡ ግን ፡ አቅና ፤
እግዚአብሔር ፡ ልቡናንና ፡ ኵላሊትን ፡ ይመረ
ምራል ።
እግዚአብሔር ፡ የጽድቅ ፡ ጋሻዬ ፡ ነው ፡ ፲
ልበ ፡ ቅኖችን ፡ የሚያድናቸው ።
እግዚአብሔር ፡ የእውነት ፡ ዳኛ ፡ ነው ፥ ፲፩
ኃይለኛም ፡ ታጋሽም ፡ ነው ፥
ሁልጊዜም ፡ አይቈጣም ።
በትመለሱ ፡ ግን ፡ ሰይፉን ፡ ይስላል ፥ ፲፪
ቀስቱን ፡ ገተረ ፡ አዘጋጀም ፤
የሞት ፡ መሣርያንም ፡ አዘጋጀበት ፥ ፲፫
ፍላጻዎቹንም ፡ የሚቃጠሉ ፡ አደረገ ።
እነሆ ፥ በዓመፃ ፡ ተጨነቀ ፤ ፲፬
ጉዳትን ፡ ፀነሰ ፡ ኃጢአትንም ፡ ወለደ ።
ጕድጓድን ፡ ማሰ ፡ ቈፈረም ። ፲፭
በደረገውም ፡ ጕድጓድ ፡ ይወድቃል ።

፲፮ ጉዳቱ ፡ በራሱ ፡ ይመለሳል ÷
ዓመፃውም ፡ በአናቱ ፡ ላይ ፡ ትወርዳለች ።
፲፯ እግዚአብሔርን ፡ እንደ ፡ ጽድቁ ፡ መጠን ፡ አመሰግናለሁ ÷
ለልዑል ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ እዘምራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፰ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በዋሽንት ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፡ ጌታችን ÷ ስምህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ተመሰገነ ÷
ምስጋናህ ፡ በሰማዮች ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ።
፪ ከሕፃናትና ፡ ከሚጠቡ ፡ ልጆች ፡ አፍ ፡ ምስጋናን ፡ አዘጋጀህ ፡ ስለ ፡ ጠላትህ ÷
ጠላትንና ፡ ቂመኛን ፡ ለማጥፋት ።
፫ የጣቶችህን ፡ ሥራ ፡ ሰማዮችን ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ÷
ጨረቃንና ፡ ከዋክብትን ፡ አንተ ፡ የሠራሃቸውን ÷
፬ ታስበው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ትጐበኘውም ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፭ ከመላእክት ፡ እጅግ ፡ ጥቂት ፡ አሳነስኸው ፤
በክብርና ፡ በምስጋና ፡ ዘውድ ፡ ከለልኸው ።
፮ በእጆችህም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾምኸው ፡
ሁሉን ፡ ከእግሮቹ ፡ በታች ፡ አስገዛህለት ÷
፯ በጎችንም ፡ ላሞችንም ፡ ሁሉ ÷
ደግሞም ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡ እንስሶች ÷
፰ የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ የባሕርንም ፡ ዓሦች ÷
በባሕር ፡ መንገድ ፡ የሚሄደውንም ፡ ሁሉ ።
፱ አቤቱ ፡ ጌታችን ÷ ስምህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ተመሰገነ ።

መዝሙር ፡ ፱ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በሙትላቤን ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ÷ በልቤ ፡ ሁሉ ፡ አመሰግንሃለሁ ÷
ተአምራትህንም ፡ ሁሉ ፡ እነግራለሁ ።
፪ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ÷ ሐሤትንም ፡ አደርጋለሁ ፡
ልዑል ፡ ሆይ ÷ ለስምህ ፡ እዘምራለሁ ።
፫ ጠላቶቼ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ በተመለሱ ፡ ጊዜ ÷
ይሰናከላሉ ፡ ከፊትህም ፡ ይጠፋሉ ።
፬ ፍርዴንና ፡ በቀሌን ፡ አድርገህልኛልና ፡
ጽድቅን ፡ እየፈረድህ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ ተቀመጥህ ።
፭ አሕዛብን ፡ ገሠጽህ ÷ ኃንጉዎችንም ፡ አጠፋህ ÷
ስማቸውንም ፡ ለዘላለም ፡ ደመሰስህ ።
፮ ጠላቶች ፡ በጦር ፡ ለዘላለም ፡ ጠፉ ÷
ከተሞቻቸውንም ፡ አፈረስህ ÷
ዝክራቸውም ፡ በአንድነት ፡ ጠፋ ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ÷
ዙፋኑንም ፡ ለመፍረድ ፡ አዘጋጀ ፤
፰ እርሱም ፡ ዓለምን ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳታል ÷
አሕዛብንም ፡ በቅንነት ፡ ይዳኛቸዋል ።
እግዚአብሔርም ፡ ለድሆች ፡ መጠጊያ ፡ ሆናቸው ÷ ፱
እርሱም ፡ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ረዳታቸው ፡ ነው ።
ስምህን ፡ የሚያውቁ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ይታመናሉ ÷ ፲
አቤቱ ÷ የሚሹህን ፡ አትተዋቸውምና ።
በጽዮን ፡ ለሚኖር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ÷ ፲፩
በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ አደራረጉን ፡ ንገሩ ፤
ደማቸውን ፡ የሚመራመር ፡ እርሱ ፡ አስቦአልና ÷ ፲፪
የድሆችንም ፡ ጩኸት ፡ አልረሳምና ።
አቤቱ ÷ እዘንልኝ ÷ ጠላቶቼም ፡ የሚያመጡብኝን ፡ መከራ ፡ እይ ÷ ፲፫
ከሞት ፡ ደጆች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የምታደርገኝ ፡
ምስጋናውን ፡ ሁሉ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ፲፬
በጽዮን ፡ ልጅ ፡ በደጆችዋ ፡
በማዳንህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
አሕዛብ ፡ በሠሩት ፡ ጕድጓድ ፡ ወደቁ ÷ ፲፭
በዚያችም ፡ በሸሸጉት ፡ ወጥመድ ፡ እግራቸው ፡ ተጠመደች ።
እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ በማድረግ ፡ የታወቀ ፡ ነው ፡ ፲፮
ኃጢአተኛው ፡ በእጆቹ ፡ ሥራ ፡ ተጠመደ ።
ኃጢአተኞች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይመለሳሉ ÷ ፲፯
እግዚአብሔርን ፡ የሚረሱ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ።
ድሀ ፡ ለዘላለም ፡ አይረሳምና ÷ ፲፰
የችግረኞችም ፡ ተስፋቸው ፡ ለዘላለም ፡ አይጠፋም ።
አቤቱ ÷ ተነሥ ፡ ሰውም ፡ አይበርታ ÷ ፲፱
አሕዛብም ፡ በፊትህ ፡ ይፈረድባቸው ።
አቤቱ ÷ ፍርሃትን ፡ በላያቸው ፡ ጫንባቸው ፡ ፳
አሕዛብ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ይወቁ ።

(መዝሙር ፡ ፲ ፡ በሰብራይስጥ ፡)

አቤቱ ÷ ለምን ፡ ርቀህ ፡ ቆምህ ? (፩)፳፩
በመከራም ፡ ጊዜ ፡ ለምን ፡ ትሰወራለህ ?
በኃጢአተኛ ፡ ትዕቢት ፡ ድሀ ፡ ይናደዳል ፡ (፪)፳፪
በሰቡት ፡ ተንኰላቸው ፡ ተጠመዱ ።
ኃጢአተኛ ፡ በነፍሱ ፡ ፈቃድ ፡ ይወደሳልና ÷ (፫)፳፫
ዓመፀኛም ፡ ይባርካል ።
ኃጢአተኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አበሳጨው ÷ (፬)፳፬
እንደ ፡ ቍጣውም ፡ ብዛት ፡ አይመራመረውም ፡
በእርሱ ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔር ፡ የለም ።
መንገዱ ፡ ሁሉ ፡ የረከሰ ፡ ነው ÷ (፭)፳፭
ፍርድህም ፡ በፊቱ ፡ የፈረሰ ፡ ነው ÷
ጠላቶችንም ፡ ሁሉ ፡ ይገዛቸዋል ።
በልቡ ፡ ይላል ፡— ለልጅ ፡ ልጅ ፡ አልታወክም ፡ (፮)፳፮
ክፉም ፡ አያገኘኝም ።
አፉ ፡ መርገምንና ፡ ሽንገላን ፡ ተንኰልን ፡ የተመላ ፡ ነው ፡ (፯)፳፯
ከምላሱ ፡ በታች ፡ ጉዳትና ፡ መከራ ፡ ነው ።
በመንደሮች ፡ መሸመቂያ ፡ ይቀመጣል ፡ (፰)፳፰
ንጹሓንን ፡ በስውር ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፤
ዓይኖቹም ፡ ወደ ፡ ድኃ ፡ ይመለከታሉ ።

(፱)፳፱ እንደ ፡ አንበሳ ፡ በችፍግ ፡ ዱር ፡ በስውር ፡ ይሸምቃል ፤
ድሀውን ፡ ለመንጠቅ ፡ ያደባል ፤
ድሀውን ፡ ይነጥቀዋል ፡ በአሽክላውም ፡ ይስበዋል ።
(፲)፴ ድሀ ፡ ይዋረዳል ÷ ይጐብጣል ፤
በኃያላኑም ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ።
(፲፩)፴፩ በልቡም ፡ ይላል ፡— እግዚአብሔር ፡ረስቶኛል ፡
ፊቱንም ፡ እንዳያይ ፡ ፊቱን ፡ ሰወረ ።
(፲፪)፴፪ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ተነሥ ፡ እጅህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትበል ፤
ድሆችን ፡ አትርሳ ።
(፲፫)፴፫ ኃጢአተኛ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቈጣው ?
በልቡ ፡— አይመራመረኝም ፡ ይላልና ።
(፲፬)፴፬ አየኸው ÷ አንተ ፡ ክፋትንና ፡ ቍጣን ፡ ትመለከታለህና ÷
በእጅህ ፡ ፍዳውን ፡ ለመስጠት ፤
ድሀ ፡ ራሱን ፡ ለአንተ ፡ ይተዋል ÷
ለድሀ ፡ አደግም ፡ ረዳቱ ፡ አንተ ፡ ነህ ።
(፲፭)፴፭ የኃጢአተኛንና ፡ የክፉን ፡ ክንድ ፡ ስበር ÷
የኃጢአቱንም ፡ ብድራት ፡ ክፈል ፡ ሌላ ፡ እስከ ማይገኝ ፡ ድረስ ።
(፲፮)፴፮ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይነግሣል ፤
አሕዛብ ፡ ከምድሩ ፡ ይጠፋሉ ።
(፲፯)፴፯ እግዚአብሔር ፡ የድሆችን ፡ ምኞት ፡ ሰማ ÷
ጆሮውም ፡ የልባቸውን ፡ አሳብ ፡ አደመጠች ÷
(፲፰)፴፰ ፍርዱ ፡ ለድሀ ፡ አደግና ፡ ለችግረኛ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ÷
ሰዎች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፋቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ማድረግ ፡ እንዳይደግሙ ።

መዝሙር ፡ ፲ ፡ (፲፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ፤
ነፍሴን ፡— እንደ ፡ ወፍ ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ተቅበዝበዥ ፡ እንዴት ፡ ትሉአታላችሁ ?
፪ ኃጢአተኞች ፡ እነሆ ፡ ቀስታቸውን ፡ ገትረዋልና ÷
ፍላጻቸውንም ፡ በአውታር ፡ አዘጋጅተዋልና ÷
ልበ ፡ ቅኖችን ፡ በስውር ፡ ይነድፉ ፡ ዘንድ ።
፫ አንተ ፡ የሠራኸውን ፡ እነሆ ፡ እነርሱ ፡ አፍርሰዋልና ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ምን ፡ አደረገ ?
፬ እግዚአብሔር ፡ በተቀደሰው ፡ መቅደሱ ፡ ነው ፡
እግዚአብሔር ÷ ዙፋኑ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፡
ዓይኖቹ ፡ ወደ ፡ ድሀ ፡ ይመለከታሉ ÷
ቅንድቦቹም ፡ የሰው ፡ ልጆችን ፡ ይመረምራሉ ።
፭ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅንና ፡ ኃጥእን ፡ ይመረምራል ፤
ዓመፃን ፡ የወደዳት ፡ ግን ፡ ነፍሱን ፡ ጠልቶአል ።
፮ ወጥመድ ፡ በኃጥአን ፡ ላይ ፡ ያዘንባል ፡
እሳትና ፡ ዲን ፡ ሀውሎ ፡ ነፋስም ፡ የጽዋቸው ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነውና ÷ ጽድቅንም ፡ ይወድዳል ፤ ፯
ቅንነት ፡ ግን ፡ ፊቱን ፡ ታየዋለች ።

መዝሙር ፡ ፲፩ ፡ (፲፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ÷ ስለ ፡ ስምንተኛ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ አድነኝ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ አልቆአልና ÷ ፩
ከሰው ፡ ልጆችም ፡ መተማመን ፡ ጐድሎአልና ።
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ይናገራሉ ፤ ፪
በሽንገላ ፡ ከንፈር ፡ ሁለት ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ ይናገራሉ ።
የሽንገላን ፡ ከንፈሮች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጠፋቸዋል ÷ ፫
ታላቅ ፡ ነገርን ፡ የምትናገረውንም ፡ ምላስ ፤
ምላሳችንን ፡ እናበረታለን ፤ ፬
ከንፈራችን ፡ የእኛ ፡ ነው ÷ ጌታችን ፡ ማን ፡ ነው ? የሚሉትን ።
ስለ ፡ ድሆች ፡ መከራ ÷ ስለ ፡ ችግረኞች ፡ ጩኸት ፡ ፭
እግዚአብሔር ፡— አሁን ፡ እነሣለሁ ፡ ይላል ፤
መድኃኒትን ፡ አደርጋለሁ ÷ በላዩም ፡ እገልጣለሁ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተፈተነ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ተጣራ ፡ ብር ፡ ፮
የእግዚአብሔር ፡ ቃላት ፡ የነጹ ፡ ቃላት ፡ ናቸው ።
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ጠብቀን ÷ ፯
ከዚህችም ፡ ትውልድ ፡ ለዘላለም ፡ ታደገን ።
በሰው ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ምናምንቴ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ፰
ክፉዎች ፡ በዙሪያው ፡ ሁሉ ፡ ይመላለሳሉ ።

መዝሙር ፡ ፲፪ ፡ (፲፫)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ፈጽመህ ፡ ትረሳኛለህ ? ፩
እስከ ፡ መቼስ ፡ ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ ትሰውራለህ ?
እስከ ፡ መቼ ፡ በነፍሴ ፡ እመካከራለሁ ? ፪
ትካዜስ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይሆናል ?
እስከ ፡ መቼ ፡ ጠላቴ ፡ በላዬ ፡ ይኰፈሳል ?
አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ እየኝ ፡ ስማኝም ! ፫
ጠላቴ ፡— አሸነፍሁት ፡ እንዳይል ÷
የሚያስጨንቁኝም ፡ እኔ ፡ ብናወጥ ፡ ደስ ፡ እንዳይላቸው ÷ ፬
ለሞትም ፡ እንዳልተኛ ፡ ዓይኖቼን ፡ አብራ ።
እኔ ፡ ግን ፡ በቸርነትህ ፡ ታመንሁ ÷ ፭
ልቤም ፡ በመድኃኒትህ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
የረዳኝን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ÷ ፮
ለልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ስምም ፡ እዘምራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፲፫ ፡ (፲፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

ሰነፍ ፡ በልቡ ፡— አምላክ ፡ የለም ፡ ይላል ። ፩
በሥራቸው ፡ ረከሱ ÷ ጐሰቈሉ ፤
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚሠራ ፡ የለም ።

፪ የሚያስተውል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈ
ልግ ፡ እንዳለ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ የሰው ፡ ልጆችን ፡
ተመለከተ ።
፫ ሁሉ ፡ ዐመፁ ፡ በአንድነትም ፡ ረከሱ ፤
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚሠራ ፡ የለም ፤ አንድም ፡ ስንኳ ፡
የለም ።
፬ ጕሮሮአቸው ፡ የተከፈተ ፡ መቃብር ፡ ነው ፥
በምላሳቸው ፡ሸነገሉ ፤
፭ ከከንፈራቸው ፡ በታች ፡ የእባብ ፡ መርዝ ፡ አለ ፤
አፋቸው ፡ መርገምንና ፡ መራራን ፡ ተሞልቶ
አል ፤
፮ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ እግራቸው ፡ ፈጣን ፡ ነው ፤
ጥፋትና ፡ ጕስቍልና ፡ በመንገዳቸው ፡ አለ ፥
የሰላምን ፡ መንገድ ፡ አላወቁአትምና ፤
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በዓይናቸው ፡ ፊት ፡
የለም ።
፯ ሕዝቤን ፡ እንደ ፡ እንጀራ ፡ የሚበሉ ፡
ኃጢአት ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ በውኑ ፡ አያውቁ
ምን ?
እግዚአብሔርንም ፡ አይጠሩትም ።
፰ በዚያ ፡ በታላቅ ፡ ፍርሃት ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ፥
እግዚአብሔር ፡ በጻድቃን ፡ ትውልድ ፡ ዘንድ ፡
ነውና ።
፱ የድሆችን ፡ ምክር ፡ አሳፈራችሁ ፥
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ተስፋቸው ፡ ነው ።
፲ ከጽዮን ፡ መድኃኒትን ፡ ለእስራኤል ፡ ማን ፡ ይሰ
ጣል ?
እግዚአብሔር ፡ የሕዝቡን ፡ ምርኮ ፡ በመለሰ ፡
ጊዜ ፥
ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፥ እስራኤልም ፡ ሐሤት ፡
ያደርጋል ።

መዝሙር ፡ ፲፬ ፡ (፲፭)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ በድንኳንህ ፡ ውስጥ ፡ ማን ፡ ያድራል ?
በተቀደሰውም ፡ ተራራህ ፡ ማን ፡ ይኖራል ?
፪ በቅንነት ፡ የሚሄድ ፥ ጽድቅንም ፡ የሚያደርግ ፥
በልቡም ፡ እውነትን ፡ የሚናገር ።
፫ በአንደበቱ ፡ የማይሸነግል ፥
በባልንጀራው ፡ ላይ ፡ ክፋትን ፡ የማያደርግ ፥
ዘመዶቹንም ፡ የማይሰድብ ።
፬ ኃጢአተኛ ፡ በፊቱ ፡ የተናቀ ፥
እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈሩትን ፡ የሚያከብር ፥
ለባልንጀራው ፡ የሚምል ፡ የማይከዳም ።
፭ ገንዘቡን ፡ በአራጣ ፡ የማያበድር ፥
በንጹሑ ፡ ላይ ፡ መማለጃን ፡ የማይቀበል ።
እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ለዘላለም ፡ አይታወ
ክም ።

መዝሙር ፡ ፲፭ ፡ (፲፮)

የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩ አቤቱ ፥ በአንተ ፡ ታምኘለሁና ፡ ጠብቀኝ ።
፪ እግዚአብሔርን ፦ አንተ ፡ ጌታዬ ፡ ነህ ፡ አልሁ ፤
ከአንተ ፡ በቀር ፡ በጎነት ፡ የለኝም ።
ፈቃድህ ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ባሉት ፡ ቅዱሳንና ፡ ፫
ክቡራን ፡ ላይ ፡ ነው ።
ወደ ፡ ሌላ ፡ ለሚፋጠኑት ፡ መከራቸው ፡ ይበዛል ፤ ፬
የቍርባናቸውን ፡ ደም ፡ እኔ ፡ አላፈስሰውም ፥
ስማቸውንም ፡ በከንፈሬ ፡ አልጠራም ።
እግዚአብሔር ፡ የርስቴ ፡ እድል ፡ ፈንታና ፡ ፭
ጽዋዬ ፡ ነው ፥
ዕጣዬንም ፡ የምታጠና ፡ አንተ ፡ ነህ ።
ገመድ ፡ በማረ ፡ ስፍራ ፡ ወደቀችልኝ ፥ ፮
ርስቴም ፡ ተዋበችልኝ ።
የመከረኝን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እባርካለሁ ፤ ፯
ደግሞም ፡ በሌሊት ፡ ኵላሊቶቼ ፡ ይገሥጹኛል ።
ሁልጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፊቴ ፡ አየዋለሁ ፤ ፰
በቀኜ ፡ ነውና ፡ አልታወክም ።
ስለዚህ ፡ ልቤን ፡ ደስ ፡ አለው ፡ ፱
ምላሴም ፡ ሐሤት ፡ አደረገች ፤
ሥጋዬ ፡ ደግሞ ፡ በተስፋ ፡ ታድራለች ፤
ነፍሴን ፡ በሲኦል ፡ አትተዋትምና ፥ ፲
ቅዱስህንም ፡ መበስበስን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ አትተ
ወውም ።
የሕይወትን ፡ መንገድ ፡ አሳየኸኝ ፤ ፲፩
ከፊትህ ፡ ጋር ፡ ደስታን ፡ አጠገብኸኝ ፥
በቀኝህም ፡ የዘላለም ፡ ፍሥሐ ፡ አለ ።

መዝሙር ፡ ፲፮ ፡ (፲፯)

የዳዊት ፡ ጸሎት ።

አቤቱ ፥ ጽድቄን ፡ ስማ ፡ ጩኸቴንም ፡ አድምጥ ፤ ፩
በተንኰለኛም ፡ ከንፈር ፡ ያልሆነውን ፡ ጸሎቴን ፡
አድምጥ ።
ፍርዴ ፡ ከፊትህ ፡ ይውጣ ፥ ፪
ዓይኖችህም ፡ በቅንነት ፡ ይዩ ።
ልቤን ፡ ፈተንኸው ፡ በሌሊትም ፡ ጐበኘኸኝ ፤ ፫
ፈተንኸኝ ፥ ምንም ፡ አላገኘህብኝም ።
የሰውን ፡ ሥራ ፡ አፌ ፡ እንዳይናገር ፡ ፈቃዴ ፡ ፬
ነው ፤
ስለ ፡ ከንፈሮችህ ፡ ቃል ፡ ጭንቅ ፡ የሆኑ ፡ መንገ
ዶችን ፡ ጠበቅሁ ።
እግሮች ፡ እንዳይናወጡ ፡ አረማመዴን ፡ በመን ፭
ገድህ ፡ አጽና ።
አቤቱ ፥ ሰምተኸኛልና ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጠራሁ ፤ ፮
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፥ ቃሌንም ፡ ስማ ።
የሚያምኑህን ፡ ከሚቃወሙ ፡ በቀኝህ ፡ የምታ ፯
ድናቸው ፥
ቸርነትህን ፡ ድንቅ ፡ አድርገህ ፡ ግለጠው ።
እንደ ፡ ዓይን ፡ ብሌን ፡ ጠብቀኝ ፥ ፰
በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ ሰውረኝ ፡
ከሚያስጨንቁኝ ፡ ከኃጢአተኞች ፥ ፱
ነፍሴንም ፡ ከሚከብቡአት ፡ ከጠላቶቼ ።
አንጀታቸውን ፡ በስብ ፡ ቋጠሩ ፥ ፲
በአፋቸውም ፡ ትዕቢትን ፡ ተናገሩ ።
አሁንም ፡ እርምጃችንን ፡ ከበቡ ፤ ፲፩
ዓይናቸውን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረጉ ።
እርሱ ፡ ንጥቂያን ፡ እንደሚናፍቅ ፡ አንበሳ ፡ ፲፪

ተሸጕጦም ፡ እንደሚኖር ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡
ደቦል ፡ ነው ።
፲፫ አቤቱ ተነሥ ፤ ቀድመህ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ጣለው ፤
ነፍሴን ፡ ከኃጢአተኛ ፡ በሰይፍህ ፡ አድናት ።
፲፬ አቤቱ ፥ ከሰዎች ፥
እድል ፡ ፈንታቸው ፡ በሕይወታቸው ፡ ከሆነች ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ሰዎች ፡ በእጅህ ፡ አድነኝ ፤
ከሰወርኸው ፡ መዝገብህ ፡ ሆዳቸውን ፡ አጠገብህ ፤
ልጆቻቸው ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡
የተረፋቸውንም ፡ ለሕፃናቶቻቸው ፡ ያተርፋሉ ።
፲፭ እኔ ፡ ግን ፡ በጽድቅ ፡ ፊትህን ፡ አያለሁ ፤
ክብርህን ፡ ሳይ ፡ እጠግባለሁ ።

መዝሙር ፡ ፲፯ ፡ (፲፰ ፡)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ከሳኦል ፡ እጅና ፡ ከጠላቶቹ ፡
ሁሉ ፡ እጅ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባዳነው ፡ ቀን ፡ በዚህ ፡
መዝሙር ፡ ቃል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተናገረው ፡
የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ። እንዲ
ህም ፡ አለ ፦

፩ አቤቱ ፡ ጕልበቴ ፡ ሆይ ፥ እወድድሃለሁ ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ዓለቴ ፥ አምባዬ ፥ መድኃኒቴ ፥
አምላኬ ፥ በእርሱም ፡ የምተማመንበት ፡ ረዳቴ ፥
መታመኛዬና ፡ የደኅንነቴ ፡ ቀንድ ፡ መጠጊያ
ዬም ፡ ነው ።
፫ ምስጋና ፡ የሚገባውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠ
ራለሁ ፥
ከጠላቶቼም ፡ እድናለሁ ።
፬ የሞት ፡ ጣር ፡ ያዘኝ ፥
የዓመፅ ፡ ፈሳሽም ፡ አስፈራኝ ፤
፭ የሲኦል ፡ ጣር ፡ ከበበኝ ፤
የሞት ፡ ወጥመድም ፡ ደረሰብኝ ።
፮ በጨነቀኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠራሁት ፥
ወደ ፡ አምላኬም ፡ ጮኽሁ ፤
ከመቅደሱም ፡ ቃሌን ፡ ሰማኝ ፥
ጩኸቴም ፡ በፊቱ ፡ ወደ ፡ ጆሮው ፡ ገባ ።
፯ ምድርም ፡ ተንቀጠቀጠች ፡ ተናወጠችም ፥
የተራሮችም ፡ መሠረቶች ፡ ተነቃነቁ ፥
እግዚአብሔርም ፡ ተቈጥቶአልና ፡ ተንቀጠ
ቀጡ ።
፰ ከቍጣው ፡ ጢስ ፡ ወጣ ፥ ከፊቱም ፡ የሚበላ ፡
እሳት ፡ ነደደ ፤
ፍምም ፡ ከእርሱ ፡ በራ ።
፱ ሰማዮችን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረገ ፡ ወረደም ፥
ጨለማ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ ነበረ ።
፲ በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ በረረ ፥
በነፋስም ፡ ክንፍ ፡ በረረ ።
፲፩ መሰወሪያውን ፡ ጨለማ ፡ አደረገ ፤
በዙሪያውም ፡ ድንኳኑ ፤
በደመናት ፡ ውስጥ ፡ የጨለማ ፡ ውኃ ፡ ነበረ ።
፲፪ በፊቱ ፡ ካለው ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፡ ደመናትና ፡
በረዶ ፡
የእሳት ፡ ፍምም ፡ አለፉ ።
፲፫ እግዚአብሔርም ፡ ከሰማያት ፡ አንጐደጐደ ፥
ልዑልም ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ።
ፍላጻውን ፡ ላከ ፡ በተናቸውም ፤ ፲፬
መብረቆችን ፡ አበዛ ፡ አወከቸውም ።
አቤቱ ፥ ከዘለፋህ ፡ ፲፭
ከመዓትህም ፡ መንፈስ ፡ እስትንፋስ ፡ የተነሣ ፥
የውኆች ፡ ምንጮች ፡ ታዩ ፥
የዓለም ፡ መሠረቶችም ፡ ተገለጡ ።
ከላይ ፡ ሰደደ ፡ ወሰደኝም ፥ ፲፮
ከብዙ ፡ ውኆችም ፡ አወጣኝ ።
ከብርቱዎች ፡ ጠላቶቼ ፡ ፲፯
ከሚጠሉኝም ፡ አዳነኝ ፥ በርትተውብኝ ፡ ነበርና ።
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ደረሱብኝ ፤ ፲፰
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ደገፋዬ ፡ ሆነ ።
ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራም ፡ አወጣኝ ፤ ፲፱
ወድዶኛልና ፡ አዳነኝ ።
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ይከፍለኛል ! ፳
እንደ ፡ እጄ ፡ ንጽሕና ፡ ይመልስልኛል ።
የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ ጠብቄአለሁና ፥ ፳፩
በአምላኬም ፡ አላመፅሁም ።
ፍርዱ ፡ ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ነበረና ፥ ፳፪
ሥርዓቱንም ፡ ከፊቴ ፡ አላራቅሁም ።
በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቅን ፡ ነበርሁ ፥ ፳፫
ከኃጢአቴም ፡ ተጠበቅሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ፳፬
እንደ ፡ እጄም ፡ ንጽሕና ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ መለ
ሰልኝ ።
ከቸር ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቸር ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤ ፳፭
ከቅን ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቅን ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤
ከንጹሕ ፡ ጋር ፡ ንጹሕ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤ ፳፮
ከጠማማም ፡ ጋር ፡ ጠማማ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ።
አንተ ፡ የተጠቃውን ፡ ሕዝብ ፡ ታድናለህና ፥ ፳፯
የትዕቢተኞችን ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ ታዋርዳለህ ።
አንተ ፡ መብራቴን ፡ ታበራለህና ፤ ፳፰
እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ጨለማዬን ፡ ያበራል ።
በአንተ ፡ ከጥፋት ፡ እድናለሁና ፥ ፳፱
በአምላኬም ፡ ቅጥሩን ፡ እዘልላለሁ ።
የአምላኬ ፡ መንገድ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፥ ፴
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የነጠረ ፡ ነው ፥
በእርሱ ፡ ለሚታመኑት ፡ ሁሉ ፡ ጋሻ ፡ ነው ።
ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ? ፴፩
ከአምላካችን ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ?
ኃይልን ፡ የሚያስታጥቀኝ ፡ መንገዴንም ፡ የሚ ፴፪
ያቃና ፥
እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ብሖር ፡ እግሮች ፡ የሚያረታ ፡ ፴፫
በከረብቶችም ፡ የሚያቆመኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነው ።
እጆቼን ፡ ሰልፍ ፡ ያስተምራል ፥ ፴፬
በክንዴም ፡ የናስ ፡ ቀስት ፡ እገትራለሁ ።
ለደኅንነቴም ፡ መታመኛን ፡ ሰጠኸኝ ፥ ፴፭
ቀኝህም ፡ ትረዳኛለች ፥
ትምህርትህም ፡ ለዘላለም ፡ ታጠናኛለች ፥
ተግሣጽህም ፡ ታስተምረኛለች ።
አረማመዴን ፡ በበታቼ ፡ አሰፋህ ፥ ፴፮
እግሮቼም ፡ አልተንሸራተቱም ።
ጠላቶቼን ፡ አሳድዳቸዋለሁ ፡ እይዛቸዋለሁም ፥ ፴፯

እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ አልመለስም ።
፴፰ እስኪጨንቃቸዋለሁ ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ፤
ከእግሬም ፡ በታች ፡ ይወድቃሉ ።
፴፱ ለሰልፍም ፡ ኃይልን ፡ ታስታጥቀኛለህ ፤
በበላዬ ፡ የቆሙትን ፡ ሁሉ ፡ በበታቼ ፡ ታስገዛቸዋለህ ።
፵ የጠላቶቼን ፡ ጀርባ ፡ ሰጠኸኝ ፤
የሚጠሉኝንም ፡ አጠፋሃቸው ።
፵፩ ጮኹ ፡ የሚረዳቸውም ፡ አልነበረም ፤
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጮኹ ፡ አልሰማቸውም ።
፵፪ እንደ ፡ ትቢያ ፡ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እፈጫቸዋለሁ ፤
እንደ ፡ አደባባይም ፡ ጭቃ ፡ እረግጣቸዋለሁ ።
፵፫ ከሕዝብ ፡ ክርክር ፡ ታድነኛለህ ፤
የአሕዛብም ፡ ራስ ፡ አድርገህ ፡ትሾመኛለህ ፤
የማላውቀው ፡ ሕዝብም ፡ ይገዛልኛል ።
፵፬ በጆሮ ፡ ሰምተው ፡ ተገዙልኝ ፤
የባዕድ ፡ ልጆች ፡ ደለሉኝ ።
፵፭ የባዕድ ፡ ልጆች ፡ አረጁ ፤
በመንገዳቸውም ፡ ተሰናከሉ ።
፵፮ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ነው ፤ አምላኬም ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤
የመድኃኒቴም ፡ አምላክ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይበል ።
፵፯ በቀሌን ፡ የሚመልስልኝ ፡ አምላክ ፡
አሕዛብን ፡ በበታቼ ፡ ያስገዛልኛል ።
፵፰ ከጠላቶቼ ፡ የሚታደገኝ ፡ እርሱ ፡ ነው ፤
በእኔም ፡ ላይ ፡ ከቆሙ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርገኛለህ ፤
ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ ታድነኛለህ ።
፵፱ አቤቱ ፤ ስለዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንሃለሁ ፤
ለስምህም ፡ እዘምራለሁ ።
፶ የንጉሡን ፡ መድኃኒት ፡ ታላቅ ፡ ያደርጋል ፤
ቸርነቱንም ፡ ለቀባው ፡ ለዳዊትና ፡ ለዘሩ ፡ ለዘላለም ፡ ይሰጣል ።

መዝሙር ፡ ፲፰ ፡ (፲፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ ሰማያት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ ይናገራሉ ፤
የሰማይም ፡ ጠፈር ፡ የእጁን ፡ ሥራ ፡ ያወራል ።
፪ ቀን ፡ ለቀን ፡ ነገርን ፡ ታወጣለች ፤
ሌሊትም ፡ ለሌሊት ፡ እውቀትን ፡ ትናገራለች ።
፫ ነገር ፡ የለም ፡ መናገርም ፡ የለም ፤
ድምፃቸውም ፡ አይሰማም ።
፬ ድምፃቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፤
ቃላቸውም ፡ እስከ ፡ ዓለም ፡ ዳርቻ ፡ ወጣ ።
፭ በእነርሱም ፡ ውስጥ ፡ የፀሐይን ፡ ድንኳን ፡ አደረገ ፤
እርሱም ፡ እንደ ፡ ሙሽራ ፡ ከእልፍኙ ፡ ይወጣል ፤
እንደ ፡ አርበኛ ፡ በመንገዱ ፡ ለመሮጥ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፮ አወጣጡ ፡ ከሰማያት ፡ ዳርቻ ፡ ነው ፤
ዙረቱም ፡ እስከ ፡ ዳርቻቸው ፡ ነው ፤
ከትኩሳቱም ፡ የሚሰወር ፡ የለም ።
፯ የእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፤ ነፍስን ፡ ይመልሳል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ምስክር ፡ የታመነ ፡ ነው ፡ ሕፃናትን ፡ ጠቢባን ፡ ያደርጋል ።
፰ የእግዚአብሔር ፡ ሥርዓት ፡ ቅን ፡ ነው ፤ ልብንም ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ብሩህ ፡ ነው ፤ ዓይንንም ፡ ያበራል ።
፱ የእግዚአብሔር ፡ ፍርሃት ፡ ንጹሕ ፡ ነው ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እውነትና ፡ ቅንነት ፡ በአንድነት ፡ ነው ።
፲ ከወርቅና ፡ ከክቡር ፡ ዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ ይወደዳል ፤
ከማርና ፡ ከማር ፡ ወለላም ፡ ይጣፍጣል ።
፲፩ ባሪያህ ፡ ደግሞ ፡ ይጠብቀዋል ፤
በመጠበቁም ፡ እጅግ ፡ ይጠቀማል ።
፲፪ ስሕተትን ፡ ማን ፡ ያስተውላታል ?
ከተሰወረ ፡ ኃጢአት ፡ አንጻኝ ።
፲፫ የድፍረት ፡ ኃጢአት ፡ እንዳይገዛኝ ፡ ባሪያህን ፡ ጠብቅ ፤
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፍጹም ፡ እሆናለሁ ፤
ከታላቁም ፡ ኃጢአት ፡ እነጻለሁ ።
፲፬ አቤቱ ፤ ረድኤቴ ፡ መድኃኒቴም ፤
የአፌ ፡ ቃልና ፡ የልቤ ፡ አሳብ ፡
በፊትህ ፡ ያማረ ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፲፱ ። (፳)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ በመከራ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይስማህ ፤
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ስም ፡ ያቁምህ ።
፪ ከመቅደሱ ፡ ረድኤትን ፡ ይላክልህ ፤
ከጽዮንም ፡ ያጥናህ ።
፫ ቍርባንህን ፡ ሁሉ ፡ ያስብልህ ፤
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትህን ፡ ያለምልምልህ ።
፬ እንደ ፡ ልብህ ፡ ይስጥህ ፤
ፈቃድህንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈጽምልህ ።
፭ በማዳንህ ፡ ደስ ፡ ይለናል ፤
በአምላካችን ፡ ስም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንላለን ፤
ልመናህን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈጽምልህ ።
፮ እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡ እንዳዳነው ፡ ዛሬ ፡ አወቅሁ ፤
ከሰማይ ፡ መቅደሱ ፡ ይመልስለታል ፡
በቀኙ ፡ ብርታት ፡ ማዳን ።
፯ እነዚያ ፡ በሰረገላ ፡ እነዚያም ፡ በፈረስ ፡ ይታመናሉ ፤
እኛ ፡ ግን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንላለን ።
፰ እነርሱ ፡ ተሰነካክለው ፡ ወደቁ ፤
እኛ ፡ ግን ፡ ተነሣን ፤ ጸንተንም ፡ ቆምን ።
፱ አቤቱ ፤ ንጉሥን ፡ አድነው ፤
በጠራንህም ፡ ቀን ፡ ስማን ።

መዝሙር ፡ ፳ ። (፳፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፤ በኃይልህ ፡ ንጉሥ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
በማዳንህ ፡ እጅግ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ።

፪ የልቡን ፡ ፈቃድ ፡ ሰጠኸው ፤
የከንፈሩንም ፡ ልመና ፡ አልከለከልኸውም ።
፫ በበጎ ፡ በረከት ፡ ደርሰህለታልና ፤
ከክቡር ፡ ዕንቍ ፡ የሆነ ፡ ዘውድን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አኖርህ ።
፬ ሕይወትን ፡ ለመነህ ፡ ሰጠኸውም ፤
ለረጅም ፡ ዘመን ፡ ለዘላለሙ ።
፭ በማዳንህ ፡ ክብሩ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ጨመርህለት ።
፮ የዘላለም ፡ በረከትን ፡ ሰጥተኸዋልና ፤
በፊትህም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ታሰኘዋለህ ።
፯ ንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተማምኖአልና ፤
በልዑልም ፡ ምሕረት ፡ አይናወጥም ።
፰ እጅህ ፡ ጠላቶችህን ፡ ሁሉ ፡ ታገኛቸው ፤
ቀኝህም ፡ የሚጠሉህን ፡ ሁሉ ፡ ታገኛቸው ።
፱ በተቈጣህም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ እቶን ፡ አድርጋቸው ፤
እግዚአብሔር ፡ በቍጣው ፡ ያጠፋቸዋል ፤
እሳትም ፡ ትበላቸዋለች ።
፲ ፍሬአቸውን ፡ ከምድር ፡
ዘራቸውንም ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ታጠፋለህ ።
፲፩ ክፋትን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ዘርግተዋልና ፤
የማይቻላቸውንም ፡ ምክር ፡ አሰቡ ።
፲፪ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ትመልሳቸዋለህ ፤
ፍላጻን ፡ በፊታቸው ፡ ላይ ፡ ታዘጋጃለህ ።
፲፫ አቤቱ ፤ በኃይልህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፤
ጽናትህንም ፡ እናመሰግናለን ፡ እንዘምርማለን ።

መዝሙር ፡ ፳፩ ። (፳፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ ስለ ፡ ንጋት ፡ ኃይል ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አምላኬ ፤ አምላኬ ፤ ለምን ፡ ተውኸኝ ?
እኔን ፡ ከማዳንና ፡ ከጩኸቴ ፡ ቃል ፡ ሩቅ ፡ ነህ ።
፪ አምላኬ ፤ በቀን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጠራለሁ ፤ አልመለስህልኝም ፤
በሌሊትም ፡ እንኳ ፡ ዕረፍት ፡ የለኝም ።
፫ በእስራኤል ፡ የተመሰገንህ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በቅድስና ፡ ትኖራለህ ።
፬ አባቶቻችን ፡ አንተን ፡ ተማመኑ ፤
ተማመኑ ፡ አንተም ፡ አዳንሃቸው ።
፭ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኹ ፡ አመለጡም ፤
አንተንም ፡ ተማመኑ ፡ አላፈሩም ።
፮ እኔ ፡ ግን ፡ ትል ፡ ነኝ ፡ ሰውም ፡ አይደለሁም ፤
የሰው ፡ ማላገጫ ፡ በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ።
፯ የሚያዩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይላገዱብኛል ፤
ራሳቸውን ፡ እየነቀነቁ ፡ በከንፈሮቻቸው ፡ እንዲህ ፡ ይላሉ ፡—
፰ በእግዚአብሔር ፡ ተማመነ ፤
እርሱንም ፡ ያድነው ፤
ቢወድደውስ ፡ ያድነው ።
፱ አንተ ፡ ግን ፡ ከሆድ ፡ አውጥተኸኛልና ፤
በእናቴ ፡ ጡት ፡ ሳለሁም ፡ በአንተ ፡ ታመንሁ ።
፲ ከማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ተጣልሁ ፤
ከእናቴ ፡ ሆድ ፡ ጀምረህ ፡ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ።
ጭንቀት ፡ ቀርባለችና ፤ ፲፩
የሚረዳኝም ፡ የለምና ፡ ከእኔ ፡ አትራቅ ።
ብዙ ፡ በሬዎች ፡ ከበቡኝ ፤ ፲፪
የሰቡትም ፡ ፍሪዳዎች ፡ ያዙኝ ፤
እንደ ፡ ነጣቂና ፡ እንደሚጮኽ ፡ አንበሳ ፡ ፲፫
በላዬ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ።
እንደ ፡ ውኃ ፡ ፈሰስሁ ፡ ፲፬
አጥንቶቼም ፡ ሁሉ ፡ ተለያዩ ፤
ልቤ ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ሆነ ፤
በአንጀቴም ፡ መካከል ፡ ቀለጠ ።
ኃይሌ ፡ እንደ ፡ ገል ፡ ደረቀ ፤ ፲፭
በጕሮሮዬም ፡ ምላሴ ፡ ተጣጋ ፤
ወደ ፡ ሞትም ፡ አሸዋ ፡ አወረድኸኝ ።
ብዙ ፡ ውሾች ፡ ከብበውኛልና ፤ ፲፮
የክፉተኞች ፡ ጉባኤም ፡ ያዘኝ ፤
እጆቼንና ፡ እግሮቼን ፡ ቸነከሩኝ ።
አጥንቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ተቈጠሩ ፤ ፲፯
እነርሱም ፡ አዩኝ ፡ ተመለከቱኝም ።
ልብሶቼን ፡ ለራሳቸው ፡ ተከፋፈሉ ፤ ፲፰
በቀሚሴም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።
አንተ ፡ ግን ፤ አቤቱ ፤ ከእኔ ፡ አትራቅ ፤ ፲፱
አንተ ፡ ጕልበቴ ፤ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
ነፍሴን ፡ ከሰይፍ ፡ አድናት ፤ ፳
ብቻነቴንም ፡ ከውሾች ፡ እጅ ።
ከአንበሳ ፡ አፍ ፡ አድነኝ ፤ ፳፩
ብቻነቴንም ፡ አንድ ፡ ቀንድ ፡ ካላቸው ።
ስምህን ፡ ለወንድሞቼ ፡ እነግራቸዋለሁ ፤ ፳፪
በጉባኤም ፡ መካከል ፡ አመሰግንሃለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፤ አመስግኑት ፤ ፳፫
የያዕቆብ ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ፤ አክብሩት ፤
የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ፤ ፍሩት ።
የችግረኛን ፡ ችግር ፡ አልናቀምና ፤ ቸልም ፡ አላለምና ፤ ፳፬
ፊቱንም ፡ ከእኔ ፡ አልሰወረምና ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡ ሰማኝ ።
በታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ምስጋናዬ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤ ፳፭
እርሱን ፡ በሚፈሩት ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ እሰጣለሁ ።
ችግረኞች ፡ ይበላሉ ፤ ይጠግቡማል ፤ ፳፮
እግዚአብሔርንም ፡ የሚሹት ፡ ያመሰግኑታል ፤
ልባቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ሕያው ፡ ይሆናል ።
የምድር ፡ ዳርቻዎች ፡ ሁሉ ፡ ያስቡ ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመለሱ ፤ ፳፯
የአሕዛብ ፡ ነገዶች ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ይሰግዳሉ ።
መንግሥት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነውና ፤ ፳፰
እርሱም ፡ አሕዛብን ፡ ይገዛል ።
የምድር ፡ ደንዳኖች ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ፡ ይሰግዳሉም ፤ ፳፱
ወደ ፡ መሬት ፡ የሚወርዱት ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ይንበረከካሉ ፤
ነፍሴም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ።
ዘሬ ፡ ይገዛለታል ፤ ፴

የምትመጣው ፡ ትውልድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ትነግረዋለች ፤
፴፩፤ ጽድቁንም ፡ ለሚወለደው ፡ ሕዝብ ÷
እግዚአብሔር ፡ ያደረገውን ፡ ጽድቁን ÷ ይነግ
ራሉ።

መዝሙር ፡ ፳፪ ። (፳፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ እረኛዬ ፡ ነው ÷ የሚያሳጣኝም ፡
የለም ።
፪፤ በለመለመ ፡ መስክ ፡ ያሳድረኛል ፤
በዕረፍት ፡ ውኃ ፡ ዘንድ ፡ ይመራኛል ።
፫፤ ነፍሴን ፡ መለሳት ÷
ስለ ፡ ስሙም ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ መራኝ ።
፬፤ በሞት ፡ ጥላ ፡ መካከል ፡ እንኳ ፡ ብሄድ ፡
አንተ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነህና ፡ ክፉን ፡ አልፈራም ፤
በትርህና ፡ ምርኵዝህ ፡ እነርሱ ፡ ያጽናኑኛል ።
፭፤ በፊቴ ፡ ገበታን ፡ አዘጋጀህልኝ ፡
በጠላቶቼ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፤
ራሴን ፡ በዘይት ፡ ቀባህ ÷
ጽዋዬም ፡ የተረፈ ፡ ነው ።
፮፤ ቸርነትህና ፡ ምሕረትህ ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ ይከተሉኛል ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለዘላለም ፡ እኖራ
ለሁ ።

መዝሙር ፡ ፳፫ ። (፳፬)

በመጀመሪያ ፡ ሰንበት ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ ምድርና ፡ ሞላዋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናት ÷
ዓለምም ፡ በእርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ።
፪፤ እርሱ ፡ በባሕሮች ፡ መሠረቶአታልና ÷
በፈሳሾችም ፡ አጽንቶአታልና ።
፫፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ማን ፡ ይወጣል ?
በቅድስናውስ ፡ ስፍራ ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
፬፤ እጆቹ ፡ የነጹ ÷ ልቡም ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ÷
ነፍሱን ፡ ለከንቱ ፡ ያላነሣ ÷
ለባልንጀራውም ፡ በሽንገላ ፡ ያልማለ ።
፭፤ እርሱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በረከትን ፡
ከመድኃኒቱ ፡ አምላክም ፡ ምሕረትን ፡ ይቀበ
ላል ።
፮፤ ይህች ፡ ትውልድ ፡ እርሱን ፡ የምትፈልግ ፡ ናት ÷
የያዕቆብን ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ የምትፈልግ ።
፯፤ እናንት ፡ መኳንንቶች ÷ በሮችን ፡ ክፈቱ ÷
የዘላለም ፡ ደጆችም ፡ ይከፈቱ ÷
የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይግባ ።
፰፤ ይህ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ማን ፡ ነው ?
እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ ብርቱና ፡ ኃያል ÷
እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ በሰልፍ ፡ ኃያል ።
፱፤ እናንት ፡ መኳንንቶች ÷ በሮችን ፡ ክፈቱ ÷
የዘላለም ፡ ደጆችም ፡ ይከፈቱ ÷
የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይግባ ።
፲፤ ይህ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ማን ፡ ነው ?
የጭፍሮች ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ÷
እርሱ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፳፬ ። (፳፭)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ነፍሴን ፡ አነሣለሁ ። ፩፤
አምላኬ ÷ አንተን ፡ ታመንሁ ፤ አልፈር ÷ ፪፤
ጠላቶቼ ፡ በእኔ ፡ አይሣቁብኝ ።
አንተን ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ ፡ አያፍሩም ፤ ፫፤
በከንቱ ፡ የሚገበዙ ፡ ያፍራሉ ።
አቤቱ ÷ መንገድህን ፡ አመልክተኝ ÷ ፬፤
ፍለጋህንም ፡ አስተምረኝ ።
አንተ ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ነህና ፡ ፭፤
በእውነትህ ፡ ምራኝ ÷ አስተምረኝም ፤
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁ ።
አቤቱ ፡ ምሕረትህንና ፡ ቸርነትህን ፡ አስብ ÷ ፮
ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ናቸውና ።
የልጅነቴን ፡ ኃጢአትና ፡ መተላለፍ ፡ አታስ ፯፤
ብብኝ ፤
አቤቱ ÷ ስለ ፡ ቸርነትህ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ምሕረ
ትህ ፡ አስበኝ ።
እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ቅንም ፡ ነው ፤ ፰፤
ስለዚህ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ በመንገድ ፡ ይመራቸ
ዋል ።
ገሮችን ፡ በፍርድ ፡ ይመራል ÷ ፱፤
ለገሮችም ፡ መንገድን ፡ ያስተምራቸዋል ።
የእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ቸርነትና ፡ ፲፤
እውነት ፡ ነው ፡
ቃል ፡ ኪዳኑንና ፡ ምስክሩን ፡ ለሚጠብቁ ።
አቤቱ ÷ ኃጢአቴ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፡ ፲፩፤
ስለ ፡ ስምህ ፡ ይቅር ፡ በለኝ ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፪፤
በሚመርጠው ፡ መንገድ ፡ ያስተምረዋል ።
ነፍሱ ፡ በመልካም ፡ ታድራለች ÷ ፲፫፤
ዘሩም ፡ ምድርን ፡ ይወርሳል ።
እግዚአብሔር ፡ ለሚፈሩት ፡ ኃይላቸው ፡ ነው ÷ ፲፬፤
ቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ ያስታውቃቸዋል ።
እርሱ ፡ እግሮቼን ፡ ከወጥመድ ፡ ያወጣቸዋልና ፡ ፲፭፤
ዓይኖቼ ፡ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ናቸው ።
እኔ ፡ ብቸዬንና ፡ ችግረኛ ፡ ነኝና ፡ ፲፮፤
ፊትህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አድርግ ፡ ማረኝም ።
የልቤ ፡ ችግር ፡ ብዙ ፡ ነው ፤ ፲፯፤
ከጭንቀቴ ፡ አውጣኝ ።
ድካሜንና ፡ መከራዬን ፡ እይ ÷ ፲፰፤
ኃጢአቴንም ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ በለኝ ።
ጠላቶቼ ፡ እንደ ፡ በዙ ፡ እይ ÷ ፲፱፤
የግፍም ፡ ጥል ፡ ጠልተውኛል ።
ነፍሴን ፡ ጠብቅና ፡ አድነኝ ፤ ፳፤
አንተን ፡ ታምኛለሁና ፡ አልፈር ።
አንተን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁና ፡ ፳፩፤
የውሃትና ፡ ቅንነት ፡ ይጠብቁኝ ።
አቤቱ ÷ እስራኤልን ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ አድነው ። ፳፪፤

መዝሙር ፡ ፳፭ ። (፳፮)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ እኔ ፡ በየውሃቴ ፡ ሄጃለሁና ፡ ፍረድልኝ ፤ ፩፤
በእግዚአብሔርም ፡ አምኛለሁና ፡ አልናወጥም ።

፪፤ አቤቱ ÷ ፍተነኝ ፡ መርምረኝም ፤
ኵላሊቴንና ፡ ልቤን ፡ ፍተን ።
፫፤ ምሕረትህ ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ነውና ÷
በእውነትህም ፡ ተመላለስሁ ።
፬፤ በከንቱ ፡ ሸንጎ ፡ አልተቀመጥሁም ÷
ከዓመፀኞችም ፡ ጋር ፡ አልገባሁም ።
፭፤ የክፉዎችን ፡ ማኅበር ፡ ጠላሁ ÷
ከዝንጉዎችም ፡ ጋር ፡ አልቀመጥም ።
፮፤ እጆቼን ፡ በንጽሕና ፡ አጥባለሁ ፤
አቤቱ ÷ መሠዊያህን ፡ እዞራለሁ ÷
፯፤ የምስጋናን ፡ ድምፅ ፡ እሰማ ፡ ዘንድ ÷
ተአምራትህንም ፡ ሁሉ ፡ እነግር ፡ ዘንድ ።
፰፤ አቤቱ ÷ የቤትህን ፡ ስፍራ ፡
የክብርህንም ፡ ማደሪያ ፡ ቦታ ፡ ወደድሁ ።
፱፤ ከኃጢአተኞች ፡ ጋር ፡ ነፍሴን ÷
ከደም ፡ ሰዎችም ፡ ጋር ፡ ሕይወቴን ፡ አታጥፋ ።
፲፤ በእጃቸው ፡ ተንኰል ፡ አለባቸው ÷
ቀኛቸውም ፡ መማለጃ ፡ ተሞልታለች ።
፲፩፤ እኔ ፡ ግን ፡ በየውሃቴ ፡ ሄጃለሁ ፤
አድነኝ ፡ ማረኝም ።
፲፪፤ እግሮቼ ፡ በቅንነት ፡ ቆመዋልና ፤
አቤቱ ÷ በማኅበር ፡ አመሰግንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፳፮ ፡ (፳፯)

ሳይቀባ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ብርሃኔና ፡ መድኃኒቴ ፡ ነው ፤
የሚያስፈራኝ ፡ ማን ፡ ነው ?
እግዚአብሔር ፡ የሕይወቴ ፡ መታመኛዋ ፡ ነው ፤
የሚያስደነግጠኝ ፡ ማን ፡ ነው ?
፪፤ ክፉዎች ÷ አስጨናቂዎቼ ፡ ጠላቶቼም ÷
ሥጋዬን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ÷
እነርሱ ፡ ተሰናከሉና ፡ ወደቁ ።
፫፤ ሠራዊትም ፡ ቢሰፈርብኝ ፡ ልቤ ፡ አይፈራም ፤
ሰልፍም ፡ ቢነሣብኝ ፡ በዚህ ፡ እተማመናለሁ ።
፬፤ እግዚአብሔርን ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ ለመንሁት ፡
እርስዋንም ፡ እሻለሁ ፤
በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ እኖር ፡ ዘንድ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውንም ፡ አይ ፡
ዘንድ ÷
መቅደሱንም ፡ እመለከት ፡ ዘንድ ።
፭፤ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ በድንኳኑ ፡ ሰውሮኛልና ÷
በድንኳኑም ፡ መሸሸጊያ ፡ ሸሽጎኛልና ÷
በዓለት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጎኛልና ።
፮፤ እነሆ ÷ አሁን ፡ በዙሪያ ፡ ባሉ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡
ራሴን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ፤
በድንኳኑም ፡ የእልልታ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋሁ ÷
ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ፡ እዘምርለትማለሁ ።
፯፤ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ የጮኽሁትን ፡ ቃሌን ፡
ስማኝ ፤
ማረኝና ፡ አድምጠኝ ።
፰፤ አንተ ፡ ፊቴን ፡ እሹ ፡ ባልህ ፡ ጊዜ ፡—
አቤቱ ÷ ፊትህን ፡ እሻለሁ ፡ ልቤ ፡ አንተን ፡ አለ ።
፱፤ ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ አትሰውር ÷
ተቈጥተህ ፡ ከባሪያህ ፡ ፈቀቅ ፡ አትበል ፤
ረዳት ፡ ሁነኝ ÷ አትጣለኝም ÷
የመድኃኒቴም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ አትተወኝ ።
አባቴና ፡ እናቴ ፡ ትተውኛልና ÷ ፲፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ተቀበለኝ ።
አቤቱ ÷ መንገድህን ፡ አስተምረኝ ÷ ፲፩፤
ስለ ፡ ጠላቶቼም ፡ በቀና ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ።
የሐሰት ፡ ምስክሮችና ፡ ዓመፀኞች ፡ ተነሥተ ፲፪፤
ውብኛልና ፡
ለጠላቶቼ ፡ ፈቃድ ፡ አትስጠኝ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡ በሕያዋን ፡ ምድር ፡ ፲፫፤
አይ ፡ ዘንድ ፡ አምናለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ አድርግ ፤ ፲፬፤
በርታ ÷ ልብህም ፡ ይጽና ፤
እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ አድርግ ።

መዝሙር ፡ ፳፯ ፡ (፳፰)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ እጠራለሁ ፤ ፩፤
ዝም ፡ ብትለኝ ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወር
ዱት ፡ እንዳልመስል ÷
አንተ ፡ አምላኬ ÷ ዝም ፡ አትበለኝ ።
ወደ ፡ መቅደስህ ፡ ማደሪያ ፡ እጆቼን ፡ በነሣሁ ፡ ፪፤
ጊዜ ÷
ወደ ፡ አንተ ፡ የጮኽሁትን ፡ የልመናዬን ፡
ቃል ፡ ስማ ።
ከኃጥአንና ፡ ከክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ ጋር ፡ ነፍ ፫፤
ሴን ፡ አትውሰዳት ፤
ክፋትም ፡ በልባቸው ፡ እያለ ፡ ከባልንጀራቸው ፡
ጋር ፡ ሰላም ፡ ከሚናገሩት ፡ ጋር ፡ አትጣለኝ ።
እንደ ፡ ሥራቸው ፡ እንደ ፡ አካሄዳቸውም ፡ ፬፤
ክፋት ፡ ስጣቸው ፤
እንደ ፡ እጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ስጣቸው ፤
ፍዳቸውን ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ መልስ ።
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ፭፤
ወደ ፡ እጆቹም ፡ አደራረግ ፡ አላሰቡምና ፡
ያፈርሳቸዋል ፡ እንጂ ፡ አይሠራቸውም ።
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰምቶኛልና ፡ ፮፤
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።
እግዚአብሔር ፡ ኃይሌና ፡ ጋሻዬ ፡ ነው ፤ ፯፤
ልቤ ፡ በእርሱ ፡ ታመነ ፡ እኔም ፡ ተረዳሁ ፤
ሥጋዬም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
ፈቃጄም ፡ አመሰግነዋለሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይላቸው ፡ ነው ÷ ፰፤
ለቀባውም ፡ የመድኃኒቱ ፡ መታመኛ ፡ ነው ።
ሕዝብህን ፡ አድን ÷ ርስትህንም ፡ ባርክ ፤ ፱፤
ጠብቃቸው ÷ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድር
ጋቸው ።

መዝሙር ፡ ፳፰ ። (፳፱)

ከድንኳን ፡ በመውጣት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

የአምላክ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ፩፤
አምጡ ÷
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ።

፪ የስሙን ፡ ክብር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፥
በቅድስናው ፡ ስፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ።
፫ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በውኆች ፡ ላይ ፥
የክብር ፡ አምላክ ፡ አንጐደጐደ ፥
እግዚአብሔር ፡ በብዙ ፡ ውኆች ፡ ላይ ።
፬ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በኃይል ፡ ነው ፡
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በታላቅ ፡ ክብር ፡ ነው ።
፭ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ዝግባን ፡ ይሰብራል ፡
እግዚአብሔር ፡ የሊባኖስን ፡ ዝግባ ፡ ይቀጠቅጣል ።
፮ እንደ ፡ ጥጃ ፡ ሊባኖስን ፡
እንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ አውሬ ፡ ልጅ ፡ ስርዮንን ፡ ያዘልላቸዋል ።
፯ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ የእሳቱን ፡ ነበልባል ፡ ይቈርጣል ።
፰ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ምድረ ፡ በዳውን ፡ ያናውጣል ፥
እግዚአብሔር ፡ የቃዴስን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ያናውጣል ።
፱ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ዋላዎችን ፡ ያጠነክራቸዋል ፤
ጫካዎቹንም ፡ ይገልጣል ፤
ሁሉም ፡ በመቅደሱ ፡— ምስጋና ፡ ይላል ።
፲ እግዚአብሔር ፡ የጥፋት ፡ ውኃን ፡ ሰብስቦአል ፡
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ ፡ ይቀመጣል ።
፲፩ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይልን ፡ ይሰጣል ፡
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ በሰላም ፡ ይባርካል ።

መዝሙር ፡ ፳፱ ። (፴)

ለቤቱ ፡ መመረቅ ፡ ምስጋና ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ ተቀብለኸኛልና ፥
ጠላቶቼንም ፡ ደስ ፡ አላሰኘሀብኝምና ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ።
፪ አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ምሕረትም ፡ አደረግህልኝ ።
፫ አቤቱ ፥ ነፍሴን ፡ ከሲኦል ፡ አወጣሃት ፥
ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ እንዳልወርድ ፡ አዳንኸኝ ።
፬ ቅዱሳን ፡ ሆይ ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ፥
ለቅድስናውም ፡ መታሰቢያ ፡ አመስግኑ ።
፭ ቍጣው ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ነው ፥
ሞገሱ ፡ ግን ፡ ለሕይወት ፡ ዘመን ፡
ልቅሶ ፡ ማታ ፡ ይመጣል ፥
ጥዋት ፡ ግን ፡ ደስታ ፡ ይሆናል ።
፮ እኔም ፡ በደስታዬ ፡— ለዘላለም ፡ አልታወክም ፡ አልሁ ።
፯ አቤቱ ፥ በፈቃድህ ፡ ለሕይወቴ ፡ ኃይልን ፡ ሰጠሃት ፡
ፊትህን ፡ መለስህ ፥ እኔም ፡ ደነገጥሁ ።
፰ አቤቱ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ ጠራሁ ፥
ወደ ፡ አምላኬም ፡ ለመንሁ ።
፱ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ብወርድ ፡ በደሜ ፡ ምን ፡ ጥቅም ፡ አለ ?
አፈር ፡ ያመሰግንሃልን ? እውነትህንም ፡ ይናገራልን ?
እግዚአብሔር ፡ ሰማ ፡ ማረኝም ፡ ፲
እግዚአብሔር ፡ ረዳቱ ፡ ሆነኝ ።
ክብሬ ፡ ትዘምርልህ ፡ ዘንድ ፡ ዝምም ፡ እንዳትል ፡ ፲፩
ልቅሶዬን ፡ ለደስታ ፡ ለወጥህልኝ ፥
ማቄን ፡ ቀደድህ ፡ ደስታንም ፡ አስታጠቅኸኝ ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ለዘላለም ፡ አመሰግንሃለሁ ። ፲፪

መዝሙር ፡ ፴ ። (፴፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በማድነቅ ፡ ጊዜ ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ አንተን ፡ ታመንሁ ፡ ለዘላለም ፡ አልፈር ፡ ፩
በጽድቅህም ፡ አድነኝ ።
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፥ ፈጥነህም ፡ አድነኝ ፤ ፪
ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ መታመኛ ፡ አምላክና ፡ የመጠጊያ ፡ ቤት ፡ ሁነኝ ።
አምባዬና ፡ መጠጊያዬ ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ ፫
ስለ ፡ ስምህ ፡ መንገዴን ፡ አቅና ፡ ምራኝም ።
አንተ ፡ መታመኛዬ ፡ ነህና ፡ ፬
ከደበቁብኝ ፡ ወጥመድ ፡ አውጣኝ ።
በእጅህ ፡ ነፍሴን ፡ እሰጣለሁ ፡ ፭
የእውነት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥ ተቤዥተኸኛል ።
ከንቱ ፡ ምናምንቴነትን ፡ የጠበቁትን ፡ ጠላህ ፡ ፮
እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ።
መከራዬን ፡ አይተሃልና ፥ ፯
ነፍሴንም ፡ ከጭንቀት ፡ አድነሃታልና ፡
በምሕረትህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ሐሤትም ፡ አደርጋለሁ ።
በጠላት ፡ እጅ ፡ አልዘጋኸኝም ፥ ፰
በሰፊም ፡ ስፍራ ፡ እግሮቼን ፡ አቆምህ ።
ተቸግሬአለሁና ፡ አቤቱ ፡ ምራኝ ፡ ፱
ዓይኔም ፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ተፈጀች ፥
ነፍሴም ፡ ሆዴም ።
ሕይወቴ ፡ በኀዘን ፡ አልቃለችና ፥ ፲
ዓመታቴም ፡ በልቅሶ ፡ ፊጸኸት ፡
ኃይሌ ፡ በችግር ፡ ደከመ ፥
አጥንቶቼም ፡ ተነዋወጡ ።
በጠላቶቼ ፡ ዘንድ ፡ ተነወርሁ ፥ ፲፩
ይልቁንም ፡ በጎረቤቶቼ ፡ ዘንድ ፥
ለሚያውቁኝም ፡ ፍርሃት ፡ ሆንሁ ፡
በሜዳ ፡ ያዩኝም ፡ ከእኔ ፡ ሸሹ ።
እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ ከልብ ፡ ተረሳሁ ፥ ፲፪
እንደ ፡ ተበላሸ ፡ ዕቃም ፡ ሆንሁ ።
የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ስድብ ፡ ሰምቻለሁና ፤ ፲፫
በዙሪያው ፡ ፍርሃት ፡ ነበረ ፤
በላዩ ፡ በአንድነት ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡
ነፍሴን ፡ ለመንጠቅ ፡ ተማከሩ ።
አቤቱ ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ታመንሁ ፤ ፲፬
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አልሁ ።
ርስቴ ፡ በእጅህ ፡ ነው ፤ ፲፭
ከጠላቶቼ ፡ እጅና ፡ ከሚያሳድዱኝ ፡ አድነኝ ።
ፊትህን ፡ በባሪያህ ፡ ላይ ፡ አብራ ፥ ፲፮
ስለ ፡ ምሕረትህም ፡ አድነኝ ።

፲፯ አቤቱ ፥ አንተን ፡ ጠርቻለሁና ፡ አልፈር ፤
ክፉዎች ፡ ይፈሩ ፡
በሲኦልም ፡ ዝም ፡ ይበሉ ።
፲፰ በድፍረትና ፡ በትዕቢት ፡ በመናቅም ፡
በጻድቅ ፡ ላይ ፡ የሚናገሩ ፡
የሽንገላ ፡ ከንፈሮች ፡ ድዳ ፡ ይሁኑ ።
፲፱ በአንተ ፡ ለሚያምኑ ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ያዘጋጀሃት ፡
ለሚፈሩህም ፡ የሰወርሃት ፥
ቸርነትህ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ በዛች !
፳ በፊትህ ፡ መጋረጃ ፡ ከሰው ፡ ክርክር ፡ ትጋርዳቸዋለህ ፥
በድንኳንህም ፡ ከአንደበት ፡ ክርክር ፡ ትሸፍናቸዋለህ ።
፳፩ በተከበበ ፡ ከተማ ፡ የሚያስደንቅ ፡ ምሕረቱን ፡ በእኔ ፡ የገለጠ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።
፳፪ እኔስ ፡ ከዓይንህ ፡ ፊት ፡ ተጣልሁ ፥
በድንጋጤ ፡ አልሁ ፤
አንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰማኸኝ ።
፳፫ ሁላችሁ ፡ ቅዱሳኑ ፥ እግዚአብሔርን ፡ ውደዱት ፤
እግዚአብሔር ፡ እውነተኞችን ፡ ይፈልጋል ፥
ትዕቢተኞችንም ፡ ፈጽሞ ፡ ይበቀላቸዋል ።
፳፬ በእግዚአብሔር ፡ የምታምኑ ፡ ሁላችሁ ፥
በርቱ ፡ ልባችሁም ፡ ይጽና ።

መዝሙር ፡ ፴፩ ። (፴፪)

የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩ መተላለፉ ፡ የቀረችለት ፡
ኃጢአቱም ፡ የተከደነችለት ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፪ እግዚአብሔር ፡ በደልን ፡ የማይቈጥርበት ፡
በመንፈሱም ፡ሽንገላ ፡ የሌለበት ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፫ ሁልጊዜ ፡ ከመጮኼ ፡ የተነሣ ፡
ዝም ፡ ባልሁ ፡ ጊዜ ፡ አጥንቶቼ ፡ ተበላሹ ፤
፬ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ እጅህ ፡ ከብዳብኛለችና ፥
እርጥበቴም ፡ ለበጋ ፡ ትኩሳት ፡ ተለወጠ ።
፭ ኃጢአቴን ፡ ለአንተ ፡ አስታወቅሁ ፥
በደሌንም ፡ አልሸፈንሁም ፤
ለእግዚአብሔር ፡ መተላለፌን ፡ እነግራለሁ ፡ አልሁ ፤
አንተም ፡ የልቤን ፡ ኃጢአት ፡ ተውህልኝ ።
፮ ስለዚህ ፡ ቅዱስ ፡ ሁሉ ፡ በምቹ ፡ ጊዜ ፡
ወደ ፡ አንተ ፡ ይለምናል ፤
ብዙ ፡ የጥፋት ፡ ውኃም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አይቀርብም ።
፯ አንተ ፡ ለእኔ ፡ መሸሸጊያዬ ፡ ነህ ፥
ከጣርም ፡ ትጠብቀኛለህ ፤
ከከበቡኝ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ ደስታዬ ፡ ነህ ።
፰ አስተምርሃለሁ ፡ በምትሄድበትም ፡ መንገድ ፡ እመራሃለሁ ፤
ዓይኖቼን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አጠናለሁ ።
፱ ወደ ፡ አንተ ፡ እንዳይቀርቡ ፡
በልባብና ፡ በልጓም ፡ ጕንጫቸውን ፡ እንደሚለጐሙአቸው ፥
ልብ ፡ እንደሌላቸው ፡
እንደ ፡ ፈረስና ፡ እንደ ፡ በቅሎ ፡ አትሁኑ ።
በኃጢአተኛ ፡ ብዙ ፡ መቅሠፍት ፡ አለበት ፤ ፲
በእግዚአብሔር ፡ የሚታመነውን ፡ ግን ፡ ምሕረት ፡ ይከብበዋል ።
ጻድቃን ፡ ሆይ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ሐሤትም ፡ አድርጉ ፤ ፲፩
ልባችሁም ፡ የቀና ፡ ሁላችሁ ፥ እልል ፡ በሉ ።

መዝሙር ፡ ፴፪ ። (፴፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

ጻድቃን ፡ ሆይ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤ ፩
ለቅኖች ፡ ምስጋና ፡ ይገባል ።
እግዚአብሔርን ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑት ፥ ፪
አሥር ፡ አውታርም ፡ ባለው ፡ በበገና ፡ ዘምሩለት ።
አዲስ ፡ ቅኔም ፡ ተቀኙለት ፥ ፫
በእልልታም ፡ መልካም ፡ ዝማሬ ፡ ዘምሩ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ቅን ፡ ነውና ፡ ፬
ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ በእምነት ፡ ነውና ።
ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ ይወድዳል ፤ ፭
የእግዚአብሔር ፡ ቸርነት ፡ ምድርን ፡ ሞላች ።
በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሰማዮች ፡ ጸኑ ፥ ፮
ሠራዊታቸውም ፡ ሁሉ ፡ በአፉ ፡ እስትንፋስ ፤
የባሕርን ፡ ውኃ ፡ እንደ ፡ ረዋት ፡ የሚሰበስበው ፥ ፯
ቀላዮችንም ፡ በመዝገቦች ፡ የሚያኖራቸው ።
ምድር ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፍራው ፥ ፰
በዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉም ፡ ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡ ይደንግጡ ።
እርሱ ፡ ተናግሮአልና ፥ ሆኑም ፤ ፱
እርሱ ፡ አዘዘ ፥ ጸኑም ።
እግዚአብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ ምክር ፡ ያጠፋል ፥ ፲
የአሕዛብንም ፡ አሳብ ፡ ይመልሳል ።
የእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፥ ፲፩
የልቡም ፡ አሳብ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ የሚሆንለት ፡ ሕዝብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፥ ፲፪
እርሱ ፡ ለርስቱ ፡ የመረጠው ፡ ሕዝብ ።
እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ ተመለከተ ፥ ፲፫
የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አየ ።
ከማደሪያው ፡ በታ ፡ ሆኖ ፡ ፲፬
በምድር ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ተመለከተ ፥
እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ልባቸውን ፡ የሠራ ፡ ፲፭
ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ የሚያስተውል ።
ንጉሥ ፡ በሠራዊቱ ፡ ብዛት ፡ አይድንም ፥ ፲፮
ኃያልም ፡ በኃይሉ ፡ ብዛት ፡ አያመልጥም ።
ፈረስም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፥ አያድንም ፤ ፲፯
በኃይሉም ፡ ብዛት ፡ አያመልጥም ።
እነሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወደሚፈሩት ፡ ናቸው ፥ ፲፰
በምሕረቱም ፡ ወደሚታመኑ ፥

፲፱ ነፍሳቸውን ፡ ከሞት ፡ ያድን ፡ ዘንድ ÷
በራብም ፡ ጊዜ ፡ ይመግባቸው ፡ ዘንድ ።
፳ ነፍሳችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ ታደር
ገዋለች ÷
ረዳታችንና ፡ መጠጊያችን ፡ እርሱ ፡ ነውና ።
፳፩ ልባችን ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ ይለዋልና ÷
በቅዱስ ፡ ስሙም ፡ ታምነናልና ።
፳፪ አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ በላያችን ፡ ትሁን ÷
በአንተ ፡ እንደ ፡ ታመንን ።

መዝሙር ፡ ፴፫ ፡ (፴፬)

ባሳደደው ፡ በአቤሜሌክ ፡ ፊት ፡ መልኩን ፡ በለወጠ ፡ ጊዜ ፡
በሄደም ፡ ጊዜ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ እግዚአብሔርን ፡ ሁልጊዜ ፡ እባርከዋለሁ ÷
ምስጋናውም ፡ ዘወትር ፡ በአፌ ፡ ነው ።
፪ ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትከብራለች ÷
ገሮችም ፡ ሰምተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፫ እግዚአብሔርን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ታላቅ ፡ አድ
ርጉት ÷
በአንድነትም ፡ ስሙን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እናድርግ ።
፬ እግዚአብሔርን ፡ ፈለግሁት ፡ መለሰልኝም ÷
ከመከራዬም ፡ ሁሉ ፡ አዳነኝ ።
፭ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቅረቡ ፡ ያበራላችሁማል ÷
ፊታችሁም ፡ አያፍርም ።
፮ ይህ ፡ ችግረኛ ፡ ጮኸ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ሰማው ÷
ከመከራውም ፡ ሁሉ ፡ አዳነው ።
፯ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ በሚፈሩት ፡ ሰዎች ፡
ዙሪያ ፡ ይሰፍራል ፡ ያድናቸውማል ።
፰ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ቅመሱ ፡ እዩም ፡
በእርሱ ፡ የሚታመን ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፱ የሚፈሩት ፡ አንዳችን ፡ አያጡምና ፡
ቅዱሳኑ ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩት ።
፲ ባለጠጎች ፡ ደኸዩ ፡ ተራቡም ÷
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈልጉት ፡ ግን ፡ ከመል
ካም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አይጐድሉም ።
፲፩ ልጆቼ ፡ ኑ ፡ ስሙኝ ፡
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ አስተምራችኋለሁ ።
፲፪ ሕይወትን ፡ የሚፈቅድ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ?
በጎንም ፡ ዘመን ፡ ለማየት ፡ የሚወድድ ?
፲፫ አንደበትህን ፡ ከክፉ ፡ ከልክል ÷
ከንፈሮችህም ፡ ሽንገላን ፡ እንዳይናገሩ ።
፲፬ ከክፉ ፡ ሽሽ ፡ መልካምንም ፡ አድርግ ፡
ሰላምን ፡ እሻ ፡ ተከተላትም ።
፲፭ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጻድቃን ፡
ጆሮቹም ፡ ወደ ፡ ጩኸታቸው ፡ ናቸውና ።
፲፮ መታሰቢያቸውን ፡ ከምድር ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉን ፡ በሚያደርጉ ፡
ላይ ፡ ነው ።
፲፯ ጻድቃን ፡ ጮኹ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ሰማቸው ፡
ከመከራቸውም ፡ ሁሉ ፡ አዳናቸው ።
፲፰ እግዚአብሔር ፡ ልባቸው ፡ ለተሰበረ ፡ ቅርብ ፡
ነው ÷
መንፈሳቸው ፡ የተሰበረውንም ፡ ያድናቸዋል ።

የጻድቃን ፡ መከራቸው ፡ ብዙ ፡ ነው ÷ ፲፱
እግዚአብሔርም ፡ ከሁሉ ፡ ያድናቸዋል ።
እግዚአብሔር ፡ አጥንቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይጠ ፳
ብቃል ÷
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ አይሰበርም ።
ኃጢአተኞችን ፡ ክፋት ፡ ይገድላቸዋል ፡ ፳፩
ጻድቃንንም ፡ የሚጠሉ ፡ ይጸጸታሉ ።
የባሪያዎቹን ፡ ነፍስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቤዣል ÷ ፳፪
በእርሱም ፡ የሚያምኑ ፡ ሁሉ ፡ አይጸጸቱም ።

መዝሙር ፡ ፴፬ ። (፴፭)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ የሚበድሉኝን ፡ በድላቸው ÷ ፩
የሚዋጉኝንም ፡ ተዋጋቸው ።
ጥሩርና ፡ ጋሻ ፡ ያዝ ÷ ፪
እኔንም ፡ ለመርዳት ፡ ተነሥ ።
ሰይፍህን ፡ ምዘዝ ፡ ፫
የሚያሳድዱኝንም ፡ መንገዳቸውን ፡ ዝጋ ፡
ነፍሴን ፡— መድኃኒትሽ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ በላት ።
ነፍሴን ፡ የሚሹ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ ይጐስቍሉም ፡ ፬
ክፋትን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚያስቡ ፡ ይፈሩ ፡
ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ይበሉ ።
በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ ትቢያ ፡ ይሁኑ ÷ ፭
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ያስጨንቃቸው ።
መንገዳቸው ፡ ዳጥና ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ÷ ፮
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ያሳድዳቸው ።
በከንቱ ፡ ያጠፉኝ ፡ ዘንድ ፡ ወጥመዳቸውን ፡ ሸሸ ፯
ገውብኛልና ÷
ነፍሴን ፡ በከንቱ ፡ አበሳጭተዋልና ።
ያላወቁት ፡ ወጥመድ ፡ ይምጣባቸው ÷ ፰
የሸሸጉትም ፡ ወጥመድ ፡ ይያዛቸው ፡
በዚያ ፡ ወጥመድ ፡ ውስጥ ፡ ይውደቁ ።
ነፍሴ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይላታል ÷ ፱
በማዳኑም ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ።
አጥንቶቼ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይሉሃል ፡— አቤቱ ÷ ፲
እንደ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነው ?
ችግረኛን ፡ ከሚቀማው ፡ እጅ ÷
ችግረኛንና ፡ ድሀውንም ፡ ከሚነጥቀው ፡ እጅ ፡
ታድነዋለህ ።
የክፋት ፡ ምስክሮች ፡ ተነሡብኝ ÷ ፲፩
የማላውቀውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተናገሩ ።
ስለ ፡ በጎ ፡ ክፋትን ፡ መለሱልኝ ÷ ፲፪
ነፍሴንም ፡ ልጆችን ፡ አሳጡአት ።
እኔስ ፡ እነርሱ ፡ በታመሙ ፡ ጊዜ ፡ ማቅ ፡ ለበስሁ ÷ ፲፫
ነፍሴንም ፡ በጾም ፡ አደከምኋት ፡
ጸሎቴም ፡ ወደ ፡ ብብቴ ፡ ተመለሰ ።
ለወዳጅና ፡ ለወንድሜ ፡ እንደማደርግ ፡ አደረ ፲፬
ግሁ ፡
ለእናቴም ፡ እንደሚያለቅስ ፡ ራሴን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡
አደረግሁ ።
በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ፡ ደስም ፡ አላቸው ፡ ፲፭
ግፈኞች ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ፡ እኔም ፡ አላ
ወቅሁም ፡
ቀደዱኝ ፡ አልተዉኝምም ።

፲፮ ፈተኑኝ ፡ በሣቅም ፡ ዘበቱብኝ ÷
ጥርሳቸውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አንቀጫቀጩ ።
፲፯ አቤቱ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ታይልኛለህ ?
ነፍሴን ፡ ከክፉ ፡ ሥራቸው ፡
ብቸኒቴንም ፡ ከአንበሶች ፡ አድናት ።
፲፰ አቤቱ ÷ በታላቁ ፡ ጉባኤ ፡ ውስጥ ፡ እገዛልሃለሁ ÷
በብዙ ፡ ሕዝብ ፡ መካከልም ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፲፱ በግፍ ፡ የሚጠሉኝ ፡ በላዬ ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ÷
በከንቱ ፡ የሚጣሉኝም ፡ በዓይናቸው ፡ አይጣቀ
ሱብኝ ።
፳ ለእኔስ ፡ ሰላምን ፡ ይናገሩኛልና ÷
በቍጣም ፡ ሽንገላን ፡ ይመክራሉ ።
፳፩ አፋቸውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አላቀቁ ፤
እሰይ ፡ እሰይ ÷ ዓይናችን ፡ አየው ፡ ይላሉ ።
፳፪ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አየኸው ፤ ዝም ፡ አትበል ፤
አቤቱ ÷ ከእኔ ፡ አትራቅ ።
፳፫ አምላኬ ፡ ጌታዬም ÷ ወደ ፡ ፍርዴ ፡ ተነሥ ÷
አቤቱ ÷ ፍርዴን ፡ አድምጥ ።
፳፬ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ እንደ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍረድልኝ ÷
በላዬም ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ።
፳፭ በልባቸው ፡— እሰይ ፡ እሰይ ÷ ነፍሳችንን ፡ ደስ ፡
አላት ፡ አይበሉ ፤
ደግሞም ፡— ዋጥነው ፡ አይበሉ ።
፳፮ በመከራዬ ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ይፈሩ ÷
በአንድነትም ፡ ይጐስቍሉ !
በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚታበዩ ፡ እፍረትንና ፡ ጕስቍል
ናን ፡ ይልበሱ ።
፳፯ ጽድቄን ፡ የሚወድዱአት ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡
ሐሤትንም ፡ ያድርጉ ፤
የባሪያውን ፡ ሰላም ፡ የሚወድድ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡
ታላቅ ፡ ይሁን ፡ ዘወትር ፡ ይበሉ ።
፳፰ ምላሴ ፡ ጽድቅህን ፡
ሁልጊዜም ፡ ምስጋናህን ፡ ይናገራል ።

መዝሙር ፡ ፴፭ ። (፴፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ ኃጢአተኛ ፡ በራሱ ፡ የሚያስት ፡ ነገርን ፡ ይናገ
ራል ÷
የእግዚአብሔርም ፡ ፍርሃት ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡
የለም ።
፪ በአንደበቱ ፡ ሸንግሎአልና ፡
ኃጢአቱ ፡ በገኘችው ፡ ጊዜ ፡ ይጠላታል ።
፫ የአፉ ፡ ቃል ፡ ግፍና ፡ ሽንገላ ፡ ነው ፤
ማስተዋልን ፡ በጎ ፡ ማድረግንም ፡ ተወ ።
፬ በመኝታው ፡ ጠማማነትን ፡ አሰበ ፡
መልካም ፡ በልሆነች ፡ መንገድ ፡ ቆሞአል ፤
ክፋትን ፡ አይንቃትም ።
፭ አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ በሰማይ ፡ ነው ÷
እውነትህም ፡ ወደ ፡ ደመናት ፡ ትደርሳለች ።
፮ ጽድቅህም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራሮች ÷
ፍርድህም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ናት ፤
አቤቱ ÷ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ ታድናለህ ።

አቤቱ ÷ ምሕረትህን ፡ እንዴት ፡ አበዛህ ! ፯
የሰው ፡ ልጆች ፡ በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ ይታመናሉ ።
ከቤትህ ፡ ጠል ፡ ይጠጣሉ ÷ ፰
ከተድላህም ፡ ፈሳሽ ፡ ታጠጣቸዋለህ ።
የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፤ ፱
በብርሃንህ ፡ ብርሃንን ፡ እናያለን ።
ምሕረትህን ፡ በሚያውቁህ ፡ ላይ ÷ ፲
ጽድቅህንም ፡ ልባቸው ፡ በቀና ፡ ላይ ፡ ዘርጋ ።
የትዕቢት ፡ እግር ፡ አይምጣብኝ ÷ ፲፩
የኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ አያውከኝ ።
ዓመፃን ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ከዚያ ፡ ወደቁ ፤ ፲፪
ወድቀዋል ÷ መቆምም ፡ አይችሉም ።

መዝሙር ፡ ፴፮ ። (፴፯)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

በክፉዎች ፡ ላይ ፡ አትቅና ÷ ፩
ዓመፃንም ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ፡ አትቅና ፤
እንደ ፡ ሣር ፡ ፈጥነው ፡ ይደርቃሉና ÷ ፪
እንደ ፡ ለመለመ ፡ ቅጠልም ፡ ይረግፋሉና ።
በእግዚአብሔር ፡ ታመን ፡ መልካምንም ፡ አድ ፫
ርግ ÷
በምድርም ፡ ተቀመጥ ÷ ታምነህም ፡ ተሰማራ ።
በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበልህ ÷ ፬
የልብህንም ፡ መሻት ፡ ይሰጥሃል ።
መንገድህን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አደራ ፡ ስጥ ÷ ፭
በእርሱም ፡ ታመን ÷ እርሱም ፡ ያደርግልሃል ።
ጽድቅህን ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ፮
ፍርድህንም ፡ እንደ ፡ ቀትር ፡ ያመጣል ።
ለእግዚአብሔር ፡ ተገዛ ፡ ተስፋም ፡ አድርገው ። ፯
መንገድም ፡ በቀናችለትና ፡ ጥመትን ፡ በሚያ
ደርግ ፡ ሰው ፡ አትቅና ።
ከቍጣ ፡ ራቅ ፡ መዓትንም ፡ ተው ፤ ፰
እንዳትበድል ፡ አትቅና ።
ክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ ይጠፋሉና ፡ ፱
እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ ፡ ግን ፡
እነርሱ ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ።
ገና ፡ ጥቂት ÷ ኃጢአተኛም ፡ አይኖርም ! ፲
ትፈልገዋለህ ፡ ቦታውንም ፡ አታገኝም ።
ገሮች ፡ ግን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ÷ ፲፩
በብዙም ፡ ሰላም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ኃጢአተኛ ፡ ጻድቁን ፡ ይመለከተዋል ÷ ፲፪
ጥርሱንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያንገጫግጫል ።
እግዚአብሔር ፡ ይሥቅበታል ÷ ፲፫
ቀኑ ፡ እንደሚደርስ ፡ አይቶአልና ።
ኃጢአተኞች ፡ ሰይፋቸውን ፡ መዘዙ ÷ ፲፬
ቀስታቸውንም ፡ ገተሩ ፡
ድሀውንና ፡ ችግረኛውን ፡ ይጥሉ ፡ ዘንድ ÷
ልበ ፡ ቅኖችንም ፡ ይወጉ ፡ ዘንድ ፡
ሰይፋቸው ፡ ወደ ፡ ልባቸው ፡ ይግባ ÷ ፲፭
ቀስታቸውም ፡ ይሰበር ።
ለጻድቅ ፡ ያለው ፡ ጥቂት ፡ ፲፮
ከብዙ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሀብት ፡ ይበልጣል ።
የኃጥአን ፡ ክንድ ፡ ትሰበራለችና ፡ ፲፯
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ጻድቃን ፡ ይደግፋቸዋል ።

፲፰፤ የንጹሓንን ፡ መንገድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፥
ርስታቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፤
፲፱፤ በክፉ ፡ ዘመንም ፡ አያፍሩም ፥
በራብ ፡ ዘመንም ፡ ይጠግባሉ ።
፳፤ ኀጥአን ፡ ግን ፡ ይጠፋሉ ፥
የእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡ በክበሩና ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩፤ ኃጢአተኛ ፡ ይበደራል ፡ አይከፍልምም ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ይራራል ፡ ይሰጣልም ።
፳፪፤ እርሱን ፡ የሚባርኩት ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉና ፤
የሚረግሙት ፡ ግን ፡ ይጠፋሉ ።
፳፫፤ የሰው ፡ አካሄድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ይጸናል ፥
መንገዱንም ፡ ይወድዳል ።
፳፬፤ ቢወድቅም ፡ ለድንጋፄ አይጣልም ፥
እግዚአብሔር ፡ እጁን ፡ ይዞ ፡ ይደግፈዋልና ።
፳፭፤ ጐለመስሁ ፡ አረጀሁም ፤
ጻድቅ ፡ ሲጣል ፥ ዘሩም ፡ እህል ፡ ሲለምን ፡ አላየሁም ።
፳፮፤ ሁልጊዜ ፡ ይራራል ፡ ያበድርማል ፥
ዘሩም ፡ በበረከት ፡ ይኖራል ።
፳፯፤ ከክፉ ፡ ሽሽ ፥ መልካምንም ፡ አድርግ ፡
ለዘላለምም ፡ ትኖራለህ ።
፳፰፤ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ ይወድዳልና ፥
ቅዱሳኑንም ፡ አይጥላቸውምና ፤
ለዘላለምም ፡ ይጠብቃቸዋል ፡
ለንጹሓንም ፡ ይበቀልላቸዋል ፤
የኀጥአን ፡ ዘር ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
፳፱፤ ጻድቃን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ፥
በእርስዋም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራሉ ።
፴፤ የጻድቅ ፡ አፍ ፡ ጥበብን ፡ ያስተምራል ፥
አንደበቱም ፡ ፍርድን ፡ ይናገራል ።
፴፩፤ የአምላኩ ፡ ሕግ ፡ በልቡ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፥
በእርምጃውም ፡ አይሰናከልም ።
፴፪፤ ኃጢአተኛ ፡ ጻድቁን ፡ ይመለከተዋል ፥
ሊገድለውም ፡ ይወድዳል ።
፴፫፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በእጁ ፡ አይተወውም ፥
በተፋረደውም ፡ ጊዜ ፡ አያሸንፈውም ።
፴፬፤ እግዚአብሔርን ፡ ደጅ ፡ ጥና ፥ መንገዱንም ፡ ጠብቅ ፥
ምድርንም ፡ ትወርስ ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርግሃል ፤
ኃጢአተኞችም ፡ ሲጠፉ ፡ ታያለህ ።
፴፭፤ ኀጥእን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባም ፡ ለምልሞ ፡ አየሁት ።
፴፮፤ ብመለስ ፡ ግን ፡ አጣሁት ፤
ፈለግሁት ፡ በታውንም ፡ አላገኘሁም ።
፴፯፤ ቅንነትን ፡ ጠብቅ ፥ ጽድቅንም ፡ እይ ፤
ለሰላም ፡ ሰው ፡ ቅሬታ ፡ አለውና ።
፴፰፤ በደለኞች ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋሉ ፤
የኃጢአተኞች ፡ ቅሬታ ፡ ይጠፋል ።
፴፱፤ የጻድቃን ፡ መድኃኒታቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤
በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ መጠጊያቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ይረዳቸዋል ፥ ያድናቸዋልም ፥ ፵፤
ከኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ ያወጣቸዋል ፥
ያድናቸዋልም ፥ በእርሱ ፡ ታምነዋልና ።

መዝሙር ፡ ፴፯ ። (፴፰)

ለሰንበት ፡ መታሰቢያ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ በቍጣህ ፡ አትቀሥፈኝ ፥ ፩፡
በመዓትህም ፡ አትገሥጸኝ ።
ፍላጻችህ ፡ ወግተውኛልና ፥ ፪፤
እጅህንም ፡ አከብደህብኛልና ።
ከቍጣህ ፡ የተነሣ ፡ ለሥጋዬ ፡ ጤና ፡ የለውም ፡ ፫፤
ከኃጢአቴም ፡ የተነሣ ፡ ለአጥንቶቼ ፡ ሰላም ፡ የላቸውም ።
ኃጢአቴ ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፥ ፬፡
እንደ ፡ ከባድ ፡ ሸክምም ፡ በላዬ ፡ ከብዶአልና ።
ከስንፍናዬ ፡ የተነሣ ፡ ቍስሌ ፡ ሸተተ ፡ በሰበሰም ፤ ፭፤
እጅግ ፡ ጐሰቈልሁ ፡ ተዋረድሁም ፥ ፮፤
ሁልጊዜም ፡ በትካዜ ፡ እመላለሳለሁ ፤
ነፍሴ ፡ ስድብን ፡ ተሞልታለችና ፥ ፯፤
ለሥጋዬም ፡ ጤና ፡ የላትምና ።
ታመምሁ ፡ እጅግም ፡ ተቸገርሁ ፥ ፰፤
ከልቤ ፡ ውዝዋዜም ፡ የተነሣ ፡ ጮኽሁ ።
አቤቱ ፥ ፈቃዴ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ነው ፥ ፱፤
ጭንቀቴም ፡ ከአንተ ፡ አይሰወርም ።
ልቤ ፡ ደነገጠብኝ ፥ ኃይሌም ፡ ተወችኝ ፥ ፲፤
የዓይኖቼም ፡ ብርሃን ፡ ፈዘዘ ።
ወዳጆቼም ፡ ባልንጀሮቼም ፡ ከቍስሌ ፡ ገሌል ፡ ብለው ፡ ቆሙ ፥ ፲፩፤
ዘመዶቼም ፡ ርቀው ፡ ቆሙ ።
ነፍሴንም ፡ የሚሹአት ፡ በረቱብኝ ፥ ፲፪፤
መከራዬንም ፡ የሚፈልጉ ፡ ከንቱን ፡ ተናገሩ ፥
ሁልጊዜም ፡ በሽንገላ ፡ ይመክራሉ ።
እኔ ፡ ግን ፡ እንደማይሰማ ፡ ደንቆሮ ፥ ፲፫፡
አፉንም ፡ እንደማይከፍት ፡ ዲዳ ፡ ሆንሁ ።
እንደማይሰማ ፡ ሰው ፡ ፲፬፤
በአፉም ፡ ተግሣጽ ፡ እንደሌለው ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
አቤቱ ፥ በአንተ ፡ታምኛለሁና ፤ ፲፭፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ አንተ ፡ ትሰማኛለህ ።
ጠላቶቼ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ እንዳይላቸው ፡ ብያለሁና ፥ ፲፮፤
እግሮቼም ፡ ቢሰናከሉ ፡ ራሳቸውን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋሉ ።
እኔስ ፡ ወደ ፡ ማንከስ ፡ ቀርቤአለሁና ፥ ፲፯፤
ቍስሌም ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነውና ።
በደሌን ፡ እናገራለሁና ፥ ፲፰፤
ስለ ፡ ኃጢአቴም ፡ እተክዛለሁ ።
ጠላቶቼ ፡ ሕያዋን ፡ ናቸው ፡ ይበረቱብኝማል ፥ ፲፱፤
በጠማማነትም ፡ የሚጠሉኝ ፡ በዙ ።
ጽድቅን ፡ ስለ ፡ ተከተልሁ ፥ ፳፤
በበጎ ፡ ፋንታ ፡ ክፉን የሚመልሱልኝ ፡ ይጠሉኛል ።

፳፩፡ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አትጣለኝ ፡
አምላኬ ፥ ከኔ ፡ አትራቅ ።
፳፪፡ አቤቱ ፡ መድኃኒቴ ፥ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።

መዝሙር ፡ ፴፰ ። (፴፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ለኤዶታም ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ በአንደበቴ ፡ እንዳልስት ፡ መንገዴን ፡ እጠብቃለሁ ፤
ኃጢአተኛ ፡ በፊቴ ፡ በተቃወመኝ ፡ ጊዜ ፡
በአፌ ፡ ላይ ፡ ጠበቂ ፡ አኖራለሁ ፡ አልሁ ።
፪፡ ከዝምታ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ዲዳ ፡ ሆንሁ ፥
ለበጎ ፡ እንኳ ፡ ዝም ፡ አልሁ ፥
ቍስሌም ፡ ታደሰብኝ ።
፫፡ ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ሞቀብኝ ፤
ከማሰቤም ፡ የተነሣ ፡ እሳት ፡ ነደደ ፥
በአንደበቴም ፡ ተናገርሁ ፡—
፬፡ አቤቱ ፥ ፍጻሜዬን ፡ አስታውቀኝ ፥
የዘመኔ ፡ ቍጥሮች ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፥
እኔ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንደምቀር ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ።
፭፡ እነሆ ፥ ዘመኖቼን ፡ አስረጀሃቸው ፡
አካሌም ፡ በፊትህ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ነው ።
ሕያው ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ከንቱ ፡ ብቻ ፡ ነው ።
፮፡ በከንቱ ፡ ይታወካል ፡ እንጂ ፡
በእውነት ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ይመላለሳል ፡
ያከማቻል ፡ የሚሰበስብለትንም ፡ አያውቅም ።
፯፡ አሁንስ ፡ ተስፋዬ ፡ ማን ፡ ነው ? እግዚአብሔር ፡ አይደለምን ?
ትዕግሥቴም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፰፡ ከኃጢአቴ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝ ፥
ለሰነፎችም ፡ ስድብ ፡ አታድርገኝ ።
፱፡ አንተ ፡ ሠርተኸኛልና ፡
ዝም ፡ አልሁ ፡ አፌንም ፡ አልከፈትሁም ።
፲፡ መቅሠፍትህን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ፥
ከእጅህ ፡ ብርታት ፡ የተነሣ ፡ አልቄአለሁና ።
፲፩፡ በተግሣጽህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ ሰውን ፡ ዘለፍኸው ፥
ነፍሱም ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ታልቃለች ፡
በእውነት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
፲፪፡ አቤቱ ፥ ጸሎቴን ፡ ስማ ፥ ጩኸቴንም ፡ አድምጥ ፥
ልቅሶዬንም ፡ ቸል ፡ አትበለኝ ፡
እኔ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ መጻተኛ ፡ ነኝና ፥
እንደ ፡ አባቶቼም ፡ እንግዳ ፡ ነኝና ።
፲፫፡ ወደማልመለስበት ፡ ሳልሄድ ፡ ሀርፍ ፡ ዘንድ ፡ ተወኝ ።

መዝሙር ፡ ፴፱ ። (፵)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ቆይቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደጅ ፡ ጠናሁት ፥
እርሱም ፡ ዘንበል ፡ አለልኝ ፡ ጩኸቴንም ፡ ሰማኝ ።
ከጥፋት ፡ ጕድጓድ ፡ ከረግረግም ፡ ጭቃ ፡ አወጣኝ ፥ ፪፤
እግሮቼንም ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ አቆማቸው ፥
አረማመዴንም ፡ አጸና ።
አዲስ ፡ ዝማሬን ፡ ለአምላካችን ፡ ምስጋና ፡ በአፌ ፡ ጨመረ ፡ ፫፤
ብዙዎች ፡ ያያሉ ፡ ይፈሩማል ፥
በእግዚአብሔርም ፡ ይታመናሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ የታመነ ፡ ፬፤
ወደ ፡ ትዕቢተኛና ፡ ወደ ፡ ሐሰተኛ ፡ ያልተመለከተ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ ያደረግኸው ፡ ተአምራት ፡ ብዙ ፡ ነው ፥ ፭፤
አሳብህንም ፡ ምንም ፡ የሚመስለው ፡ የለም ፤
በወራም ፡ ብናገርም ፡ ከቍጥር ፡ ሁሉ ፡ በዛ ።
መሥዋዕትንና ፡ ቍርባንን ፡ አልወደድህም ፡ ፮፤
ሥጋን ፡ አዘጋጀህልኝ ፡
የሚቃጠለውንና ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚቀርበውን ፡ መሥዋዕት ፡ አልሻህም ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አልሁ ፡— እነሆ ፥ መጣሁ ፤ ፯፡
ስለ ፡ እኔ ፡ በመጽሐፍ ፡ ራስ ፡ ተጽፎአል ፡
አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ፈቃድህን ፡ ለማድረግ ፡ ወደድሁ ፡ ፰፤
ሕግህም ፡ በልቤ ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
በታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ጽድቅን ፡ አወራሁ ፡ ፱፡
እነሆ ፥ ከንፈሮቼን ፡ አልከለከልም ፡
አቤቱ ፥ አንተ ፡ ጽድቄን ፡ ታውቃለህ ።
እውነትህንም ፡ በልቤ ፡ ውስጥ ፡ አልሰወርሁም ፥ ፲፤
ማዳንህንም ፡ ተናገርሁ ፤
ምሕረትህንና ፡ እውነትህን ፡ ከታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ አልሰወርሁም ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ምሕረትህን ፡ ከእኔ ፡ አታርቅ ፡ ፲፩፤
ቸርነትህና ፡ እውነትህ ፡ ዘወትር ፡ ይጠብቁኝ ።
ቍጥር ፡ የሌላት ፡ ክፉት ፡ አግኝታኛለችና ፡ ፲፪፡
ኃጢአቶቼ ፡ ያዙኝ ፥ ማየትም ፡ ተስኖኛል ፡
ከራሴ ፡ ጠጕር ፡ ይልቅ ፡ በዙ ፥ ልቤም ፡ ተወኝ ።
አቤቱ ፥ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ ፍቀድ ፤ ፲፫፤
አቤቱ ፥ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
ነፍሴን ፡ ለማጥፋት ፡ የሚወድዱ ፡ ይፈሩ ፥ ፲፬፡
በአንድነትም ፡ ይጐስቍሉ ፡
በእኔ ፡ ላይ ፡ ክፋትን ፡ ሊያደርጉ ፡ የሚወድዱ ፡
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፡ ይጐስቍሉም ።
እሰይ ፡ እሰይ ፡ የሚሉኝ ፡ ፲፭፤
እፍረታቸውን ፡ ወዲያው ፡ ይከፈሉ ።
አቤቱ ፡ የሚፈልጉህ ፡ ሁሉ ፡ ፲፮፤
በአንተ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሐሤትም ፡ ያድርጉ ፡
ሁልጊዜ ፡ ማዳንህን ፡ የሚወድዱ ፡
ዘወትር ፡— እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ይሁን ፡ ይበሉ ።
እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝ ፥ ፲፯፤
ጌታ ፡ ግን ፡ ያስብልኛል ፤
አንተ ፡ ረዳቴና ፡ መድኃኒቴ ፡ ነህ ፤
አምላኬ ፡ ሆይ ፥ አትዘግይ ።

መዝሙር ፡ ፵ ። (፵፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ ለችግረኛና ፡ ለምስኪን ፡ የሚያስብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ በክፉ ፡ ቀን ፡ ያድነዋል ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀዋል ÷ ሕያውም ፡ ያደርገዋል ÷
በምድር ፡ ላይም ፡ ያስመሰግነዋል ÷
በጠላቶቹም ፡ እጅ ፡ አያሳልፈውም ።
፫ እግዚአብሔር ፡ በደዌው ፡ አልጋ ፡ ሳለ ፡ ይረዳዋል ፤
መኝታውን ፡ ሁሉ ፡ በበሽታው ፡ ጊዜ ፡ ያነጥፍለታል ።
፬ እኔስ ፡— አቤቱ ÷ ማረኝ ፤
አንተን ፡ በድያለሁና ፡ ነፍሴን ፡ ፈውሳት ፡ አልሁ ።
፭ ጠላቶቼም ፡ በላዬ ፡ ክፋትን ፡ ይናገራሉ ፡—
መቼ ፡ ይሞታል ፡ ስሙስ ፡ መቼ ፡ ይሻራል ? ይላሉ ።
፮ እኔን ፡ ለማየት ፡ ቢገባ ፡ ከንቱን ፡ ይናገራል ፤
ልቡ ፡ ኃጢአትን ፡ ሰበሰበለት ፤
ወደ ፡ ሜዳ ፡ ይወጣል ፡ ይናገራልም ።
፯ በላዬ ፡ በመተባበር ፡ ጠላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ይሾከሾኩብኛል ÷
በእኔ ፡ ላይም ፡ ክፋትን ፡ ያስባሉ ።
፰ ክፉ ፡ ነገር ፡ መጣበት ፤
ተኝቶአል ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይነሣም ፡ ይላሉ ።
፱ ደግሞ ፡ የሰላሜ ፡ ሰው ፡ የታመንሁበት ፡
እንጀራዬን ፡ የበላ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተረከዙን ፡ አነሣ ።
፲ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ÷ ማረኝ ÷
እመልስላቸውም ፡ ዘንድ ፡ አስነሣኝ ።
፲፩ ጠላቴ ፡ እልል ፡ አይልብኝምና ፡
ስለዚህ ፡ እንደ ፡ ወደድኸኝ ፡ አወቅሁ ።
፲፪ እኔን ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ቅንነቴ ፡ ተቀበልኸኝ ÷
በፊትህም ፡ ለዘላለም ፡ አጸናኸኝ ።
፲፫ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይብረክ ።
አሜን ፡ አሜን ።

መዝሙር ፡ ፵፩ ። (፵፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ ትምህርት ።

፩ ዋላ ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ እንደሚናፍቅ ÷
አቤቱ ÷ እንዲሁ ፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ትናፍቃለች ።
፪ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ሕያው ፡ አምላክ ፡ ተጠማች ፤
መቼ ፡ እደርሳለሁ ? የአምላክንስ ፡ ፊት ፡ መቼ ፡ አያለሁ ?
፫ ዘወትር ፡— አምላክህ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ሲሉኝ ፡
እንባዬ ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ ምግብ ፡ ሆነኝ ።
፬ ይህን ፡ ሳስብ ፡ ነፍሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ፈሰሰች ÷
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ምስጋና ፡ መኖሪያ ፡ ስፍራ ፡ እገባለሁና ፤
በዓል ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ የደስታና ፡ ምስጋና ፡ ቃል ፡ አሰሙ ።
፭ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ? ለምንስ ፡ ታውኪኛለሽ ?
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡ ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።
፮ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ነፍሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ታወከች ፤
ስለዚህ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ምድር ፡
በአርሞንኤምም ፡ በታናሹ ፡ ተራራ ፡ አስብሃለሁ ።
፯ በፏፏቴህ ፡ድምፅ ፡ ቀላይ ፡ ቀላይን ፡ ትጠራታለች ፤
ማዕበልህና ፡ሞገድህ ፡ ሁሉ ፡ በላዬ ፡ አለፈ ።
፰ እግዚአብሔር ፡ በቀን ፡ ቸርነቱን ፡ ያዝዛል ÷
በሌሊትም ፡ ዝማሬው ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይሆናል ፤
የእኔ ፡ ስእለት ፡ ለሕይወቴ ፡ አምላክ ፡ ነው ።
፱ እግዚአብሔርን ፡— አንተ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ፤ ለምን ፡ ረሳኸኝ ?
ጠላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡ ለምን ፡ አዝኜ ፡ እመላለሳለሁ ? እለዋለሁ ።
፲ ጠላቶቼ ፡ ሁልጊዜ ፡— አምላክህ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ባሉኝ ፡ ጊዜ ፡
አጥንቶቼን ፡ እየቀለጣጠሙ ፡ ሰደቡኝ ።
፲፩ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ? ለምንስ ፡ ታውኪኛለሽ ?
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡ ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።

መዝሙር ፡ ፵፪ ። (፵፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ÷ ፍረድልኝ ÷
ከጽድቅ ፡ ከራቁ ፡ ሕዝብም ፡ ክርክሬን ፡ ተከራከር ፤
ከሸንጋይና ፡ ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ።
፪ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ኃይሌም ÷ ለምን ፡ ትተወኛለህ ?
ጠላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡ ለምን ፡ አዝኜ ፡ እመላለሳለሁ ?
፫ ብርሃንህንና ፡ እውነትህን ፡ ላክ ፤
እነርሱ ፡ ይምሩኝ ÷
ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ ተራራና ፡ ወደ ፡ ማደሪያህ ፡ ይውሰዱኝ ።
፬ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ÷
ጕልማስነቴንም ፡ ደስ ፡ወዳሰኘች ፡ ወደ ፡ አምላኬ ፡ እገባለሁ ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ በበገና ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፭ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ? ለምንስ ፡ ታውኪኛለሽ ?
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡ ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።

መዝሙር ፡ ፵፫ ። (፵፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ ትምህርት ።

፩ አቤቱ ÷ በጆሮአችን ፡ ሰማን ÷
አባቶቻችንም ፡ በዘመናቸው ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ የሠራኸውን ፡ ሥራ ፡ ነገሩን ።
፪ እጅህ ፡ አሕዛብን ፡ አጠፋች ÷ እነርሱንም ፡ ተከልህ ፡
አሕዛብን ፡ ሣቀይኻቸው ፡ አሳደድኻቸውም ።
፫ በሰይፋቸው ፡ ምድርን ፡ አልወረሱም ፡
ክንዳቸውም ፡ አላዳናቸውም ፡
ቀኝህና ፡ ክንድህ ፡ የፊትህም ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡ እንጂ ፤
ወድደሃቸዋልና ።
፬ አምላኬና ፡ ንጉሤ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡
ለያዕቆብ ፡ መድኃኒትን ፡ እዘዝ ።
፭ በአንተ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ እንወጋቸዋለን ÷
በስምህም ፡ በላያችን ፡ የቆሙትን ፡ እናዋርዳቸዋለን ።
፮ በቀስቴ ፡ የምታምን ፡ አይደለሁምና ÷
ሰይፌም ፡ አያድነኝምና ፤
፯ አንተ ፡ ግን ፡ ከጠላቶቻችን ፡ አዳንኸን ÷
የሚጠሉንንም ፡ አሳፈርሃቸው ።
፰ ሁልጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንከብራለን ÷
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ እናመሰግናለን ።
፱ አሁን ፡ ግን ፡ ጣልኸን ፡ አሳፈርኸንም ÷
ከሠራዊታችንም ፡ ጋር ፡ አትወጣም ።
፲ ከጠላቶቻችንም ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ኋላችን ፡ መለስኸን ÷
የሚጠሉንም ፡ ተነጣጠቁን ።
፲፩ እንደ ፡ በጎች ፡ ሊበሉን ፡ ሰጠኸን ÷
ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በተንኸን ።
፲፪ ሕዝብህን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ ሰጠህ ÷
በመለወጣቸውም ፡ ትርፍ ፡ የለም ።
፲፫ ለጎረቤቶቻችን ፡ ስድብ ÷
በዙሪያችንም ፡ ላሉ ፡ መሣቂያና ፡ መዘበቻ ፡ አደረግኸን ።
፲፬ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ምሳሌ ÷
በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ የራስ ፡ መነቅነቂያ ፡ አደረግኸን ።
፲፭ ጕስቍልናዬ ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነው ÷
የፊቴም ፡ እፍረት ፡ ሸፈነኝ ።
፲፮ ከሚሳደብና ፡ ከሚላገድ ፡ ቃል ፡ የተነሣ ÷
ከጠላትና ፡ ከቂመኛ ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ነው ።
፲፯ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ደረሰ ÷ አልረሳንህም ÷
ኪዳንህንም ፡ አልወነጀልንም ።
፲፰ ልባችን ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ አልተመለሰም ÷
ፍለጋችንም ፡ ከመንገድህ ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ፤
፲፱ በክፉ ፡ ስፍራ ፡ አዋርደኸናልና ፡
በሞት ፡ ጥላም ፡ ሰውረኸናልና ።
፳ የአምላካችንን ፡ ስም ፡ ረስተንስ ፡ ቢሆን ፡
እጃችንንም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አንሥተንስ ፡ ቢሆን ÷
፳፩ እግዚአብሔር ፡ ይህንን ፡ አይመረምርም ፡ ነበርን ?
እርሱ ፡ ልብ ፡ የሰወረውን ፡ ያውቃልና ።
፳፪ ስለ ፡ አንተ ፡ ሁልጊዜ ፡ ተገድለናል ÷
እንደሚታረዱም ፡ በጎች ፡ሆነናል ።
፳፫ አቤቱ ÷ ንቃ ፡ ለምንስ ፡ ትተኛለህ ?
ተነሥ ÷ ለዘወትርም ፡ አትጣለን ።
፳፬ ለምንስ ፡ ፊትህን ፡ ትሰውራለህ ?
መከራችንንና ፡ ችግራችንንስ ፡ ለምን ፡ ትረሳለህ ?
፳፭ ነፍሳችን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተጐሰቈለችና ÷
ሆዳችንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተጣብቃለችና ።
፳፮ አቤቱ ÷ ተነሥና ፡ እርዳን ÷
ስለ ፡ ስምህም ፡ ተቤዠን ።

መዝሙር ፡ ፵፬ ። (፵፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በመለከቶች ፡ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ ትምህርት ፡ የፍቅር ፡ መዝሙር ።

፩ ልቤ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ አፈለቀ ÷
እኔ ፡ ሥራዬን ፡ ለንጉሥ ፡ እነግራለሁ ፤
አንደበቴ ፡ እንደ ፡ ፈጣን ፡ ጸሓፊ ፡ ብርዕ ፡ ነው ።
፪ ውበትህ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ያምራል ፤
ሞገስ ፡ በከንፈሮችህ ፡ ፈሰሰ ፤
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ባረከህ ።
፫ ኃያል ፡ ሆይ ÷ በቍንጅናህና ፡ በውበትህ ፡
ሰይፍህን ፡ በወገብህ ፡ ታጠቅ ።
፬ ስለ ፡ ቅንነትና ፡ ስለ ፡ የዋህነት ፡ ስለ ፡ ጽድቅም ፡
አቅና ፡ ተከናወን ፡ ንገሥም ፤
ቀኝህም ፡ በክብር ፡ ይመራሃል ።
፭ ኃያል ፡ ሆይ ÷ ፍላጻዎችህ ፡ የተሳሉ ፡ ናቸው ÷
እነርሱም ፡ በንጉሥ ፡ ጠላቶች ፡ ልብ ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ÷
አሕዛብም ፡ በበታችህ ፡ ይወድቃሉ ።
፮ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ዙፋንህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፤
የመንግሥትህ ፡ በትር ፡ የቅንነት ፡ በትር ፡ ነው ።
፯ ጽድቅን ፡ ወደድህ ፡ ዓመፃንም ፡ ጠላህ ፡
ስለዚህ ፡ ከባልንጀሮችህ ፡ ይልቅ ፡
እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ የደስታ ፡ ዘይትን ፡ ቀባህ ።
፰ በልብሶችህ ፡ ሁሉ ፡ ከርቤና ፡ ሽቱ ፡ ዝባድም ፡ አሉ ፤
ከዝሆን ፡ ጥርሶች ፡ አዳራሽ ፡ ደስ ፡ ያሰኙሃል ።
፱ የንጉሦች ፡ሴት ፡ ልጆች ፡ ለክብርህ ፡ ናቸው ፤
በወርቅ ፡ ልብስ ፡ ተጐናጽፋና ፡ ተሸፋፍና ፡
ንግሥቲቱ ፡ በቀኝህ ፡ ትቆማለች ።
፲ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ስሚ ፡ እዪ ፡ ጆሮሽንም ፡ አዘንብዪ ፤
ወገንሽን ፡ ያባትሽንም ፡ ቤት ፡ እርሺ ፤
፲፩ ንጉሥ ፡ ውበትሽን ፡ ወድዶአልና ÷
እርሱ ፡ ጌታሽ ፡ ነውና ።
፲፪ የጢሮስ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ይዘው ፡ ይሰግዱለታል ።
የምድር ፡ ባለጠጎች ፡ አሕዛብ ፡ በፊትሽ ፡ ይማለላሉ ።
፲፫ ለሐሴቦን ፡ ንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ክብርዋ ፡ ነው ፤
ልብስዋ ፡ የወርቅ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ነው ።
፲፬ በኋላዋ ፡ ደናግሉን ፡ ለንጉሥ ፡ ይወስዳሉ ÷

በልንጀሮቻቸዋንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያቀርቡሉ ፤
፲፭ በደስታና ፡ በሐሴት ፡ ይወስዱአቸዋል ፥
ወደ ፡ ንጉሥ ፡ እልፍኝም ፡ ያስገቡአቸዋል ።
፲፮ በአባቶችሽ ፡ ፋንታ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱልሽ ፥
በምድርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ገዥዎች ፡ አድርገሽ ፡
ትሾሚያቸዋለሽ ።
፲፯ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ስምሽን ፡ ያሳስቡሉ ፤
ስለዚህ ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ።
አሕዛብ ፡ ይገዙልሃል ።

መዝሙር ፡ ፵፭ ። (፵፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ስለ ፡ ምሥጢር ፤
የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩ አምላካችን ፡ መጠጊያችንና ፡ ኃይላችን ፥
በገኘን ፡ በታላቅ ፡ መከራም ፡ ረዳታችን ፡ ነው ።
፪ ስለዚህ ፡ ምድር ፡ ብትነዋወጥ ፥
ተራሮችም ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ልብ ፡ ቢወሰዱ ፡
አንፈራም ።
፫ ውኆቻቸው ፡ ጮኹ ፡ ተናወጡም ፥
ተራሮችም ፡ ከኃይሉ ፡ የተነሣ ፡ ተናወጡ ።
፬ የወንዝ ፡ ፈሳሾች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ከተማ ፡
ደስ ፡ ያሰኛሉ ፤
ልዑል ፡ ማደሪያውን ፡ ቀደሰ ።
፭ እግዚአብሔር ፡ በመካከልዋ ፡ ነው ፡ አትናወ
ጥም ፥
እግዚአብሔርም ፡ ፈጥኖ ፡ ይረዳታል ።
፮ አሕዛብ ፡ ተናወጡ ፡ መንግሥታትም ፡ ተመለሱ ፤
እርሱ ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፥ ምድርም ፡ ተንቀጠቀ
ጠች ።
፯ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፤
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ መጠጊያችን ፡ ነው ።
፰ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፥
በምድር ፡ የደረገውንም ፡ ተአምራት ፡ እንድ
ታዩ ፡ ኑ ።
፱ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ጦርነትን ፡ ይሽ
ራል ፤
ቀስትን ፡ ይሰብራል ፥ ጦርንም ፡ ይቈርጣል ፥
በእሳትም ፡ ጋሻን ፡ ያቃጥላል ።
፲ ዕረፉ ፥ እኔም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እወቁ ፡
በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለሁ ፥
በምድርም ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለሁ ።
፲፩ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፤
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ መጠጊያችን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፵፮ ። (፵፯)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፥ እጆቻችሁን ፡ አጨብጭቡ ፥
በደስታ ፡ ቃልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡
በሉ ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ግሩምም ፡ ነውና ፥
በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ።
፫ አሕዛብን ፡ ከእኛ ፡ በታች ፥
ወገኖችንም ፡ ከእግራችን ፡ በታች ፡ አስገዛልን ።
ለርስቱ ፡ እኛን ፡ መረጠን ፥ ፬
የወደደውን ፡ የያዕቆብን ፡ ውበት ።
አምላክ ፡ በእልልታ ፥ ፭
እግዚአብሔር ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡ ዐረገ ።
ዘምሩ ፥ ለአምላካችን ፡ ዘምሩ ፤ ፮
ዘምሩ ፥ ለንጉሣችን ፡ ዘምሩ ።
እግዚአብሔር ፡ ለምድር ፡ ሁሉ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ፤ ፯
በማስተዋል ፡ ዘምሩ ።
እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ ፰
እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ዙፋን ፡ ይቀመ
ጣል ።
የምድር ፡ ኃይለኞች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናቸውና ፡ ፱
የአሕዛብ ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ አምላክ ፡
ተሰበሰቡ ፤
እርሱንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉት ።

መዝሙር ፡ ፵፯ ። (፵፰)

በሁለተኛ ፡ ሰንበት ፡ የቆሬ ፡ ልጆች ፡
የምስጋና ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ ትልቅ ፡ ነው ፤ ፩
በአምላካችን ፡ ከተማ ፡ በተቀደሰው ፡ ተራራ ፡
ምስጋናው ፡ ብዙ ፡ ነው ።
በሰሜን ፡ ወገን ፡ በመልካም ፡ ስፍራ ፡ የቆመ ፡ ፪
የምድር ፡ ሁሉ ፡ ደስታ ፡ የጽዮን ፡ ተራራ ፡ ነው ፤
እርሱም ፡ የትልቁ ፡ ንጉሥ ፡ ከተማ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በአዳራሾችዋ ፡ መጠጊያ ፡ ሆኖ ፡ ፫
ይታወቃል ።
እነሆ ፥ ነገሥታት ፡ ተከማችተው ፡ በአንድነት ፡ ፬
መጥተዋል ።
እነርሱስ ፡ አይተው ፡ ተደነቁ ፥ ደነገጡ ፥ ታወኩ ። ፭
መንቀጥቀጥ ፡ እንደ ፡ ወላድ ፡ ምጥ ፡ በዚያ ፡ ፮
ያዛቸው ።
በኃይለኛ ፡ ነፋስ ፡ የተርሴስን ፡ መርከቦች ፡ ትሰ ፯
ብራለህ ።
እንደ ፡ ሰማን ፡ እንዲሁ ፡ አየን ፡ ፰
በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከተማ ፥ በአምላካችን ፡ ከተማ ፤
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያጸናታል ።
አምላክ ፡ ሆይ ፥ በሕዝብህ ፡ መካከል ፡ ምሕረ ፱
ትህን ፡ ተቀበልን ።
አምላክ ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ስምህ ፡ ፲
እንዲሁም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ምስ
ጋናህ ፡ ነው ፤
ቀኝህ ፡ ጽድቅን ፡ የተሞላች ፡ ናት ።
አቤቱ ፥ ስለ ፡ ፍርድህ ፡ የጽዮን ፡ ተራራ ፡ ደስ ፡ ፲፩
ይበለው ፥
የአይሁድም ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ሐሤት ፡ ያድርጉ ።
ጽዮንን ፡ ከበቡአት ፥ ፲፪
በዙሪያዋም ፡ ተመላለሱ ፥
ግንቦችዋንም ፡ ቍጠሩ ፤
በብርታትዋ ፡ ልባችሁን ፡ አኑሩ ፡ ፲፫
አዳራሽዋን ፡ አስቡ ፤
ለሚመጣው ፡ ትውልድ ፡ ትነግሩ ፡ ዘንድ ።
ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ ይህ ፡ አምላካችን ፡ ነው ፥ ፲፬
እርሱም ፡ ለዘላለም ፡ ይመራናል ።

መዝሙር ፡ ፵፰ ። (፵፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፥ ይህን ፡ ስሙ ፤
በዓለም ፡ የምትኖሩም ፡ ሁላችሁ ፥ አድምጡ ፤
፪ ዝቅተኞችና ፡ ከፍተኞች ፥
ባለጠጎችና ፡ ድሆች ፡ በአንድነት ።
፫ አፌ ፡ ጥበብን ፡ ይናገራል ፥
የልቤም ፡ አሳብ ፡ ማስተዋልን ።
፬ ጆሮዬን ፡ ወደ ፡ ምሳሌ ፡ አዘነብላለሁ ፥
በበገናም ፡ ምሥጢሬን ፡ እገልጣለሁ ።
፭ ኃጢአት ፡ ተረከዜን ፡ በከበበኝ ፡ ጊዜ ፡
በክፉ ፡ ቀን ፡ ለምን ፡ እፈራለሁ ?
፮ በኃይላቸው ፡ የሚታመኑ ፥
በባለጠግነታቸውም ፡ ብዛት ፡ የሚመኩ ፤
፯ ወንድም ፡ ወንድሙን ፡ አያድንም ፥ ሰውም ፡
አያድንም ፤
ቤዛውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አይሰጥም ፥
፱ ለዘላለም ፡ እንዲኖር ፥ ጥፋትንም ፡ እንዳያይ ፤
የነፍሳቸው ፡ ለውጥ ፡ ከብሮአልና ፥
ለዘላለምም ፡ ቀርቶአልና ።
፲ ብልሃተኞች ፡ እንዲሞቱ ፥
ሰነፎችና ፡ ደንቆሮች ፡ በአንድነት ፡ እንዲጠፉ ፥
ገንዘባቸውንም ፡ ለሌሎች ፡ እንዲተዉ ፡ አይ
ቶአል ።
፲፩ በልባቸውም ፡ ቤታቸው ፡ ለዘላለም ፡ የሚኖር ፥
ማደሪያቸውም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ የሚሆን ፡ ይመ
ስላቸዋል ፤
በየአገራቸውም ፡ ስማቸው ፡ ይጠራል ።
፲፪ ሰው ፡ ግን ፡ ክቡር ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ አያውቅም ፡
እንደሚጠፉ ፡ እንስሶች ፡ መሰለ ።
፲፫ ይህች ፡ መንገዳቸው ፡ መሰናክላቸው ፡ ናት ፥
ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ የሚመጡ ፡ በአፋቸው ፡
እሺ ፡ ይላሉ ።
፲፬ እንደ ፡ በጎች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ የሚሄዱ ፡ ናቸው ፥
እረኛቸውም ፡ ሞት ፡ ነው ፤
ቅኖችም ፡ በማለዳ ፡ ይገዙአቸዋል ፥
ውበታቸውም ፡ ከመኖሪያቸው ፡ ተለይታ ፡ በሲ
ኦል ፡ ታረጃለች ።
፲፭ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቀበለኛልና ፡
ነፍሴን ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ ይቤዣታል ።
፲፮ የሰው ፡ ባለጠግነት ፡ የቤቱም ፡ ክብር ፡ በበዛ ፡
ጊዜ ፡ አትፍራ ፥
፲፯ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ምንም ፡ አይወ
ስድምና ፤
ክብሩም ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ አይወርድምና ።
፲፰ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ ነፍሱን ፡ ባርከአልና ፡
ለሰውነቱ ፡ መልካም ፡ ብታደርግለት ፡ ያመሰግ
ንሃል ።
፲፱ ሆኖም ፡ ወደ ፡ አባቶቹ ፡ ትውልድ ፡ ይወርዳል ፤
ለዘላለም ፡ ብርሃንን ፡ አያይም ።
፳ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ክቡር ፡ ሰው ፡
እንደሚጠፉ ፡ እንስሶች ፡ መሰለ ።

መዝሙር ፡ ፵፱ ። (፶)

የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

የአማልክት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተና ፩
ገረ ፥
ከፀሐይም ፡ መውጫ ፡ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መግቢ
ያዋ ፡ ድረስ ፡ ምድርን ፡ ጠራት ።
ከክብሩ ፡ ውበት ፡ ከጽዮን ፡ ፪
እግዚአብሔር ፡ ግልጥ ፡ ሆኖ ፡ ይመጣል ።
አምላካችን ፡ ይመጣል ፡ ዝምም ፡ አይልም ፡ ፫
እሳት ፡ በፊቱ ፡ ይቃጠላል ፥
በዙሪያውም ፡ ብዙ ፡ ዐውሎ ፡ አለ ።
በላይ ፡ ያለውን ፡ ሰማይን ፡ ፬
ምድርንም ፡ በሕዝቡ ፡ ለመፍረድ ፡ ይጠራል ፤
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ለመሥዋዕት ፡ ኪዳን ፡ የቆሙ ፭
ትን ፡
ቅዱሳኑን ፡ ሰብስቡለት ።
ሰማያት ፡ ጽድቁን ፡ ይናገራሉ ፥ ፮
እግዚአብሔር ፡ ፈራጅ ፡ ነውና ።
ሕዝቤ ፥ ስማኝ ፥ ልንገርህ ፤ ፯
እስራኤልም ፥ ስማኝ ፥ ልመስክርብህ ፡
አምላክስ ፡ እኔ ፡ አምላክህ ፡ ነኝ ።
ስለ ፡ ቍርባንህ ፡ የምዘልፍህ ፡ አይደለሁም ፤ ፰
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትህ ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡
ነው ።
ከቤትህ ፡ ፍሪዳን ፡ ፱
ከመንጋህም ፡ አውራ ፡ ፍየልን ፡ አልወስድም ፤
የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ፲
በሺህ ፡ ተራራዎች ፡ ያሉ ፡ እንስሶችም ፡ የእኔ ፡
ናቸውና ።
የሰማይን ፡ አዕዋፍ ፡ ሁሉ ፡ አውቃለሁ ፥ ፲፩
የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትም ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ።
ብራብም ፡ ለአንተ ፡ አልነግርህም ፥ ፲፪
ዓለምና ፡ ሞላው ፡ የእኔ ፡ ነውና ።
የፍሪዳውን ፡ ሥጋ ፡ እበላለሁን ? ፲፫
የፍየሉንስ ፡ ደም ፡ እጠጣለሁን ?
ለእግዚአብሔር ፡ የምስጋናን ፡ መሥዋዕት ፡ ፲፬
ሠዋ ፥
ለልዑልም ፡ ስእለትህን ፡ ስጥ ፡
በመከራ ፡ ቀን ፡ ጥራኝ ፥ ፲፭
አድንህማለሁ ፡ አንተም ፡ ታከብረኛለህ ።
ኃጢአተኛውን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ አለው ፡— ፲፮
ለምን ፡ አንተ ፡ ሕጌን ፡ ትናገራለህ ?
ኪዳኔንም ፡ በአፍህ ፡ ለምን ፡ ትወስዳለህ ?
አንተስ ፡ ተግሣጼን ፡ ጠላህ ፥ ፲፯
ቃሎቼንም ፡ ወደ ፡ ኋላህ ፡ ጣልህ ።
ሌባውን ፡ ባየህ ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ትሮጥ ፡ ፲፰
ነበር ፡
እድል ፡ ፈንታህንም ፡ ከአመንዝሮች ፡ ጋር ፡ አደ
ረግህ ።
አፍህ ፡ ክፋትን ፡ አበዛ ፥ ፲፱
አንደበትህም ፡ ሽንገላን ፡ ተበተበ ።
ተቀምጠህ ፡ ወንድምህን ፡ አማኸው ፥ ፳
ለእናትህም ፡ ልጅ ፡ ዕንቅፋት ፡ አኖርህ ።

፳፩ ይህን ፡ አድርገህ ፡ ዝም ፡ አልሁህ ፤
እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ጠረጠርህ ፤
እዘልፍሃለሁ ፡ በፊትህም ፡ እቆማለሁ ።
፳፪ እግዚአብሔርን ፡ የምትረሱ ፡ እናንተ ፥ ይህን ፡
አስተውሉ ፤
አለዚያ ፡ ግን ፡ ይነጥቃል ፡ የሚያድንም ፡ የለም ።
፳፫ ምስጋናን ፡ የሚሠዋ ፡ ያከብረኛል ፤
የእግዚአብሔርን ፡ ማዳን ፡ ለእርሱ ፡ የማሳይ
በት ፡ መንገድ ፡ ከዚያ ፡ አለ ።

መዝሙር ፡ ፶ ። (፶፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ከገባ ፡ በኋላ ፡
ነቢዩ ፡ ናታን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ መጠን ፡ ማረኝ ፤
እንደ ፡ ምሕረትህም ፡ ብዛት ፡ መተላለፌን ፡
ደምስስ ።
፪ ከበደሌ ፡ ፈጽሞ ፡ እጠበኝ ፥
ከኃጢአቴም ፡ አንጻኝ ፤
፫ እኔ ፡ መተላለፌን ፡ አውቃለሁና ፥
ኃጢአቴም ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነውና ።
፬ አንተን ፡ ብቻ ፡ በደልሁ ፥
በፊትህም ፡ ክፋትን ፡ አደረግሁ ፥
በነገርህ ፡ ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ በፍርድህም ፡ ንጹሕ ፡
ትሆን ፡ ዘንድ ።
፭ እነሆ ፥ በዓመፃ ፡ ተፀነስሁ ፥
እናቴም ፡ በኃጢአት ፡ ወለደችኝ ።
፮ እነሆ ፥ እውነትን ፡ ወደድህ ፤
የማይታይ ፡ ስውር ፡ ጥበብን ፡ አስታወቅኸኝ ።
፯ በሂሶጵ ፡ እርጨኝ ፥ እነጻማለሁ ፤
እጠበኝ ፥ ከበረዶም ፡ ይልቅ ፡ ነጭ ፡ እሆናለሁ ።
፰ ሐሤትንና ፡ ደስታን ፡ አሰማኝ ፥
የሰበርሃቸውም ፡ አጥንቶቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፱ ከኃጢአቴ ፡ ፊትህን ፡ መልስ ፥
በደሌንም ፡ ሁሉ ፡ ደምስስልኝ ።
፲ አቤቱ ፥ ንጹሕ ፡ ልብን ፡ ፍጠርልኝ ፥
የቀናውንም ፡ መንፈስ ፡ በውስጤ ፡ አድስ ።
፲፩ ከፊትህ ፡ አትጣለኝ ፥
ቅዱስ ፡ መንፈስህንም ፡ ከእኔ ፡ ላይ ፡ አትውሰ
ድብኝ ።
፲፪ የማዳንህን ፡ ደስታ ፡ ስጠኝ ፥
በእሽታ ፡ መንፈስም ፡ ደግፈኝ ።
፲፫ ለሕግ ፡ ተላላፎች ፡ መንገድህን ፡ አስተምራለሁ ፥
ኃጢአተኞችም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመለሳሉ ።
፲፬ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥
ከደም ፡ አድነኝ ፥
አንደበቴም ፡ በአንተ ፡ ጽድቅ ፡ ትደሰታለች ።
፲፭ አቤቱ ፥ ከንፈሮቼን ፡ ክፈት ፥
አፌም ፡ ምስጋናህን ፡ ያወራል ።
፲፮ መሥዋዕትን ፡ ብትወድድስ ፡ በሰጠሁህ ፡ ነበር ፤
የሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ ደስ ፡ አያሰኝ
ህም ።
፲፯ የእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ የተሰበረ ፡ መን
ፈስ ፡ ነው ፥
የተሰበረውንና ፡ የተዋረደውን ፡ ልብ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ አይንቅም ።
አቤቱ ፥ በውዴታህ ፡ ጽዮንን ፡ አሰማምራት ፤ ፲፰
የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጽሮች ፡ ሥራ ።
የጽድቁን ፡ መሥዋዕት ፡ ፲፱
መባውንም ፡ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡
በወደድህ ፡ ጊዜ ፥
ያን ፡ ጊዜ ፡ በመሠዊያህ ፡ ላይ ፡ ፍሪዳዎችን ፡
ይሠዋሉ ።

መዝሙር ፡ ፶፩ ። (፶፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ኤዶማዊው ፡ ዶይቅ ፡ መጥቶ ፡
ለሳኦል ፡— ዳዊት ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡ ቤት ፡ መጥቶ
አል ፡ ብሎ ፡ በነገረው ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።

ኃያል ፡ ሆይ ፥ በክፋት ፡ ለምን ፡ ትጓደዳለህ ? ፩
ሁልጊዜስ ፡ በመተላለፍ ?
አንደበትህ ፡ ኃጢአትን ፡ ያስባል ፤ ፪
እንደ ፡ ተሳለ ፡ ምላጭ ፡ ሽንገላን ፡ አደረግህ ።
ከመልካም ፡ ይልቅ ፡ ክፋትን ፥ ፫
ጽድቅንም ፡ ከመናገር ፡ ይልቅ ፡ ዓመፃን ፡ ወደ
ድህ ።
የሚያጠፉ ፡ ቃልን ፡ ሁሉ ፥ የሽንገላ ፡ ምላስን ፡ ፬
ወደድህ ።
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያፈርስሃል ፤ ፭
ከቤትህም ፡ ይነቅልሃል ፡ ያፈልስሃልም ፥
ሥርህንም ፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ።
ጻድቃን ፡ አይተው ፡ ይፈራሉ ፤ ፮
በእርሱም ፡ ይሥቃሉ ፡ እንዲህም ፡ ይላሉ ፡—
እግዚአብሔርን ፡ ረዳቱ ፡ ያላደረገ ፥ ፯
በባለጠግነቱም ፡ ብዛት ፡ የታመነ ፥
በከንቱ ፡ ነገርም ፡ የበረታ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ እነሆ ።
እኔስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ለመለመ ፡ ፰
እንደ ፡ ወይራ ፡ ዛፍ ፡ ነኝ ፤
ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምሕ
ረት ፡ ታመንሁ ።
አድርገህልኛልና ፡ ለዘላለም ፡ አመሰግንሃለሁ ፥ ፱
በቅዱሳንህም ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነውና ፡ ስም
ህን ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፶፪ ። (፶፫)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በማኸላት ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።

ሰነፍ ፡ በልቡ ፡— አምላክ ፡ የለም ፡ ይላል ። ፩
ረከሱ ፡ በበደላቸውም ፡ ጐሰቈሉ ፤
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚያደርጋት ፡ የለም ።
የሚያስተውል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈልግ ፡ ፪
እንዳለ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ የሰው ፡ ልጆችን ፡ ተመ
ለከተ ።
ሁሉ ፡ በደሉ ፥ አብረውም ፡ ረከሱ ፤ ፫
አንድ ፡ ስንኳ ፡ በጎን ፡ ነገር ፡ የሚያደርጋት ፡
የለም ።
ሕዝቤን ፡ እንጀራ ፡ እንደሚበላ ፡ የሚበሉ ፡ ፬
ግፍ ፡ አድራጊዎች ፡ ሁሉ ፡ አያውቁምን ?
እግዚአብሔርንም ፡ አይጠሩትም ።

፭ እግዚአብሔር ፡ የግብዞችን ፡ አጥንቶች ፡ በትኖ
አልና ፡
በዚያ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሳይኖር ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ፤
እግዚአብሔር ፡ ንቆአቸዋልና ፡ አሳፈርሃቸው ።
፮ መድኃኒትን ፡ ከጽዮን ፡ ለእስራኤል ፡ ማን ፡ በሰጠ !
እግዚአብሔር ፡ የሕዝቡን ፡ ምርኮ ፡ በመለሰ ፡
ጊዜ ፥
ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ እስራኤልም ፡ ሐሤት ፡
ያደርጋል ።

መዝሙር ፡ ፶፫ ። (፶፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ ዚፋውያን ፡ መጥ
ተው ፡ ለሳኦል ፡— እነሆ ፡ ዳዊት ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ተሸ
ሽጓል ፡ ብለው ፡ በነገሩት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩ አቤቱ ፥ በስምህ ፡ አድነኝ ፥
በኃይልህም ፡ ፍረድልኝ ።
፪ አቤቱ ፥ ጸሎቴን ፡ ስማኝ ፥
የአፌንም ፡ ቃል ፡ አድምጥ ፤
፫ እንግዶች ፡ ቈመውብኛልና ፥
ኃያላንም ፡ ነፍሴን ፡ ሽተዋታልና ።
እግዚአብሔርን ፡ በፊታቸው ፡ አላደረጉትም ።
፬ እነሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ይረዳኛል ፥
ጌታዬም ፡ ለነፍሴ ፡ ደጋፊዋ ፡ ነው ።
፭ ክፋትን ፡ ወደ ፡ ጠላቶቼ ፡ ይመልሳታል ፤
በእውነትህም ፡ አጥፋቸው ።
፮ ከፈቃዴ ፡ እሠዋልሃለሁ ፤
አቤቱ ፥ መልካም ፡ ነውና ፡ ስምህን ፡ አመሰግ
ናለሁ ፤
፯ ከመከራ ፡ ሁሉ ፡ አድኖኛልና ፥
ዓይኔም ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ አይታለችና ።

መዝሙር ፡ ፶፬ ። (፶፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤
የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩ አቤቱ ፥ ጸሎቴን ፡ አድምጥ ፥
ልመናዬንም ፡ ቸል ፡ አትበል ።
፪ ተመልከተኝ ፡ ስማኝም ፤
በኀዘኔ ፡ ተቅበዘበዝሁ ፡ ተናወጥሁም ፤
፫ ከጠላት ፡ ድምፅ ፡ ከዓመፀኛም ፡ ግፍ ፡ የተነሣ ፤
ዓመፃን ፡ በላዬ ፡ ጥለውብኛልና ፥ በቍጣም ፡
ጠልተውኛልና ።
፬ ልቤ ፡ በላዬ ፡ ተናወጠብኝ ፥
የሞት ፡ ድንጋጤም ፡ ወደቀብኝ ።
፭ ፍርሃትና ፡ እንቅጥቅጥ ፡ መጡብኝ ፥
ጨለማም ፡ ሸፈነኝ ።
፮ በርሬ ፡ ዐርፍ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ክንፍን ፡
ማን ፡ በሰጠኝ !
፯ እነሆ ፥ኰብልዬ ፡ በራቅሁ ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡
በተቀመጥሁ ፤
፰ ከዐውሎና ፡ ከብርቱ ፡ ንፋስ ፡ ሸሽቼ ፡ በፈጠ
ንሁ ፡ አልሁ ።
፱ አቤቱ ፥ ግፍንና ፡ ጠብን ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡
አይቼአለሁና ፡
አስጥማቸው ፡ አንደበታቸውንም ፡ ቍረጥ ።
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ በቅጥርዋ ፡ ይከብቡአታል ፤ ፲
ዓመፃና ፡ ድካም ፡ ኃጢአትም ፡ በመካከልዋ ፡
ነው ፤
ተንኰልና ፡ ሽንገላ ፡ ከአደባባይዋ ፡ አይርቁም ። ፲፩
ጠላትስ ፡ ቢሰድበኝ ፥ በታገሥሁ ፡ ነበር ፤ ፲፪
የሚጠላኝም ፡ ራሱን ፡ በላዬ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ቢያ
ደርግ ፥
ከእርሱ ፡ በተሸሸግሁ ፡ ነበር ።
አንተ ፡ ግን ፥ እኩያዬ ፡ ሰው ፥ ፲፫
ባልንጀራዬና ፡ የልቤ ፡ ወዳጅ ፤
መብልን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ያጣፈጥህ ፤ ፲፬
በአንድ ፡ ልብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተራ
መድን ።
ሞት ፡ ይምጣባቸው ፤ ፲፭
በሕይወት ፡ ሳሉ ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይውረዱ ፤
ክፋት ፡ በማደሪያቸውና ፡ በመካከላቸው ፡
ነውና ።
እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፥ ፲፮
እግዚአብሔርም ፡ ሰማኝ ።
በማታና ፡ በጥዋት ፡ በቀትርም ፡ እናገራለሁ ፡ ፲፯
እጮኻለሁ ፥ ቃሌንም ፡ ይሰማኛል ።
በእኔ ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ነበሩና ፡ ፲፰
ከሚቃረቡኝ ፡ ነፍሴን ፡ በሰላም ፡ አድናት ።
ቤዛ ፡ የላቸውምና ፥ እግዚአብሔርንም ፡ አልፈ ፲፱
ሩትምና ፡
ከጥንት ፡ጀምሮ ፡ የነበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰምቶ ፡
ያጐሰቍላቸዋል ።
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ በነበሩት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ፳
ዘረጋ ፤
ኪዳኑንም ፡ አረከሱ ።
አፉ ፡ ከቅቤ ፡ ይልቅ ፡ ለዘበ ፥ በልቡ ፡ ግን ፡ ፳፩
ሰልፍ ፡ ነበረ ፤
ቃሎቹም ፡ ከዘይት ፡ ይልቅ ፡ ለሰለሱ ፥
እነርሱ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተመዘዘ ፡ ሰይፍ ፡ ናቸው ።
ትካዜህን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ጣል ፥ ፳፪
እርሱም ፡ ይደግፍሃል ፤
ለጻድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ሁከትን ፡ አይሰጠውም ።
አንተ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ ወደ ፡ ሞት ፡ ጕድጓድ ፡ ፳፫
ታወርዳቸዋለህ ፤
የደም ፡ ሰዎችና ፡ ሸንጋዮች ፡ ዘመናቸው ፡ ግማሽ ፡
አይሞላም ፤
እኔ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ እታመንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፶፭ ። (፶፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ከቅዱሳን ፡ ስለ ፡ ራቁ ፡ ሕዝብ ፤
ፍልስጥኤማውያን ፡ በጌት ፡ በያዙት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ቅኔ ።

አቤቱ ፥ ሰው ፡ ረግጦኛልና ፡ ማረኝ ፤ ፩
ሁልጊዜም ፡ በሰልፍ ፡ አስጨንቆኛል ።
የሚዋጉኝ ፡ በዝተዋልና ፡ ፪
ሁልጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ጠላቶቼ ፡ ረገጡኝ ።
እኔ ፡ ግን ፡ ፈራሁ ፡ በአንተም ፡ ታመንሁ ። ፫
በእግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ አመሰግናለሁ ፡ ፬
በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ፥ አልፈራም ፤ ሰው ፡
ምን ፡ ያደርገኛል ?

፭፤ ሁልጊዜ ፡ ቃሎቼን ፡ ያጸይፉብኛል ፤
በእኔ ፡ ላይም ፡ የሚመክሩት ፡ ሁሉ ፡ ለክፉ ፡ ነው ።
፮፤ ይሸምቁብኛል ፡ ይሸሸጉኝማል ፥
እነርሱም ፡ ተረከዜን ፡ ይመለከቱታሉ ፥
ሁልጊዜም ፡ ነፍሴን ፡ ይሸምቁበታል ።
፯፤ በምንም ፡ ምን ፡ አታድናቸውም ፤
አሕዛብን ፡ በቍጣ ፡ ትጥላቸዋለህ ።
፰፤ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ሕይወቴን ፡ ነገርሁህ ፤
እንባዬን ፡ እንደ ፡ ትእዛዝህ ፡ በፊተህ ፡ አኖርህ ።
፱፤ በጠራሁህ ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቼ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡
ይመለሳሉ ፤
አንተ ፡ አምላኬ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ እነሆ ፥ አወ
ቅሁ ።
፲፤ በእግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ አመሰግናለሁ ፤
በእግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ አከብራለሁ ።
፲፩፤ በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ፥ አልፈራም ፤ ሰው ፡
ምን ፡ ያደርገኛል ?
፲፪፤ አቤቱ ፥ የምስጋና ፡ ስእለት ፤ የምሰጥህ ፡ ከእኔ ፡
ዘንድ ፡ ነው ፤
፲፫፤ ነፍሴን ፡ ከሞት ፥ እግሮቼን ፡ ከመውደቅ ፡ አድ
ነሃልና ፥
በሕያዋን ፡ ብርሃን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ አሰ
ኘው ፡ ዘንድ ።

መዝሙር ፡ ፶፮ ። (፶፯)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። ከሳኦል ፡ ፊት ፡ ሸሽቶ ፡
በዋሻ ፡ በነበረበት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩፤ ማረኝ ፥ አቤቱ ፥ ማረኝ ፥
ነፍሴ ፡ አንተን ፡ ታምናለችና ፤
ጉዳት ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡
በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ እታመናለሁ ።
፪፤ ወደሚረዳኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወደ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ።
፫፤ ከሰማይ ፡ ልኮ ፡ አዳነኝ ፥
ለረገጡኝም ፡ ውርደትን ፡ ሰጣቸው ፤
እግዚአብሔር ፡ ቸርነቱንና ፡ እውነቱን ፡ ላከ ።
፬፤ ነፍሴን ፡ ከአንበሶች ፡ መካከል ፡ አዳናት ።
ደንግጬ ፡ ተኛሁ ፤
የሰው ፡ ልጆች ፡ ጥርሳቸው ፡ ጦርና ፡ ፍላጻ ፥
አንደበታቸው ፡ የተሳለ ፡ ሾተል ፡ ነው ።
፭፤ አምላክ ፡ ሆይ ፥ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፤
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።
፮፤ ለእግሮቼ ፡ ወጥመድን ፡ አዘጋጁ ፥
ነፍሴንም ፡ አጐበጡአት ፤
ጕድጓድን ፡ በፊቴ ፡ ቈፈሩ ፥ በእርሱም ፡ ወደቁ ።
፯፤ ልቤ ፡ ጩከኝ ፡ ነው ፥ አቤቱ ፥ ልቤ ፡ ጩከኝ ፡ ነው ፤
እቀኛለሁ ፥ እዘምራለሁ ።
፰፤ ክብሬ ፡ ይነሣ ፥
በገናና ፡ መሰንቆም ፡ ይነሡ ፤
ሌኔም ፡ ማልጄ ፡ እነሣለሁ ።
፱፤ አቤቱ ፥ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንሃለሁ ፥
በወገኖችም ፡ ዘንድ ፡ እዘምርልሃለሁ ፤
፲፤ ምሕረትህ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ብላለ
ችና ፥
እውነትህም ፡ እስከ ፡ ደመናት ፡ ድረስ ።
አምላክ ፡ ሆይ ፥ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፤ ፲፩፤
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።

መዝሙር ፡ ፶፯ ። (፶፰)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። የዳዊት ፡ ቅኔ ።

በእውነት ፡ ጽድቅን ፡ ብትናገሩስ ፥ ፩፤
የሰው ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ በቅን ፡ ትፈርዳላችሁ ፤
በልባችሁ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ትሠራ ፪፤
ላችሁና ፥
እጆቻችሁም ፡ ግፍን ፡ ይታታሉና ።
ኃጥአን ፡ ከማሕፀን ፡ ጀምረው ፡ ተለዩ ፤ ፫፤
ከሆድም ፡ ጀምረው ፡ ሳቱ ፥ ሐሰትንም ፡ ተናገሩ ።
ቍጣቸው ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ መርዝ ፡ ነው ፥ ፬፤
እንደ ፡ ምድር ፡ እውሬም ፡ ጆሮዋ ፡ የተደፈነ ፡
ነው ፥
አዋቂ ፡ ሲደግምበት ፡ የአስማተኛውን ፡ ቃል ፡ ፭፤
እንደማትሰማ ።
እግዚአብሔር ፡ ጥርሳቸውን ፡ በአፋቸው ፡ ፮፤
ውስጥ ፡ ይሰብራል ፤
እግዚአብሔር ፡ የአንበሶቹን ፡ መንጋጋቸውን ፡
ያደቅቃል ።
እንደሚፈስስ ፡ ውኃ ፡ ይቀልጣሉ ፤ ፯፤
እስኪያደክማቸው ፡ ድረስ ፡ ፍላጾቹን ፡ ይገት
ራል ።
እንደሚቀልጥ ፡ ሰም ፡ ያልቃሉ ፤ ፰፤
እሳት ፡ ወደቀች ፥ ፀሓይንም ፡ አላዩአትም ።
እሾኻችሁ ፡ ሳይታወቅ ፡ በትር ፡ ሆነ ፤ ፱፤
ሕያዋን ፡ ሳላችሁ ፡ በመዓቱ ፡ ይነጥቃችኋል ።
ጻድቅ ፡ በቀልን ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ፲፤
በኃጢአተኛው ፡ ደምም ፡ እጁን ፡ ይታጠባል ።
ሰውም ፡— በእውነት ፡ ለጻድቅ ፡ ፍሬ ፡ አለው ፤ ፲፩፤
በእውነት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚፈርድ ፡ አም
ላክ ፡ አለ ፡ ይላል ።

መዝሙር ፡ ፶፰ ። (፶፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። ሳኦል ፡ ይገድ
ሉት ፡ ዘንድ ፡ ቤቱን ፡ እንዲጠብቁ ፡ በላከ ፡ ጊዜ ፤
የዳዊት ፡ ቅኔ ።

አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ከጠላቶቼ ፡ አድነኝ ፤ ፩፤
በላዬም ፡ ከቆሙት ፡ አስጥለኝ ።
ከግፍ ፡ አድራጊዎች ፡ ታደገኝ ፥ ፪፤
ከደም ፡ ሰዎችም ፡ አድነኝ ።
እነሆ ፥ ነፍሴን ፡ ሸምቀውብታልና ፥ ፫፤
ብርቱዎችም ፡ በላዬ ፡ ተሰበሰቡ ፤
አቤቱ ፥ በበደሌም ፡ አይደለም ፥ በኃጢአቴም ፡
አይደለም ።
ያለ ፡ በደል ፡ ሮጥሁ ፡ ተዘጋጀሁም ፤ ፬፤
ተነሥ ፥ ተቀበለኝ ፥ እይም ።
አንተም ፡ አቤቱ ፥ የኃያላን ፡ አምላክ ፥ የእስራ ፭፤
ኤል ፡ አምላክ ፥
አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ትጐበኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ተነሥ ፤
ዓመፅ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ አትማራቸው ።
ማታ ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ውሾችም ፡ ይራቡ ፥ ፮፤

በከተማም ፡ ይዞሩ ።
፯፤ እነሆ ፥ በአፋቸው ፡ አሰምተው ፡ ይናገራሉ ፤
ሰይፍም ፡ በከንፈሮቻቸው ፡ አለ ፤
ማን ፡ ይሰማል ? ይላሉ ።
፰፤ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፥ ትሥቅባቸዋለህ ፥
አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ ትንቃቸዋለህ ።
፱፤ እግዚአብሔር ፡ መጠጊያዬ ፡ ነውና ፡
ኃይሌን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አስጠጋለሁ ።
፲፤ የአምላኬ ፡ ቸርነቱ ፡ ይገናኘኛል ፡
አምላኬ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ያሳየኛል ።
፲፩፤ ሕግህን ፡ እንዳይረሱ ፡ አትግደላቸው ፤
አቤቱ ፡ ጋሻዬ ፥ በኃይልህ ፡ በትናቸው ፡ አው
ርዳቸውም ።
፲፪፤ ስለ ፡ አፋቸው ፡ ኃጢአት ፡ ስለ ፡ ከንፈራቸውም ፡
ቃል ፥
መርገምንና ፡ ሐሰትን ፡ ስለሚናገሩ ፥
በትዕቢታቸው ፡ ይጠመዱ ።
፲፫፤ በቍጣ ፡ አጥፋቸው ፥ እንዳይኖሩም ፡ አጥፋ
ቸው ፤
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡
ድረስ ፡ እንዲገዛ ፡ ይወቁ ።
፲፬፤ ማታ ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ውሾችም ፡ ይራቡ ፥
በከተማም ፡ ይዞሩ ።
፲፭፤ እነርሱም ፡ መብል ፡ ለመፈለግ ፡ ይበተኑ ፤
ያልጠገቡ ፡ እንደ ፡ ሆነም ፡ ያንጐረጕራሉ ።
፲፮፤ እኔ ፡ ግን ፡ ለኃይልህ ፡ እቀኛለሁ ፤
በምሕረትህም ፡ ማልዶ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ መጠጊያዬና ፡ አምባዬ ፡ ሆነ
ኸኛልና ።
፲፯፤ ረዳቴ ፡ ሆይ ፥ ለአንተ ፡ ለአምላኬ ፡ እዘምራለሁ ፤
አንተ ፥ አምላኬ ፥ መጠጊያዬ ፡ ምሕረቴም ፡
ነህና ።

መዝሙር ፡ ፶፱ ። (፷)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የሶርያን ፡ ሁለቱን ፡ ወንዞችና ፡ የሶ
ርያን ፡ ሶባልን ፡ ባቃጠለ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብም ፡ ተመልሶ ፡
ከኤዶማውያን ፡ ሰዎች ፡ በጨው ፡ ሸለቆ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡
ሺህ ፡ በገደለ ፡ ጊዜ ፤ ለትምህርት ፡ የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩፤ አቤቱ ፥ ጣልኸን ፡ አፈረስኸንም ፤
ተቈጣኸን ፡ ይቅርም ፡ አልኸን ።
፪፤ ምድርን ፡ አናወጥሃት ፡ አወከሃትም ፤
ተናውጣለችና ፡ ቍስልዋን ፡ ፈውስ ።
፫፤ ለሕዝብህ ፡ ጭንቅን ፡ አሳየሃቸው ፥
አስደንጋጩንም ፡ ወይን ፡ አጠጣኸን ።
፬፤ ከቀስት ፡ ፊት ፡ ያመልጡ ፡ ዘንድ ፥
ለሚፈሩህ ፡ ምልክትን ፡ ሰጠሃቸው ።
፭፤ ወዳጆችህ ፡ እንዲድኑ ፡
በቀኝህ ፡ አድን ፥ አድምጠኝም ።
፮፤ እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ ፤
ደስ ፡ ይለኛል ፥ ሴኬምንም ፡ እካፈላለሁ ፥
የሱኮትንም ፡ ሸለቆ ፡ እሰፍራለሁ ።
፯፤ ገለዓድ ፡ የእኔ ፡ ነው ፤ ምናሴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፡
ኤፍሬም ፡ የራሴ ፡ መጠጊያ ፡ ነው ።
ይሁዳ ፡ ንጉሤ ፡ ነው ፤
ሞዓብ ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው ፥ ፰፤
በኤዶምያስ ፡ ላይ ፡ ጫማዬን ፡ እዘረጋለሁ ፤
ፍልስጥኤም ፡ ይገዙልኛል ።
ወደ ፡ ጽኑ ፡ ከተማ ፡ ማን ፡ ይወስደኛል ? ፱፤
ማንስ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ፡ ይመራኛል ?
አቤቱ ፥ የጣልኸን ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ? ፲፤
አምላክ ፡ ሆይ ፥ ከሠራዊታችን ፡ ጋር ፡ አትወ
ጣም ።
በመከራችን ፡ ረድኤትን ፡ ስጠን ፥ ፲፩፤
የሰውም ፡ ማዳን ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
በእግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ እናደርጋለን ፤ ፲፪፤
እርሱ ፡ የሚያስጨንቁንን ፡ ያዋርዳቸዋልና ።

መዝሙር ፡ ፷ ። (፷፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አምላክ ፡ ሆይ ፥ ልመናዬን ፡ ስማ ፥ ፩፤
ጸሎቴንም ፡ አድምጥ ።
ልቤ ፡ ተስፋ ፡ በቈረጠ ፡ ጊዜ ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ፪፤
ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻለሁ ፤
በድንጋይ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግኸኝ ።
ጽኑ ፡ ግንብ ፡ በጠላት ፡ ፊት ፡ ፫፤
ተስፋዬም ፡ ሆነኸኛልና ፡ መራኸኝ ።
በድንኳንህ ፡ ለዘላለም ፡ እኖራለሁ ፤ ፬፤
በክንፎችህም ፡ ጥላ ፡ እጋረዳለሁ ፤
አቤቱ ፥ አንተ ፡ ስእለቴን ፡ ሰምተሃልና ፤ ፭፤
ስምህንም ፡ ለሚፈሩ ፡ ርስትን ፡ ሰጠሃቸው ።
ለንጉሥ ፡ ከቀን ፡ በላይ ፡ ቀን ፡ ትጨምራለህ ፥ ፮፤
ዓመታቱም ፡ ከትውልድ ፡ ወደ ፡ ትውልድ ፡
ይሆናሉ ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፤ ፯፤
ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፡ ምሕረትንና ፡ እውነትን ፡
አዘጋጅለት ።
እንዲሁ ፡ ለስምህ ፡ ለዘላለም ፡ እዘምራለሁ ፡ ፰፤
ስእለቴን ፡ ሁልጊዜ ፡ እፈጽም ፡ ዘንድ ።

መዝሙር ፡ ፷፩ ። (፷፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ስለ ፡ ኤዶታም ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

ነፍሴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የምትገዛ ፡ አይደለች ፩፤
ምን ?
መድኃኒቴ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናትና ።
እርሱ ፡ አምላኬ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነውና ፤ ፪፤
እርሱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነው ፥ እጅግም ፡ አልታወ
ከም ።
እስከ ፡ መቼ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ትቆማላችሁ ? ፫፤
እናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ እንዳዘነበለ ፡ ግድግዳ ፡
እንደ ፡ ፈረሰም ፡ ቅጥር ፡ ትገድላላችሁ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ክብሬን ፡ ይሽሩ ፡ ዘንድ ፡ መከሩ ፥ ፬፤
ሐሰትንም ፡ ይወድዳሉ ፤
በአፋቸው ፡ ይባርካሉ ፥ በልባቸውም ፡ ይረግ
ማሉ ።

፭፤ ነገር ፡ ግን ፥ ነፍሴ ፡ ሆይ ፥ አንቺ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ተገዢ ፥
ተስፋዬ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናትና ።
፮፤ እርሱ ፡ አምላኬ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነውና ፤
እርሱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነው ፤ አልታወክም ።
፯፤ መድኃኒቴና ፡ ክብሬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ነው ፤
የረድኤቴ ፡ አምላክ ፡ ተስፋዬም ፡ እግዚአብሔር ፡
ነው ።
፰፤ የሕዝብ ፡ ማኅበር ፡ ሁላችሁ ፥ በእርሱ ፡ ታመኑ ፥
ልባችሁንም ፡ በፊቱ ፡ አፍስሱ ፤
እግዚአብሔር ፡ ረዳታችን ፡ ነው ።
፱፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ፥
የሰው ፡ ልጆችም ፡ ሐሰተኞች ፡ ናቸው ፤
በሚዛንም ፡ ይበድላሉ ፡
እነርሱስ ፡ በፍጹም ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ።
፲፤ ዓመፃን ፡ ተስፋ ፡ አታድርጉ ፥
ቅሚያንም ፡ አትተማመኑት ፡
ባለጠግነት ፡ ቢበዛ ፡ ልባችሁ ፡ አይኩራ ።
፲፩፤ እግዚአብሔር ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናገረ ፥
እኔም ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡ ሰማሁ ፤
ኃይል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፥
፲፪፤ አቤቱ ፡ ምሕረትም ፡ ያንተ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ፍዳውን ፡
ትሰጣለህና ።

መዝሙር ፡ ፷፪ ። (፷፫)

በኤዶምያስ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አምላኬ ፥ አምላኬ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ እገሠግሣለሁ ፤
ነፍሴ ፡ አንተን ፡ ተጠማች ፥
ሥጋዬ ፡ አንተን ፡ እንዴት ፡ ናፈቀች ፤
እንጨትና ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ በምድረ ፡ በዳ ።
፪፤ ኃይልህንና ፡ ክብርህን ፡ አይ ፡ ዘንድ ፤
እንዲሁ ፡ በመቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ተመለከትሁህ ።
፫፤ ምሕረትህ ፡ ከሕይወት ፡ ይሻላልና ፤
ከንፈሮቼ ፡ ያመሰግኑሃል ።
፬፤ እንዲህ ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ አመሰግንሃለሁ ፥
በአንተም ፡ ስም ፡ እጆቼን ፡ አነሣለሁ ።
፭፤ ነፍሴ ፡ በቅቤና ፡ በስብ ፡ እንደሚጠግብ ፡ ትጠ
ግባለች ፥
ከንፈሮቼም ፡ ስምህን ፡ በደስታ ፡ ያመሰግናሉ ።
፮፤ በመኝታዬም ፡ አስብሃለሁ ፥
በማለዳም ፡ እናገርልሃለሁ ፤
፯፤ ረዳቴ ፡ ሆንኸኛልና ፥
በክንፎችህም ፡ ጥላ ፡ ደስ ፡ ይለኛልና ።
፰፤ ነፍሴ ፡ በኋላህ ፡ ተከታተለች ፤
እኔንም ፡ ቀኝህ ፡ ተቀበለችኝ ።
፱፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ነፍሴን ፡ ለከንቱ ፡ ፈለጓት ፤
ወደ ፡ ምድር ፡ ጥልቅ ፡ ይገባሉ ።
፲፤ ለሰይፍ ፡ እጅ ፡ አልፈው ፡ ይሰጣሉ ፥
የቀበሮም ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ይሆናሉ ።
፲፩፤ ንጉሥ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡
በእርሱ ፡ የሚምል ፡ ሁሉ ፡ ይከብራል ፥
ሐሰትን ፡ የሚናገር ፡ አፍ ፡ ይዘጋልና ።

መዝሙር ፡ ፷፫ ። (፷፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ በለመንሁ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎ ፩፤
ቴን ፡ ስማኝ ፥
ከጠላትም ፡ ፍርሃት ፡ ነፍሴን ፡ አድን ።
ከክፉዎች ፡ ሸንጎ ፤ ፪፤
ከዓመፀኞችም ፡ ብዛት ፡ ሰውረኝ ።
እንደ ፡ ሰይፍ ፡ ምላሳቸውን ፡ አሰሉ ፤ ፫፤
መራራ ፡ ነገርን ፡ ለማድረግ ፥
ንጹሑንም ፡ በስውር ፡ ለመንደፍ ፡ ቀስትን ፡ ገተሩ ፤ ፬፤
ድንገት ፡ ይነድፉታል ፡ አይፈሩምም ።
ለእነርሱ ፡ ለራሳቸው ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አጸኑ ፤ ፭፤
ወጥመድን ፡ ይሰውሩ ፡ ዘንድ ፡ ተማከሩ ፤
ማንስ ፡ ያየናል ? ይላሉ ።
ዓመፃን ፡ ፈለጓት ፥ ፮፤
ሲፈትኑም ፡ አለቁ ፤
የሰው ፡ የውስጥ ፡ አሳቡና ፡ ልቡ ፡ የጠለቀ ፡ ነው ፥
እግዚአብሔርም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ። ፯፤
የድንገትም ፡ ፍላጻ ፡ ያቈስላቸዋል ፤
አንደበታቸው ፡ ያሰናክላቸዋል ፥ ፰፤
የሚያዩአቸውም ፡ ሁሉ ፡ ይደነግጣሉ ።
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፈሩ ፥ ፱፤
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ ተናገሩ ፥
ሥራውንም ፡ አስተዋሉ ።
ጻድቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፥ በእ ፲፤
ርሱም ፡ ይታመናል ፤
ልባቸውም ፡ የቀና ፡ ሁሉ ፡ እልል ፡ ይላሉ ።

መዝሙር ፡ ፷፬ ። (፷፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ በጽዮን ፡ ለአንተ ፡ ምስጋና ፡ ይገባል ፥ ፩፤
ለአንተም ፡ ጸሎት ፡ ይቀርባል ።
ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ጸሎትን ፡ ወደምትሰማ ፡ ወደ ፡ ፪፤
አንተ ፡ ይመጣል ።
የዓመፃ ፡ ነገር ፡ በረታብን ፤ ፫፤
ኃጢአታችንንስ ፡ አንተ ፡ ይቅር ፡ ትላለህ ።
አንተ ፡ የመረጥኸው ፡ በአደባባዮችህም ፡ ለማ ፬፤
ደር ፡ የተቀበልኸው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
ከቤትህ ፡ በረከት ፡ እንጠግባለን ።
ቤተ ፡ መቅደስህ ፡ ቅዱስ ፡ ነው ፡ በጽድቅም ፡ ፭፤
ድንቅ ፡ ነው ።
በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉና ፡ በሩቅ ፡ ባሕር ፡ ውስጥ ፡
ላሉ ፡ ተስፋቸው ፡ የሆንህ ፥
አምላካችንና ፡ መድኃኒታችን ፡ ሆይ ፥ ስማን ።
በጉልበትህ ፡ ተራሮችን ፡ አጸናሃቸው ፥ ፮፤
በኃይልም ፡ ታጥቀሃል ።
የባሕሩን ፡ ጥልቀት ፡ ፯፤
የሞገዱንም ፡ ጩኸት ፡ ታናውጣለህ ።
ከተአምራትህ ፡ የተነሣ ፡ አሕዛብ ፡ ይደነግጣሉ ፥ ፰፤
በምድር ፡ ዳርቻም ፡ የሚኖሩ ፡ ይፈራሉ ፤
የጥዋትንና ፡ የማታን ፡ መውጫ ፡ ደስ ፡ ታሰኛቸ
ዋለህ ።
ምድርን ፡ ጐበኘሃት ፡ አጠጣሃትም ፥ ፱፤

ብልጥግናዋንም ፡ እጅግ ፡ አበዛህ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ወንዝ ፡ ውኃን ፡ የተመላ ፡ ነው ፤
ምግባቸውን ፡ አዘጋጀህ ፤ እንዲሁ ፡ ታሰናዳለ
ህና ።
፲፤ ትልምዋን ፡ ታረካለህ ፥
በይዋንም ፡ ታስተካክላለህ ፤
በነጠብጣብ ፡ ታለሰልሳታለህ ፥
ቡቃያዋንም ፡ ትባርካለህ ።
፲፩፤ በቸርነትህ ፡ ዓመትን ፡ ታቀዳጃለህ ፥
ምድረ ፡ በዳውም ፡ ስብን ፡ ይጠግባል ።
፲፪፤ የምድረ ፡ በዳ ፡ ተራሮች ፡ ይረካሉ ፥
ኮረብቶችም ፡ በደስታ ፡ ይታጠቃሉ ።
፲፫፤ ማሰማርያዎች ፡ መንጎችን ፡ለበሱ ፥
ሸለቆችም ፡ በእህል ፡ ተሸፈኑ ፤
በደስታ ፡ ይጮኻሉ ፡ ይዘምራሉም ።

መዝሙር ፡ ፷፭ ። (፷፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የመኃሣት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፤ በምድር ፡ ያላችሁ ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
እልል ፡ በሉ ፥
፪፤ ለስሙም ፡ ዘምሩ ፥ ለምስጋናውም ፡ ክብርን ፡
ስጡ ።
፫፤ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፡— ሥራህ ፡
ግሩም ፡ ነው ፤
ኃይልህ ፡ ብዙ ፡ ሲሆን ፡ ጠላቶች ፡ ዋሹብህ ።
፬፤ በምድር ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሰግዳሉ ፥
ለአንተም ፡ ይዘምራሉ ፤
ለስምህም ፡ ይዘምራሉ ።
፭፤ ኑ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ እዩ ፤
ከሰው ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ በምክር ፡ ግሩም ፡ ነው ።
፮፤ ባሕርን ፡ የብስ ፡ አደረጋት ፥
ወንዙንም ፡ በእግር ፡ ተሻገሩ ፤
በዚያ ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ ይለናል ።
፯፤ በኃይሉ ፡ ለዘላለም ፡ ይገዛል ፤
ዓይኖቹ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ይመለከታሉ ፤
ዓመፀኞች ፡ ራሳቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አያድርጉ ።
፰፤ አሕዛብ ፡ ሆይ ፥ አምላካችንን ፡ በርኩ ፥
የምስጋናውንም ፡ ድምፅ ፡ አሰሙ ።
፱፤ ነፍሴን ፡ በሕይወት ፡ ያኖራታል ፤
እግሮቼንም ፡ ለመናወጥ ፡ አልሰጠም ።
፲፤ አቤቱ ፥ ፈትነኸናልና ፥
ብርንም ፡ እንደሚያነጥሩት ፡ አንጥረኸናልና ።
፲፩፤ ወደ ፡ ወጥመድ ፡ አገባኸን ፥
በጀርባችንም ፡ መከራን ፡ አኖርህ ።
፲፪፤ በራሳችን ፡ ላይ ፡ ሰውን ፡ አስረገጥኸን ፤
በእሳትና ፡ በውኃ ፡ መካከል ፡ አለፍን ፤
ወደ ፡ ዕረፍትም ፡ አወጣኸን ።
፲፫፤ ከሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡
እገባለሁ ፤
በመከራዬ ፡ ጊዜ ፡ በአፌ ፡ የተናገርሁትን ፤
ከንፈሮቼም ፡ ያሉትን ፡ ስእለቴን ፤
ለአንተ ፡ እፈጽማለሁ ።
፲፭፤ ከዕጣንና ፡ ከወጠጤዎች ፡ ጋር ፤
ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ፍሪዳን ፡ አቀርባለሁ ፤

ላሞችንና ፡ ፍየሎችን ፡ እሠዋልሃለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሁሉ ፥ ኑ ፥ ፲፮፤
ስሙኝ ፤
ለነፍሴ ፡ ያደረገላትን ፡ ልንገራችሁ ።
በአፌ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጮኽሁ ፥ ፲፯፤
በአንደበቴም ፡ አመሰገንሁት ።
በልቤስ ፡ በደልን ፡ አይቼ ፡ ብሆን ፤ ፲፰፤
ጌታ ፡ አይሰማኝም ፡ ነበር ።
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማኝ ፤ ፲፱፤
የልመናዬን ፡ ድምፅ ፡ አደመጠ ።
ጸሎቴን ፡ ያልከለከለኝ ፤ ፳፤
ምሕረቱንም ፡ ከእኔ ፡ ያላራቀ ፤
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።

መዝሙር ፡ ፷፮ ። (፷፯)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ ይማረን ፡ ይባርከንም ፥ ፩፤
ፊቱንም ፡ በላያችን ፡ ያብራ ፤
በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ማዳንህን ፥ ፪፤
መንገድህንም ፡ በምድር ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ።
አቤቱ ፥ አሕዛብ ፡ ያመስግኑህ ፥ ፫፤
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑህ ።
ለአሕዛብ ፡ በቅን ፡ ትፈርድላቸዋለህና ፥ ፬፤
አሕዛብንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትመራለህና ፤
አሕዛብ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሐሤትም ፡ ያድርጉ ።
አቤቱ ፥ አሕዛብ ፡ ያመስግኑህ ፥ ፭፤
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑህ ።
ምድር ፡ ፍሬዋን ፡ ሰጠች ፤ ፮፤
እግዚአብሔር ፡ አምላካችንም ፡ ይባርከናል ።
እግዚአብሔር ፡ ይባርከናል ፤ ፯፤
የምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩታል ።

መዝሙር ፡ ፷፯ ። (፷፰)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ ይነሣ ፥ ጠላቶቹም ፡ ይበተኑ ፥ ፩፤
የሚጠሉትም ፡ ከፊቱ ፡ ይሸሹ ።
ጢስ ፡ እንደሚበንን ፡ እንዲሁ ፡ ይብነኑ ፤ ፪፤
ሰም ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንደሚቀልጥ ፥
እንዲሁ ፡ ኃጥአን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ይጥፉ ።
ጻድቃንም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፥ ፫፤
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ሐሤት ፡ ያድርጉ ፥
በደስታም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
ለእግዚአብሔር ፡ ተቀኙ ፡ ለስሙም ፡ ዘምሩ ፤ ፬፤
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ለወጣም ፡ መንገድ ፡ አድርጉ ፤
ስሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፥ በፊቱም ፡ ደስ ፡
ይበላችሁ ፤
በፊቱም ፡ ይደነግጣሉ ።
እግዚአብሔር ፡ በቅዱስ ፡ ቦታው ፡ ፭፤
ለድሀ ፡ አደጎች ፡ አባት ፥ ለባልቴቶችም ፡ ዳኛ ፡
ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ብቸኞችን ፡ በቤት ፡ ያሳድራ ፮፤
ቸዋል ፥
እስረኞችንም ፡ በኃይሉ ፡ ያወጣቸዋል ፤

ዓመፀኞች ፡ ግን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖራሉ ።
፯፤ አቤቱ ፥ በሕዝብህ ፡ ፊት ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ፥
በምድረ ፡ በዳም ፡ ባለፍህ ፡ ጊዜ ፥
ምድር ፡ ተናወጠች ፥
፰፤ ከሲና ፡ አምላክ ፡ ፊት ፥ ከእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ ፊት ፡
ሰማያትም ፡ አንጠበጠቡ ።
፱፤ አቤቱ ፥ የሞገስን ፡ ዝናብ ፡ ለርስትህ ፡ አዘነብህ ፥
በደከመም ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ አጸናኸው ።
፲፤ እንስሶችህ ፡ በውስጡ ፡ አደሩ ፤
አቤቱ ፥ በቸርነትህ ፡ ለድሆች ፡ አዘጋጀህ ።
፲፩፤ እግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፤
የሚያወሩት ፡ ብዙ ፡ ሠራዊት ፡ ናቸው ።
፲፪፤ የሠራዊት ፡ ነገሥታት ፡ ፈጥነው ፡ ይሸሻሉ ፤
በቤትም ፡ የምትኖር ፡ ምርኮን ፡ ተካፈለች ።
፲፫፤ በርስቶች ፡ መካከል ፡ ብታድሩ ፥
ከብር ፡ እንደ ፡ ተሠሩ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ክንፎች ፥
በቅጠልያ ፡ ወርቅም ፡ እንደ ፡ ተለበጡ ፡ ላባዎ
ችዋ ፡ ትሆናላችሁ ።
፲፬፤ ሰማያዊ ፡ ንጉሥ ፡ በላይዋ ፡ በዘዘ ፡ ጊዜ ፥
በሰልሞን ፡ ላይ ፡ በረዶ ፡ ዘነበ ።
፲፭፤ የእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ የለመለመ ፡ ተራራ ፡
ነው ፤
የጸና ፡ ተራራና ፡ የለመለመ ፡ ተራራ ፡ ነው ።
፲፮፤ የጸኑ ፡ ተራራዎች ፡ ለምን ፡ ይነሣሉ ?
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ተራራ ፡ ያድርበት ፡
ዘንድ ፡ ወደደው ፤
በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያድርበ
ታል ።
፲፯፤ የእግዚአብሔር ፡ ሰረገላዎች ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
ሺህ ፡ ናቸው ፤
ጌታ ፡ በመቅደሱ ፡ በሲና ፡ በመካከላቸው ፡ ነው ።
፲፰፤ ወደ ፡ ላይ ፡ ዓረግህ ፥ ምርኮን ፡ ማረክህ ፥
ስጦታንም ፡ ለሰዎች ፡ ሰጠህ ፥
ደግሞም ፡ ለዓመፀኞች ፡ በዚያ ፡ ያድሩ ፡ ዘንድ ።
፲፱፤ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ በየዕለቱ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤
የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ይረዳናል ።
፳፤ አምላካችንስ ፡ የደኅንነት ፡ አምላክ ፡ ነው ፤
ከሞት ፡ መውጣትም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ።
፳፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ የጠላቶቹን ፡ ራስ ፥
በኃጢአት ፡ የሚሄድንም ፡ የጠጕሩን ፡ አናት ፡
ይቀጠቅጣል ።
፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ከባሳን ፡ አመ
ጣቸዋለሁ ፥
ከባሕርም ፡ ጥልቅ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፥
፳፫፤ እግሮችህ ፡ በደም ፡ ይረገጡ ፡ ዘንድ ፥
የውሾችህ ፡ ምላስ ፡ በጠላቶች ፡ ላይ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ።
፳፬፤ የአምላኬ ፡ የንጉሥ ፡ መንገድ ፡ በመቅደሱ ፥
አቤቱ ፥ መንገድህ ፡ ተገለጠ ።
፳፭፤ አለቆች ፡ ቀደሙ ፥ መዘምራንም ፡ ተከተሉ ፤
ከበሮን ፡ በሚመቱ ፡ በቈነጃጅት ፡ መካከል ።
፳፮፤ እግዚአብሔርን ፡ በጉባኤ ፥
ጌታችንንም ፡ በእስራኤል ፡ ምንጭ ፡ አመስግ
ኑት ።
ወጣቱ ፡ ብንያም ፡ በጕልበቱ ፡ በዚያ ፡ አለ ፥ ፳፯፤
ገዦቻቸው ፡ የይሁዳ ፡ አለቆች ፥
የዛብሎን ፡ አለቆችና ፡ የንፍታሌምም ፡ አለቆች ።
አቤቱ ፥ ኃይልህን ፡ እዘዝ ፤ ፳፰፤
አቤቱ ፥ ይህንም ፡ ለእኛ ፡ የሠራኸውን ፡ አጽ
ናው ።
በኢየሩሳሌም ፡ ስላለው ፡ መቅደስህ ፡ ፳፱፤
ነገሥታት ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ለአንተ ፡ ያመጣሉ ።
በሸምበቆ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ አራዊት ፥ ፴፤
በአሕዛብ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የበሬዎችንና ፡
የወይፈኖችን ፡ ጉባኤ ፡ ገሥጽ ፥
እንደ ፡ ብር ፡ የተፈተኑት ፡ አሕዛብ ፡ እንዳይዘጉ ፤
ሰልፍን ፡ የሚወድዱትን ፡ አሕዛብን ፡ በትና
ቸው ።
መኳንንት ፡ ከግብጽ ፡ ይመጣሉ ፤ ፴፩፤
ኢትዮጵያ ፡ እጆችዋን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ትዘረጋለች ።
የምድር ፡ ነገሥታት ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ተቀኙ ፥ ፴፪፤
ለጌታም ፡ ዘምሩ ።
በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ሰማየ ፡ ሰማያት ፡ ፴፫፤
ለወጣ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ፤
የኃይል ፡ ቃል ፡ የሆነ ፡ ቃሉን ፥ እነሆ ፥ ይሰጣል ።
ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ስጡ ፤ ፴፬፤
ግርማው ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፥
ኃይሉም ፡ በደመናት ፡ ላይ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በቅዱሳኑ ፡ ላይ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፤ ፴፭፤
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እርሱ ፡ ኃይልን ፡ ብርታ
ትንም ፡ ለሕዝቡ ፡ ይሰጣል ፤
እግዚአብሔርም ፡ ይመስገን ።

መዝሙር ፡ ፷፰ ። (፷፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በመለኮቶች ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ ውኃ ፡ እስከ ፡ ነፍሴ ፡ ደርሶብኛልና ፡ ፩፤
አድነኝ ።
በጥልቅ ፡ ረግረግ ፡ ጠለቅሁ ፡ መቋሚያም ፡ የለ ፪፤
ኝም ፤
ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ባሕር ፡ ገባሁ ፡ ማዕበልም ፡ አሰ
ጠመኝ ።
በጩኸት ፡ ደከምሁ ፡ ጕሮሮዬም ፡ ሰለለ ፤ ፫፤
አምላኬን ፡ ስጠብቅ ፡ ዓይኖቼ ፡ ፈዘዙ ።
በከንቱ ፡ የሚጠሉኝ ፡ ከራሴ ፡ ጠጕር ፡ በዙ ፤ ፬፤
በዓመፅ ፡ ያሚያሳድዱኝ ፡ ጠላቶቼ ፡ በረቱ ፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያልቀማሁትን ፡ መለስሁ ።
አቤቱ ፥ አንተ ፡ስንፍናዬን ፡ ታውቃለህ ፥ ፭፤
ኃጢአቴም ፡ ከአንተ ፡ አልተሰወረም ።
አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፥ ተስፋ ፡ የሚያደ ፮፤
ርጉህ ፡ በእኔ ፡ አይፈሩ ፤
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ የሚሹህ ፡ በእኔ ፡
አይነወሩ ።
ስለ ፡ አንተ ፡ስድብን ፡ ታግሻለሁና ፥ ፯፤
እፍረትም ፡ ፊቴን ፡ ሸፍናለችና ።

፰፤ ለወንድሞቼ ፡ እንደ ፡ ሌላ ፥
ለእናቴ ፡ ልጆችም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆንሁባ
ቸው ።
፱፤ የቤትህ ፡ ቅንዓት ፡ በልታኛለችና ፥
የሚሰድቡህም ፡ ስድብ ፡ በላዬ ፡ ወድቆአልና ።
፲፤ ነፍሴን ፡ በጾም ፡ አስመረርሁአት ፥
ለስድብም ፡ ሆነብኝ ።
፲፩፤ ማቅ ፡ ለበስሁ ፡ ምሳሌም ፡ ሆንሁላቸው ።
፲፪፤ በደጅ ፡ የሚቀመጡ ፡ በእኔ ፡ ይጫወታሉ ፤
ወይን ፡ የሚጠጡ ፡ እኔን ፡ ይዘፍናሉ ።
፲፫፤ አቤቱ ፥ በመልካሙ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡
ነው ፤
አቤቱ ፥ በምሕረትህ ፡ ብዛት ፡ በማዳንህም ፡
እውነት ፡ አድምጠኝ ።
፲፬፤ እንዳይውጠኝ ፡ ከረግረግ ፡ አውጣኝ ፤
ከሚጠሉኝና ፡ ከጥልቅ ፡ ውኃ ፡ አስጥለኝ ።
፲፭፤ የውኃው ፡ ማዕበል ፡ አያስጥመኝ ፥ ጥልቁም ፡
አይዋጠኝ ፥
ጕድጓድም ፡ አፉን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አይዝጋ ።
፲፮፤ አቤቱ ፥ ምሕረትህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ ስማኝ ፤
እንደ ፡ ርኅራኄህም ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመ
ልከት ፤
፲፯፤ ከባሪያህም ፡ ፊትህን ፡ አትሰውር ፤
ተጨንቄአለሁና ፡ ፈጥነህ ፡ አድምጠኝ ።
፲፰፤ ነፍሴን ፡ ተመልከተህ ፡ ተቤዣት ፤
ስለ ፡ ጠላቶቼም ፡ አድነኝ ።
፲፱፤ አንተ ፡ ስድቤን ፡ እፍረቴንም ፡ ነውሬንም ፡ ታው
ቃለህ ፤
የሚያስጨንቁኝ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናቸው ።
፳፤ ነፍሴ ፡ ስድብንና ፡ ኃሣርን ፡ ታገሠች ፤
አስተዛዛኝም ፡ ተመኘሁ ፡ አላገኘሁም ፥
የሚያጽናናኝም ፡ አጣሁ ።
፳፩፤ ለመብሌ ፡ ሐሞት ፡ ሰጡኝ ፥
ለጥማቴም ፡ ሆምጣጤ ፡ አጠጡኝ ።
፳፪፤ ማዕዳቸው ፡ በፊታቸው ፡
ለወጥመድ ፡ ለፍዳ ፡ ለዕንቅፋት ፡ ትሁንባቸው ፤
፳፫፤ ዓይኖቻቸው ፡ እንዳያዩ ፡ ይጨልሙ ፥
ጀርባቸውም ፡ ዘወትር ፡ ይጕበጥ ።
፳፬፤ መዓትህን ፡ በላያቸው ፡ አፍስስ ፥
የቍጣህ ፡ መቅሠፍትም ፡ ያግኛቸው ።
፳፭፤ ማደሪያቸው ፡ በረሃ ፡ ትሁን ፥
በድንኳኖቻቸውም ፡ የሚቀመጥ ፡ አይገኝ ፤
፳፮፤ አንተ ፡ የቀሠፍኸውን ፡ እነርሱ ፡ አሳድደዋልና ፥
በቍስሌም ፡ ላይ ፡ ጥዝጣዜ ፡ ጨመሩብኝ ።
፳፯፤ በኃጢአታቸው ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ጨምር
ባቸው ፥
በጽድቅህም ፡ አይግቡ ።
፳፰፤ ከሕያዋን ፡ መጽሐፍ ፡ ይደምሰሱ ፥
ከጻድቃንም ፡ ጋር ፡ አይጻፉ ።
፳፱፤ እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ቍስለኛ ፡ ነኝ ፤
አቤቱ ፥ የፊትህ ፡ መድኃኒት ፡ ይቀበለኝ ።
፴፤ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በዝማሬ ፡ አመሰግ
ናለሁ ፥
በምስጋናም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርገዋለሁ ።
ቀንድና ፡ ጥፍር ፡ካበቀለ ፡ ከእምቦሳ ፡ ይልቅ ፡ ፴፩፤
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
ችግረኞች ፡ ያያሉ ፡ ደስም ፡ ይላቸዋል ፤ ፴፪፤
እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉ ፡ ሕያዋንም ፡ ሁኑ ።
እግዚአብሔር ፡ ችግረኞችን ፡ሰምቶአልና ፥ ፴፫፤
እስረኞቹንም ፡ አልናቀምና ።
ሰማይና ፡ ምድር ፡ ባሕርም ፡ ፴፬፤
በእርስዋም ፡ የሚንቀሳቀስ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑ
ታል ።
እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ ያድናታልና ፥ ፴፭፤
የይሁዳንም ፡ ከተሞች ፡ ይሠራልና ፤
በዚያም ፡ ይቀመጣሉ ፡ ይወርሱአትማል ።
የባሪያዎቹ ፡ ዘር ፡ ይኖሩባታል ፥ ፴፮፤
ስሙንም ፡ የሚወድዱ ፡ በዚያ ፡ ይቀመጣሉ ።

መዝሙር ፡ ፷፱ ። (፸)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ለመታሰቢያ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ እኔን ፡ ለማዳን ፡ ተመልከት ፤ ፩፤
አቤቱ ፥ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
ነፍሴን ፡ የሚሹአት ፡ ይፈሩ ፡ ይጐስቍሉም ፥ ፪፤
ክፉንም ፡ የሚመክሩብኝ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመ
ለሱ ፡ ይፈሩም ።
እንኳ ፡ እንኳ ፡ የሚሉኝ ፡ አፍረው ፡ ወዲያው ፡ ፫፤
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ።
የሚሹህ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ሐሤት ፡ ያድርጉ ፡ ፬፤
ደስም ፡ ይበላቸው ፤
ማዳንህን ፡ የሚወድዱ ፡ ሁልጊዜ ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ይበሉ ።
እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝ ፤ አቤቱ ፥ እር ፭፤
ዳኝ ፤
ረዳቴ ፡ ታዳጊዬም ፡ አንተ ፡ ነህ ፤ አቤቱ ፥ አት
ዘግይ ።

መዝሙር ፡ ፸ ። (፸፩)

አስቀድመው ፡ ስለ ፡ ማረኩ ፡ ስለ ፡ አሚናዳብ ፡ ልጆች ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ አንተን ፡ ታመንሁ ፤ ለዘላለም ፡ አል ፩፤
ፈር ።
በጽድቅህ ፡ አስጥለኝ ፡ ታደገኝም ፤ ፪፤
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ አድነኝም ።
በጠንካራ ፡ ቦታ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ ፫፤
አምላክና ፡ መሸሸጊያ ፡ ሁነኝ ፤
ኃይሌ ፡ መጠጊያዬ ፡ አንተ ፡ ነህና ።
አምላኬ ፥ ከኃጢአተኛ ፡ እጅ ፥ ፬፤
ከዓመፀኛና ፡ ከግፈኛም ፡ እጅ ፡ አድነኝ ።
አቤቱ ፥ አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህና ፥ ፭፤
እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረህ ፡
መታመኛዬ ፡ ነህና ።
ከማሕፀን ፡ ጀምሮ ፡ በአንተ ፡ ተደገፍሁ ፥ ፮፤
ከእናቴም ፡ ሆድ ፡ ጀምሮ ፡ አንተ ፡ መሸሸጊያዬ ፡
ነህ ፤
ሁልጊዜም ፡ ዝማሬዬ ፡ ለአንተ ፡ ነው ።
ለብዙዎች ፡ መደነቂያ ፡ ሆንሁ ! ፯፤

አንተ ፡ ግን ፡ ብርቱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ።
፰፡ አፌን ፡ ምስጋና ፡ ምላ ፡
ሁልጊዜ ፡ ክብርህንና ፡ ግርማህን ፡ እዘምር ፡ ዘንድ ።
፱፡ በእርጅናዬ ፡ ዘመን ፡ አትጣለኝ ÷
ጒልበቴም ፡ ባለቀ ፡ ጊዜ ፡ አትተወኝ ።
፲፡ ጠላቶቼ ፡ በላዬ ፡ ተናግረዋልና ÷
ነፍሴንም ፡ የሚሹአት ፡ በአንድነት ፡ ተማክረዋልና ÷ እንዲህም ፡ አሉ ፡—
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ትቶታል ፡
የሚያድነው ፡ የለምና ፡ ተከትላችሁ ፡ ያዙት ።
፲፪፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ከእኔ ፡ አትራቅ ፡
አምላኬ ፡ ሆይ ÷ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
፲፫፡ ነፍሴን ፡ የሚቃወሙአት ፡ ይፈሩ ፡ ይጥፉም ÷
ጒዳቴንም ፡ የሚፈልጉ ፡ እፍረትንና ፡ ኀሣርን ፡ ይልበሱ ።
፲፬፡ እኔ ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ÷
በምስጋናህም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጨምራለሁ ።
፲፭፡ ሥራን ፡ አላውቅምና ፡
አፌ ፡ ጽድቅህን ፡ ሁልጊዜም ፡ ማዳንህን ፡ ይናገራል ።
፲፮፡ በእግዚአብሔር ፡ ኀይል ፡ እገባለሁ ፡
አቤቱ ÷ ጽድቅህን ፡ ብቻ ፡ አስባለሁ ።
፲፯፡ አምላኬ ÷ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረህ ፡ አስተማርኸኝ፤
እስከ ፡ ዛሬም ፡ ተአምራትህን ፡ እነግራለሁ ።
፲፰፡ እስከ ፡ ርጅናና ፡ እስከ ፡ ሽመግልና ፡ ድረስ ÷ [sic: እስከርጅም ፡ እስከሽመግልም ፡ ድረስ ÷]
ለሚመጣ ፡ ትውልድም ፡ ሁሉ ፡ ክንድህን ፡
ኀይልህንም ፡ ጽድቅህንም ፡ እስክነግር ፡ ድረስ ÷
አቤቱ ÷ አትተወኝ ።
፲፱፡ አቤቱ ÷ እስከ ፡ አርያም ፡ ታላላቅ ፡ ነገሮችን ፡ አደረግህ ፡
አምላክ ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ?
፳፡ ብዙ ፡ ጭንቀትንና ፡ መከራን ፡ አሳይተኸኛልና ÷
ተመለስህ ፡ ሕያውም ፡ አደረግኸኝ ፡
ከምድር ፡ ጥልቅም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አወጣኸኝ ።
፳፩፡ ጽድቅህንም ፡ አብዛው ÷
ተመልሰህም ፡ ደስ ፡ አሰኘኝ ÷
ከጥልቅም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አወጣኸኝ ።
፳፪፡ እኔም ፡ በበገና ፡ ስለ ፡ እውነትህ ፡ አመሰግንሃለሁ ፤
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ በመሰንቆ ፡ እዘምርልሃለሁ ።
፳፫፡ ዝማሬን ፡ ባቀረብሁልህ ፡ ጊዜ ፡ ከንፈሮቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ÷
አንተ ፡ ያዳንሃትም ፡ ነፍሴ ።
፳፬፡ ጒዳቴን ፡ የሚሹ ፡ በፈሩና ፡ በተነወሩ ፡ ጊዜ ፡
አንደበቴ ፡ ደግሞ ፡ ሁልጊዜ ፡ ጽድቅህን ፡ ይናገራል ።

መዝሙር ፡ ፸፩ ። (፸፪)

ስለ ፡ ሰሎሞን ።

፩፡ አቤቱ ÷ ፍርድህን ፡ ለንጉሥ ፡ ስጥ ÷
ጽድቅህንም ፡ ለንጉሥ ፡ ልጅ ÷
፪፡ ሕዝብህን ፡ በጽድቅ ÷
ችግረኞችህንም ፡ በፍርድ ፡ ይዳኝ ፡ ዘንድ ።
ተራሮችና ፡ ኮረብቶች ፡ ለሕዝብህ ፡ ሰላምን ፡ ይቀበሉ ። ፫፡
ለችግረኞች ፡ ሕዝብ ፡ በጽድቅ ፡ ትፈርዳለህ ÷ ፬፡
የድሆችንም ፡ ልጆች ፡ ታድናለህ ፡
ከፉውንም ፡ ታዋርደዋለህ ።
ፀሐይ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ÷ ፭፡
በጨረቃም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ይኖራል ።
እንደ ፡ ዝናብ ፡ በታጨደ ፡ መስክ ፡ ላይ ÷ ፮፡
በምድርም ፡ ላይ ፡ እንደሚንጠባጠብ ፡ ጠብታ ፡ ይወርዳል ።
በዘመኑም ፡ ጽድቅ ፡ ያብባል ÷ ፯፡
ጨረቃም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ሰላም ፡ ብዙ ፡ ነው ።
ከባሕር ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ÷ ፰፡
ከወንዝም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ይገዛል ።
በፊቱም ፡ ኢትዮጵያ ፡ ይሰግዳሉ ÷ ፱፡
ጠላቶቹም ፡ አፈር ፡ ይልሳሉ ።
የተርሴስና ፡ የደሴቶች ፡ ነገሥታት ፡ ስጦታን ፡ ያመጣሉ ፡ ፲፡
የዓረብና ፡ የሳባ ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ያቀርባሉ ።
ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ይሰግዱለታል ÷ ፲፩፡
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ይገዙለታል ።
ችግረኛውን ፡ ከቀማኛው ፡ እጅ ÷ ፲፪፡
ረዳት ፡ የሌለውንም ፡ ምስኪን ፡ ያድነዋልና ።
ለችግረኛና ፡ ለምስኪን ፡ ይራራል ÷ ፲፫፡
የችግረኞችንም ፡ ነፍስ ፡ ያድናል ።
ከግፍና ፡ ከጭንቀት ፡ ነፍሳቸውን ፡ ያድናል ፤ ፲፬፡
ስማቸው ፡ በፊቱ ፡ ክቡር ፡ ነው ።
እርሱ ፡ ይኖራል ፡ ከዓረብም ፡ ወርቅ ፡ ይሰጡታል ፤ ፲፭፡
ሁልጊዜም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይጸልያሉ ÷
ዘወትርም ፡ ይባርኩታል ።
በምድር ፡ ውስጥ ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ መጠጊያ ፡ ይሆናል ፡ ፲፮፡
ፍሬውም ፡ ከሊባኖስ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡
እንደ ፡ ምድር ፡ ሣር ፡ በከተማ ፡ ይበቅላል ።
ስሙ ፡ ለዘላለም ፡ ቡሩክ ፡ ይሆናል ÷ ፲፯፡
ከፀሐይም ፡ አስቀድሞ ፡ ስሙ ፡ ይኖራል ፤
የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ይባረካሉ ÷
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑታል ።
ብቻውን ፡ ተአምራትን ፡ የሚያደርግ ፡ ፲፰፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
የምስጋናው ፡ ስም ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ ይባረክ ፡ ፲፱፡
ምስጋናውም ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ይምላ ።
ይሁን ፡ ይሁን ።
የእሴይ ፡ ልጅ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ፡ ተፈጸመ ። ፳፡

መዝሙር ፡ ፸፪ ። (፸፫)

የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

ልባቸው ፡ ለቀና ፡ ለእስራኤል ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ ቸር ፡ ነው ። ፩፡

፪፡ እኔ ፡ ግን ፡ እግሮቼ ፡ ሊሰናከሉ ÷
አረማመዴም ፡ ሊወድቅ ፡ ትንሽ ፡ ቀረ ።
፫፡ የኀጢአተኞችን ፡ ሰላም ፡ አይቼ ፡
በዓመፀኞች ፡ ቀንቼ ፡ ነበርና ።
፬፡ ለሞታቸው ፡ መጣጣር ፡ የለውምና ፡
ኀይላቸውም ፡ ጠንካራ ፡ ነውና ።
፭፡ እንደ ፡ ሰው ፡ በድካም ፡ አልሆኑም ÷
ከሰው ፡ ጋርም ፡ አልተገረፉም ።
፮፡ ስለዚህ ፡ ትዕቢት ፡ ያዛቸው ፡
ኀጢአትንና ፡ በደልን ፡ ተጐናጸፉአት ።
፯፡ ዓይናቸው ፡ ስብ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ወጣ ፡
ልባቸውም ፡ ከምኞታቸው ፡ ይልቅ ፡ አገኘ ።
፰፡ አሰቡ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ተናገሩ ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብለውም ፡ በዓመፃ ፡ ተናገሩ ።
፱፡ አፉቸውን ፡ በሰማይ ፡ አኖሩ ÷
አንደበታቸውም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ተመላለሰ ።
፲፡ ስለዚህ ፡ ሕዝቤ ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ፡
ፍጹም ፡ ጊዜም ፡ በላያቸው ፡ ይገኛል ፡
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ ያውቃል ?
በልዑልስ ፡ ዘንድ ፡ በውኑ ፡ እውቀት ፡ አለ ? ይላሉ ።
፲፪፡ እነሆ ÷ እነዚህ ፡ ኀጢአተኞች ፡ ይደሰታሉ ÷
ሁልጊዜም ፡ ባለጠግነታቸውን ፡ ያበዛሉ ።
፲፫፡ እንዲህም ፡ አልሁ ፡— በውኑ ፡ ልቤን ፡ በከንቱ ፡ አጸደቅሁ ÷
እጆቼንም ፡ በንጽሕና ፡ በከንቱ ፡ አጠብሁ ።
፲፬፡ ሁልጊዜም ፡ የተገረፍሁ ፡ ሆንሁ ÷
መሰደቤም ፡ በማለዳ ፡ ነው ።
፲፭፡ እንደዚህ ፡ ብዬ ፡ ብናገር ፡ ኖሮ ÷
እነሆ ÷ የልጆችህን ፡ ትውልድ ፡ በበደልሁ ፡ ነበር ።
፲፮፡ አውቅም ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ÷
ይህ ፡ ግን ፡ በፊቴ ፡ ትግር ፡ ነበረ ።
፲፯፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ እስክገባ ፡ ድረስ ÷
ፍጻሜአቸውንም ፡ እስከስተውል ፡ ድረስ ።
፲፰፡ በድጥ ፡ ስፍራ ፡ አስቀመጥኻቸው ÷
ወደ ፡ ጥፋትም ፡ ጣልኻቸው ።
፲፱፡ እንዴት ፡ ለጥፋት ፡ ሆኑ !
በድንገት ፡ አለቁ ፡ ስለ ፡ ኀጢአታቸውም ፡ ጠፉ ።
፳፡ ከሕልም ፡ እንደሚነቃ ÷
አቤቱ ÷ ስትነቃ ፡ ምልክታቸውን ፡ ታስነውራለህ ።
፳፩፡ ልቤ ፡ ነድዶአልና ÷ ኵላሊቴም ፡ ቀልጦአልና ፡
፳፪፡ እኔ ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ፡ አላወቅሁምም ÷
በአንተ ፡ ዘንድም ፡ እንደ ፡ እንስሳ ፡ ሆንሁ ።
፳፫፡ እኔ ፡ ግን ፡ ዘወትር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ፡
ቀኝ ፡ እጄንም ፡ ያዝኸኝ ።
፳፬፡ በአንተ ፡ ምክር ፡ መራኸኝ ፡
ከክብር ፡ ጋር ፡ ተቀበልኸኝ ።
፳፭፡ በሰማይ ፡ ያለኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
በምድርስ ፡ ውስጥ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ እሻለሁ ?
፳፮፡ የልቤ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ልቤና ፡ ሥጋዬ ፡ አለቀ ፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ እድል ፡ ፈንታዬ ፡ ነው ።
እነሆ ÷ ከአንተ ፡ የሚርቁ ፡ ይጠፋሉና ፡ ፳፯፡
ከአንተ ፡ ርቀው ፡ የሚያመነዝሩትንም ፡ ሁሉ ፡ አጠፋኻቸው ።
ለእኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅረብ ፡ ይሻለኛል ፡ ፳፰፡
መታመኛዬም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፡
በጽዮን ፡ ልጅ ፡ በሮች ፡ ምስጋናህን ፡ ሁሉ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ።

መዝሙር ፡ ፸፫ ። (፸፬)

የአሳፍ ፡ ትምህርት ።

አቤቱ ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ለዘወትር ፡ ጣልኸን ? ፩፡
በማሰማርያህ ፡ በጎች ፡ ላይስ ፡ ቍጣህን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቈጣህ ?
አስቀድመህ ፡ የፈጠርሃትን ፡ ማኅበርህን ÷ ፪፡
የተቤዠርሃትንም ፡ የርስትህን ፡ በትር ÷
በእርስዋ ፡ ያደርህባትን ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ፡ አስብ ።
ጠላት ፡ በቅዱሳንህ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡ መጠን ÷ ፫፡
ሁልጊዜ ፡ በትዕቢታቸው ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አንሣ ።
ጠላቶችህ ፡ በበዓልህ ፡ መካከል ፡ ተመኩ ፡ ፬፡
የማያውቁትንም ፡ ምልክት ፡ ምልክታቸው ፡ አደረጉ ።
እንደ ፡ ላይኛው ፡ መግቢያ ፡ ውስጥ ÷ ፭፡
በዱር ፡ እንዳሉም ፡ እንጨቶች ÷
በመጥረቢያ ፡ በሮችዋን ፡ ሰበሩ ።
እንዲሁ ፡ በመጥረቢያና ፡ በመዶሻ ፡ ሰበሩአት ። ፮፡
መቅደስህን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ፡ ፯፡
የስምህንም ፡ ማደሪያ ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አረከሱ ።
እንደ ፡ ሆነው ፡ በልባቸው ፡ በየሕዝባቸው ፡— ፰፡
ኑ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ በዓሎች ፡ ከምድር ፡ እንሻር ፡ አሉ ።
ምልክታችንን ፡ አናይም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ነቢይ ፡ የለም ፡ ፱፡
እስከ ፡ መቼ ፡ እንዲኖር ፡ የሚያውቅ ፡ በኛ ፡ ዘንድ ፡ የለም ።
አቤቱ ÷ ጠላት ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይሰድባል ? ፲፡
ስምህን ፡ ጠላት ፡ ሁልጊዜ ፡ ያቃልላልን ?
ቀኝህን ፡ በብብትህ ፡ መካከል ÷ ፲፩፡
እጅህንም ፡ ፈጽመህ ፡ ለምን ፡ ትመልሳለህ ?
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ከዓለም ፡ አስቀድሞ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ÷ ፲፪፡
በምድርም ፡ መካከል ፡ መድኀኒትን ፡ አደረገ ።
አንተ ፡ ባሕርን ፡ በኀይልህ ፡ አጸናሃት ፤ ፲፫፡
አንተ ፡ የእባቦችን ፡ ራስ ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ ሰበርህ ።
አንተም ፡ የዘንዶውን ፡ ራሶች ፡ ቀጠቀጥህ ፡ ፲፬፡
ለኢትዮጵያ ፡ ሰዎችም ፡ ምግባቸውን ፡ ሰጠኻቸው ።
አንተ ፡ ምንጮቹንና ፡ ፈሳሾቹን ፡ ሰነጠቅህ ፡ ፲፭፡
አንተ ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚፈስሱትን ፡ ወንዞች ፡ አደረቅህ ።

፲፮ ቀኑ ፡ የአንተ ፡ ነው ፡ ሌሊቱም ፡ የአንተ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ፀሓዩንና ፡ ጨረቃውን ፡ አዘጋጀህ ።
፲፯ አንተ ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ሠራህ ፤
በጋንም ፡ ክረምትንም ፡ አንተ ፡ አደረግህ ።
፲፰ ይህን ፡ ፍጥረትህን ፡ አስብ ።
ጠላት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተላገደ ፥
ሰነፍ ፡ ሕዝብም ፡ ስሙን ፡ አስቈጣ ።
፲፱ የምትገዛልህን ፡ ነፍስ ፡ ለአራዊት ፡ አትስጣት ፤
የችግረኞችህን ፡ ነፍስ ፡ ለዘወትር ፡ አትርሳ ።
፳ ወደ ፡ ኪዳንህ ፡ ተመልከት ፥
የምድር ፡ የጨለማ ፡ ስፍራዎች ፡ በኀጥአን ፡ ቤቶች ፡ ተሞልተዋልና ።
፳፩ ችግረኛ ፡ አፍሮ ፡ አይመለስ ፤
ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ስምህን ፡ ያመሰግናሉ ።
፳፪ አቤቱ ፥ ተነሥ ፡ በቀልህንም ፡ ተበቀል ፤
ሰነፎች ፡ ሁልጊዜ ፡ የተላገዱህን ፡ አስብ ።
፳፫ የበሪያዎችህን ፡ ቃል ፡ አትርሳ ፤
የጠላቶችህ ፡ ኵራት ፡ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይወጣል ።

መዝሙር ፡ ፸፬ ። (፸፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። የአሳፍ ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ እናመሰግንሃለን ፤
እናመሰግንሃለን ፡ ስምህንም ፡ እንጠራለን ፤
ተአምራትህን ፡ ሁሉ ፡ እናገራለሁ ።
፪ ጊዜውን ፡ ስቀበል ፡ እኔ ፡ በቅን ፡ እፈርዳለሁ ።
፫ ምድርና ፡ በእርስዋ ፡ ውስጥ ፡ የሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ቀለጡ ፥
እኔም ፡ ምሰሶችዋን ፡ አጠናሁ ።
፬ ዓመፀኞችን ፦ አትበድሉ ፡ አልኋቸው ፥
ኃጢአተኞችንም ፦ ቀንዳችሁን ፡ አታንሡ ፤
፭ ቀንዳችሁን ፡ እስከ ፡ ላይ ፡ አታንሡ ፥
በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ አትናገሩ ።
፮ ክብር ፡ ከምሥራቅ ፡ ወይም ፡ ከምዕራብ ፡ ወይም ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ የለምና ፤
፯ እግዚአብሔር ፡ ፈራጅ ፡ ነውና ፤
ይህን ፡ ያዋርዳል ፡ ይህንም ፡ ያከብራል ።
፰ ጽዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ነውና ፤
ያልተቀላቀለ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ሞላበት ፤
ከዚህ ፡ ወደዚያ ፡ አገላበጠው ፥
ነገር ፡ ግን ፡ አተላው ፡ አልፈሰሰም ፤
የምድር ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ ይጠጡታል ።
፱ እኔ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፥
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ዝማሬን ፡ አቀርባለሁ ።
፲ የኀጥአንን ፡ ቀንዶች ፡ ሁሉ ፡ እሰብራለሁ ፤
የጻድቃን ፡ ቀንዶች ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።

መዝሙር ፡ ፸፭ ። (፸፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ ስለ ፡ አሦራውያን ፤ የአሳፍ ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩ እግዚአብሔር ፡ በይሁዳ ፡ ታወቀ ፥
ስሙም ፡ በእስራኤል ፡ ታላቅ ፡ ነው ።
፪ ስፍራው ፡ በሳሌም ፥ ማደሪያውም ፡ በጽዮን ፡ ነው ፤
በዚያም ፡ የቀስትን ፡ ኃይል ፥ ፫
ጋሻን ፡ ሰይፍን ፡ ሰልፍንም ፡ ሰበረ ፤
በዚያም ፡ ቀንዶችን ፡ ሰበረ ።
አንተ ፡ በዘላለም ፡ ተራሮች ፡ ሆነህ ፡ በድንቅ ፡ ታበራለህ ። ፬
ልበ ፡ ሰነፎች ፡ ሁሉ ፡ ደነገጡ ፥ ፭
እንቅልፋቸውንም ፡ አንቀላፉ ፤
ባለጠጎች ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ እጅ ፡ ምንም ፡ አላገኙም ።
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ከተግሣጽህ ፡ የተነሣ ፡ ፮
ፈረሰኞች ፡ ሁሉ ፡ አንቀላፉ ።
አንተ ፡ ግን ፥ አንተ ፡ ግሩም ፡ ነህ ፤ ፯
ቍጣህን ፡ ማን ፡ ይቃወማል ?
ፍርድን ፡ ከሰማይ ፡ አሰማህ ፤ ፰
ምድር ፡ ፈራች ፡ ዝምም ፡ አለች ፥
ልበ ፡ የዋሃን ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ፱
እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ።
ሰው ፡ በፈቃዱ ፡ ያመሰግንሃልና ፥ ፲
ከሕሊናቸው ፡ ትርፍም ፡ በዓልህን ፡ ያደርጋሉ ።
ለአምላካችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለትን ፡ ክፈሉ ፤ ፲፩
በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ለሚያስፈራው ፡ ያገባሉ ።
የመኳንንትን ፡ ነፍስ ፡ ያወጣል ፤ ፲፪
በምድርም ፡ ነገሥታት ፡ ዘንድ ፡ ያስፈራል ።

መዝሙር ፡ ፸፮ ። (፸፯)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ስለ ፡ ኤዶታም ፤ የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፥ ፩
ቃሌም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፥ እርሱም ፡ አደመጠኝ ።
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈለግሁት ፤ ፪
እጆቼ ፡ በሌሊት ፡ በፊቱ ፡ ናቸው ፥ አላረፍሁምም ፥
ነፍሴም ፡ መጽናናትን ፡ አልቻለችም ።
እግዚአብሔርን ፡ አሰብሁት ፡ ደስ ፡ አለኝም ፤ ፫
ተናገርሁ ፥ ነፍሴም ፡ ፈዘዘች ።
ዓይኖቼ ፡ እንዲተጉ ፡ ያዝሃቸው ፤ ፬
ደነገጥሁ ፡ አልተናገርሁም ።
የዱሮውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ፤ ፭
የዘላለሙን ፡ ዓመታት ፡ አሰብሁ ፡ አጠናጠንሁም ፤
በሌሊት ፡ ከልቤ ፡ ጋር ፡ ተጫወትሁ ፥ ፮
ነፍሴንም ፡ አነቃቃኋት ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይጥላልን ? ፯
እንግዲህስ ፡ ቸርነቱን ፡ አይጨምርምን ?
ለዘላለምስ ፡ ምሕረቱ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ተቈረጠችን ? ፰
የተናገረውስ ፡ ቃል ፡ አልቆአልን ?
እግዚአብሔርስ ፡ ሞገሱን ፡ ረሳን ? ፱
በቍጣውስ ፡ ምሕረቱን ፡ ዘጋውን ?
ይህ ፡ ድካሜ ፡ ነው ፡ አልሁ ፥ ፲

የልዑል ፡ ቀኝ ፡ እንደ ፡ ተለወጠ ።
፲፩ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ አስታወስሁ ፤
የቀድሞውን ፡ ተአምራትህን ፡ አስታውሳለሁና ፤
፲፪ በሥራህም ፡ ሁሉ ፡ እናገራለሁ ፥
በሥራህም ፡ እጫወታለሁ ።
፲፫ አቤቱ ፡ መንገድህ ፡ በመቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤
እንደ ፡ አምላካችን ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፬ ተአምራትን ፡ የምታደርግ ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ ነህ ፤
ለሕዝብህ ፡ ኃይልህን ፡ አስታወቅሃቸው ።
፲፭ የያዕቆብንና ፡ የዮሴፍን ፡ ልጆች ፥
ሕዝብህን ፡ በክንድህ ፡ አዳንሃቸው ።
፲፮ አቤቱ ፡ ውኆች ፡ አዩህ ፥
ውኆችም ፡ አይተውህ ፡ ፈሩ ፤
ጥልቆች ፡ ተነዋወጡ ፤ ውኆችም ፡ ጮኹ ።
፲፯ ደመኖች ፡ ድምፅን ፡ ሰጡ ፥
ፍላጾችህም ፡ ወጡ ።
፲፰ የነጐድጓድህ ፡ ድምፅ ፡ በዐውሎ ፡ ነበረ ፤
መብረቆች ፡ ለዓለም ፡ አበሩ ፤
ምድር ፡ ተናወጠች ፡ ተንቀጠቀጠችም ።
፲፱ መንገድህ ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ነው ፥
ፍለጋህም ፡ በብዙ ፡ ውኆች ፡ ነው ፥
አረማመድህም ፡ አልታወቀም ።
፳ በሙሴና ፡ በአሮን ፡ እጅ ፤
ሕዝብህን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ መራሃቸው ።

መዝሙር ፡ ፸፯ ። (፸፰)

የአሳፍ ፡ ትምህርት ።

፩ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ሕጌን ፡ አድምጡ ፤
ጆሮአችሁንም ፡ ወደ ፡ አፌ ፡ ቃል ፡ አዘንብሉ ።
፪ አፌን ፡ በምሳሌ ፡ እከፍታለሁ ፤
ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ያለውንም ፡ ተምሳሊት ፡ እናገራለሁ ።
፫ የሰማነውንና ፡ ያወቅነውን ፥
አባቶቻችንም ፡ የነገሩንን ፥
፬ ለሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ ከልጆቻቸው ፡ አልሰወሩም ።
የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋናና ፡ ኃይሉን ፥
ያደረገውንም ፡ ተአምራት ፡ ተናገሩ ።
፭ ለልጆቻቸው ፡ ያስታውቁ ፡ ዘንድ ፥
ለአባቶቻችን ፡ ያዘዘውን ፡ ምስክር ፤
በያዕቆብ ፡ አቆመ ፥
በእስራኤልም ፡ ሕግን ፡ ሠራ ፤
፮ የሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ የሚወለዱም ፡ ልጆች ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፥
ተነሥተው ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይነግራሉ ፤
፯ ተስፋቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንዲያደርጉ ፥
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ እንዳይረሱ ፥
ትእዛዙንም ፡ እንዲጠብቁ ፤
፰ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ እንዳይሆኑ ፥
ጠማማና ፡ የምታስመርር ፡ ትውልድ ፤
ልብዋን ፡ ያላቀናች ፡ ትውልድ ፥
ነፍስዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያልታመነች ።
የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ለሰልፍ ፡ ታጥቀው ፡ ቀስትንም ፡ ገትረው ፤ ፱
በሰልፍ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሱ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ኪዳን ፡ አልጠበቁም ፥ ፲
በሕጉም ፡ ለመመላለስ ፡ እንቢ ፡ አሉ ፤
መልካም ፡ ሥራውንና ፡ ያሳያቸውን ፡ ተአምራቱን ፡ ረሱ ፥ ፲፩
በግብጽ ፡ አገርና ፡ በጣኔዎስ ፡ በረሃ ፤ ፲፪
በአባቶቻቸው ፡ ፊት ፡ የሠራውን ፡ ተአምራት ።
ባሕርን ፡ ከፍሎ ፡ አሳለፋቸው ፤ ፲፫
ውኆችን ፡ እንደ ፡ ክምር ፡ አቆመ ።
ቀን ፡ በደመና ፡ መራቸው ፥ ፲፬
ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ብርሃን ።
ዓለቱን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሰነጠቀ ፤ ፲፭
ከጥልቅ ፡ እንደሚገኝ ፡ ያህል ፡ በብዙ ፡ አጠጣቸው ።
ውኃን ፡ ከዓለቱ ፡ አወጣ ፥ ፲፮
ውኃንም ፡ እንደ ፡ ወንዞች ፡ አፈሰሰ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ይበድሉት ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ደገሙ ፥ ፲፯
ልዑልንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አስቈጡት ።
ለነፍሳቸው ፡ መብልን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፥ ፲፰
እግዚአብሔርን ፡ በልባቸው ፡ ፈተኑት ።
እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ አሙት ፦ ፲፱
እግዚአብሔር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ማዕድን ፡ ያሰናዳ ፡ ዘንድ ፡ ይችላልን ?
ዓለቱን ፡ መታ ፡ ውኆችም ፡ ወጡ ፥ ወንዞችም ፡ ጐረፉ ፤ ፳
እንጀራን ፡ መስጠትስ ፡ ይችላልን ?
ለሕዝቡስ ፡ ማዕድን ፡ ያዘጋጃልን ?
እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ፤ ፳፩
በያዕቆብም ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ ነደደ ፥
መዓትም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መጣ ፤
በእግዚአብሔር ፡ አላመኑምና ፥ ፳፪
በመድኃኒቱም ፡ አልተማመኑምና ።
ደመናውንም ፡ ከላይ ፡ አዘዘ ፥ ፳፫
የሰማይንም ፡ ደጆች ፡ ከፈተ ፤
ይበሉም ፡ ዘንድ ፡ መናን ፡ አዘነበላቸው ፥ ፳፬
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ ሰጣቸው ።
የመላእክትንም ፡ እንጀራ ፡ ሰው ፤ በላ ፤ ፳፭
ስንቅንም ፡ እስኪጠግቡ ፡ ላከላቸው ።
ከሰማይ ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ አስነሣ ፥ ፳፮
በኃይሉም ፡ የደቡብን ፡ ነፋስ ፡ አመጣ ፤
ሥጋን ፡ እንደ ፡ አፈር ፥ ፳፯
የሚበርሩትንም ፡ ወፎች ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ አዘነበላቸው ፤
በሰፈራቸው ፡ መካከል ፥ ፳፰
በድንኳናቸውም ፡ ዙሪያ ፡ ወደቀ ።
በሉ ፡ እጅግም ፡ ጠገቡ ፤ ፳፱
ምኞታቸውንም ፡ ሰጣቸው ።
ከወደዱትም ፡ አላሳጣቸውም ፤ ፴
መብላቸውም ፡ ገና ፡ በአፋቸው ፡ ሳለ ፥
የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በላያቸው ፡ መጣ ፤ ፴፩
ከእነርሱም ፡ ከፍ ፡ ያሉቱን ፡ ገደለ ፥

የእስራኤልንም ፡ ምርጦች ፡ አሰናከለ ።
፴፪፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በደሉ ፥
ተአምራቱንም ፡ አላመኑም ፤
፴፫፤ ቀኖቻቸውም ፡ በከንቱ ፡ አለቁ ፥
ዓመቶቻቸውም ፡ በችኰላ ።
፴፬፤ በገደላቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወዲያው ፡ ፈለጉት ፤
ተመለሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ገሠገሡ ፤
፴፭፤ ረዳታቸውም ፡ እግዚአብሔር ፥
መድኃኒታቸውም ፡ ልዑል ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አሰቡ ።
፴፮፤ በአፋቸው ፡ ብቻ ፡ ወደዱት ፤
በአንደበታቸውም ፡ ዋሹበት ፤
፴፯፡ ልባቸውም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አልቀናም ፥
በቃል ፡ ኪዳኑም ፡ አልተማመኑትም ።
፴፰፡ እርሱ ፡ ግን ፡ መሐሪ ፡ ነው ፥
ኃጢአታቸውንም ፡ ይቅር ፡ አላቸው ፥ አላጠፋ
ቸውምም ፤
ቍጣውንም ፡ መመለስ ፡ አበዛ ፥
መዓቱንም ፡ ሁሉ ፡ አላቃጠለም ።
፴፱፤ ወጥቶ ፡ የማይመለስ ፡ መንፈስ ፥
ሥጋም ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አሰበ ።
፵፤ በምድረ ፡ በዳ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ አስቈጡት ፥
በበረሃም ፡ አሳዘኑት ።
፵፩፤ ተመለሱ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ፈተኑት ፥
የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡ አሳዘኑት ።
፵፪፡ እነርሱም ፡ እጁን ፡ አላሰቡም ፥
ከጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያዳነበትን ፡ ቀን ፥
፵፫፡ በግብጽ ፡ ያደረገውን ፡ ተአምራቱን ፥
በጣኔዎስም ፡ በረሃ ፡ ያደረገውን ፡ ድንቁን ።
፵፬፡ ወንዞቻቸውንም ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ለወጠ ፥
ምንጮቻቸውን ፡ ደግሞ ፡ እንዳይጠጡ ።
፵፭፤ ዝንቦችንም ፡ በላያቸው ፡ ሰደደባቸው ፥ በሉአ
ቸውም ፤
በጓጉንቸርም ፡ አጠፋቸው ።
፵፮፤ ፍሬያቸውን ፡ ለኩብኩብ ፥
ሥራቸውንም ፡ ለአንበጣ ፡ ሰጠ ።
፵፯፡ ወይናቸውን ፡ በበረዶ ፥
በለሳቸውንም ፡ በአመዳይ ፡ አጠፋ ።
፵፰፡ እንስሶቻቸውን ፡ ለበረዶ ፥
ሀብታቸውንም ፡ ለእሳት ፡ ሰጠ ።
፵፱፤ የመዓቱን ፡ መቅሠፍት ፡ በላያቸው ፡ ሰደደ ፤
መቅሠፍትን ፡ መዓትንም ፡ መከራንም ፡
በክፉዎች ፡ መላእክት ፡ ሰደደ ።
፶፡ ለቍጣው ፡ መንገድን ፡ ጠረገ ፤
ነፍሳቸውንም ፡ ከሞት ፡ አላዳናትም ፥
እንስሶቻቸውንም ፡ በሞት ፡ ውስጥ ፡ ዘጋ ፤
፶፩፡ በኵሮቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ በግብጽ ፥
የድካማቸውንም ፡ መጀመሪያ ፡ በካም ፡ ድንኳ
ኖች ፡ ገደለ ።
፶፪፡ ሕዝቡን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ አሰማራቸው ፥
እንደ ፡ መንጋም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መራቸው ።
፶፫፤ በተስፋም ፡ መራቸው ፡ አልፈሩምም ፥
ጠላቶቻቸውንም ፡ ባሕር ፡ ደፈናቸው ።
፶፬፡ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ ተራራ ፡ አገባቸው ፥
ቀኙ ፡ ወደ ፡ ፈጠረችው ፡ ወደዚህች ፡ ተራራ ፤
ከፊታቸውም ፡ አሕዛብን ፡ አባረረ ፥ ፶፭፤
ርስቱንም ፡ በገመድ ፡ አከፈላቸው ፥
የእስራኤልንም ፡ ወገኖች ፡ በቤታቸው ፡ አኖረ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈተኑት ፤ ፶፮፤
አስቈጡትም ፥ ምስክሩንም ፡ አልጠበቁም ፤
ተመለሱም ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸውም ፡ ከዱ ፤ ፶፯፡
እንደ ፡ ጠማማ ፡ ቀስትም ፡ ተገለበጡ ፤
በኰረብታ ፡ መስገጃዎቻቸውም ፡ አስቈጡት ፥ ፶፰፡
በተቀረጹ ፡ ምስሎቻቸውም ፡ አስቀኑት ።
እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ፥ ፶፱፡
እስራኤልንም ፡ እጅግ ፡ ናቀ ፤
የሴሎምን ፡ ማደሪያ ፡ ተወት ፤ ፷፡
በሰዎች ፡ መካከል ፡ ያደረገባትን ፡ ድንኳኑን ፤
ኃይላቸውን ፡ ለምርኮ ፥ ፷፩፡
ሽልማቱንም ፡ በጠላት ፡ እጅ ፡ ሰጠ ።
ሕዝቡንም ፡ በጦር ፡ ውስጥ ፡ ዘጋቸው ፥ ፷፪፤
ርስቱንም ፡ ቸል ፡ አላቸው ።
ጐልማሶቻቸውን ፡ እሳት ፡ በላቸው ፥ ፷፫፡
ቈነጃጅቶቻቸውም ፡ አላዘኑም ፤
ካህናቶቻቸውም ፡ በሰይፍ ፡ ወደቁ ፥ ፷፬፡
ባልቴቶቻቸውም ፡ አላለቀሱላቸውም ።
እግዚአብሔርም ፡ ከእንቅልፍ ፡ እንደሚነቃ ፡ ፷፭፤
ተነሣ ፥
የወይን ፡ ስካር ፡ እንደ ፡ ተወው ፡ እንደ ፡ ኃያልም ፡
ሰው ፤
ጠላቶቹንም ፡ በኋላቸው ፡ መታ ፤ ፷፮፤
የዘላለምን ፡ ነውር ፡ ሰጣቸው ።
የዮሴፍንም ፡ ድንኳን ፡ ተወት ፥ ፷፯፤
የኤፍሬምንም ፡ ወገን ፡ አልመረጠውም ፤
የይሁዳን ፡ ወገን ፡ ግን ፡ መረጠ ፥ ፷፰፤
የወደደውን ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ።
መቅደሱን ፡ እንደ ፡ አርያም ፡ ሠራ ፥ ፷፱፡
ለዘላለምም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ መሠረታት ።
ዳዊትንም ፡ ባሪያውን ፡ መረጠው ፥ ፸፤
ከበጎቹም ፡ መንጋ ፡ ውስጥ ፡ ወሰደው ፤
ከሚያጠቡ ፡ በጎችም ፡ በኋላ ፥ ፸፩፡
ባሪያውን ፡ ያዕቆብን ፡
ርስቱንም ፡ እስራኤልን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ወሰ
ደው ።
በልቡ ፡ ቅንነት ፡ ጠበቃቸው ፥ ፸፪፤
በእጁም ፡ ብልሃት ፡ መራቸው ።

መዝሙር ፡ ፸፰ ። (፸፱)

የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ርስትህ ፡ ገቡ ፤ ፩፡
የቅድስናህንም ፡ መቅደስ ፡ አረከሱ ፥
ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ መደብ ፡ አደረጉአት ።
የባሪያዎችህንም ፡ በድኖች ፡ ለሰማይ ፡ ወፎች ፡ ፪፤
መብል ፡ አደረጉ ፥
የጻድቃንህንም ፡ ሥጋ ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፤
ደማቸውንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ ፫፡
ውኃ ፡ አፈሰሱ ፥
የሚቀብራቸውም ፡ አጡ ።

፬፤ ለጎረቤቶቻችንም ፡ ስድብ ፡ ሆንን ፥
በዙሪያችንም ፡ ላሉ ፡ ሣቅና ፡ ዘበት ።
፭፤ አቤቱ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ለዘላለም ፡ ትቈጣለህ?
ቅንዓትህም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነድዳል ?
፮፤ ስምህን ፡ በማይጠሩ ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ፥
በማያውቁህም ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ መዓትህን ፡
አፍስስ ፤
፯፤ ያዕቆብን ፡ በልተውታልና ፥
ስፍራውንም ፡ ባድማ ፡ አድርገዋልና ።
፰፤ የቀደመውን ፡ በደላችንን ፡ አታስብብን ፥
ምሕረትህ ፡ በቶሎ ፡ ታግኘን ፥
እጅግ ፡ ተቸግረናልና ።
፱፤ አምላካችንና ፡ መድኃኒታችን ፡ ሆይ ፥ እርዳን ፤
ስለ ፡ ስምህ ፡ ክብር ፥ አቤቱ ፥ ታደገን ፥
ስለ ፡ ስምህም ፡ ኃጢአታችንን ፡ አስተስርይልን ።
፲፤ አሕዛብ ፡— አምላካቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ? እንዳ
ይሉ ፥
የፈሰሰውን ፡ የባሪያዎችህን ፡ ደም ፡ በቀል ፡
በዓይኖቻችን ፡ ፊት ፡ አሕዛብ ፡ ይወቁ ።
፲፩፤ የእስረኞች ፡ ጩኸት ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ይግባ ፤
እንደ ፡ ክንድህም ፡ ታላቅነት ፡ ሊገደሉ ፡ የተፈ
ረደባቸውን ፡ አድን ።
፲፪፤ አቤቱ ፥ የተዘባበቁብህን ፡ መዘባበታቸውን ፡
ለጎረቤቶቻችን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ በብብታቸው ፡
ክፈላቸው ።
፲፫፤ እኛ ፡ ሕዝብህ ፡ ግን ፥ የማሰማርያህም ፡ በጎች ፥
ለዘላለም ፡ እናመሰግንሃለን ፤
ለልጅ ፡ ልጅም ፡ ምስጋናህን ፡ እንናገራለን ።

መዝሙር ፡ ፸፱ ። (፹)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በመለከቶች ፤ ስለ ፡ አሦራውያን ፤
የአሳፍ ፡ የምስክር ፡ መዝሙር ።

፩፤ ዮሴፍን ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ የምትመራ ፥
የእስራኤል ፡ ጠባቂ ፡ ሆይ ፥ አድምጥ ፤
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፥ ተገለጥ ።
፪፤ በኤፍሬምና ፡ በብንያም ፡ በምናሴም ፡
ኃይልህን ፡ አንሣ ፡ እኛንም ፡ ለማዳን ፡ ና ።
፫፤ አቤቱ ፥ መልሰን ፥
ፊትህንም ፡ አብራ ፥ እኛም ፡ እንድናለን ።
፬፤ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥
በባሪያህ ፡ ጸሎት ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ትቈጣለህ ?
፭፤ የእንባ ፡ እንጀራን ፡ ትመግበናለህ ፥
እንባም ፡ በስፍር ፡ ታጠጣናለህ ።
፮፤ ለጎረቤቶቻችን ፡ ክርክር ፡ አደረግኸን ፥
ጠላቶቻችንም ፡ በላያችን ፡ ተሣለቁብን ።
፯፤ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥ መልሰን ፥
ፊትህንም ፡ አብራ ፥ እኛም ፡ እንድናለን ።
፰፤ ከግብጽ ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ አመጣህ ፤
አሕዛብን ፡ አባረርህ ፡ እርስዋንም ፡ ተከልህ ።
፱፤ በፊትዋም ፡ ስፍራን ፡ አዘጋጀህ ፥
ሥሮችዋንም ፡ ተከልህ ፡ ምድርንም ፡ ሞላች ።
፲፤ ጥላዋ ፡ ተራሮችን ፡ ከደነ ፥
ጫፎችዋም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝግባ ፡ ሆኑ ።
፲፩፡ ቅርንጫፎችዋንም ፡ እስከ ፡ ባሕር ፥
ቡቃያዋንም ፡ እስከ ፡ ወንዙ ፡ ዘረጋች ።
አጥርዋን ፡ ለምን ፡ አፈረስህ ? ፲፪፤
መንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ ይቀጥፉታል ።
የዱር ፡ እርያ ፡ አረከሳት ፥ ፲፫፤
የአገር ፡ አውሬም ፡ ተሰማራባት ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ እንግዲህ ፡ ተመ ፲፬፤
ለስ ፤
ከሰማይ ፡ ተመልከት ፥ እይም ፥
ይህችንም ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ ጐብኝ ።
በሰው ፡ ልጅ ፡ ለአንተ ፡ ያጸናኸውን ፡ ፲፭፤
ቀኝህ ፡ የተከላትን ፡ አንሣ ።
በእሳት ፡ ተቃጥላለች ፡ ተነቅላማለች ፡ ፲፮፤
ከፊትህ ፡ ተግሣጽም ፡ የተነሣ ፡ ይጠፋሉ ።
ለአንተ ፡ በጸናኸው ፡ በሰው ፡ ልጅ ፡ ላይ ፥ ፲፯፤
በቀኝህ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እጅህ ፡ ትሁን ።
ከአንተም ፡ አንራቅ ፤ ፲፰፡
አድነን ፡ ስምህንም ፡ እንጠራለን ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥ መልሰን ፥ ፲፱፤
ፊትህንም ፡ አብራ ፥ እኛም ፡ እንድናለን ።

መዝሙር ፡ ፹ ። (፹፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በዋሽንት ፤ የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

በረድኤታችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላ ፩፤
ችሁ ፥
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እልል ፡ በሉ ።
ዝማሬውን ፡ አንሡ ፡ ከበሮንም ፡ ስጡ ፥ ፪፤
ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ በገና ፡ ከመሰንቆ ፡ ጋር ፤
በመባቻ ፡ ቀን ፡ በከፍተኛው ፡ በዓላችን ፡ ቀን ፡ ፫፤
መለከትን ፡ ንፉ ፤
ለእስራኤል ፡ ሥርዓቱ ፡ ነውና ፥ ፬፤
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ፍርድ ።
ከግብጽ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ለዮሴፍ ፡ ምስክር ፡ ፭፤
አቆመው ።
ያላወቅሁትን ፡ ቋንቋ ፡ ሰማሁ ።
ጫንቃውን ፡ ከሸክም ፥ ፮፤
እጆቹንም ፡ በቅርጫት ፡ ከመገዛት ፡ አራቅሁ ።
በመከራህ ፡ ጊዜ ፡ ጠራኸኝ ፡ አዳንሁህም ፥ ፯፤
በተሰወረ ፡ ዐውሎም ፡ መለስሁልህ ፥
በክርክር ፡ ውኃ ፡ ዘንድም ፡ ፈተንሁህ ።
ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ስማኝ ፡ እነግርሃለሁም ፤ ፰፤
እስራኤል ፡ ሆይ ፥ እመሰክርልሃለሁ ።
አንተስ ፡ ብትሰማኝ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አይሆንል ፱፤
ህም ፥
ለሌላ ፡ አምላክም ፡ አትስገድም ።
ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣሁህ ፡ ፲፤
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ ነኝና ፤
አፍህን ፡ አስፋ ፡ እሞላዋለሁም ።
ሕዝቤ ፡ ግን ፡ ቃሌን ፡ አልሰሙኝም ፥ ፲፩፤
እስራኤልም ፡ አላዳመጠኝም ።
እንደ ፡ ልባቸው ፡ ሥራ ፡ ተውኋቸው ፥ ፲፪፤
በልባቸውም ፡ አሳብ ፡ ሄዱ ።
ሕዝቤስ ፡ ሰምቶኝ ፡ ቢሆን ፥ ፲፫፤
እስራኤልም ፡ በመንገዴ ፡ ሄደው ፡ ቢሆን ፤
ጠላቶቻቸውን ፡ ፈጥኜ ፡ በዋረድኋቸው ፡ ነበር ፥ ፲፬፤

በሚያስጨንቋቸውም ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ በጣልሁ ፡
ነበር ።
፲፭ የእግዚአብሔር ፡ ጠላቶችም ፡ በተገዙለት ፡
ነበር ፥
ዘመናቸውም ፡ ለዘላለም ፡ በሆነ ፡ ነበር ።
፲፮ ከስንዴም ፡ ስብ ፡ ባበላቸው ፡ ነበር ፥
ከዓለቱም ፡ ማር ፡ ባጠገባቸው ፡ ነበር ።

መዝሙር ፡ ፹፩ ። (፹፪)

የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

፩ እግዚአብሔር ፡ በአማልክት ፡ ማኅበር ፡ ቆመ ፥
በአማልክትም ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ።
፪ እስከ ፡ መቼ ፡ ሐሰትን ፡ ትፈርዳላችሁ ?
እስከ ፡ መቼስ ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ፊት ፡ ታደላላ
ችሁ ?
፫ ለድሆችና ፡ ለድሀ ፡ አደጎች ፡ ፍረዱ ፤
ለችግረኛውና ፡ ለምስኪኑ ፡ ጽድቅ ፡ አድርጉ ፤
፬ ብቸኛውንና ፡ ችግረኛውን ፡ አድኑ ፤
ከኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ አስጥሉአቸው ።
፭ አያውቁም ፥ አያስተውሉም ፤
በጨለማ ፡ ውስጥ ፡ ይመላለሳሉ ፤
የምድር ፡ መሠረቶች ፡ ሁሉ ፡ ተናወጡ ።
፮ እኔ ፡ ግን ፡— አማልክት ፡ ናችሁ ፥
ሁላችሁም ፡ የልዑል ፡ ልጆች ፡ ናችሁ ፤
፯ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ትሞታላችሁ ፥
ከአለቆችም ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ትወድቃላችሁ ፡
አልሁ ።
፰ አቤቱ ፥ ተነሥ ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ ፍረድ ፥
አንተ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ትወርሳለህና ።

መዝሙር ፡ ፹፪ ። (፹፫)

የአሳፍ ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ እንደ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነው ?
አቤቱ ፥ ዝም ፡ አትበል ፥ ቸልም ፡ አትበል ።
፪ እነሆ ፥ ጠላቶችህ ፡ ጮኸዋልና ፥
የሚጠሉህም ፡ ራሳቸውን ፡ አንሥተዋልና ።
፫ ሕዝብህን ፡ በምክር ፡ሸነገሉአቸው ፥
በቅዱሳንህም ፡ ላይ ፡ ተማከሩ ።
፬ ኑ ፡ ከሕዝብ ፡ እናጥፋቸው ፥
ደግሞም ፡ የእስራኤል ፡ ስም ፡ አይታሰብ ፡ አሉ ።
፭ አንድ ፡ ሆነው ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ተማከሩ ፤
በአንተ ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ኪዳን ፡ አደረጉ ፤
፮ የኤዶማውያን ፡ ድንኳኖች ፡ እስማኤላውያንም ፥
ሞዓብም ፡ አጋራውያንም ፥
፯ ጌባል ፡ አሞንም ፡ አማሌቅም ፥
ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፤
፰ አሦርም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተባበረ ፥
ለሎጥ ፡ ልጆችም ፡ ረዳት ፡ ሆኑአቸው ።
፱ እንደ ፡ ምድያምና ፡ እንደ ፡ ሲሣራ ፥
በቂሶንም ፡ ወንዝ ፡ እንደ ፡ ኢያቢስ ፡ አድርግባ
ቸው ።
፲ በዓይንዶር ፡ ጠፉ ፥
እንደ ፡ ምድርም ፡ ጕድፍ ፡ ሆኑ ።
፲፩ አለቆቻቸውን ፡ እንደ ፡ ሔሬብና ፡ እንደ ፡ ዜብ ፥
ታላላቆቻቸውንም ፡ እንደ ፡ ዛብሄልና ፡ እንደ ፡
ስልማና ፡ አድርጋቸው ፡—
የእግዚአብሔርን ፡ መሠዊያ ፡ እንወርሳለን ፡ ፲፪
የሚሉትን ።
አምላኬ ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ትቢያ ፡ ፲፫
በነፋስ ፡ ፊትም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ አድርጋቸው ።
እሳት ፡ ዱርን ፡ እንደሚያቃጥል ፥ ፲፬
ነበልባልም ፡ ተራሮችን ፡ እንደሚያነድድ ፥
እንዲሁ ፡ በቍጣህ ፡ አሳድዳቸው ፥ ፲፭
በመቅሠፍትህም ፡ አስደንግጣቸው ።
ፊታቸውን ፡ እፍረት ፡ሙላው ፥ ፲፮
አቤቱ ፥ ስምህንም ፡ ይፈልጋሉ ።
ይፈሩ ፡ ለዘላለሙም ፡ ይታወኩ ፤ ፲፯
ይጐስቍሉ ፡ ይጥፉም ።
ስምህም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ፲፰
በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ልዑል ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ይወቁ ።

መዝሙር ፡ ፹፫ ። (፹፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በዋሽንት ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡
መዝሙር ።

የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ማደሪያዎችህ ፡ እን ፩
ደምን ፡ የተወደዱ ፡ ናቸው !
ነፍሴ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አደባባዮች ፡ ትወድ ፪
ዳለች ፡ ትናፍቅማለች ፤
ልቤም ፡ ሥጋዬም ፡ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡
ተሰኘ ።
ወፍ ፡ ለእርስዋ ፡ ቤትን ፡ አገኘች ፥ ፫
ዋኖስም ፡ ጫጩቶችዋን ፡ የምታኖርበት ፡ ቤት ፡
አገኘች ፤
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ንጉሤም ፡ አምላኬም ፡
ሆይ ፥
እርሱ ፡ መሠዊያህ ፡ ነው ።
በቤትህ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ፤ ፬
ለዓለምና ፡ ለዘላለምም ፡ ያመሰግኑሃል ።
አቤቱ ፥ እርዳታው ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ የሆነለት ፥ ፭
በልቡም ፡ የላይኛውን ፡ መንገድ ፡ የሚያስብ ፡
ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
በልቅሶ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ በወሰነው ፡ ስፍራ ፡ ፮
የሕግ ፡ መምህር ፡ በረከትን ፡ ይሰጣልና ።
ከኃይል ፡ ወደ ፡ ኃይል ፡ ይሄዳሉ ፤ ፯
የአማልክት ፡ አምላክ ፡ በጽዮን ፡ ይታያል ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥ ጸሎቴን ፡ ስማ ፡ ፰
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ አድምጥ ።
አቤቱ ፥ መታመናችንን ፡ እይልን ፥ ፱
ወደ ፡ ቀባኸውም ፡ ፊት ፡ ተመልከት ።
ከአእላፍ ፡ ይልቅ ፡ በአደባባዮችህ ፡ አንዲት ፡ ፲
ቀን ፡ ትሻላለች ፤
በኃጥአን ፡ ድንኳኖች ፡ ከመቀመጥ ፡ ይልቅ ፥
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እጣል ፡ ዘንድ ፡ መረ
ጥሁ ።
እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ምሕረትንና ፡ እውነ ፲፩
ትን ፡ ስለ ፡ ወደደ ፥
ሞገስንና ፡ ክብርን ፡ ይሰጣል ፤

እግዚአብሔር ፡ በቅንነት ፡ የሚሄዱትን ፡
ከመልካም ፡ ነገር ፡ አያሳጣቸውም ።
፲፪ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥
በአንተ ፡ የታመነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፹፬ ። (፹፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፥ ለምድርህ ፡ ሞገስን ፡ አደረግህ ፥
የያዕቆብንም ፡ ምርኮ ፡ መለስህ ።
፪ የሕዝብህን ፡ ኃጢአት ፡ አስቀረህ ፥
አበሳቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ከደንህ ።
፫ መዓትህንም ፡ ሁሉ ፡ አስወገድህ ፤
ከቍጣህ ፡ መቅሠፍት ፡ ተመለስህ ።
፬ የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ መልሰን ፥
ቍጣህንም ፡ ከእኛ ፡ መልስ ።
፭ በውኑ ፡ ለዘላለም ፡ ትቈጣናለህን ?
ቍጣህንስ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ታስረዝማለህን ?
፮ አቤቱ ፥ ትመለሳለህ ፡ ታድነንማለህ ፤
ሕዝብም ፡ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፯ አቤቱ ፥ ምሕረትህን ፡ አሳየን ፥
አቤቱ ፥ መድኃኒትህንም ፡ ስጠን ።
፰ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ የሚናገረውን ፡ እሰ
ማለሁ ፤
ሰላምን ፡ ለሕዝቡና ፡ ለቅዱሳኑ ፤
ልባቸውንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለሚመልሱ ፡ ይና
ገራልና ።
፱ ነገር ፡ ግን ፡ክብር ፡ በምድራችን ፡ ያድር ፡ ዘንድ ፡
ማዳኑ ፡ ለሚፈሩት ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
፲ ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ተገናኙ ፤
ጽድቅና ፡ ሰላም ፡ ተስማሙ ።
፲፩ እውነት ፡ ከምድር ፡ በቀለች ፥
ጽድቅም ፡ ከሰማይ ፡ ተመለከተች ።
፲፪ እግዚአብሔርም ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ይሰጣል ፥
ምድራችንም ፡ ፍሬዋን ፡ ትሰጣለች ።
፲፫ ጽድቅ ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ፥
ፍለጋውንም ፡ በመንገድ ፡ ውስጥ ፡ ያኖራል ።

መዝሙር ፡ ፹፭ ። (፹፮)

የዳዊት ፡ ጸሎት ።

፩ አቤቱ ፥ ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ አድ
ምጠኝም ፥
ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝና ።
፪ ቅዱስ ፡ ነኝና ፡ ነፍሴን ፡ ጠብቅ ፤
አምላኬ ፡ ሆይ ፥ አንተን ፡ የታመነውን ፡ ባሪያ
ህን ፡ አድነው ።
፫ አቤቱ ፥ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻለ
ሁና ፡ ማረኝ ።
፬ የባሪያህን ፡ ነፍስ ፡ ደስ ፡ አሰኛት ፥
አቤቱ ፥ ነፍሴን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አንሥቻለሁና ።
፭ አቤቱ ፥ አንተ ፡ መሓሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነህና ፥
ምሕረትህም ፡ ለሚጠሩህ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ነውና ።
፮ አቤቱ ፥ ጸሎቴን ፡ አድምጥ ፥
የልመናዬንም ፡ ድምፅ ፡ ስማ ።
ትመልስልኛለህና ፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ፯
አንተ ፡ እጠራለሁ ።
አቤቱ ፥ ከአማልክት ፡ የሚመስልህ ፡ የለም ፥ ፰
እንደ ፡ ሥራህም ፡ ያለ ፡ የለም ።
ያደረግሃቸው ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይመጣሉ ፥ ፱
አቤቱ ፥ በፊትህም ፡ ይሰግዳሉ ፥
ስምህንም ፡ ያከብራሉ ፤
አቤቱ ፥ ድንቅ ፡ የምታደርግ ፡ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ፲
ነህና ፥
አንተም ፡ ብቻህን ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ነህና ።
አቤቱ ፥ መንገድህን ፡ ምራኝ ፥ ፲፩
በእውነትህም ፡ እሄዳለሁ ፤
ስምህን ፡ ለመፍራት ፡ ልቤ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ በልቤ ፡ ሁሉ ፡ አመሰ ፲፪
ግንሃለሁ ፥
ለዘላለምም ፡ ስምህን ፡ አከብራለሁ ፤
ምሕረትህ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ፥ ፲፫
ነፍሴንም ፡ ከታችኛይቱ ፡ ሲኦል ፡ አድነሃታልና ።
አቤቱ ፥ ዓመፀኞች ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተነሥተዋል ፥ ፲፬
የክፉዎችም ፡ ማኅበር ፡ ነፍሴን ፡ ፈለጉአት ፤
በፊታቸውም ፡ አላደረጉህም ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ መሓሪና ፡ ርኅሩኅ ፡ አም ፲፭
ላክ ፡ ነህ ፤
መዓትህ ፡ የራቀ ፡ ምሕረትህም ፡ እውነትህም ፡
የበዛ ፤
ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከት ፡ ማረኝም ፤ ፲፮
ለባሪያህ ፡ ኃይልህን ፡ስጥ ፥ የሴት ፡ ባሪያህንም ፡
ልጅ ፡ አድን ።
ምልክትንም ፡ ለመልካም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አድርግ ፡ ፲፯
የሚጠሉኝ ፡ ይዩ ፡ ይፈሩም ፥
አቤቱ ፥ አንተ ፡ ረድተኸኛልና ፥ አጽንተኸኛ
ልምና ።

መዝሙር ፡ ፹፮ ። (፹፯)

የቆሬ ፡ ልጆች ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

መሠረቶቹ ፡ በተቀደሱ ፡ ተራሮች ፡ ናቸው ፡ ፩
ከያዕቆብ ፡ ድንኳኖች ፡ ይልቅ ፥ ፪
እግዚአብሔር ፡ የጽዮንን ፡ ደጆች ፡ ይወድዳቸ
ዋል ።
የእግዚአብሔር ፡ ከተማ ፡ ሆይ ፥ በአንቺ ፡ የተ ፫
ከበረ ፡ ነገር ፡ ይባላል ።
የሚያውቁኝን ፡ ረዓብንና ፡ ባቢሎንን ፡ አስባቸ ፬
ዋለሁ ፤
እነሆ ፥ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጢሮስም ፡ የኢት
ዮጵያም ፡ ሕዝብ ፥
እነዚህ ፡ በዚያ ፡ ተወለዱ ።
ሰው ፡ እናታችን ፡ ጽዮን ፡ ይላል ፥ ፭
በውስጥዋም ፡ ሰው ፡ ተወለደ ፤
እርሱ ፡ ራሱም ፡ ልዑል ፡ መሠረታት ።
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፥ ፮
በውስጥዋም ፡ ለተወለዱት ፡ አለቆችዋ ፡ በመጽ
ሐፍ ፡ ይነግራቸዋል ።
በአንቺ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፡ ፯
ይነግራቸዋል ።

መዝሙር ፡ ፹፯ ። (፹፰)

የቆሬ ፡ ልጆች ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።
ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በማኸላት ፡ ለመዘመር ፤
የይዝራኤላዊው ፡ የኤማን ፡ ትምህርት ።

፩፡ አቤቱ ፥ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፥
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ በፊትህ ፡ ጮኽሁ ፤
፪፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትግባ ፥
ጆሮህንም ፡ ወደ ፡ ጩኸቴ ፡ አዘንብል ፤
፫፡ ነፍሴ ፡ መከራን ፡ ጠግባለችና ፥
ሕይወቴም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ቀርባለችና ።
፬፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋር ፡ ተቈጠርሁ ፥
ረዳትም ፡ እንደሌለው ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
፭፡ ለዘላለም ፡ እንደማታስባቸው ፥
እንደ ፡ ተገደሉና ፡ በመቃብር ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ተጣሉ ፥
በሙታን ፡ ውስጥ ፡ እንዳሉ ፡ የተጣልሁ ፡ ሆንሁ፤
እነርሱም ፡ ከእጅህ ፡ ተለዩ ።
፮፡ በጨለማና ፡ በሞት ፡ ጥላ ፡ ውስጥ ፥
በታችኛው ፡ ጕድጓድ ፡ አስቀመጥኸኝ ።
፯፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ቍጣህ ፡ ጸና ፥
መቅሠፍትህን ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አመጣህ ።
፰፡ የሚያውቁኝን ፡ ከእኔ ፡ አራቅህ ፤
በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ አደረግኸኝ ፤
ያዙኝ ፥ መውጫም ፡ የለኝም ።
፱፡ ዓይኖቼም ፡ በመከራ ፡ ፈዘዙ ፤
አቤቱ ፥ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፥
እጆቼንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ዘረጋሁ ።
፲፡ በውኑ ፡ ለሙታን ፡ ተአምራት ፡ ታደርጋለህን ?
የሞቱትስ ፡ ተነሥተው ፡ ያመሰግኑሃልን ?
፲፩፡ በመቃብርስ ፡ ውስጥ ፡ ቸርነትህን ፥
እውነትህንስ ፡ በጥፋት ፡ ስፍራ ፡ ይናገራሉን ?
፲፪፡ ተአምራትህ ፡ በጨለማ ፥
ጽድቅህም ፡ በመርሳት ፡ ምድር ፡ ትታወቃለችን ?
፲፫፡ አቤቱ ፥ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፤
በጥዋት ፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትደርሳለች ።
፲፬፡ አቤቱ ፥ ነፍሴን ፡ ለምን ፡ ትጥላለህ ?
ፊትህንስ ፡ ከእኔ ፡ ለምን ፡ ትሰውራለህ ?
፲፭፡ እኔ ፡ ከታናሽነቴ ፡ ችግረኛ ፡ ለሞትም ፡ የቀረብሁ ፡ ነኝ ፤
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ካልሁ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ተዋረድሁ ፡ ተናቅሁም ።
፲፮፡ መቅሠፍትህ ፡ በላዬ ፡ አለፈ ፥
ግርማህም ፡ አስደነገጠኝ ።
፲፯፡ ሁልጊዜ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ከበቡኝ ፥
በአንድነትም ፡ ያዙኝ ።
፲፰፡ ወዳጄንና ፡ ባልንጀራዬን ፡
ዘመዶቼንም ፡ ከመከራ ፡ የተነሣ ፡ ከእኔ ፡ አራቅህ ።

መዝሙር ፡ ፹፰ ። (፹፱)

የይዝራኤላዊው ፡ የኤታን ፡ ትምህርት ።

፩፡ አቤቱ ፥ ምሕረትህን ፡ ለዘላለም ፡ እዘምራለሁ ፥
እውነትህንም ፡ በአፌ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ እናገራለሁ ።
እንዲህ ፡ ብለሃልና ፡— ምሕረት ፡ ለዘላለም ፡ ይመሠረታል ፥ ፪፡
እውነትህም ፡ በሰማይ ፡ ይጸናል ።
ከመረጥሁት ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ አደረግሁ ፥ ፫፡
ለባሪያዬም ፡ ለዳዊት ፡ ማልሁ ፡—
ዘርህን ፡ ለዘላለም ፡ አዘጋጃለሁ ፥ ፬፡
ዙፋንህንም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ እመሠርታለሁ ።
አቤቱ ፥ ሰማያት ፡ ተአምራትህን ፡ ፭፡
እውነትህንም ፡ ደግሞ ፡ በቅዱሳን ፡ ማኅበር ፡ ያመሰግናሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ በሰማይ ፡ የሚተካከለው ፡ ማን ፡ ነው ? ፮፡
ከአማልክትስ ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማን ፡ ይመስለዋል ?
በቅዱሳን ፡ ምክር ፡ እግዚአብሔር ፡ ክቡር ፡ ነው ፤ ፯፡
በዙሪያው ፡ ባሉት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅና ፡ ግሩም ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፥ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ? ፰፡
አቤቱ ፥ አንተ ፡ ብርቱ ፡ ነህ ፥ እውነትህም ፡ ይከብብሃል ።
የባሕርን ፡ ኃይል ፡ አንተ ፡ ትገዛለህ ፥ ፱፡
የሞገዱንም ፡ መናወጥ ፡ አንተ ፡ ዝም ፡ ታሰኘዋለህ ።
አንተ ፡ ረዓብን ፡ እንደ ፡ ተገደለ ፡ አዋረድኸው ፥ ፲፡
በኃይልህም ፡ ክንድ ፡ ጠላቶችህን ፡ በተንሃቸው ።
ሰማያት ፡ የአንተ ፡ ናቸው ፥ ምድርም ፡ የአንተ ፡ ናት ፤ ፲፩፡
ዓለምንና ፡ ሞላውም ፡ አንተ ፡ መሠረትህ ።
ሰሜንንና ፡ ደቡብን ፡ አንተ ፡ ፈጠርህ ፤ ፲፪፡
ታቦርና ፡ አርሞንዔም ፡ በስምህ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ክንድህ ፡ ከኃይልህ ፡ ጋር ፡ ነው ፤ ፲፫፡
እጅህ ፡ በረታች ፡ ቀኝህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ።
የዙፋንህ ፡ መሠረት ፡ ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ ነው ፤ ፲፬፡
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳሉ ።
እልልታ ፡ የሚያውቅ ፡ ሕዝብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤ ፲፭፡
አቤቱ ፥ በፊትህ ፡ ብርሃን ፡ ይሄዳሉ ።
በስምህ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፥ ፲፮፡
በጽድቅህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፤
የኃይላቸው ፡ ትምክሕት ፡ አንተ ፡ ነህና ፥ ፲፯፡
በሞገስህም ፡ ቀንዳችን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላልና ።
ረድኤታችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፲፰፡
ከንጉሣችንም ፡ ከእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።
በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ለልጆችህ ፡ በራእይ ፡ ተናገርህ ፡ ፲፱፡
እንዲህም ፡ አልህ ፡— ረድኤቴን ፡ በኃያል ፡ ላይ ፡ አኖርሁ ፤
ከሕዝቤ ፡ የተመረጠውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግሁ ።
ባሪያዬን ፡ ዳዊትን ፡ አገኘሁት ፥ ፳፡
ቅዱስ ፡ ዘይትም ፡ ቀባሁት ።
እጄም ፡ ትረዳዋለች ፥ ፳፩፡
ክንዴም ፡ ታጸናዋለች ።
ጠላት ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አይጠቀምም ፥ ፳፪፡
የዓመፃ ፡ ልጅም ፡ መከራ ፡ አይጨምርበትም ።
ጠላቶቹን ፡ ከፊቱ ፡ አጠፋለሁ ፥ ፳፫፡

የሚጠሉትንም ፡ አዋርዳቸዋለሁ ።
፳፬፡ እውነቴና ፡ ምሕረቴም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነው ፥
በስሜም ፡ ቀንዱ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፳፭፡ እጁን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
ቀኙንም ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፡ አኖራለሁ ።
፳፮፡ እርሱ ፡— አባቴ ፡ አንተ ፡ ነህ ፥
አምላኬ ፡ የመድኃኒቴም ፡ መጠጊያ ፡ ይላል ።
፳፯፡ እኔም ፡ ደግሞ ፡ በኩሬ ፡ አደርገዋለሁ ፥
ከምድር ፡ ነገሥታትም ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፳፰፡ ለዘላለምም ፡ ምሕረቴን ፡ ለእርሱ ፡ እጠብቃለሁ ፥
ኪዳኔም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
፳፱፡ ዘሩንም ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፥
ዙፋኑንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ፡ አደርጋለሁ ።
፴፡ ልጆቹ ፡ ግን ፡ ሕጌን ፡ ቢተዉ ፥
በፍርዴም ፡ ባይሄዱ ፤
፴፩፡ ሥርዓቴንም ፡ ቢያረክሱ ፥
ትእዛዜንም ፡ ባይጠብቁ ፡
፴፪፡ ኃጢአታቸውን ፡ በበትር ፥
በደላቸውንም ፡ በመቅሠፍት ፡ እጐበኛለሁ ።
፴፫፡ ምሕረቴን ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ አላርቅም ፥
በእውነቴም ፡ አልበድልም ፡
፴፬፡ ኪዳኔንም ፡ አላረክስም ፥
ከከንፈሬም ፡ የወጣውን ፡ አልለውጥም ።
፴፭፡ ዳዊትን ፡ እንዳልዋሸው ፡
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በቅዱስነቴ ፡ ማልሁ ።
፴፮፡ ዘሩ ፡ ለዘላለም ፥
ዙፋኑም ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ይኖራል ።
፴፯፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ጨረቃ ፡ ይጸናል ፤
ምስክርነቱ ፡ በሰማይ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
፴፰፡ አንተ ፡ ግን ፡ ናቅኸው ፡ ጣልኸውም ፥
የቀባኸውንም ፡ ጣልኸው ።
፴፱፡ የባሪያህንም ፡ ኪዳን ፡ አፈረስህ ፥
መቅደሱንም ፡ በምድር ፡ አረከስህ ።
፵፡ ቅጥሩን ፡ ሁሉ ፡ጣልህ ፥
አምባዎቹንም ፡ አጠፋህ ።
፵፩፡ መንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ ተናጠቀው ፥
ለጎረቤቶቹም ፡ ስድብ ፡ ሆነ ።
፵፪፡ የጠላቶቹንም ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግህ ፥
ጠላቶቹንም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አሰኘህ ።
፵፫፡ የሰይፉንም ፡ ረድኤት ፡ መለስህ ፥
በሰልፍም ፡ ውስጥ ፡ አልደገፍኸውም ።
፵፬፡ ከንጽሕናውም ፡ ሻርኸው ፥
ዙፋኑንም ፡ በምድር ፡ ጣልህ ።
፵፭፡ የዙፋኑንም ፡ ዘመን ፡ አሳነስህ ፥
በእፍረትም ፡ ሸፈንኸው ።
፵፮፡ አቤቱ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ለዘላለም ፡ ፊትህን ፡ ትመልሳለህ ?
እስከ ፡ መቼስ ፡ ቍጣህ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነድዳል ?
፵፯፡ ችሎታዬ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስብ ፡
በውኑ ፡ የሰውን ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ለከንቱ ፡ ፈጠርኸውን ?
፵፰፡ ሕያው ፡ ሆኖ ፡ የሚኖር ፥ ሞትንስ ፡ የማያይ ፡ ማን ፡ ነው ?
ነፍሱንስ ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ የሚያድን ፡ ማን ፡ ነው ?
ለዳዊት ፡ በእውነት ፡ የማልህ ፥ ፵፱፡
አቤቱ ፥ የቀድሞ ፡ ምሕረትህ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
አቤቱ ፥ የባሪያዎችህን ፡ ስድብ ፥ ፶፡
በብብቴ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ የተቀበልሁትን ፥
አቤቱ ፥ ጠላቶችህ ፡ የሰደቡትን ፡ ፶፩፡
የቀባኸውን ፡ ዘመን ፡ የሰደቡትን ፡ አስብ ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይብረክ ። ይሁን ፡ ይሁን ። ፶፪፡

መዝሙር ፡ ፹፱ ። (፺)

የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ የሙሴ ፡ ጸሎት ።

አቤቱ ፥ አንተ ፡ ለትውልድ ፡ ሁሉ ፡ መጠጊያ ፡ ሆንህልን ። ፩፡
ተራሮች ፡ ሳይወለዱ ፥ ምድርም ፡ ዓለምም ፡ ሳይሠሩ ፥ ፪፡
ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አንተ ፡ ነህ ።
ሰውን ፡ ወደ ፡ ኀሳር ፡ አትመልሰም ፤ ፫፡
የሰው ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ተመለሱ ፡ ትላለህ ፤
ሺህ ፡ ዓመት ፡ በፊትህ ፡ እንዳለፈች ፡ እንደ ፡ ትናንት ፡ ቀን ፥ ፬፡
እንደ ፡ ሌሊትም ፡ ትጋት ፡ ነውና ።
ዘመኖች ፡ የተናቁ ፡ ይሆናሉ ፥ ፭፡
በማለዳም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ያልፋል ።
ማልዶ ፡ ያብባል ፡ ያልፋልም ፥ ፮፡
በሠርክም ፡ ጠውልጎና ፡ ደርቆ ፡ ይወድቃል ።
እኛ ፡ በቍጣህ ፡ አልቀናልና ፥ ፯፡
በመዓትህም ፡ ደንግጠናልና ።
የተሰወረውን ፡ ኃጢአታችንን ፡ በፊትህ ፡ ብርሃን ፥ ፰፡
በደላችንንም ፡ በፊትህ ፡ አስቀመጥህ ።
ዘመናችን ፡ ሁሉ ፡ አልፎአልና ፥ ፱፡
እኛም ፡ በመዓትህ ፡ አልቀናልና ፤
ዘመኖቻችንም ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ይሆናሉ ።
የዘመኖቻችንም ፡ ዕድሜ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፥ ፲፡
ቢበረታም ፡ ሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ነው ፤
ቢበዛ ፡ ግን ፡ ድካምና ፡ መከራ ፡ ነው ፤
ከእኛ ፡ ቶሎ ፡ ያልፋልና ፥ እኛም ፡ እንገሠጻለንና ።
የቍጣህን ፡ ጽናት ፡ ማን ፡ ያውቃል ? ፲፩፡
ከቍጣህ ፡ ግርማ ፡ የተነሣ ፡ አለቁ ።
በልብ ፡ ጥበብን ፡ እንድንማር ፥ ፲፪፡
ቀኝህን ፡ እንዲህ ፡ አስታውቀን ።
አቤቱ ፥ ተመለስ ፥ እስከ ፡ መቼስ ፡ ነው ? ፲፫፡
ስለ ፡ ባሪያዎችህም ፡ ተምዋገት ።
በማለዳ ፡ ምሕረትህን ፡ እንጠግባለን ፤ ፲፬፡
በዘመናችን ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለናል ፡ ሐሤትም ፡ እናደርጋለን ።
መከራ ፡ በሳየኸን ፡ ዘመን ፡ ፋንታ ፥ ፲፭፡
ክፋም ፡ በየንባቸው ፡ ዘመኖች ፡ ፋንታ ፡ ደስ ፡ ይለናል ።
ባሪያዎችህንና ፡ ሥራህን ፡ እይ ፥ ፲፮፡
ልጆቻቸውንም ፡ ምራ ።
የአምላካችን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ በላያችን ፡ ይሁን ። ፲፯፡
የእጆቻችንንም ፡ ሥራ ፡ በላያችን ፡ አቅና ።

መዝሙር ፡ ፺ ። (፺፩)

የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ በልዑል ፡ መጠጊያ ፡ የሚኖር ፡
ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ጥላ ፡ ውስጥ ፡
ያድራል ።
፪፡ እግዚአብሔርን ፡— አንተ ፡ መታመኛዬ ፡ ነህ ፡
እለዋለሁ ፤
አምላኬና ፡ መሸሸጊያዬ ፡ ነው ፥ በእርሱም ፡
እታመናለሁ ።
፫፡ እርሱ ፡ ከአዳኝ ፡ ወጥመድ ፡
ከሚያስደነግጥም ፡ ነገር ፡ ያድንሃልና ።
፬፡ በላባዎቹ ፡ ይጋርድሃል ፥
በክንፎቹም ፡ በታች ፡ ትተማመናለህ ፤
እውነት ፡ እንደ ፡ ጋሻ ፡ ይከብብሃል ።
፭፡ ከሌሊት ፡ ግርማ ፥
በቀን ፡ ከሚበርር ፡ ፍላጻ ፥
፮፡ በጨለማ ፡ ከሚሄድ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፥
ከአደጋና ፡ ከቀትር ፡ ጋኔን ፡ አትፈራም ።
፯፡ በአጠገብህ ፡ ሺህ ፡ በቀኝህም ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡
ይወድቃሉ ፡
ወደ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አይቀርብም ።
፰፡ በዓይኖችህ ፡ ብቻ ፡ ትመለከታለህ ፥
የኃጥአንንም ፡ ብድራት ፡ ታያለህ ።
፱፡ አቤቱ ፥ አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህና ፤
ልዑልን ፡ መጠጊያህ ፡ አደረግህ ።
፲፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አይቀርብም ፥
መቅሠፍትም ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ አይገባም ።
፲፩፡ በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ፡
መላእክቱን ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ያዝዛቸዋልና ፤
፲፪፡ እግርህም ፡ በድንጋይ ፡ እንዳትሰናከል ፡
በእጆቻቸው ፡ ያነሡሃል ።
፲፫፡ በተኵላና ፡ በእባብ ፡ ላይ ፡ ትጫማለህ ፤
አንበሳውንና ፡ ዘንዶውን ፡ ትረግጣለህ ።
፲፬፡ በእኔ ፡ ተማምኖአልና ፡ አስጥለዋለሁ ፤
ስሜንም ፡ አውቆአልና ፡ እጋርደዋለሁ ።
፲፭፡ ይጠራኛል ፡ እመልስለትማለሁ ፥
በመከራውም ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋራ ፡ እሆናለሁ ፡
አድነዋለሁ ፡ አከብረውማለሁ ።
፲፮፡ ረጅምን ፡ ዕድሜ ፡ አጠግበዋለሁ ፥
ማዳኔንም ፡ አሳየዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፺፩ ። (፺፪)

በሰንበት ፡ ቀን ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ ማመስገን ፡ መልካም ፡ ነው ፥
ልዑል ፡ ሆይ ፥ ለስምህም ፡ ዝማሬ ፡ ማቅረብ ፡
፪፡ በማለዳ ፡ ምሕረትን ፥
በሌሊትም ፡ እውነትህን ፡ ማውራት ፡
፫፡ አሥር ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በበገና ፥
ከምስጋና ፡ ጋርም ፡ በመሰንቆ ።
፬፡ አቤቱ ፥ በሥራህ ፡ ደስ ፡ አሰኝተኸኛልና ፤
በእጅህም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይለኛልና ።
፭፡ አቤቱ ፥ ሥራህ ፡ እጅግ ፡ ትልቅ ፡ ነው ፥
አሳብህም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ነው ።
ሰነፍ ፡ ሰው ፡ አያውቅም ፥ ፮፡
ልብ ፡ የሌለውም ፡ ይህን ፡ አያስተውለውም ።
ኃጢአተኞች ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ሲበቅሉ ፥ ፯፡
ዓመፃ ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ሲለመልሙ ፥
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ እንደሚጠፉ ፡ ነው ።
አቤቱ ፥ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ልዑል ፡ ነህ ፤ ፰፡
አቤቱ ፥ እነሆ ፥ ጠላቶችህ ፡ ይጠፋሉና ፥ ፱፡
ዓመፃንም ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ ይበተናሉና ።
ቀንዴ ፡ አንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ፲፡
ይላል ፡
ሽምግልናዬም ፡ በዘይት ፡ ይለመልማል ።
ዓይኔም ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ አየች ፥ ፲፩፡
ጆሮዬም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ በቆሙ ፡ በክፉዎች ፡
ላይ ፡ ሰማች ።
ጻድቅ ፡ እንደ ፡ ዘንባባ ፡ ያፈራል ፥ ፲፪፡
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባም ፡ ያድጋል ።
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ተተክለዋል ፥ ፲፫፡
በአምላካችንም ፡ አደባባይ ፡ ውስጥ ፡ ይበቅ
ላሉ ።
ያን ፡ ጊዜ ፡ በለመለመ ፡ ሽምግልና ፡ ያፈራሉ ፡ ፲፬፡
ደስተኞችም ፡ ሆነው ፡ ይኖራሉ ።
አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ እንደ ፡ ፲፭፡
ሆነ ፡ ይነግራሉ ፥
በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ዓመፃ ፡ የለም ።

መዝሙር ፡ ፺፪ ። (፺፫)

በሰንበት ፡ ቀን ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፥ ክብርንም ፡ ለበሰ ፤ ፩፡
እግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ ለበሰ ፥ ታጠቀም ፤
ዓለምን ፡ እንዳትናወጥ ፡ አጸናት ።
ዙፋንህ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነው ፥ ፪፡
አንተም ፡ ከዘላለም ፡ ነህ ።
አቤቱ ፥ ወንዞች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ፥ ፫፡
ወንዞች ፡ ቃሎቻቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ።
ከብዙ ፡ ውኆች ፡ ድምፅ ፡ ፬፡
ከባሕርም ፡ ታላቅ ፡ ሞገድ ፡ ይልቅ ፡
እግዚአብሔር ፡ በከፍታው ፡ ድንቅ ፡ ነው ።
ምስክርህ ፡ እጅግ ፡ የታመነ ፡ ነው ፤ ፭፡
አቤቱ ፥ እስከ ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ለቤ
ትህ ፡ ቅድስና ፡ ይገባል ።

መዝሙር ፡ ፺፫ ። (፺፬)

በአራተኛ ፡ ሰንበት ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ የበቀል ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ፩፡
የበቀል ፡ አምላክ ፡ ተገለጠ ።
የምድር ፡ ፈራጅ ፡ ሆይ ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ ፪፡
ለትዕቢተኞች ፡ ፍዳቸውን ፡ክፈላቸው ።
አቤቱ ፥ ኃጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ? ፫፡
ኃጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይጓደዳሉ ?
ይከራከራሉ ፥ ዓመፃንም ፡ ይናገራሉ ፤ ፬፡
ዓመፃንም ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ይናገራሉ ።
አቤቱ ፥ ሕዝብህን ፡ አዋረዱ ፥ ፭፡
ርስትህንም ፡ አስቸገሩ ።
ባልቴቲቱንና ፡ ደሀ ፡ አደጉን ፡ ገደሉ ፥ ፮፡

ስደተኛውንም ፡ ገደሉ ።
፯፡ እግዚአብሔር ፡ አያይም ፥
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ አያስተውልም ፡ አሉ ።
፰፡ የሕዝብ ፡ ደንቆሮች ፡ ሆይ ፥ አስተውሉ ፤
ሰነፎችማ ፡ መቼ ፡ ይጠበባሉ ?
፱፡ ጆሮን ፡ የተከለው ፡ አይሰማምን ?
ዓይንን ፡ የሠራው ፡ አያይምን ?
፲፡ አሕዛብንስ ፡ የሚገሥጸው ፥
ለሰውም ፡ እውቀትን ፡ የሚያስተምረው ፡ እርሱ ፡
አይዘልፍምን ?
፲፩፡ የሰዎች ፡ አሳብ ፡ ከንቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ያውቃል ።
፲፪፡ ፲፫፡ ለኃጢአተኛ ፡ ጕድጓድ ፡ እስኪቈፈር ፡ ድረስ ፡
ከክፉዎች ፡ ዘመናት ፡ ይወገድ ፡ ዘንድ ፥
አቤቱ ፥ አንተ ፡ የገሠጽኸው ፡
ሕግህንም ፡ ያስተማርኸው ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡
ነው ።
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አይጥልምና ፥
ርስቱንም ፡ አይተውምና ፡
፲፭፡ ፍርድ ፡ ወደ ፡ ጽድቅ ፡ እስኪመለስ ፡ ድረስ ፥
ልበ ፡ ቅኖችም ፡ ሁሉ ፡ ይከተሉአታል ።
፲፮፡ በክፉዎች ፡ ላይ ፡ ለእኔ ፡ የሚቆም ፡ ማን ፡ ነው ?
ዓመፅንስ ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ፡ ለእኔ ፡ የሚከራ
ከር ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፯፡ እግዚአብሔር ፡ የረዳኝ ፡ ባይሆን ፡
ነፍሴ ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ በሲኦል ፡ ባደረች ፡ ነበር ።
፲፰፡ እግሮቼ ፡ ተሰናከሉ ፡ ባልሁ ፡ ጊዜ ፥
አቤቱ ፥ ምሕረትህ ፡ ረዳኝ ።
፲፱፡ አቤቱ ፥ ልቤ ፡ እንደ ፡ መከራዋ ፡ ብዛት ፡
ማጽናናትህ ፡ ነፍሴን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ።
፳፡ በሕግ ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ የሚሠራ ፡
የዓመፅ ፡ ዙፋን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ይሆና
ልን ?
፳፩፡ የጻድቅን ፡ ነፍስ ፡ ያደቡባታል ፥
በንጹሕ ፡ ደምም ፡ ይፈርዳሉ ።
፳፪፡ እግዚአብሔር ፡ መጠጊያ ፡ ሆነኝ ፥
አምላኬ ፡ የተስፋዬም ፡ረዳት ፡ ነው ።
፳፫፡ እንደ ፡ በደላቸውም ፡ እንደ ፡ ክፋታቸውም ፡
ፍዳቸውን ፡ ይከፍላቸዋል ፥
አምላካችን ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያጠፋቸዋል ።

መዝሙር ፡ ፺፬ ። (፺፭)

የዳዊት ፡ ምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ ኑ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበለን ፡
ለአምላክ ፡ ለመድኃኒታችን ፡ እልል ፡ እንበል ።
፪፡ በምስጋና ፡ ወደ ፡ ፊቱ ፡ እንድረስ ፥
በዝማሬም ፡ ለእርሱ ፡ እልል ፡ እንበል ፡
፫፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ነውና ፥
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡
ነውና ።
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አይጥላቸውም ፡
የምድር ፡ ዳርቻዎችም ፡ በእጁ ፡ ውስጥ ፡ ናቸው ፥
የተራሮች ፡ ከፍታዎች ፡ የእርሱ ፡ ናቸው ።
፭፡ ባሕር ፡ የእርሱ ፡ ናት ፡ እርሱም ፡ አደረጋት ፥
የብስንም ፡ እጆቹ ፡ ሠሩአት ።
ኑ ፥ እንስገድ ፡ ለእርሱም ፡ እንገዛ ፤ ፮፡
በእርሱ ፡ ባደረገን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እን
በርከክ ፡
እርሱ ፡ አምላካችን ፡ ነውና ፥ ፯፡
እኛ ፡ የማሰማርያው ፡ ሕዝብ ፡ የእጁም ፡ በጎች ፡
ነንና ።
በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ተፈታተኑት ፡ እንዳስቈ ፰፡
ጡት ፡ ጊዜ ፥
ዛሬ ፡ ድምፁን ፡ ብትሰሙ ፡ ልባችሁን ፡ አታጽኑ ።
የተፈታተኑኝ ፡ አባቶቻችሁ ፡ ፱፡
ፈተኑኝ ፡ ሥራዬንም ፡ አዩ ።
ያችን ፡ ትውልድ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ተቈጥቻት ፡ ፲፡
ነበር ፡—
ሁልጊዜ ፡ ልባቸው ፡ ይስታል ፥
እነርሱም ፡ መንገዴን ፡ አላወቁም ፡ አልሁ ።
ወደ ፡ ዕረፍቴም ፡ እንዳይገቡ ፡ በቍጣዬ ፡ ማልሁ ። ፲፩፡

መዝሙር ፡ ፺፭ ። (፺፮)

ከምርኮ ፡ በኋላ ፡ ቤት ፡ በተሠራ ፡ ጊዜ ።

ለእግዚአብሔር ፡ አዲስ ፡ ምስጋናን ፡ አመስግኑ ፡ ፩፡
ምድር ፡ ሁሉ ፥ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ስሙንም ፡ ባርኩ ፥ ፪፡
ዕለት ፡ ዕለትም ፡ ማዳኑን ፡ አውሩ ።
ክብሩን ፡ ለአሕዛብ ፡ ፫፡
ተአምራቱንም ፡ ለወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ንገሩ ፤
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ምስጋናውም ፡ ብዙ ፡ ፬፡
ነውና ፥
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተፈራ ፡ ነውና ።
የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡ አጋንንት ፡ ናቸውና ፡ ፭፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሰማያትን ፡ ሠራ ።
ምስጋናና ፡ ውበት ፡ በፊቱ ፥ ፮፡
ቅዱስነትና ፡ ግርማ ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡
ናቸው ።
የአሕዛብ ፡ ወገኖች ፥ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፥ ፯፡
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፡
ለስሙ ፡ የሚገባ ፡ ክብርን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፰፡
አምጡ ፡
ቍርባን ፡ ያዙ ፡ ወደ ፡ አደባባዮችም ፡ ግቡ ።
በቅድስናው ፡ ስፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ፡ ፱፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ትነዋወጥ ።
በአሕዛብ ፡ መካከል ፡— እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡ ፲፡
በሉ ።
እንዳይናወጥም ፡ ዓለሙን ፡ እርሱ ፡ አጸናው ፥
አሕዛብንም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።
ሰማያት ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፥ ምድርም ፡ ሐሤ ፲፩፡
ትን ፡ ታድርግ ፡
ባሕርና ፡ ሞላዋ ፡ ይናወጡ ፡
በረሃ ፡ በእርስዋም ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ሐሤትን ፡ ፲፪፡
ያድርጉ ፤
የዱር ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡
ይመጣልና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሊፈርድ ፡ ይመ ፲፫፡
ጣልና ፡

እርሱም ፡ ዓለምን ፡ በጽድቅ ፡
አሕዛብንም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።

መዝሙር ፡ ፺፮ ። (፺፯)

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፤ ምድር ፡ ሐሤትን ፡ ታድርግ ÷
ብዙ ፡ ደሴቶችም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
፪፡ ደመና ፡ ጭጋግም ፡ በዙሪያው ፡ ናቸው ፤
ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ የዙፋኑ ፡ መሠረት ፡ ናቸው ።
፫፡ እሳት ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ÷
ጠላቶቹንም ፡ በዙሪያው ፡ ያቃጥላል ።
፬፡ መብረቆቹ ፡ ለዓለም ፡ አበሩ ፤
ምድር ፡ አየችና ፡ ተናወጠች ።
፭፡ ተራሮችም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ÷
ከምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጡ ።
፮፡ ሰማያት ፡ የእርሱን ፡ ጽድቅ ፡ አወሩ ÷
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ክብሩን ፡ አዩ ።
፯፡ ለተቀረጸ ፡ ምስል ፡ የሚሰግዱ ፡ ሁሉ ÷
በጣዖቶቻቸውም ፡ የሚመኩ ፡ ይፈሩ ፤
መላእክቱ ፡ ሁሉ ÷ ስገዱለት ።
፰፡ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ፍርድህ ፤
ጽዮን ፡ ሰምታ ፡ ደስ ፡ አላት ÷
የይሁዳም ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤
፱፡ አንተ ÷ እግዚአብሔር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ ልዑል ፡ ነህና ÷
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብለሃልና ።
፲፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትወድዱ ÷ ክፋትን ፡ ጥሉ ፤
እግዚአብሔር ፡ የቅዱሳኑን ፡ ነፍሶች ፡ ይጠብቃል ÷
ከኀጥአንም ፡ እጅ ፡ ያድናቸዋል ።
፲፩፡ ብርሃን ፡ ለጻድቃን ÷
ደስታም ፡ ለልበ ፡ ቅኖች ፡ ወጣ ።
፲፪፡ ጻድቃን ÷ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ÷
ለቅድስናውም ፡ መታሰቢያ ፡ አመስግኑ ።

መዝሙር ፡ ፺፯ ። (፺፰)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ አዲስ ፡ ምስጋናን ፡ አመስግኑ ÷
እግዚአብሔር ፡ ተአምራትን ፡ አድርጎአልና ፤
ቀኙ ፡ የተቀደሰም ፡ ክንዱ ፡ ለእርሱ ፡ ማዳን ፡ አደረገ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ማዳኑን ፡ አስታወቀ ÷
በአሕዛብም ፡ ፊት ፡ ጽድቁን ፡ ገለጠ ።
፫፡ ለያዕቆብ ፡ ምሕረቱን ፤
ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ እውነቱን ፡ አሰበ ፤
የምድር ፡ ዳርቻዎች ፡ ሁሉ ፡ የአምላካችንን ፡ ማዳን ፡ አዩ ።
፬፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ፤
አመስግኑ ÷ ደስ ፡ ይበላችሁ ÷ ዘምሩም ።
፭፡ ለእግዚአብሔር ፡ በመሰንቆ ÷
በመሰንቆና ፡ በዝማሬ ፡ድምፅ ፡ ዘምሩ ።
፮፡ በዋሽንትና ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፤
በንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እልል ፡ በሉ ።
፯፡ ባሕርና ፡ ሞላዋ ÷
ዓለምም ፡ በእርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ይናወጡ ።
፰፡ ወንዞችም ፡ በአንድነት ፡ በእጅ ፡ ያጨብጭቡ ፡
ተራሮች ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ÷
፱፡ በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይመጣልና ።
ለዓለምም ፡ በጽድቅ ፤
ለአሕዛብም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።

መዝሙር ፡ ፺፰ ። (፺፱)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ÷ አሕዛብ ፡ ይደንግጡ ፤
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ÷ ምድር ፡ ትናወጥ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤
እርሱም ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
፫፡ ግሩምና ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፤
ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ ስምህን ፡ ያመስግኑ ።
፬፡ የንጉሥ ፡ ክብር ፡ ፍርድን ፡ ይወድዳል ፤
አንተ ፡ ቅንነትን ፡ አጸናህ ÷
ለያዕቆብ ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ አንተ ፡ አደረግህ ።
፭፡ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉት ÷
ቅዱስ ፡ ነውና ፡ ወደ ፡ እግሩ ፡ መረገጫ ፡ ስገዱ ።
፮፡ ሙሴና ፡ አሮን ፡ በካህናቱ ፡ ዘንድ ÷
ሳሙኤልም ፡ ስሙን ፡ በሚጠሩት ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፤
እግዚአብሔርን ፡ ጠሩት ÷ እርሱም ፡ መለሰላቸው ።
፯፡ በደመና ፡ዓምድም ፡ ተናገራቸው ፤
ምስክሩንና ፡ የሰጣቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠበቁ ።
፰፡ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ሰማሃቸው ፤
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ማርሃቸው ÷
ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ተበቀልሃቸው ።
፱፡ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉት ÷
በቅዱስ ፡ ተራራውም ፡ ስገዱ ፤
አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፺፱ ። (፻)

የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ ምድር ፡ ሁሉ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ÷
፪፡ በደስታም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ÷
በሐሤትም ፡ ወደ ፡ ፊቱ ፡ ግቡ ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቁ ፤
እርሱ ፡ ሠራን ፡ እኛም ፡ አይደለንም ፤
እኛስ ፡ ሕዝቡ ፡ የማሰማርያውም ፡ በጎች ፡ ነን ።
፬፡ ወደ ፡ ደጆቹ ፡ በመገዛት ÷
ወደ ፡ አደባባዮቹም ፡ በምስጋና ፡ ግቡ ፤
አመስግኑት ÷ ስሙንም ፡ ባርኩ ፤
፭፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ÷
እውነቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፻ ። (፻፩)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ ምሕረትንና ፡ ፍርድን ፡ እቀኝልሃለሁ ።
፪፡ እዘምራለሁ ÷ ንጹሕ ፡ መንገድንም ፡ አስተውላለሁ ፤
ወደ ፡ እኔ ፡ መቼ ፡ ትመጣለህ ?
በቤቴ ፡ መካከል ፡ በልቤ ፡ ቅንነት ፡ እሄዳለሁ ።
፫፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ አላኖርሁም ፤
ሕግ ፡ ተላላፊዎችን ፡ ጠላሁ ።
፬፡ ጠማማ ፡ ልብም ፡ አልተጠጋኝም ፤
ክፉ ፡ ከእኔ ፡ በራቀ ፡ ጊዜ ፡ አላወቅሁም ።
፭፡ ባልንጀራውን ፡ በቀስታ ፡ የሚያማን ፡ እርሱን ፡ አሳደድሁ ፤
በዓይኑ ፡ ትዕቢተኛ ፡ የሆነውና ፡ ልቡ ፡ የሚሳሳው ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አይተባበርም ።
፮፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፤
ዓይኖቼ ፡ በምድር ፡ ምእመናን ፡ ላይ ፡ ናቸው ፤
በቀና ፡ መንገድ ፡ የሚሄድ ፡ እርሱ ፡ ያገለግለኛል ።
፯፡ ትዕቢትን ፡ የሚያደርግ ፡ በቤቱ ፡ መካከል ፡ አይኖርም ፤
ሐሰትን ፡ የሚናገር ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ አይቀናም ።
፰፡ ዓመፃ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከተማ ፡ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ÷
የምድርን ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ በማለዳ ፡ እገድላቸዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፩ ። (፻፪)

ባዘነና ፡ ልመናውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ባፈሰሰ ፡ ጊዜ ፡ የችግረኛ ፡ ጸሎት ።

፩፡ አቤቱ ÷ ጸሎቴን ፡ ስማኝ ÷
ጩኸቴም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይድረስ ።
፪፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ አትመልስ ፤
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፤
በጠራሁህ ፡ ቀን ፡ ፈጥነህ ፡ ስማኝ ።
፫፡ ዘመኔ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ አልቃለችና ÷
አጥንቶቼም ፡ እንደ ፡ መቃጠያ ፡ ተቃጥለዋልና ።
፬፡ እህል ፡ መብላት ፡ ተረስቶኛልና ፤
ተቀሠፍሁ ፡ ልቤም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ደረቀ ።
፭፡ ከጩኸቴ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ አጥንቶቼ ፡ ከሥጋዬ ፡ ጋር ፡ ተጣበቁ ።
፮፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እርኩም ፡ መሰልሁ ፤
በፈረሰ ፡ ቤት ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ጉጉት ፡ ሆንሁ ።
፯፡ ተጋሁ ÷ በሰገነትም ፡ እንደሚኖር ፡ ብቻኛ ፡ድንቢጥ ፡ ሆንሁ ።
፰፡ ጠላቶቼ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይሰድቡኛል ÷
የሚያሳድዱኝም ፡ ተማማሉብኝ ።
፱፡ አመድን ፡ እንደ ፡ እህል ፡ ቅሚአለሁና ÷
መጠጤንም ፡ ከእንባዬ ፡ ጋር ፡ ቀላቅያለሁና ÷
፲፡ ከቍጣህና ፡ ከመዓትህ ፡ የተነሣ ፤
አንሥተኸኛልና ÷ ጥለኸኛልና ።
፲፩፡ ዘመኖቼ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ አዘንብለዋል ፤
እኔም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ደርቄአለሁ ።
፲፪፡ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለህ ÷
መታሰቢያህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፲፫፡ አንተ ፡ ተነሥ ፡ ጽዮንንም ፡ ይቅር ፡ በላት ÷
የምሕረትዋ ፡ ጊዜ ፡ ነውና ÷ ዘመንዋም ፡ ደርሶአልና ፤
፲፬፡ ባሪያዎችህም ፡ድንጋዮችዋን ፡ ወድደዋልና ÷
ለመሬትዋም ፡ አዝነዋልና ።
፲፭፡ አቤቱ ÷ አሕዛብ ፡ ስምህን ÷
ነገሥታትም ፡ ሁሉ ፡ ክብርህን ፡ ይፈራሉ ፤
፲፮፡ እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ ይሠራታልና ÷
በክብሩም ፡ ይገለጣልና ።
፲፯፡ ወደ ፡ ችግረኞች ፡ ጸሎት ፡ ተመለከተ ÷
ልመናቸውንም ፡ አልናቀም ።
፲፰፡ ይህ ፡ ለሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ ይጻፍ ÷
የሚፈጠርም ፡ ሕዝብ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ ይላል ፤
፲፱፡ እግዚአብሔር ፡ ከመቅደሱ ፡ ከፍታ ፡ ሆኖ ፡ ተመልክቶአልና ÷
ከሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ምድርን ፡ አይቶአልና ፤
፳፡ የእስረኞችን ፡ ጩኸት ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ÷
ሊገደሉ ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፤
፳፩፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በጽዮን ፤
ምስጋናውንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፤
፳፪፡ አሕዛብ ፡ በአንድነት ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፤
መንግሥታትም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ።
፳፫፡ በኃይሉ ፡ ጎዳና ፡ መለሰለት ፡—
የዘመኔን ፡ አነስተኛነት ፡ ንገረኝ ።
፳፬፡ በዘመኔ ፡ እኩሌታ ፡ አትውሰደኝ ፤
ዓመቶችህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ናቸው ።
፳፭፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ከጥንት ፡ ምድርን ፡ መሠረትህ ÷
ሰማያትም ፡ የእጅህ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
፳፮፡ እነርሱ ፡ ይጠፋሉ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ ትኖራለህ ፤
ሁላቸው ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ያረጃሉ ÷
እንደ ፡ መጐናጸፊያም ፡ ትለውጣቸዋለህ ÷ ይለወጡማል ፤
፳፯፡ አንተ ፡ ግን ፡ ያው ፡ አንተ ፡ ነህ ÷
ዓመቶችህም ፡ ከቶ ፡ አያልቁም ።
፳፰፡ የባሪያዎችህም ፡ ልጆች ፡ ይኖራሉ ÷
ዘራቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ትጸናለች ።

መዝሙር ፡ ፻፪ ። (፻፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ÷
አጥንቶቼም ፡ ሁሉ ÷ የተቀደሰ ፡ ስሙን ።
፪፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ÷
ምስጋናውንም ፡ ሁሉ ፡ አትርሺ ፤
፫፡ ኃጢአትሽን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ የሚል ÷
ደዌሽንም ፡ ሁሉ ፡ የሚፈውስ ÷
፬፡ ሕይወትሽን ፡ ከጥፋት ፡ የሚያድናት ÷
በምሕረቱና ፡ በቸርነቱ ፡ የሚከልልሽ ÷
፭፡ ምኞትሽን ፡ ከበረከቱ ፡ የሚያጠግባት ÷
ጕልማስነትሽን ፡ እንደ ፡ ንስር ፡ ያድሳል ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅርታ ፡ አድራጊ ፡ ነው ፤
ለተበደሉ ፡ ሁሉ ፡ ይፈርዳል ።

፯፡ ለሙሴ ፡ መንገዱን ፡ አስታወቀ ÷
ለእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ አደራረጉን ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ መሓሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ÷
ከቍጣ ፡ የራቀ ፡ ምሕረቱም ፡ የበዛ ።
፱፡ ሁልጊዜም ፡ አይቀሥፍም ÷ ለዘላለምም ፡ አይ
ቈጣም ።
፲፡ እንደ ፡ ኃጢአታችን ፡ አላደረገብንም ÷
እንደ ፡ በደላችንም ፡ አልከፈለንም ።
፲፩፡ ሰማይ ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ እንደሚል ÷
እንዲሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምሕረቱን ፡ በሚፈ
ሩት ፡ ላይ ፡ አጠነከረ ።
፲፪፡ ምሥራቅ ፡ ከምዕራብ ፡ እንደሚርቅ ÷
እንዲሁ ፡ ኃጢአታችንን ፡ ከእኛ ፡ አራቀ ።
፲፫፡ አባት ፡ ለልጆቹ ፡ እንደሚራራ ፡
እንዲሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሚፈሩት ፡ ይራራል ፡
፲፬፡ ፍጥረታችንን ፡ እርሱ ፡ ያውቃልና ፤
አቤቱ ÷ እኛ ፡ አፈር ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡ አስብ ።
፲፭፡ ሰውስ ፡ ዘመኑ ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ነው ፤
እንደ ፡ ዱር ፡ አበባ ፡ እንዲሁ ፡ ያብባል ፤
፲፮፡ ነፋስ ፡ በነፈሰበት ፡ ጊዜ ፡ ያልፋልና ÷
ስፍራውንም ፡ ደግሞ ፡ አያውቀውምና ።
፲፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ምሕረት ፡ ግን ፡ ከዘላለም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ በሚፈሩት ፡ ላይ ÷
ጽድቁም ፡ በልጅ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ነው ፤
፲፰፡ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ በሚጠብቁ ÷
ትእዛዙንም ፡ ያደርጉአት ፡ ዘንድ ፡ በሚያስቡ ፡
ላይ ፡ ነው ።
፲፱፡ እግዚአብሔር ፡ ዙፋኑን ፡ በሰማይ ፡ አዘጋጀ ÷
መንግሥቱም ፡ ሁሉን ፡ ትገዛለች ።
፳፡ ቃሉን ፡ የምትፈጽሙ ÷ ብርቱዎችና ፡ ኃያላን ÷
የቃሉንም ፡ ድምፅ ፡ የምትሰሙ ፡ መላእክቱ ፡
ሁሉ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
፳፩፡ ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ÷
ፈቃዱን ፡ የምታደርጉ ፡ አገልጋዮቹ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
፳፪፡ ፍጥረቶቹ ፡ ሁሉ ፡ በግዛቱ ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ።

መዝሙር ፡ ፻፫ ። (፻፬)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፡
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡
ነህ ፡
ክብርንና ፡ ግርማን ፡ ለበስህ ።
፪፡ ብርሃንን ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ለበስህ ፡
ሰማይንም ፡ እንደ ፡ መጋረጃ ፡ ዘረጋህ ፡
፫፡ እልፍኙን ፡ በውኃ ፡ የሚሠራ ÷
ስረገላውን ፡ ደመና ፡ የሚያደርግ ÷
በነፋስ ፡ ክንፍም ፡ የሚሄድ ÷
፬፡ መላእክቱን ፡ መንፈስ ፡ የሚያደርግ ÷
አገልጋዮቹንም ፡ የእሳት ፡ ነበልባል ።
፭፡ ለዘላለም ፡ እንዳትናወጥ ፡
ምድርን ፡ በመሠረትዋ ፡ ላይ ፡ መሠረታት ።
በጥልቅ እንደ ፡ ልብስ ፡ ከደንሃት ÷ ፮፡
በተራሮችም ፡ ላይ ፡ ውኆች ፡ ይቆማሉ ።
ከዘለፋህም ፡ ይሸሻሉ ÷ ፯፡
ከነጐድጓድህም ፡ ድምፅ ፡ ይደነግጣሉ ፤
ወደ ፡ ተራሮች ፡ ይወጣሉ ÷ ፰፡
ወደ ፡ ቈላዎች ፡ ወዳዘጋጀህላቸው ፡ ስፍራ ፡ ይወ
ርዳሉ ፤
እንዳያልፉትም ፡ ድንበር ፡ አደረግህላቸው ፡ ፱፡
ምድርን ፡ ይከድኑ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይመለሱ ።
ምንጮችን ፡ ወደ ፡ ቈላዎች ፡ ይልካል ፤ ፲፡
በተራሮች ፡ መካከል ፡ ውኆች ፡ ያልፋሉ ፤
የዱር ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ያጠጣሉ ÷ ፲፩፡
የበረሃ ፡ አህያዎችም ፡ ጥማታቸውን ፡ ይረካሉ ።
የሰማይም ፡ ወፎች ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ያድራሉ ÷ ፲፪፡
በድንጋዩ ፡ ስንጥቅ ፡ መካከልም ፡ ይጮኻሉ ።
ተራሮችን ፡ ከላይ ፡ የሚያጠጣቸው ፤ ፲፫፡
ከሥራህ ፡ ፍሬ ፡ ምድር ፡ ትጠግባለች ።
እንጀራን ፡ ከምድር ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ ፲፬፡
ለምለሙን ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ጥቅም ÷
ሣርንም ፡ ለእንስሳ ፡ ያበቅላል ።
ወይን ፡ የሰውን ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ÷ ፲፭፡
ዘይትም ፡ ፊትን ፡ ያበራል ÷
እህልም ፡ የሰውን ፡ ጕልበት ፡ ያጠነክራል ።
የእግዚአብሔር ፡ ዛፎች ፡ ፲፮፡
እርሱም ፡ የተከላቸው ፡ የሊባኖስ ፡ ዝግባዎች ፡
ይጠግባሉ ።
በዚያም ፡ ወፎች ፡ ይዋለዳሉ ÷ ፲፯፡
የሽመላ ፡ ቤትም ፡ የእነርሱ ፡ ጎረቤት ፡ ነው ።
ረጃጅም ፡ ተራራዎች ፡ ለዋላዎች ÷ ፲፰፡
ድንጋዮችም ፡ ለእሽከኮች ፡ መሸሸ ፡ ናቸው ።
ጨረቃን ፡ ለጊዜዎች ፡ አደረገ ፤ ፲፱፡
ፀሐይም ፡ መግቢያውን ፡ ያውቃል ።
ጨለማ ፡ ታደርጋለህ ፡ ሌሊትም ፡ ይሆናል ፤ ፳፡
በእርሱም ፡ የዱር ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ይወጡበ
ታል ።
የአንበሳ ፡ ግልገሎች ፡ ለመንጠቅ ፡ ይጮኻሉ ÷ ፳፩፡
ከእግዚአብሔርም ፡ ምግባቸውን ፡ ይሻሉ ።
ፀሐይ ፡ ስትወጣ ፡ ይሰበሰባሉ ÷ ፳፪፡
በየዋሻቸውም ፡ ይተኛሉ ።
ሰው ፡ ወደ ፡ ተግባሩ ÷ ፳፫፡
እስኪመሽም ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ይወጣል ።
አቤቱ ÷ ሥራህ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነው ፤ ፳፬፡
ሁሉን ፡ በጥበብ ፡ አደረግህ ÷
ምድርም ፡ ከፍጥረትህ ፡ ተሞላች ።
ይህች ፡ ባሕር ፡ ታላቅና ፡ ሰፊ ፡ ናት ፤ ፳፭፡
በዚያ ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ተንቀሳቃሽ ÷
ታላላቆችና ፡ ታናናሾች ፡ እንስሶች ፡ አሉ ።
በዚያ ፡ ላይ ፡ መርከቦች ፡ ይሄዳሉ ÷ ፳፮፡
በዚያም ፡ ላይ ፡ የፈጠርኸው ፡ ዘንዶ ፡ ይጫወ
ትበታል ።
ምግባቸውን ፡ በየጊዜው ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ፳፯፡
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉ ።
በሰጠሃቸውም ፡ ጊዜ ፡ ይሰበስባሉ ፤ ፳፰፡

እጅህን ፡ ትከፍታለህ ÷ ከመልካም ፡ ነገርም ፡
ይጠግባሉ ።
፳፱፡ ፊትህን ፡ ስትሰውር ፡ ይደነግጣሉ ፡
ነፍሳቸውን ፡ ታወጣለህ ፡ ይሞታሉም ÷
ወደ ፡ አፈራቸውም ፡ ይመለሳሉ ።
፴፡ መንፈስህን ፡ ትልከለህ ፡ ይፈጠራሉም ÷
የምድርንም ፡ ፊት ፡ ታድሳለህ ።
፴፩፡ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ለዘላለም ፡ ይሁን ፡
እግዚአብሔር ፡ በሥራው ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፴፪፡ ምድርን ፡ ያያል ፡ እንድትንቀጠቀጥም ፡ ያደር
ጋል ፡
ተራሮችን ፡ ይዳስሳል ፡ ይጤሳሉም ።
፴፫፡ በሕይወቴ ፡ ሳለሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ÷
ለአምላኬም ፡ በምኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እዘ
ምራለሁ ።
፴፬፡ ቃሌ ፡ ለእርሱ ፡ ይጣፍጠው ÷
እኔም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፴፭፡ ኃጥአን ፡ ከምድር ፡ ይጥፉ ፡
ዓመፀኞች ፡ እንግዲህ ፡ አይገኙ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ። ሃሌ ፡
ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፬ ። (፻፭)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ስሙንም ፡ ጥሩ ፡
ለአሕዛብም ፡ ሥራውን ፡ አውሩ ።
፪፡ ተቀኙለት ÷ ዘምሩለት ÷
ተአምራቱንም ፡ ሁሉ ፡ ተናገሩ ።
፫፡ በቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ተጓደዱ ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈልግ ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ይበ
ለው ።
፬፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉት ፡ ትጸናላችሁም ፡
ሁልጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ፈልጉ ።
፮፡ ባሪያዎቹ ፡ የአብርሃም ፡ ዘር ÷
ለእርሱም ፡ የተመረጣችሁ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
ሆይ ፡
የሠራትን ፡ ድንቅ ፡ አስቡ ÷
ተአምራቱን ፡ የአፉንም ፡ ፍርድ ።
፯፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችን ፡ ነው ፡
ፍርዱ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
፰፡ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ለዘላለም ÷
እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ያዘዘውን ፡ ቃሉን ፡
አሰበ ÷
፱፡ ለአብርሃም ፡ ያደረገውን ÷
ለይስሐቅም ፡ የማለውን ፡
፲፡ ለያዕቆብ ፡ ሥርዓት ፡ እንዲሆን ፡
ለእስራኤልም ፡ የዘላለም ፡ ኪዳን ፡ እንዲሆን ፡
አጸና ፡
፲፩፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ለአንተ ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡
የርስታችሁን ፡ ገመድ ፡ እሰጣለሁ ፡
፲፪፡ ይህም ፡ የሆነው ፡ እነርሱ ፡ በቍጥር ፡ ጥቂቶች ፡
ሰዎች ÷
እጅግ ፡ ጥቂቶችና ፡ ስደተኞች ፡ ሲሆኑ ፡ ነው ።
፲፫፡ ከሕዝብ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ÷
ከመንግሥትም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ አለፉ ።
የቀባኋቸውን ፡ አትዳስሱ ÷ ፲፬፡ ፲፭፡
በነቢያቴም ፡ ክፉ ፡ አታድርጉ ፡ ብሎ ÷
ሰው ፡ ግፍ ፡ ያደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልፈቀ
ደም ÷
ስለ ፡ እነርሱም ፡ ነገሥታትን ፡ገሠጸ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ ራብን ፡ ጠራ ÷ ፲፮፡
የእህልን ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
በፊታቸው ፡ ሰውን ፡ ላከ ፤ ፲፯፡
ዮሴፍ ፡ ለባርነት ፡ ተሸጠ ።
እግሮቹም ፡ በእግር ፡ ብረት ፡ ደከሙ ÷ ፲፰፡
እርሱም ፡ በብረት ፡ ውስጥ ፡ ገባ ።
ቃሉ ፡ እስኪመጣለት ፡ ድረስ ÷ ፲፱፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ፈተነው ።
ንጉሥ ፡ ላከ ፡ ፈታውም ÷ ፳፡
የአሕዛብም ፡ አለቃ ፡ አስፈታው ።
የቤቱ ፡ ጌታ ÷ ፳፩፡
የጥሪቱ ፡ ሁሉ ፡ ገዥ ፡ አደረገው ÷
አለቆቹን ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ይገሥጽ ፡ ዘንድ ÷ ፳፪፡
ሽማግሌዎቹንም ፡ ጥበበኞች ፡ ያደርጋቸው ፡
ዘንድ ።
እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ገባ ÷ ፳፫፡
ያዕቆብም ፡ በካም ፡ አገር ፡ ተቀመጠ ።
ሕዝቡንም ፡ እጅግ ፡ አበዛ ÷ ፳፬፡
ከጠላቶቻቸውም ፡ ይልቅ ፡ አበረታቸው ።
ሕዝቡን ፡ ይጠሉ ፡ ዘንድ ፡ ፳፭፡
በባሪያዎቹም ፡ ላይ ፡ ይተነኰሉ ፡ ዘንድ ፡ ልባ
ቸውን ፡ ለወጠ ።
ባሪያውን ፡ ሙሴን ፡ ፳፮፡
የመረጠውንም ፡ አሮንን ፡ ላከ ።
የተአምራቱን ፡ ነገር ፡ በላያቸው ፡ ፳፯፡
ድንቁንም ፡ በካም ፡ አገር ፡ አደረገ ።
ጨለማን ፡ ላከ ፡ ጨለመባቸውም ፡ ፳፰፡
በቃሉም ፡ ዐመፁ ።
ውኆቻቸውን ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ለወጠ ÷ ፳፱፡
ዓሦቻቸውንም ፡ ገደለ ።
ምድራቸው ፡ የንጉሦቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ ፴፡
በጓጕንቸር ፡ ሞሉ ።
ተናገረ ÷ የውሻ ፡ ዝንብ ፡ ፴፩፡
ትንኝም ፡ በዳርቻቸው ፡ መጡ ።
ዝናባቸውን ፡ በረዶ ፡ አደረገው ÷ ፴፪፡
እሳትም ፡ በምድራቸው ፡ ተቃጠለች ።
ወይናቸውንና ፡ በለሳቸውን ፡ መታ ÷ ፴፫፡
የአገራቸውንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
ተናገረ ÷ አንበጣም ፡ ፴፬፡
ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌለውም ፡ ኩብኩባ ፡ መጣ ÷
የአገራቸውንም ፡ ለምለም ፡ ሁሉ ፡ በላ ÷ ፴፭፡
የምድራቸውንም ፡ ፍሬ ፡ በላ ።
የአገራቸውንም ፡ በኵር ፡ ሁሉ ÷ ፴፮፡
የጕልበታቸውን ፡ መጀመሪያ ፡ ሁሉ ፡ መታ ።
ከወርቅና ፡ ከብርም ፡ ጋር ፡ አወጣቸው ÷ ፴፯፡
በወገናቸውም ፡ ውስጥ ፡ ደዌ ፡ አልነበረም ።
ፈርተዋቸው ፡ ነበርና ፡ ፴፰፡
ግብጽ ፡ በመውጣታቸው ፡ ደስ ፡ አላት ።

፴፱ ደመናን ፡ ለመሸፈኛ ፡ ዘረጋባቸው ÷
እሳትንም ፡ በሌሊት ፡ ያበራላቸው ፡ ዘንድ ፡ ዘረጋ ።
፵ ለመኑ ÷ ድርጭትንም ፡ አመጣላቸው ÷
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ አጠጋባቸው ።
፵፩ ዓለቱን ፡ ሰነጠቀ ÷ ውኃውም ፡ ፈሰሰ ፤
ወንዞች ፡ በበረሃ ፡ ሄዱ ፤
፵፪ ለባሪያው ፡ ለአብርሃም ፡ የነገረውን ፡
ቅዱስ ፡ ቃሉን ፡ አስቦአልና ።
፵፫ ሕዝቡንም ፡ በደስታ ፡
የተመረጡትንም ፡ በእልልታ ፡ አወጣ ።
፵፬ የአሕዛብንም ፡ አገሮች ፡ ሰጣቸው ÷
የወገኖችንም ፡ ድካም ፡ ወረሱ ÷
፵፭ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷
ሥርዓቱንም ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ። ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፭ ። (፻፮)

፩ ሃሌ ፡ ሉያ ፡
ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።
፪ የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ ሥራ ፡ ማን ፡ ይናገ ራል ?
ምስጋናውንስ ፡ ሁሉ ፡ ማን ፡ ያሰማል ?
፫ ፍርድን ፡ የሚጠብቁ ÷
ጽድቅንም ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚያደርጉ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
፬ አቤቱ ÷ በሕዝብህ ፡ ሞገስ ፡ አስበን ÷
በመድኃኒትህም ፡ ጐብኘን ፤
፭ የመረጥሃቸውን ፡ በጎነት ፡ እናይ ፡ ዘንድ ÷
በሕዝብህም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ይለን ፡ ዘንድ ÷
ከርስትህም ፡ ጋር ፡ እንጓደድ ፡ ዘንድ ።
፮ ከአባቶቻችን ፡ ጋር ፡ ኃጢአት ፡ ሠራን ÷
ዐመፅንም ÷ በደልንም ።
፯ አባቶቻችን ፡ በግብጽ ፡ ሳሉ ፡ ተአምራትህን ፡ አላስተዋሉም ÷
የምሕረትህንም ፡ ብዛት ፡ አላሰቡም ፤
በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ባለፉ ፡ ጊዜ ፡ ዐመፁብህ ።
፰ ኃይሉን ፡ ግን ፡ ለማስታወቅ ፡
ስለ ፡ ስሙ ፡ አዳናቸው ።
፱ የኤርትራንም ፡ ባሕር ፡ ገሠጸ ፡ እርሱም ፡ ደረቀ ፤
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በጥልቅ ፡ መራቸው ።
፲ ከሚጠሉአቸውም ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ÷
ከጠላትም ፡ እጅ ፡ ተቤዣቸው ።
፲፩ ያሳደዱአቸውንም ፡ ውኃ ፡ ደፈናቸው ÷
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ አልቀረም ።
፲፪ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በቃሉ ፡ አመኑ ÷
ምስጋናውንም ፡ ዘመሩ ።
፲፫ ፈጥነውም ፡ ሥራውን ፡ ረሱ ÷
በምክሩም ፡ አልታገሡም ።
፲፬ በምድረ ፡ በዳም ፡ ምኞትን ፡ ተመኙ ÷
በበረሃም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተፈታተኑት ።
፲፭ የለመኑትንም ፡ ሰጣቸው ፡
ለነፍሳቸው ፡ ግን ፡ ክሳትን ፡ ላከ ።
፲፮ ሙሴንም ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀደሰውንም ፡ አሮ ንን ፤
በሰፈር ፡ ተመቀኙአቸው ።
ምድርም ፡ ተከፈተች ፡ ዳታንንም ፡ ዋጠችው ÷ ፲፯
የአቤሮንንም ፡ ወገን ፡ ደፈነች ፤
በማኅበራቸውም ፡ እሳት ፡ ነደደች ÷ ፲፰
ነበልባልም ፡ ኃጥአንን ፡ አቃጠላቸው ።
በኮሬብም ፡ ጥጃን ፡ ሠሩ ÷ ፲፱
ቀልጦ ፡ ለተሠራ ፡ ምስልም ፡ ሰገዱ ።
ሣርም ፡ በሚበላ ፡ በበሬ ፡ ምሳሌ ፡ ፳
ክብራቸውን ፡ ለወጡ ።
ታላቅ ፡ ነገርንም ፡ በግብጽ ÷ ፳፩ ፡ ፳፪
ድንቅንም ፡ በካም ፡ ምድር ÷
ግሩም ፡ ነገርንም ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ያደረገ ውን ፤
ያዳናቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረሱ ።
እንዳያጠፋቸው ፡ ቍጣውን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ፳፫
የተመረጠው ፡ ሙሴ ፡ በመቅሠፍት ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ባይቆም ፡ ኖሮ ÷
ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተናገረ ።
የተወደደችውን ፡ ምድር ፡ ናቁ ÷ ፳፬
በቃሉም ፡ አልታመኑም ÷
በድንኳኖቻቸውም ፡ ውስጥ ፡ አንጐራጐሩ ፤ ፳፭
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ።
በምድረ ፡ በዳም ፡ ይጥላቸው ፡ ዘንድ ÷ ፳፮ ፡ ፳፯
ዘራቸውንም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይጥል ፡ ዘንድ ÷
በየአገሩም ፡ ይበትናቸው ፡ ዘንድ ÷
እጁን ፡ አነሣባቸው ።
በብዔል ፡ ፌጎርም ፡ ተባበሩበት ÷ ፳፰
የሙታንንም ፡ መሥዋዕት ፡ በሉ ፡
በሥራቸውም ፡ አስመረሩት ÷ ፳፱
ቸነፈርም ፡ በላያቸው ፡ በዛ ።
ፊንሐስም ፡ ተነሥቶ ፡ ፈረደባቸው ÷ ፴
ቸነፈሩም ፡ ተወ ፡
ያም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ። ፴፩
በክርክር ፡ ውኃ ፡ ዘንድም ፡ አስቈጡት ÷ ፴፪ ፡ ፴፫
መንፈሱን ፡ አስመርረዋታልና ፡
ስለ ፡ እነርሱም ፡ ሙሴ ፡ ተበሳጨ ፡
በከንፈሮቹም ፡ በስንፍና ፡ ተናገረ ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዳላቸው ፡ አሕዛብን ፡ አላ ጠፉም ፡ ፴፬
ከአሕዛብም ፡ ጋር ፡ ተደባለቁ ፡ ሥራቸውንም ፡ ተማሩ ። ፴፭
ለጣዖቶቻቸውም ፡ ተገዙ ÷ ወጥመድም ፡ ሆኑ ባቸው ። ፴፮
ወንዶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸ ውን ፡ ለአጋንንት ፡ ሠዉ ፤ ፴፯
የወንዶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቻ ቸውን ፡ ደም ÷ ፴፰
ለከነዓን ፡ ጣዖቶች ፡ የሠዉአቸውን ፡ ንጹሕ ፡ ደም ፡ አፈሰሱ ÷
ምድርም ፡ በደም ፡ ረከሰች ።
በሥራቸው ፡ ረከሱ ÷ ፴፱
በማድረጋቸውም ፡ አመነዘሩ ።

፵ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷
ርስቱንም ፡ ተጸየፈ ።
፵፩ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ እጅ ፡ አሳለፋቸው ÷
የሚጠሉአቸውም ፡ ገዙአቸው ።
፵፪ ጠላቶቻቸውም ፡ ግፍ ፡ አደረጉባቸው ÷
ከእጃቸውም ፡ በታች ፡ ተዋረዱ ።
፵፫ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ አዳናቸው ፡
ነገር ፡ ግን ፡ በምክራቸው ፡ አስመረሩት ÷
በኃጢአታቸውም ፡ ተዋረዱ ።
፵፬ እርሱ ፡ ግን ፡ ጩኸታቸውን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡
ጭንቃቸውን ፡ ተመለከተ ፡
፵፭ ለእነርሱም ፡ ኪዳኑን ፡ አሰበ ÷
እንደ ፡ ምሕረቱም ፡ ብዛት ፡ ተጸጸተ ።
፵፮ በማረኩአቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ ሰጣ ቸው ።
፵፯ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ አድነን ፤
ቅዱስ ፡ ስምህን ፡ እናመሰግን ፡ ዘንድ ÷
በምስጋናህም ፡ እንመካ ፡ ዘንድ ÷
ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ሰብስበን ።
፵፰ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ፡
ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይበል ። ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፮ ። (፻፯)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩ ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡
፪ እግዚአብሔር ፡ ያዳናቸው ÷
ከጠላቶች ፡ እጅ ፡ ያዳናቸው ፡ ይናገሩ ።
፫ ከምሥራቅና ፡ ከምዕራብ ÷ ከሰሜንና ፡ ከባሕር ÷
ከየአገሩ ፡ ሰበሰባቸው ።
፬ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ተቅበዘበዙ ፤
የሚኖሩበትንም ፡ ከተማ ፡ መንገድ ፡ አላገኙም ።
፭ ተራቡ ፡ ተጠሙም ÷
ነፍሳቸውም ፡ በውስጣቸው ፡ አለቀች ።
፮ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ፡
፯ ወደሚኖሩበት ፡ ከተማ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡
የቀና ፡ መንገድን ፡ መራቸው ።
፰ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ፡
፱ የተራበችን ፡ ነፍስ ፡ አጥግቦአልና ÷
የተራቈተችንም ፡ ነፍስ ፡ በበረከት ፡ ሞልቶአ ልና ።
፲ በጨለማ ፡ በሞትም ፡ ጥላ ፡ የተቀመጡ ÷
በችግር ፡ በብረትም ፡ የታሰሩ ፤
፲፩ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ ዐመፁ ÷
የልዑልንም ፡ ምክር ፡ ስለ ፡ ናቁ ÷
፲፪ ልባቸው ፡ በድካም ፡ ተዋረደ ፤
ታመሙ ፡ የሚረዳቸውም ፡ አጡ ።
፲፫ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷
በመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
፲፬ ከጨለማና ፡ ከሞት ፡ ጥላ ፡ አወጣቸው ÷
እስራታቸውንም ፡ ሰበረ ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡ ፲፭
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ፤
የናሱን ፡ ደጆች ፡ ሰብሮአልና ÷ ፲፮
የብረቱንም ፡ መወርወሪያ ፡ ቈርጦአልና ።
ስለ ፡ ዓመፃቸው ፡ ሰነፉ ÷ ፲፯
ስለ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ተቸገሩ ።
ሰውነታቸው ፡ መብልን ፡ ሁሉ ፡ ተጸየፈች ÷ ፲፰
ወደ ፡ ሞትም ፡ ደጆች ፡ ቀረቡ ።
በተጨነቁ ፡ ጊዜም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷ ፲፱
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
ቃሉን ፡ ላከ ፡ ፈወሳቸውም ÷ ፳
ከጥፋታቸውም ፡ አዳናቸው ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡ ፳፩
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ፡
የምስጋና ፡ መሥዋዕትንም ፡ ይሠውለት ÷ ፳፪
በእልልታም ፡ ሥራውን ፡ ይንገሩ ።
በመርከቦች ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ የሚወርዱ ÷ ፳፫
በታላቅ ፡ ውኃ ፡ ሥራቸውን ፡ የሚሠሩ ÷
እነርሱ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ÷ ፳፬
በጥልቅም ፡ ያለችውን ፡ ድንቁን ፡ አዩ ።
ተናገረ ÷ ሀውሎ ፡ ነፋስም ፡ ተነሣ ÷ ፳፭
ሞገድም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ይወጣሉ ፡ ወደ ፡ ጥልቅም ፡ ይወ ርዳሉ ፡ ፳፮
ነፍሳቸውም ፡ በመከራ ፡ ቀለጠች ።
ደነገጡ ፡ እንደ ፡ ስካርም ፡ ተንገደገዱ ÷ ፳፯
ጥበባቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተዋጠች ።
በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷ ፳፰
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
ሀውሎንም ፡ ጸጥ ፡ አደረገ ÷ ፳፱
ሞገዱም ፡ ዝም ፡ አለ ።
ዝም ፡ ብሎአልና ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ ፴
ወደ ፡ ፈለጉትም ፡ ወደብ ፡ መራቸው ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡ ፴፩
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ።
በአሕዛብ ፡ ጉባኤ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያድርጉት ÷ ፴፪
በሽማግሌዎችም ፡ ሸንጎ ፡ ያመስግኑት ።
ወንዞችን ፡ ምድረ ፡ በዳ ÷ ፴፫
የውኃውንም ፡ ምንጮች ፡ ደረቅ ፡ አደረጋቸው ፤
ከተቀመጡባት ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ፴፬
ፍሬያማዋን ፡ ምድር ፡ ጨው ፡ አደረጋት ።
ምድረ ፡ በዳን ፡ ለውኃ ፡ መቆሚያ ÷ ፴፭
ደረቁንም ፡ ምድር ፡ የውኃ ፡ ምንጮች ፡ አደረገ ።
በዚያም ፡ ራብተኞችን ፡ አስቀመጠ ÷ ፴፮
የሚኖሩባትንም ፡ ከተማ ፡ ሠሩ ።
እርሻዎችንም ፡ ዘሩ ፡ ወይኖችንም ፡ ተከሉ ÷ ፴፯
የእህልንም ፡ ሰብል ፡ አደረጉ ።
ባረካቸውም ፡ እጅግም ፡ በዙ ፤ ፴፰
እንስሶቻቸውንም ፡ አላሳነሰባቸውም ።
እነርሱ ፡ በችግር ፡ በክፋት ፡ በጭንቀት ፡ ተዋ ረዱ ፡ እያነሱም ፡ ሄዱ ፤ ፴፱
በአለቆችም ፡ ላይ ፡ ኀሣርን ፡ አፈሰሰ ÷ ፵

መንገድም፡በሌለበት፡በምድረ፡በዳ፡አሳታቸው።
፵፩፡ ችግረኛንም ፡ ከችግሩ ፡ ረዳው ፤
እንደ ፡ በጎች ፡ መንጋ ፡ ወገን ፡ አደረገው ።
፵፪፡ ቅኖች ፡ ያያሉ ፥ ደስም ፡ ይላቸዋል ፤
ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ አፍዋን ፡ ትዘጋለች ።
፵፫፤ ጥበበኛ፡የሆነና፡ይህን፡የሚጠብቅ፡ማን፡ነው ?
እርሱ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምሕረት ፡ ያስተ
ውላል ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ። (፻፰)

የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ ልቤ ፡ ጽኑ ፡ ነው ፥ አቤቱ ፥ ልቤ ፡ ጽኑ ፡ ነው ፤
እቀኛለሁ ፡ በክብሬም ፡ እዘምራለሁ ።
፪፡ በገና ፡ ሆይ ፥ ተነሥ ፥ መሰንቆም ፤
እኔም ፡ ማልጄ ፡ እነሣለሁ ።
፫፡ አቤቱ ፥ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አመሰግንሃለሁ ፥
በወገኖችም ፡ መካከል ፡ እዘምርልሃለሁ ፤
፬፡ ምሕረትህ ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ፥
እውነትህም ፡ እስከ ፡ ደመናት ፡ ድረስ ፡ ነውና ።
፭፤ አቤቱ ፥ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፥
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።
፮፡ ወዳጆችህ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፤
በቀኝህ ፡ አድን ፡ አድምጠኝም ።
፯፡ እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ ፡—
ደስ ፡ ይለኛል ፥ ሴኬምንም ፡ እካፈላለሁ ፥
የሱኮትንም ፡ ሸለቆ ፡ እሰፍራለሁ ።
፰፡ ገለዓድ ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ ምናሴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
ኤፍሬም ፡ የራሴ ፡ መጠጊያ ፡ ነው ።
ይሁዳ ፡ ንጉሤ ፡ ነው ፤
፱፤ ሞዓብ ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው ፥
በኤዶምያስ ፡ ላይም ፡ ጫማዬን ፡ እዘረጋለሁ ፤
ፍልስጥኤም ፡ ይገዙልኛል ።
፲፤ ወደ ፡ ጽኑ ፡ ከተማ ፡ ማን ፡ ይወስደኛል ?
ማንስ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ፡ ይመራኛል ?
፲፩፤ አቤቱ ፥ የጣልኸን ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ?
አምላክ ፡ ሆይ ፥ ከሠራዊታችን ፡ ጋር ፡ አትወ
ጣም ።
፲፪፤ በመከራችን ፡ ረድኤትን ፡ ስጠን ፤
የሰውም ፡ ማዳን ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
፲፫፤ በእግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ እናደርጋለን ፤
እርሱም ፡ የሚያስጨንቁንን ፡ ያዋርዳቸዋል ።

መዝሙር ፡ ፻፰ ። (፻፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ምስጋናዬን ፡ ዝም ፡ አትበል ፥
፪፤ የኃጢአተኛ ፡ አፍና ፡ የተንኰለኛ ፡ አፍ ፡ በላዬ ፡
ተላቀቀውብኛልና ፤
በሽንገላ ፡ አንደበትም ፡ በላዬ ፡ ተናገሩ ፤
፫፡ በጥል ፡ ቃል ፡ ከበቡኝ ፥ በከንቱም ፡ ተሰለፉብኝ ።
፬፤ በወደድኋቸው ፡ ፋንታ ፡ አጣሉኝ ፥ እኔ ፡ ግን ፡
እጸልያለሁ ።
፭፤ በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ክፉን ፥
በወደድኋቸውም ፡ ፋንታ ፡ ጠላትነትን ፡ መለሱ
ልኝ ።

በላዩ ፡ ኃጢአተኛን ፡ ሹም ፤ ፮፡
ሰይጣንም ፡ በቀኙ ፡ ይቁም ።
በተምዋገተም ፡ ጊዜ ፡ ተረትቶ ፡ ይውጣ ፤ ፯፡
ጸሎቱም ፡ ኃጢአት ፡ ትሁንበት ።
ዘመኖቹም ፡ ጥቂት ፡ ይሁኑ ፤ ፰፡
ሹመቱንም ፡ ሌላ ፡ ይውሰድ ።
ልጆቹም ፡ ድሀ ፡ አደግ ፡ ይሁኑ ፥ ፱፤
ሚስቱም ፡ መበለት ፡ ትሁን ።
ልጆቹም ፡ ተናውጠው ፡ ይቅበዝበዙ ፡ ይለም ፲፤
ኑም ፥
ከስፍራቸውም ፡ ይበረሩ ።
በለዕዳም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይበርብረው ፥ ፲፩፡
እንግዶችም ፡ ድካሙን ፡ ሁሉ ፡ ይበዝብዙት ።
የሚያግዘውንም ፡ አያግኝ ፤ ፲፪፡
ለድሀ ፡ አደግ ፡ ልጆቹም ፡ የሚራራ ፡ አይኑር ።
ልጆቹ ፡ ይጥፉ ፤ ፲፫፡
በአንድ ፡ ትውልድ ፡ ስሙ ፡ ይደምሰስ ።
የአባቶቹ ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፲፬፡
ትታሰብ ፤
የእናቱም ፡ ኃጢአት ፡ አትደምሰስ ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሁልጊዜ ፡ ይኑሩ ፤ ፲፭፤
መታሰቢያቸው ፡ ከምድር ፡ ይጥፋ ።
ምሕረትን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ አላሰበምና ፤ ፲፮፡
ችግረኛንና ፡ ምስኪንን ፤
ልቡ ፡ የተሰበረውንም ፡ ሰው ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡
አሳደደ ።
መርገምን ፡ ወደደ ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ መጣች ፤ ፲፯፤
በረከትንም ፡ አልመረጠም ፡ ከእርሱም ፡ ራቀች ።
መርገምን ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ለበሳት ፥ ፲፰፡
እንደ ፡ ውኃም ፡ ወደ ፡ አንጀቱ ፥
እንደ ፡ ቅባትም ፡ ወደ ፡ አጥንቱ ፡ ገባች ።
እንደሚለብሰው ፡ ልብስ ፥ ፲፱፡
ሁልጊዜም ፡ እንደሚታጠቀው ፡ ትጥቅ ፡ ይሁ
ነው ።
ይህ ፡ ሥራ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በሚያጣ ፳፡
ሉኝ ፤
በነፍሴም ፡ ላይ ፡ ክፉን ፡ በሚናገሩ ፡ ነው ።
አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፥ ስለ ፡ ስምህ ፡ ምሕ ፳፩፤
ረትህን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አድርግ ፤
ምሕረትህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ አድነኝ ።
እኔ ፡ ችግረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ነኝና ፥ ፳፪፤
ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ደነገጠብኝ ።
እንዳለፈ ፡ ጥላ ፡ አለቅሁ ፥ ፳፫፡
እንደ ፡ አንበጣም ፡ እረገፍሁ ።
ጕልበቶቼ ፡ በጾም ፡ ደከሙ ፤ ፳፬፤
ሥጋዬም ፡ ቅቤ ፡ በማጣት ፡ ከሳ ።
እኔም ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ለነውር ፡ ሆንሁ ፤ ፳፭፤
ባዩኝ ፡ ጊዜ ፡ ራሳቸውን ፡ ነቀነቁ ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ እርዳኝ ፥ ፳፮፡
እንደ ፡ ምሕረትህም ፡ አድነኝ ።
አቤቱ ፥ እጅህ ፡ ይህች ፡ እንደ ፡ ሆነች ፥ ፳፯፤
አንተም ፡ ይህችን ፡ እንዳደረግህ ፡ ይወቁ ።
እነርሱ ፡ ይረግሙ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ባርክ ፤ ፳፰፡
በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚነሡ ፡ ይፈሩ ፥

ባሪያህ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይበለው ።
፳፱፤ የሚያጣሉኝ ፡ እፍረትን ፡ ይልበሱ ፤
እፍረታቸውን ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ይልበሱ
ት ።
፴፤ እግዚአብሔርን ፡ በአፌ ፡ እጅግ ፡ አመሰግነዋ
ለሁ ።
በብዙዎችም ፡ መካከል ፡ አከብረዋለሁ ፤
፴፩፤ ነፍሱን ፡ ከሚያሳድዱአት ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፤
በድሀ ፡ ቀኝ ፡ ቆሞአልና ።

መዝሙር ፡ ፻፱ ። (፻፲)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ጌታዬን ፡— ጠላቶችህን ፡ ለእ
ግርህ ፡ መቀመጫ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡
በቀኜ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ።
፪፤ እግዚአብሔር ፡ የኃይልን ፡ በትር ፡ ከጽዮን ፡
ይልክልሃል ፤
በጠላቶችህም ፡ መካከል ፡ ግዛ ።
፫፤ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ቀድሞ ፡ በኃይልህ ፡ ቀን ፥
በቅዱሳን ፡ ብርሃን ፥
ከአጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ አስቀድሞ ፡ ከሆድ ፡ ወለድ
ሁህ ።
፬፤ እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ ሥርዓት ፡
አንተ ፡ ለዘላለም ፡ ካህን ፡ ነህ ፡ ብሎ ፥
እግዚአብሔር ፡ ማለ ፡ አይጸጸትም ።
፭፤ እግዚአብሔር ፡ በቀኝህ ፡
ነገሥታትን ፡ በቍጣው ፡ ቀን ፡ ይቀጠቅጣቸዋል ።
፮፤ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ፥
ሬሳዎችንም ፡ ያበዛል ፤
በሰፊ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ራሶችን ፡ ይቀጠቅጣል ።
፯፤ በመንገድ ፡ ከፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ይጠጣል ፤
ስለዚህ ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

መዝሙር ፡ ፻፲ ። (፻፲፩)

፩፤ ሃሌ ፡ ሉያ ።
አቤቱ ፥ በቅኖች ፡ ሸንጎ ፡ በጉባኤም ፡
በፍጹም ፡ ልቤ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፪፤ የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ታላቅ ፡ ናት ፥
ደስ ፡ በሚሰኙበት ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ የተፈለገች ፡
ናት ።
፫፤ ሥራው ፡ ምስጋናና ፡ ግርማ ፡ ነው ፤
ጽድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
፬፤ ለተአምራቱ ፡ መታሰቢያን ፡ አደረገ ፤
እግዚአብሔር ፡ መሓሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ።
፭፤ ለሚፈሩት ፡ ምግብን ፡ ሰጣቸው ፤
ኪዳኑንም ፡ ለዘላለም ፡ ያስባል ።
፮፤ የአሕዛብን ፡ ርስት ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡
ለሕዝቡ ፡ የሥራውን ፡ ብርታት ፡ አሳየ ።
፯፤ የእጆቹ ፡ ሥራ ፡ እውነትና ፡ ፍርድ ፡ ነው ፤
ትእዛዙም ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ፥
፰፤ ለዘላለምም ፡ የጸና ፡ ነው ፥
በእውነትና ፡ በቅንም ፡ የተሠራ ፡ ነው ።
፱፤ መድኃኒትንም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሰደደ ፥
ኪዳኑንም ፡ ለዘላለም ፡ አዘዘ ፤
ስሙ ፡ የተቀደሰና ፡ የተፈራ ፡ ነው ።
የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ ፲፤
ራት ፡ ነው ፥
ለሚያደርጓትም ፡ ሁሉ ፡ ደኅና ፡ ማስተዋል ፡
አላቸው ፤
ምስጋናውም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።

መዝሙር ፡ ፻፲፩ ። (፻፲፪)

ሃሌ ፡ ሉያ ። ፩፤
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፥
ትእዛዙንም ፡ እጅግ ፡ የሚወድድ ፡ ሰው ፡ ምስ
ጉን ፡ ነው ።
ዘሩ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ኃያል ፡ ይሆናል ፤ ፪፤
የቅኖች ፡ ትውልድ ፡ ትባረካለች ።
ክብርና ፡ ባለጠግነት ፡ በቤቱ ፡ ነው ፥ ፫፤
ጽድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
ለቅኖች ፡ ብርሃን ፡ በጨለማ ፡ ወጣ ፤ ፬፤
መሓሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ጻድቅም ፡ ነው ።
ቸር ፡ ሰው ፡ ይራራል ፡ ያበድራልም ፥ ፭፤
በፍርድም ፡ ነገሩን ፡ ይፈጽማል ።
ለዘላለም ፡ አይናወጥም ፤ ፮፤
የጻድቅ ፡ መታሰቢያ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
ከክፉ ፡ ነገር ፡ አይፈራም ፤ ፯፤
በእግዚአብሔር ፡ ለመታመን ፡ ልቡ ፡ የጸና ፡
ነው ።
በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፡ ፰፤
ልቡ ፡ ጽኑ ፡ ነው ፥ አይፈራም ።
በተነ ፡ ለችግረኞችም ፡ ሰጠ ፤ ፱፤
ጽድቁ ፡ ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ ይኖራል ፤
ቀንዱ ፡ በክብር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
ኃጢአተኛም ፡ አይቶ ፡ ይቈጣል ፥ ፲፤
ጥርሱንም ፡ ያፋጫል ፥ ይቀልጣልም ፤
የኃጢአተኞችም ፡ ምኞት ፡ ትጠፋለች ።

መዝሙር ፡ ፻፲፪ ። (፻፲፫)

ሃሌ ፡ ሉያ ። ፩፤
የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሆይ ፥ አመስግ
ኑት ፥
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ አመስግኑ ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፪፤
የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቡሩክ ፡ ይሁን ።
ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መግቢያው ፡ ፫፤
ድረስ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ይመስገን ።
እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፬፤
ተኛ ፡ ነው ፥
ክብሩም ፡ ከሰማያት ፡ በላይ ፡ ነው ።
እንደ ፡ አምላካችን ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፭፤
ማን ፡ ነው ?
በላይ ፡ የሚኖር ፤
በሰማይና ፡ በምድር ፡ የተዋረዱትን ፡ የሚያይ ፤ ፮፤
ከአለቆች ፡ ጋር ፡ ከሕዝቡም ፡ አለቆች ፡ ጋር ፡ ፯፤፰፤
ያኖረው ፡ ዘንድ ፡
ችግረኛን ፡ ከመሬት ፡ የሚያነሣ ፥

ምስኪኑንም ፡ ከፋንድያ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደ
ርግ ፤
፱፤ መካኒቱን ፡ በቤት ፡ የሚያኖራት ÷
ደስ ፡ የተሰኘችም ፡ የልጆች ፡ እናት ፡ የሚያደ
ርጋት ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፫ ። (፻፲፬)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩፤ እስራኤል ፡ ከግብጽ ÷
የያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ከእንግዳ ፡ ሕዝብ ፡ በወጣ ፡
ጊዜ ÷
፪፤ ይሁዳ ፡ መቅደሱ ÷
እስራኤልም ፡ ግዛቱ ፡ ሆነ ።
፫፤ ባሕር ፡ አየች ፡ ሸሸችም ÷
ዮርዳኖስም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ተመለሰ ።
፬፤ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ኮርማዎች ÷
ኮረብቶችም ፡ እንደ ፡ ጠቦቶች ፡ ዘለሉ ።
፭፤ አንቺ ፡ ባሕር ፡ የሸሸሽ ÷
አንቺም ፡ ዮርዳኖስ ፡ ወደ ፡ ኋላሽ ፡ የተመለ
ስሽ ÷ ምን ፡ ሆናችኋል ?
፮፤ እናንተም ፡ ተራሮች ÷ እንደ ፡ ኮርማዎች ÷
ኮረብቶችስ ÷ እንደ ፡ ጠቦቶች ፡ ለምን ፡ ዘለላ
ችሁ ?
፯፤ ከያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ፊት ÷
ከጌታ ፡ ፊት ፡ ምድር ፡ ተናወጠች ፤
፰፤ ድንጋዩን ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ መቆሚያ ÷
ጭንጫውንም ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ከለወጠ ።

(መዝሙር ፡ ፻፲፭ ፡ በዕብራይስጥ ፡)

፱፤ (፩) ለእኛ ፡ አይደለም ÷ አቤቱ ÷ ለእኛ ፡ አይደለም ÷
ነገር ፡ ግን ፡ ለስምህ ፡
ስለ ፡ ምሕረትህ ፡ ስለ ፡ እውነትህም ፡ ምስጋናን ፡
ስጥ ።
፲፤ (፪) አሕዛብ ፡— አምላካቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ? አይ
በሉ ።
፲፩፤ (፫) አምላካችንስ ፡ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፤
በሰማይም ፡ በምድርም ፡
የፈቀደውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።
፲፪፤ (፬) የአሕዛብ ፡ ጣዖታቶች ፡ የወርቅና ፡ የብር ÷
የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
፲፫፤ (፭) አፍ ፡ አላቸው ፡ አይናገሩምም ፤
ዓይን ፡ አላቸው ፡ አያዩምም ፤
፲፬፤ (፮) ጆሮ ፡ አላቸው ፡ አይሰሙምም ፤
አፍንጫ ፡ አላቸው ፡ አያሸትቱምም ፤
፲፭፤ (፯) እጅ ፡ አላቸው ፡ አይዳስሱምም ፤
እግር ፡ አላቸው ፡ አይሄዱምም ፤
በጕሮሮአቸውም ፡ አይናገሩም ።
፲፮፤ (፰) የሚሠሩአቸውም ፡
የሚያምኑባቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡
ይሁኑ ።
፲፯፤ (፱) የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በእግዚአብሔር ፡
ታመኑ ፤
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
የአሮን ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ታመኑ ፤ ፲፰፤ (፲)
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ ሆይ ÷ በእግዚአ ፲፱፤ (፲፩)
ብሔር ፡ ታመኑ ፤
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ አሰበን ፡ ይባርከንማል ፤ ፳፤ (፲፪)
የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ይባርካል ÷ የአሮንንም ፡
ቤት ፡ ይባርካል ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩትን ÷ ፳፩፤ (፲፫)
ትንንሾችንና ፡ ትልልቆችን ፡ ይባርካል ።
እግዚአብሔር ፡ በላያችሁ ÷ ፳፪፤ (፲፬)
በላያችሁና ፡ በልጆቻችሁ ፡ ላይ ፡ ይጨምር ።
እናንተ ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ለሠራ ፡ ለእግዚ ፳፫፤ (፲፭)
አብሔር ፡ የተባረካችሁ ፡ ናችሁ ።
የሰማያት ፡ ሰማይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ፳፬፤ (፲፮)
ምድርን ፡ ግን ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሰጣት ።
አቤቱ ÷ ሙታን ፡ የሚያመሰግኑህ ፡ አይደሉም ÷ ፳፭፤ (፲፯)
ወደ ፡ ሲኦልም ፡ የሚወርዱ ፡ ሁሉ ፤
እኛ ፡ ሕያዋን ፡ ግን ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፳፮፤ (፲፰)
ዘላለም ፡
እግዚአብሔርን ፡ እንባርከለን ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፬ ። (፻፲፮)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

እግዚአብሔር ፡ የልመናዬን ፡ ድምፅ ፡ ሰምቶአ ፩፤
ልና ፡ ወደድሁት ።
ጆሮውን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብሎአልና ፡ ፪፤
በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ እጠራዋለሁ ።
የሞት ፡ ጣር ፡ ያዘኝ ÷ የሲኦልም ፡ ሕማም ፡ አገ ፫፤
ኘኝ ፤
ጭንቀትንና ፡ መከራን ፡ አገኘሁ ።
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራሁ ፡— ፬፤
አቤቱ ÷ ነፍሴን ፡ አድናት ።
እግዚአብሔር ፡ መሓሪና ፡ ጻድቅ ፡ ነው ÷ ፭፤
አምላካችንም ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ሕፃናትን ፡ ይጠብቃል ፤ ፮፤
ተቸገርሁ ፡ እርሱም ፡ አዳነኝ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ዕረፍትሽ ፡ ተመለሺ ÷ ፯፤
እግዚአብሔር ፡ መልካም ፡ አድርጎልሻልና ፤
ነፍሴን ፡ ከሞት ÷ ዓይኔንም ፡ ከእንባ ÷ ፰፤
እግሬንም ፡ ከመሰናከል ፡ አድኖአልና ።
በሕያዋን ፡ አገር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እሄ ፱፤
ዳለሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፭ ። (፻፲፮)

አመንሁ ፡ ስለዚህም ፡ ተናገርሁ ፤ ፩፤ (፲)
እኔም ፡ እጅግ ፡ ተቸገርሁ ።
እኔም ፡ በድንጋጤዬ ፡ የተነሣ ፡— ሰው ፡ ሁሉ ፡ ፪፤ (፲፩)
ሐሰተኛ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
ስላደረገልኝ ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምንን ፡ ፫፤ (፲፪)
እመልሳለሁ ?
የመድኃኒትን ፡ ጽዋ ፡ እቀበላለሁ ÷ ፬፤ (፲፫)
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጠራለሁ ።

(፲፬) በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ እፈጽማለሁ ።
(፲፭) የቅዱሳኑ ፡ ሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የከ
በረ ፡ ነው ።
(፲፮) አቤቱ ÷ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝ ÷
ባሪያህ ፡ ነኝ ÷ የሴት ፡ ባሪያህም ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤
ሰንሰለቴን ፡ ሰበርህ ።
(፲፯) ለአንተ ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕትን ፡ እሠዋለሁ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጠራለሁ ።
(፲፰) በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ እፈጽማለሁ ÷
(፲፱) በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ሆይ ÷ በመካከልሽም ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፮ ። (፻፲፯)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ÷ እግዚአብሔርን ፡ አመስግ
ኑት ÷
ወገኖችም ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑት ፤
ምሕረቱ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ጸንታለችና ፤
የእግዚአብሔርም ፡ እውነት ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራ
ለች ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፯ ። (፻፲፰)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ ቸር ፡ ነውና ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።
ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ አሁን ፡ ይንገሩ ።
ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡
የአሮን ፡ ቤት ፡ አሁን ፡ ይንገሩ ።
ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሁሉ ፡ አሁን ፡ ይን
ገሩ ።
በተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠራሁት ፡
ሰማኝ ፡ አሰፋልኝም ።
እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ነው ÷ አልፈራም ፤ ሰው ፡
ምን ፡ ያደርገኛል ?
እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ነው ÷ እኔም ፡ በጠላ
ቶቼ ፡ ላይ ፡ አያለሁ ።
በሰው ፡ ከመታመን ፡ ይልቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡
መታመን ፡ ይሻላል ።
በገዦች ፡ ተስፋ ፡ ከማድረግ ፡ ይልቅ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ተስፋ ፡ ማድረግ ፡ ይሻላል ።
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከበቡኝ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ፤
መክበቡንስ ፡ ከበቡኝ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ፤
ንብ ፡ ማርን ፡ እንዲከብብ ፡ ከበቡኝ ÷
እሳትም ፡ በእሾህ ፡ ውስጥ ፡ እንዲነድድ ፡ ነደዱ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ።
ገፉኝ ÷ ለመውደቅም ፡ ተንገደገድሁ ፤ ፲፫፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አገዘኝ ።
ኃይሌም ፡ ዝማሬዬም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ ፲፬፤
እርሱም ፡ መድኃኒት ፡ ሆነልኝ ።
የእልልታና ፡ የመድኃኒት ፡ ድምፅ ፡ በጻድቃን ፡ ፲፭፤
ድንኳን ፡ ነው ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኃይልን ፡ አደረገች ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገችኝ ፤ ፲፮፤
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኃይልን ፡ አደረገች ።
አልሞትም ፡ በሕይወት ፡ እኖራለሁ ፡ እንጂ ÷ ፲፯፤
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ እናገራለሁ ።
መገሠጽስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገሠጸኝ ፤ ፲፰፤
ለሞት ፡ ግን ፡ አልሰጠኝም ።
የጽድቅን ፡ ደጆች ፡ ክፈቱልኝ ፤ ፲፱፤
ወደ ፡ እነርሱ ፡ ገብቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰ
ግናለሁ ።
ይህች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ደጅ ፡ ናት ፤ ፳፤
ወደ ፡ እርስዋ ፡ ጻድቃን ፡ ይገባሉ ።
ሰምተኸኛልና ÷ ፳፩፤
መድኃኒትም ፡ ሆንኸኛልና ፡ አመሰግንሃለሁ ።
ግንበኞች ፡ የናቁት ፡ ድንጋይ ÷ ፳፪፤
እርሱ ፡ የማዕዘን ፡ ራስ ፡ ሆነ ፡
ይህች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሆነች ÷ ፳፫፤
ለዓይናችንም ፡ ድንቅ ፡ ናት ።
እግዚአብሔር ፡ የሠራት ፡ ቀን ፡ ይህች ፡ ናት ፡ ፳፬፤
ሐሤትን ፡ እናድርግ ÷ በእርስዋም ፡ ደስ ፡
ይበለን ።
አቤቱ ÷ እባክህ ÷ አሁን ፡ አድን ፤ ፳፭፤
አቤቱ ÷ እባክህ ÷ አሁን ፡ አቅና ።
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚመጣ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤ ፳፮፤
ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መረቅናችሁ ።
እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ነው ÷ ለእኛም ፡ ፳፯፤
በራልን ፤
እስከ ፡ መሠዊያው ፡ ቀንዶች ፡ ድረስ ፡
የበዓሉን ፡ መሥዋዕት ፡ በገመድ ፡ እሰሩት ።
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አመሰግንህማለሁ ። ፳፰፤
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ፡
ሰምተኸኛልና ÷
መድኃኒትም ፡ ሆንኸኛልና ፡ አመሰግንሃለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ ቸር ፡ ነውና ፤ ፳፱፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።

መዝሙር ፡ ፻፲፰ ። (፻፲፱)

አሌፍ ።

በመንገዳቸው ፡ ንጹሐን ፡ የሆኑ ÷ ፩፤
በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ የሚሄዱ ፡ ምስጉ
ኖች ፡ ናቸው ።
ምስክሩን ፡ የሚፈልጉ ÷ ፪፤
በፍጹም ፡ ልብ ፡ የሚሹት ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ፤
ዓመፅንም ፡ አያደርጉም ÷ በመንገዶቹም ፡ ይሄ ፫፤
ዳሉ ።
ትእዛዛትህን ፡ እጅግ ፡ እንጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ ፬፤

አዘዝህ ።
፭፡ ሥርዓትህን ፡ ለመጠበቅ ፡
መንገዶቼ ፡ ይቀኑ ፡ ዘንድ ፡ እወድድ ፡ ነበር ።
፮፡ ትእዛዝህን ፡ ሁሉ ፡ ስመለከት ፡
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አላፍርም ።
፯፡ አቤቱ ÷ የጽድቅህን ፡ ፍርድ ፡ ስማር ፡
በቅን ፡ ልብ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፰፡ ሥርዓትህን ፡ እጠብቃለሁ ፤
በፍጹም ፡ አትጣለኝ ።

ቤት ።

፱፡ ጕልማሳ ፡ መንገዱን ፡ በምን ፡ ያነጻል ?
ቃልህን ፡ በመጠበቅ ፡ ነው ።
፲፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ፈለግሁህ ÷
ከትእዛዝህ ፡ አታርቀኝ ።
፲፩፡ አንተን ፡ እንዳልበድል ÷
ቃልህን ፡ በልቤ ፡ ሰወርሁ ።
፲፪፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ቡሩክ ፡ ነህ ፤
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
፲፫፡ የአፍህን ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ በከንፈሬ ፡ ነገርሁ ።
፲፬፡ እንደ ፡ ብልጥግና ፡ ሁሉ ፡
በምስክርህ ፡ መንገድ ፡ ደስ ፡ አለኝ ።
፲፭፡ ትእዛዝህን ፡ አሰላስላለሁ ÷
መንገድህንም ፡ እፈልጋለሁ ።
፲፮፡ በትእዛዝህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤
ቃልህንም ፡ አልረሳም ።

ጋሜል ።

፲፯፡ ለባሪያህ ፡ መልካም ፡ አድርግ ፡
ሕያው ፡ እንድሆን ÷ ቃልህንም ፡ እንድጠብቅ ።
፲፰፡ ዓይኖቼን ፡ ክፈት ÷
ከሕግህም ፡ ተአምራትህን ፡ አያለሁ ።
፲፱፡ እኔ ፡ በምድር ፡ እንግዳ ፡ ነኝ ፤
ትእዛዛትህን ፡ ከእኔ ፡ አትሰውር ።
፳፡ ነፍሴ ፡ ሁልጊዜ ፡ ፍርድህን ፡ እጅግ ፡ ናፈቀች ።
፳፩፡ ከትእዛዛትህ ፡ የሳቱትን ፡ ትዕቢተኞችንና ፡ ርጉ
ማንን ፡ ዘለፍህ ።
፳፪፡ ምስክርህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡
ስድብንና ፡ ነውርን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ።
፳፫፡ አለቆች ፡ ደግሞ ፡ ተቀምጠው ፡ እኔን ፡ አሙኝ ፤
ባሪያህ ፡ ግን ፡ ሕግህን ፡ ያሰላስል ፡ ነበር ።
፳፬፡ ምስክርህም ፡ ተድላዬ ፡ ነው ÷
ሥርዓትህም ፡ መካሬ ፡ ነው ።

ዳሌጥ ።

፳፭፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተጣጋች ፤
እንደ ፡ ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፳፮፡ መንገድህን ፡ ነገርሁ ፡ ሰማኸኝም ፤
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
፳፯፡ የሥርዓትህን ፡ መንገድ ፡ እንዳስተውል ፡ አድ
ርገኝ ÷
ተአምራትህንም ፡ አሰላስላለሁ ።
፳፰፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ነፍሴ ፡ አንቀላፋች ፤
በቃልህ ፡ አጠንክረኝ ።
፳፱፡ የዓመፅን ፡ መንገድ ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ÷
በሕግህም ፡ ማረኝ ፤
የእውነትህን ፡ መንገድ ፡ መረጥሁ ÷ ፴፡
ፍርድህንም ፡ አልረሳሁም ።
አቤቱ ÷ ምስክርህን ፡ ተጠጋሁ ፤ አታሳፍረኝ ። ፴፩፡
ልቤን ፡ ባሰፋኸው ፡ ጊዜ ÷ ፴፪፡
በትእዛዝህ ፡ መንገድ ፡ ሮጥሁ ።

ሄ ።

አቤቱ ÷ የሥርዓትህን ፡ መንገድ ፡ አስተምረኝ ÷ ፴፫፡
ሁልጊዜም ፡ እፈልገዋለሁ ።
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ÷ ሕግህንም ፡ እፈ ፴፬፡
ልጋለሁ ፤
በፍጹም ፡ ልቤም ፡ እጠብቀዋለሁ ።
እርስዋን ፡ ወድጃለሁና ፡ የትእዛዝህን ፡ መን ፴፭፡
ገድ ፡ ምራኝ ።
ልቤን ፡ ወደ ፡ ምስክርህ ፡ አዘንብል ÷ ፴፮፡
ወደ ፡ ስስትም ፡ አይሁን ።
ከንቱ ፡ ነገርን ፡ እንዳያዩ ፡ ዓይኖቼን ፡ መልስ ፤ ፴፯፡
በመንገድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
እንዲፈሩህ ፡ ባሪያህን ፡ በቃልህ ፡ አጽና ። ፴፰፡
ፍርድህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ ፴፱፡
የተጠራጠርሁትን ፡ ስድብ ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ።
እነሆ ÷ ትእዛዝህን ፡ ናፈቅሁ ፤ ፵፡
በጽድቅህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።

ዋው ።

አቤቱ ÷ እንደ ፡ ቃልህ ÷ ፵፩፡
ምሕረትህና ፡ መድኃኒትህ ፡ ይምጡልኝ ።
በቃልህ ፡ ታምኛለሁና ፡ ፵፪፡
ለሚሰድቡኝ ፡ በነገር ፡ እመልስላቸዋለሁ ።
በፍርድህም ፡ ታምኛለሁና ፡ ፵፫፡
የእውነትን ፡ ቃል ፡ ከአፌ ፡ ፈጽመህ ፡ አታርቅ ።
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ ፵፬፡
ሁልጊዜ ፡ ሕግህን ፡ እጠብቃለሁ ።
ትእዛዛትህንም ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ፵፭፡
አስፍቼ ፡ እሄዳለሁ ።
በነገሥታት ፡ ፊት ፡ ምስክርህን ፡ እናገራለሁ ÷ ፵፮፡
አላፍርምም ፤
እጅግም ፡ በወደድኋቸው ፡ በትእዛዛትህ ፡ ደስ ፡ ፵፯፡
ይለኛል ።
እጆቼንም ፡ ወደ ፡ ወደድኋቸው ፡ ወደ ፡ ትእዛ ፵፰፡
ዛትህ ፡ አነሣለሁ ፤
ሥርዓትህንም ፡ አሰላስላለሁ ።

ዛይ ።

ለባሪያህ ፡ ተስፋ ፡ ያስደረግኸውን ፡ ቃልህን ፡ ፵፱፡
አስብ ።
ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርጎኛልና ፡ ፶፡
ይህች ፡ በመከራዬ ፡ ደስ ፡ አሰኘችኝ ።
ትዕቢተኞች ፡ እጅግ ፡ ዐመፁ ፤ ፶፩፡
እኔ ፡ ግን ፡ ከሕግህ ፡ አልራቅሁም ።
ከጥንት ፡ የነበረውን ፡ ፍርድህን ፡ አሰብሁ ÷ ፶፪፡
አቤቱ ÷ ተጽናናሁም ።
ሕግህን ፡ ከተዉ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ የተነሣ ፡ ፶፫፡
ኀዘን ፡ ያዘኝ ።

፶፬፡ በእንግድነቴ ፡ አገር ፡ ሥርዓትህ ፡ መዝሙር ፡
ሆነችኝ ።
፶፭፡ አቤቱ ÷ በሌሊት ፡ ስምህን ፡ አሰብሁ ÷
ሕግህንም ፡ ጠበቅሁ ።
፶፮፡ ትእዛዛትህንም ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ይህች ፡ ሆነች
ልኝ ።

ሔት ።

፶፯፡ እግዚአብሔር ፡ ክፍሌ ፡ ነው ፡
ሕግህን ፡ እጠብቃለሁ ፡ አልሁ ።
፶፰፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ተማለልሁ ፡
እንደ ፡ ቃልህ ፡ ማረኝ ።
፶፱፡ ስለ ፡ መንገዶችህ ፡ አሰብሁ ÷
እግሬንም ፡ ወደ ፡ ምስክሮችህ ፡ መለስሁ ።
፷፡ ትእዛዝህን ፡ ለመጠበቅ ፡ ጨከንሁ ፡ አልዘገየ
ሁምም ።
፷፩፡ የኃጥአን ፡ ገመዶች ፡ ተተበተቡብኝ ፡
ሕግህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፷፪፡ ስለ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍርድ ÷
በእኩለ ፡ ሌሊት ፡ አመሰግንህ ፡ ዘንድ ፡ እነሣለሁ ።
፷፫፡ እኔ ፡ ለሚፈሩህ ፡ ሁሉ ÷
ትእዛዝህንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ባልንጀራ ፡ ነኝ ።
፷፬፡ አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ሞላች ፤
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።

ጤት ።

፷፭፡ አቤቱ ÷ እንደ ፡ ቃልህ ፡
ለባሪያህ ፡ መልካም ፡ አደረግህ ።
፷፮፡ በትእዛዛትህ ፡ ታምኛለሁና ፡
መልካምን ፡ ምክርና ፡ እውቀትን ፡ አስተምረኝ ።
፷፯፡ እኔ ፡ ሳልጨነቅ ፡ ሳትሁ ፡
አሁን ፡ ግን ፡ ቃልህን ፡ ጠበቅሁ ።
፷፰፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ቸር ፡ ነህ ÷
በቸርነትህም ፡ ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
፷፱፡ የትዕቢተኞች ፡ ዓመፅ ፡ በላዬ ፡ በዛ ፡
እኔ ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ትእዛዛትህን ፡ እፈ
ልጋለሁ ።
፸፡ ልባቸው ፡ እንደ ፡ ወተት ፡ ረጋ ፤
እኔ ፡ ግን ፡ በሕግህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፸፩፡ ሥርዓትህን ፡ እማር ፡ ዘንድ ፡
ያስጨነቅኸኝ ፡ መልካም ፡ ሆነልኝ ።
፸፪፡ ከአእላፋት ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ይልቅ ፡
የአፍህ ፡ ሕግ ፡ ይሻለኛል ።

ዮድ ።

፸፫፡ እጆችህ ፡ ሠሩኝ ፡ አበጃጁኝም ፡
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ÷ ትእዛዛትህንም ፡
እማራለሁ ።
፸፬፡ በቃልህ ፡ ታምኛለሁና ፡
የሚፈሩህ ፡ እኔን ፡ አይተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፸፭፡ አቤቱ ፡ ፍርድህ ፡ ጽድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነች ÷
በእውነትህም ፡ እንዳስቸገርኸኝ ፡ አወቅሁ ።
፸፮፡ ምሕረትህ ፡ ለመጽናናቴ ፡ ትሁነኝ ÷
እንደ ፡ ቃልህም ፡ ለባሪያህ ፡ ይሁነው ።
፸፯፡ ሕግህ ፡ ተድላዬ ፡ ናትና ፡
ቸርነትህ ፡ ትምጣልኝ ÷ በሕይወትም ፡ ልኑር ።
ትዕቢተኞች ፡ በዓመፅ ፡ ጠምመውብኛልና ፡ ፸፰!
ይፈሩ ፡
እኔ ፡ ግን ፡ በትእዛዝህ ፡ እጫወታለሁ ።
የሚፈሩህና ፡ ምስክሮችህን ፡ የሚያውቁ ፡ ወደ ፡ ፸፱፡
እኔ ፡ ይመለሱ ።
እንዳላፍር ፡ ልቤ ፡ በሥርዓትህ ፡ የቀና ፡ ይሁን ። ፹፡

ካፍ ።

ነፍሴ ፡ መድኃኒትህን ፡ ናፈቀች ፡ ፹፩፡
በቃልህም ፡ ታመንሁ ።
መቼ ፡ ታጽናናኛለህ ፡ እያልሁ ፡ ፹፪፡
ዓይኖቼ ፡ ስለ ፡ ቃልህ ፡ ፈዘዙ ።
በጢስ ፡ እንዳለ ፡ አቁማዳ ፡ ሆኛለሁና ፤ ፹፫፡
ሥርዓትህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
የባሪያህ ፡ ዘመኖች ፡ ስንት ፡ ናቸው ? ፹፬፡
በሚያሳድዱኝስ ፡ ላይ ፡ መቼ ፡ ትፈርድልኛለህ ?
ኃጢአተኞች ፡ ጨዋታን ፡ ነገሩኝ ÷ ፹፭፡
አቤቱ ፡ እንደ ፡ ሕግህ ፡ ግን ፡ አይደለም ።
ትእዛዛትህ ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ናቸው ! ፹፮!
በዓመፅ ፡ አሳድደውኛል ፡ እርዳኝ ።
ከምድር ፡ ሊያጠፉኝ ፡ ጥቂት ፡ ቀርቶአቸው ፡ ፹፯፡
ነበር ፡
እኔ ፡ ግን ፡ ትእዛዛትህን ፡ አልተውሁም ።
እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ፡ ፹፰፡
የአፍህንም ፡ ምስክር ፡ እጠብቃለሁ ።

ላሜድ ።

አቤቱ ÷ ቃልህ ፡ በሰማይ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ። ፹፱፡
እውነትህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ናት ፡ ፺፡
ምድርን ፡ መሠረትሃት ፡ እርስዋም ፡ ትኖራለች ።
ሁሉም ፡ ባሪያዎችህ ፡ ናቸውና ፡ ፺፩፡
ቀኑ ፡ በትእዛዝህ ፡ ይኖራል ።
ሕግህ ፡ ተድላዬ ፡ ባይሆን ÷ ፺፪፡
ቀድሞ ፡ በጕስቍልናዬ ፡ በጠፋሁ ፡ ነበር ።
በእርሱ ፡ ሕያው ፡ አድርገኸኛልና ፡ ፺፫፡
ፍርድህን ፡ ለዘላለም ፡ አልረሳም ።
እኔ ፡ የአንተ ፡ ነኝ ፡ ፍርድህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ፺፬፡
አድነኝ ።
ኃጢአተኞች ፡ ያጠፉኝ ፡ ዘንድ ፡ ጠበቁኝ ፡ ፺፭፡
ምስክርህን ፡ ግን ፡ መረመርሁ ።
የሥራን ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜ ፡ አየሁ ! ፺፮፡
ትእዛዝህ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ሰፊ ፡ ነው ።

ሜም ።

አቤቱ ÷ ሕግህን ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እጅግ ፡ ወደድሁ ! ፺፯!
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ትዝታዬ ፡ ነው ።
ለዘላለም ፡ ለእኔ ፡ ነውና ፡ ፺፰፡
ትእዛዝህ ፡ ከጠላቶቼ ፡ ይልቅ ፡ አስተዋይ ፡ አደ
ረገኝ ።
ምስክርህ ፡ ትዝታዬ ፡ ነውና ፡ ፺፱!
ከአስተማሩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።
ትእዛዝህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ፻!
ከሽማግሌዎች ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።
ቃልህን ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ፻፩

ከክፉ ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ እግሬን ፡ ከለከልሁ ።
፻፪፡ አስተምረኸኛልና ፡ ከፍርድህ ፡ አልራቅሁም ።
፻፫፡ ቃልህ ፡ ለጒሮሮዬ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፤
ከማርና ፡ ከወለላ ፡ ይልቅ ፡ ለአፌ ፡ ጣፈጠኝ ።
፻፬፡ ከትእዛዝህ ፡ የተነሣ ፡ አስተዋልሁ ፤
ስለዚህ ፡ የሐሰትን ፡ መንገድ ፡ ጠላሁ ።

ኖን ።

፻፭፡ ሕግህ ፡ ለእግሬ ፡ መብራት ፥
ለመንገዴ ፡ ብርሃን ፡ ነው ።
፻፮፡ የጽድቅህን ፡ ፍርድ ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ማልሁ ፥
አጸናሁም ።
፻፯፡ እጅግ ፡ ተቸገርሁ ፤ አቤቱ ፥ እንደ ፡ ቃልህ ፡
ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፰፡ አቤቱ ፥ ከአፌ ፡ የሚወጣውን ፡ ቃል ፡ ውደድ ፥
ፍርድህንም ፡ አስተምረኝ ።
፻፱፡ ነፍሴ ፡ ሁልጊዜ ፡ በእጅህ ፡ ውስጥ ፡ ናት ፤
ሕግህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፻፲፡ ኃጢአተኞች ፡ ወጥመድን ፡ ዘረጉብኝ ፤
ከትእዛዝህ ፡ ግን ፡ አልሳትሁም ።
፻፲፩፡ የልቤ ፡ ደስታ ፡ ነውና ፡
ምስክርህን ፡ ለዘላለም ፡ ወረስሁ ።
፻፲፪፡ ለዘላለም ፡ ለፍጻሜውም ፡
ትእዛዝህን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ልቤን ፡ አዘን
በልሁ ።

ሳምኬት ።

፻፲፫፡ ዓመፀኞችን ፡ ጠላሁ ፥ ሕግህን ፡ ግን ፡ ወደድሁ ።
፻፲፬፡ አንተ ፡ ረዳቴና ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ፥
በቃልህም ፡ ተማመንሁ ።
፻፲፭፡ እናንተ ፡ ኃጢአተኞች ፥ ከእኔ ፡ ራቁ ፥
የአምላኬንም ፡ ትእዛዝ ፡ ልፈልግ ።
፻፲፮፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ደግፈኝ ፥ ሕያውም ፡ እሆናለሁ ፤
ከተስፋዬም ፡ አልፈር ።
፻፲፯፡ እርዳኝ ፡ እድናለሁም ፥
ሁልጊዜም ፡ ሥርዓትህን ፡ እመረምራለሁ ።
፻፲፰፡ ምኞታቸው ፡ ዓመፃ ፡ ነውና ፡
ከሥርዓትህ ፡ የሚርቁትን ፡ ሁሉ ፡ አጐሳቈልሃ
ቸው ።
፻፲፱፡ የምድርን ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ርኩ
ሰት ፡ አጠፋሃቸው ፤
ስለዚህ ፡ ምስክርህን ፡ ወደድሁ ።
፻፳፡ ሥጋዬ ፡ አንተን ፡ ከመፍራት ፡ የተነሣ ፡ ደነገጠ ፡
ከፍርድህ ፡ የተነሣ ፡ ፈራቻለሁ ።

ዔ ።

፻፳፩፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ ሠራሁ ፤
ለሚያስጨንቁኝ ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።
፻፳፪፡ በሪያህን ፡ በመልካም ፡ ጠብቀው ፤
ትዕቢተኞችም ፡ አይጋፉኝ ።
፻፳፫፡ ዓይኖቼ ፡ ለማዳንህ ፥
ለጽድቅህም ፡ ቃል ፡ ፈዘዙ ።
፻፳፬፡ ለባሪያህ ፡ እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ አድርግ ፥
ሥርዓትህንም ፡ አስተምረኝ ።
፻፳፭፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝ ፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፥
ምስክርህንም ፡ አውቃለሁ ።
ለእግዚአብሔር ፡ የሥራ ፡ ጊዜ ፡ ነው ፥ ፻፳፮፡
ሕግህንም ፡ ሻሩት ።
ስለዚህ ፡ ከወርቅና ፡ ከዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ ትእዛዝ ፻፳፯፡
ህን ፡ ወደድሁ ።
ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ትእዛዝህ ፡ ሁሉ ፡ አቀናሁ ፥ ፻፳፰፡
የዓመፅንም ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ጠላሁ ።

ፌ ።

ምስክሮችህ ፡ ድንቆች ፡ ናቸው ፤ ፻፳፱፡
ስለዚህ ፡ ነፍሴ ፡ ፈለገቻቸው ።
የቃልህ ፡ ፍቺ ፡ ያበራል ፥ ፻፴፡
ሕፃናትንም ፡ አስተዋዮች ፡ ያደርጋል ።
አፌን ፡ ከፈትሁ ፥ አለከለክሁም ፤ ፻፴፩፡
ወደ ፡ ትእዛዝህ ፡ ናፍቄአለሁና ።
ስምህን ፡ ለሚወድዱ ፡ እንደምታደርገው ፡ ፻፴፪፡
ፍርድ ፥
ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከት ፡ ማረኝም ።
አካሄዴን ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ አቅና ፤ ፻፴፫፡
ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ አይግዛኝ ።
ከሰው ፡ ግፍ ፡ አድነኝ ፤ ፻፴፬፡
ትእዛዝህንም ፡ እጠብቃለሁ ።
በባሪያህ ፡ ላይ ፡ ፊትህን ፡ አብራ ፥ ፻፴፭፡
ሥርዓትህንም ፡ አስተምረኝ ።
ሕግህን ፡ አልጠበቅሁምና ፡ ፻፴፮፡
የውኃ ፡ ፈሳሽ ፡ ከዓይኖቼ ፡ ፈሰሰ ።

ጻዴ ።

አቤቱ ፥ አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነህ ፥ ፍርድህም ፡ ፻፴፯፡
ቅን ፡ ነው ።
ምስክርህን ፡ በጽድቅ ፡ አዘዝህ ፥ ፻፴፰፡
እጅግም ፡ ቅን ፡ ነው ።
ጠላቶቼ ፡ ቃልህን ፡ ረስተዋልና ፡ ፻፴፱፡
የቤትህ ፡ ቅንዓት ፡ አቀለጠኝ ።
ቃልህ ፡ እጅግ ፡ የነጠረ ፡ ነው ፥ ፻፵፡
ባሪያህም ፡ ወደደው ።
እኔ ፡ ታናሽና ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ፤ ፻፵፩፡
ትእዛዛትህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
ጽድቅህ ፡ የዘላለም ፡ ጽድቅ ፡ ነው ፥ ፻፵፪፡
ቃልህም ፡ እውነት ፡ ነው ።
መከራና ፡ ችግር ፡ አገኙኝ ፤ ፻፵፫፡
ትእዛዛትህ ፡ ግን ፡ ተድላዬ ፡ ናቸው ።
ምስክርህ ፡ ለዘላለም ፡ ጽድቅ ፡ ነው ፤ ፻፵፬፡
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፥ በሕይወትም ፡ እኑ
ረኝ ።

ቆፍ ።

በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ጮኽሁ ፥ አቤቱ ፥ ስማኝ ፡ ፻፵፭፡
ሥርዓትህን ፡ እፈልጋለሁ ።
ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፤ አድነኝ ፥ ፻፵፮፡
ምስክርህንም ፡ እጠብቃለሁ ።
ማለዳ ፡ ጮኽሁ ፤ ፻፵፯፡
ቃልህንም ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁ ።
ቃልህን ፡ አስብ ፡ ዘንድ ፡ ፻፵፰፡
ዓይኖቼ ፡ ለመማለድ ፡ ቀደሙ ።

፻፵፱፡ አቤቱ ፥ እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ ድምፄን ፡ ስማ ፤
እንደ ፡ ፍርድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፶፡ በዓመፃ ፡ የሚያሳድዱኝ ፡ ቀረቡ ፥
ከሕግህም ፡ ራቁ ።
፻፶፩፡ አቤቱ ፥ አንተ ፡ ቅርብ ፡ ነህ ፥
መንገዶችህም ፡ ሁሉ ፡ ቅኖች ፡ ናቸው ።
፻፶፪፡ ከዘላለም ፡ እንደ ፡ መሠረትኸው ፡
ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ከምስክርህ ፡ የተነሣ ፡ አወ
ቅሁ ።

ሬስ ።

፻፶፫፡ ሕግህን ፡ አልረሳሁምና ፡
ችግሬን ፡ ተመልከት ፡ አድነኝም ።
፻፶፬፡ ፍርዴን ፡ ፍረድ ፡ አድነኝም ፤
ስለ ፡ ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፶፭፡ መድኃኒት ፡ ከኃጥኣን ፡ ሩቅ ፡ ነው ፥
ሥርዓትህን ፡ አልፈለጉምና ።
፻፶፮፡ አቤቱ ፥ ቸርነትህ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነው ፤
እንደ ፡ ፍርድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፶፯፡ ያሳደዱኝና ፡ ያስጨነቁኝ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ፤
ከምስክር ፡ ግን ፡ ፈቀቅ ፡ አላልሁም ።
፻፶፰፡ ቃልህን ፡ አልጠበቁምና ፡
ሰነፎችን ፡ አይቼ ፡ አዘንሁ ።
፻፶፱፡ ትእዛዝህን ፡ እንደ ፡ ወደድሁ ፡ ተመልከት ፤
አቤቱ ፥ በምሕረትህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፷፡ የቃልህ ፡ መጀመሪያ ፡ እውነት ፡ ነው ፥
የጽድቅህም ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡
ነው ።

ሳን ።

፻፷፩፡ ገገርዎች ፡ በከንቱ ፡ አሳደዱኝ ፤
ከቃልህ ፡ የተነሣ ፡ ግን ፡ ልቤ ፡ ደነገጠብኝ ።
፻፷፪፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ እንዳገኘ ፡ በቃልህ ፡ ደስ ፡
አለኝ ።
፻፷፫፡ ዓመፃን ፡ ጠላሁ ፡ ተጸየፍሁም ፤
ሕግህን ፡ ግን ፡ ወደድሁ ።
፻፷፬፡ ስለ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍርድ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ በቀን ፡
አመሰግንሃለሁ ።
፻፷፭፡ ሕግህን ፡ ለሚወድዱ ፡ ብዙ ፡ ሰላም ፡ ነው ፥
ዕንቅፋትም ፡ የለባቸውም ።
፻፷፮፡ አቤቱ ፥ ማዳንህን ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁ ፥
ትእዛዛትህንም ፡ ጠበቅሁ ።
፻፷፯፡ ነፍሴ ፡ ምስክርህን ፡ ጠበቀች ፥
እጅግም ፡ ወደደችው ።
፻፷፰፡ መንገዶቼ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናቸውና ፡
ትእዛዝህንና ፡ ምስክርህን ፡ ጠበቅሁ ።

ታው ።

፻፷፱፡ አቤቱ ፥ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትቅረብ ፤
እንደ ፡ ቃልህም ፡ አስተዋይ ፡ አድርገኝ ።
፻፸፡ ልመናዬ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትድረስ ፤
እንደ ፡ ቃልህ ፡ አድነኝ ።
፻፸፩፡ ሥርዓትህን ፡ አስተምረኸኛልና ፡
ከንፈሮቼ ፡ ምስጋናን ፡ አወጡ ።
፻፸፪፡ ትእዛዛትህ ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ናቸውና ፡
አንደበቴ ፡ ቃልህን ፡ ተናገረ ።
ትእዛዛትህን ፡ መርጫለሁና ፡ ፻፸፫፡
እጅህ ፡ የሚያድነኝ ፡ ይሁን ።
አቤቱ ፥ ማዳንህን ፡ ናፈቅሁ ፤ ፻፸፬፡
ሕግህም ፡ ተድላዬ ፡ ነው ።
ነፍሴ ፡ ትኑርልኝ ፡ ታመሰግንህማለች ፥ ፻፸፭፡
ፍርድህም ፡ ይርዳኝ ።
እንደ ፡ ጠፋ ፡ በግ ፡ ተቅበዘበዝሁ ፤ ፻፸፮፡
ትእዛዛትህን ፡ አልረሳሁምና ፡ ባሪያህን ፡ ፈል
ገው ።

መዝሙር ፡ ፻፲፱ ። (፻፳)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

በተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፩፡
ጮኽሁ ፥ ሰማኝም ።
ከዓመፀኛ ፡ ከንፈር ፡ ከሽንጋይም ፡ አንደበት ፥ ፪፡
አቤቱ ፥ ነፍሴን ፡ አድናት ።
ስለ ፡ ሽንገላ ፡ አንደበት ፡ ምንን ፡ ይሰጡሃል ? ፫፡
ምንስ ፡ ይጨምሩልሃል ?
እንደ ፡ በረሃ ፡ እንጨት ፡ ፍም ፡ የኃያላን ፡ ፍላ ፬፡
ጾች ፡ የተሳሉ ፡ ናቸው ።
መኖሪያዬ ፡ የራቀ ፡ እኔ ፡ ወዮልኝ ፤ ፭፡
በቄዳር ፡ ድንኳኖች ፡ አደርሁ ።
ሰላምን ፡ ከሚጠሉ ፡ ጋር ፡ ፮፡
ነፍሴ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ኖረች ።
እኔ ፡ ሰላማዊ ፡ ነኝ ፤ ፯፡
በተናገርኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ በከንቱ ፡ ተሰለፉ
ብኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፳ ። (፻፳፩)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ አነሣሁ ፤ ፩፡
ረዳቴ ፡ ከወዴት ፡ ይምጣ ?
ረዳቴ ፡ ሰማይና ፡ ምድርን ፡ ከሠራ ፡ ፪፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
እግርህን ፡ ለመናወጥ ፡ አይሰጠውም ፤ ፫፡
የሚጠብቅህም ፡ አይተኛም ።
እነሆ ፥ እስራኤልን ፡ የሚጠብቅ ፡ አይተኛም ፡ ፬፡
አያንቀላፋምም ።
እግዚአብሔር ፡ ይጠብቅሃል ፥ ፭፡
እግዚአብሔርም ፡ በቀኝ ፡ እጅህ ፡ በኩል ፡ ይጋ
ርድሃል ።
ፀሐይ ፡ በቀን ፡ አያቃጥልህም ፡ ጨረቃም ፡ በሌ ፮፡
ሊት ።
እግዚአብሔር ፡ ከክፉ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቅሃል ፥ ፯፡
ነፍስህንም ፡ ይጠብቃታል ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ፰፡
እግዚአብሔር ፡ መውጣትህንና ፡ መግባትህን ፡
ይጠብቃል ።

መዝሙር ፡ ፻፳፩ ። (፻፳፪)

የዳዊት ፡ የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንሂድ ፡ ባሉኝ ፡ ፩፡
ጊዜ ፡ ደስ ፡ አለኝ ።

፪፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ እግሮቻችን ፡ በአደባባይሽ ፡
ቆሙ ።
፫፤ ኢየሩሳሌምስ ፡ እርስ ፡ በርስዋ ፡ እንደ ፡ ተገጠ
ገጠች ፡ ከተማ ፡ ተሠርታለች ።
፬፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ÷
ለእስራኤል ፡ ምስክር ፡ ሊሆኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ነገዶች ፡ ወደዚያ ፡ ይወጣሉ ።
፭፤ ዙፋኖች ፡ በዚያ ፡ ለፍርድ ፡ ተቀምጠዋልና ÷
የዳዊት ፡ ቤት ፡ ዙፋኖች ።
፮፤ ለኢየሩሳሌም ፡ ሰላምን ፡ ለምኑ ፡
እንተንም ፡ ለሚወድዱ ፡ ልማት ፡ ይሁን ።
፯፤ በኃይልሽ ፡ ሰላም ÷
በጌጠኛ ፡ ቤትሽም ፡ ልማት ፡ ይሁን ።
፰፡ ስለ ፡ ወንድሞቼ ፡ ስለ ፡ ባልንጀሮቼም ፡—
በውስጥሽ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ፡ አልሁ ።
፱፤ ስለ ፡ አምላካችን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ላንቺ ፡ መልካምነትሽን ፡ ፈለግሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፪ ። (፻፳፫)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ በሰማይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ÷ ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡
አንተ ፡ አነሣሁ ።
፪፡ እነሆ ÷ የባሪያዎች ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡
እጅ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷
የባሪያይቱም ፡ ዓይን ፡ ወደ ፡ እመቤትዋ ፡ እጅ ፡
እንደ ፡ ሆነ ÷
እንዲሁ ፡ እስኪምረን ፡ ድረስ ፡
ዓይኖችን ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ነው ።
፫፤ ማረን ፡ አቤቱ ÷ ማረን ፡
ንቀትን ፡ እጅግ ፡ ጠግበናልና ፡
፬፡ የባለጠጎችን ፡ ስድብና ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ንቀት ፡
ነፍሳችን ፡ እጅግ ፡ ጠገበች ።

መዝሙር ፡ ፻፳፫ ። (፻፳፬)

የዳዊት ፡ የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ባይሆን ፡
እስራኤል ፡ እንዲህ ፡ ይበል ፡—
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ባይሆን ፡
ሰዎች ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ÷
፫፡ ቍጣቸው ፡ በላያችን ፡ በነደደ ፡ ጊዜ ÷
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሕያዋን ፡ ሳለን ፡ በዋጡን ፡ ነበር ፡
፬፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ውኃ ፡ በሰጠመን ፡ ነበር ÷
በነፍሳችንም ፡ ላይ ፡ ፈሳሽ ፡ ባለፈ ፡ ነበር ፡
፭፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የጐርፍ ፡ ውኃ ፡ በነፍሳችን ፡
ላይ ፡ ባለፈ ፡ ነበር ።
፮፡ ለጥርሳቸው ፡ ንክሻ ፡ ያላደረገን ፡ እግዚአብሔር ፡
ይባረክ ።
፯፡ ነፍሳችን ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ከአዳኞች ፡ ወጥመድ ፡
አመለጠች ፡
ወጥመድ ፡ ተሰበረ ፡ እኛም ፡ አመለጥን ።
፰፤ ረድኤታችን ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ በሠራ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፳፬ ። (፻፳፭)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

በእግዚአብሔር ፡ የታመኑ ፡ ፩፡
እንደማይታወክ ፡ ለዘላለም ፡ እንደሚኖር ፡
እንደ ፡ ጽዮን ፡ ተራራ ፡ ናቸው ።
ተራሮች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ ፪፤
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡
እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ዙሪያ ፡ ነው ።
ጻድቃን ፡ እጃቸውን ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ እንዳ ፫፤
ይዘረጉ ፡
የኀጥአን ፡ በትር ፡ በጻድቃን ፡ ዕጣ ፡ ላይ ፡ አይ
ኖርም ።
አቤቱ ÷ ለቸሮች ፡ ልባቸውም ፡ ለቀና ፡ መል ፬፡
ካምን ፡ አድርግ ።
ወደ ፡ ጠማማነት ፡ የሚመለሱትን ፡ ግን ፡ ፭፤
ዓመፅን ፡ ከሚሠሩት ፡ ጋር ፡ እግዚአብሔር ፡
ይወስዳቸዋል ።
ሰላም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፳፭ ። (፻፳፮)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ የጽዮንን ፡ ምርኮ ፡ በመለሰ ፡ ጊዜ ÷ ፩፤
እጅግ ፡ ደስተኞች ፡ ሆንን ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አፋችን ፡ ደስታን ÷ ፪፤
አንደበታችንም ፡ ሐሤትን ፡ ሞላ ፡
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡—
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነገርን ፡ አደረገላቸው ፡
ተባለ ።
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነገርን ፡ አደረገልን ÷ ፫፤
ደስም ፡ አለን ።
አቤቱ ÷ በደቡብ ፡ እንዳሉ ፡ ፈሳሾች ፡ ፬፡
ምርኮአችንን ፡ መልስ ።
በልቅሶ ፡ የሚዘሩ ፡ በደስታ ፡ ይለቅማሉ ። ፭፤
በሄዱ ፡ ጊዜ ÷ ዘራቸውን ፡ ተሸክመው ፡ እያለ ፮፡
ቀሱ ፡ ተሰማሩ ፤
በተመለሱ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ነዶአቸውን ፡ ተሸክ
መው ፡ ደስ ፡ እያላቸው ፡ ይመጣሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፮ ። (፻፳፯)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ ቤትን ፡ ካልሠራ ÷ ፩፤
ሠራተኞች ፡ በከንቱ ፡ ይደክማሉ ፤
እግዚአብሔር ፡ ከተማን ፡ ካልጠበቀ ÷
ጠባቂ ፡ በከንቱ ፡ ይተጋል ።
በማለዳ ፡ መገሥገሣችሁም ፡ ከንቱ ፡ ነው ። ፪፡
ለወዳጆቹ ፡ እንቅልፍን ፡ በሰጠ ፡ ጊዜ ÷
እናንተ ፡ የመከራን ፡ እንጀራ ፡ የምትበሉ ÷
ከተቀመጣችሁበት ፡ ተነሡ ።
እነሆ ÷ ልጆች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ፫፤
ናቸው ÷
የሆድም ፡ ፍሬ ፡ የእርሱ ፡ ዋጋ ፡ ነው ።
በኃያል ፡ እጅ ፡ እንዳሉ ፡ ፍላጻች ÷ ፬፤
የጐልማስነት ፡ ልጆች ፡ እንዲሁ ፡ ናቸው ።

፭፡ ከእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ምኞቱን ፡ የሚፈጽም ፡ ብፁዕ ፡
ሰው ፡ ነው ፤
ጠላቶቻቸውን ፡ በአደባባይ ፡ በተናገሩ ፡ ጊዜ ፡
እርሱ ፡ አያፍርም ።

መዝሙር ፡ ፻፳፯ ። (፻፳፰)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩት ፡ ሁሉ ÷
በመንገዶቹም ፡ የሚሄዱ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
፪፡ የድካምህን ፡ ፍሬ ፡ ትመገባለህ ፡
ምስጉን ፡ ነህ ፡ መልካምም ፡ ይሆንልሃል ።
፫፤ ሚስትህ ፡ በቤትህ ፡ እልፍኝ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚ
ያፈራ ፡ ወይን ፡ ናት ፡
ልጆችህ ፡ በማዕድህ ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ ወይራ ፡
ቡቃያ ፡ ናቸው ።
፬፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ እን
ዲህ ፡ ይባረካል ።
፭፡ እግዚአብሔር ፡ ከጽዮን ፡ ይባርክህ ፤
በሕይወትህ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ÷
የኢየሩሳሌምን ፡ መልካምነትዋን ፡ታያለህ ።
፮፡ የልጆችህንም ፡ ልጆች ፡ ታያለህ ።
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፳፰ ። (፻፳፱)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ እስራኤል ፡— ከትንሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡
ተሰለፉብኝ ፡ ይበል ፤
፪፡ ከትንሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተሰለፉብኝ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ አላሸነፉኝም ።
፫፤ ኀጢአተኞች ፡ በጀርባዬ ፡ ላይ ፡ መቱኝ ÷
ኀጢአታቸውንም ፡ አስረዘሙአት ።
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡
የኀጢአተኞችን ፡ አንገታቸውን ፡ ቈረጠ ።
፭፡ ጽዮንን ፡ የሚጠሉ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ÷
ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ይመለሱ ።
፮፤ በሰገነት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ በቀለ ፡ ሣር ÷
ሳይነቀል ፡ እንደሚደርቅ ÷
፯፡ ለሚያጭደው ፡ እጁን ÷
ነዶዎቹን ፡ ለሚሰበስብ ፡ እቅፉን ፡ እንደማይ
ሞላ ፡ ይሁኑ ።
፰፡ በመንገድም ፡ የሚያልፉ ፡— የእግዚአብሔር ፡
በረከት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ይሁን ፤
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንመርቃችኋለን ፡ አይ
ሉም ።

መዝሙር ፡ ፻፳፱ ። (፻፴)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ አንተን ፡ ከጥልቅ ፡ ጠራሁህ ።
፪፤ አቤቱ ÷ ድምፄን ፡ ስማ ፤
ጆሮህ ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ የሚያደምጥ ፡ ይሁን ።
፫፤ አቤቱ ÷ ኀጢአትንስ ፡ ብትጠባበቅ ÷
አቤቱ ÷ ማን ፡ ይቆማል ?
፬፤ ይቅርታ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ።
፭፤ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ስምህ ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁህ ፤
ነፍሴ ፡ በሕግህ ፡ ታገሣች ።
ከማለዳው ፡ ሰዓት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ ፮፡
ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመነች ።
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምሕረት ÷ ፯፤
በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ማዳን ፡ ነውና ፡
እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይታመን ።
እርሱም ፡ እስራኤልን ፡ ከኀጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ያድ ፰፤
ነዋል ።

መዝሙር ፡ ፻፴ ። (፻፴፩)

የዳዊት ፡ መዓርግ ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ ልቤ ፡ አይታበይብኝ ÷ ፩፤
ዓይኖቼም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አይበሉብኝ ፤
ከትልልቆች ፡ ጋር ÷
ከእኔም ፡ ይበልጥ ፡ ከሚከበሩ ፡ ጋር ፡ አልሄድ
ሁም ።
ነፍሴን ፡ አሳረፍኋት ÷ ፪፡
የእናቱንም ፡ ጡት ፡ እንዳስተዉት ፡ ዝም ፡ አሰ
ኘኋት ፡
ነፍሴ ፡ የእናቱን ፡ ጡት ፡ እንዳስተዉት ፡ በእኔ ፡
ውስጥ ፡ ናት ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ፫፤
እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይታመን ።

መዝሙር ፡ ፻፴፩ ። (፻፴፪)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ ዳዊትን ፡ ገርነቱንም ፡ ሁሉ ፡ አስብ ፤ ፩፤
ለእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማለ ÷ ፪፡
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ተሳለ ፡—
በእውነት ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ድንኳን ፡ አልገባም ÷ ፫፡
ወደ ፡ ምንጣፌም ፡ አልጋ ፡ አልወጣም ÷
ለዓይኖቼም ፡ መኝታ ፡ ለሽፋሽፍቶቼም ፡ እንቅ ፬፤
ልፍ ÷
ለጕንጮቼም ፡ ዕረፍትን ፡ አልሰጥም ÷
ለእግዚአብሔር ፡ ስፍራ ÷ ፭፤
ለያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ማደሪያ ፡ እስካገኝ ፡ ድረስ ፡
ብሎ ።
እነሆ ÷ በኤፍራታ ፡ ሰማነው ÷ ፮፤
በዱር ፡ ውስጥም ፡ አገኘነው ።
ወደ ፡ ማደሪያዎቹ ፡ እንገባለን ፤ ፯፤
እግሮቹ ፡ በሚቆሙበት ፡ ስፍራ ፡ እንሰግዳለን ።
አቤቱ ፡ ወደ ፡ ዕረፍትህ ፡ ተነሥ ÷ ፰፤
አንተና ፡ የመቅደስህ ፡ ታቦት ።
ካህናቶችህ ፡ ጽድቅን ፡ ይልበሱ ÷ ፱፤
ቅዱሳንህም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
ስለ ፡ ዳዊት ፡ ስለ ፡ ባሪያህ ፡ ፲፤
የቀባኸውን ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ አትመልስ ።
እግዚአብሔር ፡ ለዳዊት ፡ በእውነት ፡ ማለ ፡ ፲፩፤
አይጸጸትምም ÷
እንዲህ ፡ ብሎ ፡— ከሆድህ ፡ ፍሬ ፡ በዙፋንህ ፡
ላይ ፡ አስቀምጣለሁ ።
ልጆችህ ፡ ኪዳኔን ÷ ፲፪፤
ይህንም ፡ የማስተምራቸውን ፡ ምስክሬን ፡ ቢጠ
ብቁ ÷

ልጆቻቸው ፡ ደግሞ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡
ይቀመጣሉ ።
፲፫ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ መርጦአታልና ÷
ማደሪያውም ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ወድዶአታ
ልና ÷ እንዲህ ፡ ብሎ ፡—
፲፬ ፡ ይህች ፡ ለዘላለም ፡ ማረፊያዬ ፡ ናት ፤
መርጫታለሁና ፡ በዚህች ፡ አድራለሁ ።
፲፭ ፡ እሮጊቶችዋን ፡ እጅግ ፡ እባርካለሁ ÷
ድሆችዋንም ፡ እንጀራ ፡ አጠግባለሁ ።
፲፮ ፡ ካህናቶችዋንም ፡ ደኅንነትን ፡ አለብሳቸዋለሁ ÷
ቅዱሳኖችዋም ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፯ ፡ በዚያ ፡ ለዳዊት ፡ ቀንድን ፡ አበቅላለሁ ÷
ለቀባሁትም ፡ ሰው ፡ መብራትን ፡ አዘጋጃለሁ ።
፲፰ ፡ ጠላቶችንም ፡ እፍረትን ፡ አለብሳቸዋለሁ ፤
በእርሱ ፡ ግን ፡ ቅድስናዬ ፡ ያብባል ።

መዝሙር ፡ ፻፴፪ ። (፻፴፫)

የዳዊት ፡ የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩ ፡ ወንድሞች ፡ በኅብረት ፡ ቢቀመጡ ÷
እነሆ ÷ መልካም ፡ ነው ÷ እነሆም ÷ ያማረ ፡ ነው ።
፪ ፡ ከራስ ፡ እስከ ፡ ጢም ፡ እንደሚፈስስ ÷
እስከ ፡ አሮን ፡ ጢም ÷
በልብሱ ፡ መደረቢያም ፡ እንደሚወርድ ፡ ሽቱ ፡
ነው ።
፫ ፡ በጽዮን ፡ ተራሮች ፡ እንደሚወርድ ፡ እንደ ፡
አርሞንዔም ፡ ጠል ፡ ነው ፤
በዚያ ፡ እግዚአብሔር ፡ በረከቱን ፡
ሕይወትንም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ አዝዞአልና ።

መዝሙር ፡ ፻፴፫ ። (፻፴፬)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩ ፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ÷
በአምላካችን ፡ ቤት ፡ አደባባዮች ፡ የምትቆሙ ፡
እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሁላችሁ ።
፪ ፡ በሌሊት ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ውስጥ ፡ እጆቻች
ሁን ፡ አንሡ ÷
እግዚአብሔርንም ፡ ባርኩ ።
፫ ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ የሠራ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከጽዮን ፡ ይባርክህ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፬ ። (፻፴፭)

፩ ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አመስግኑ ፤
እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሆይ ÷
አመስግኑት ÷
፪ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ÷
በአምላካችን ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ የምትቆሙ ።
፫ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡
አመስግኑ ፤
ለስሙ ፡ ዘምሩ ÷ መልካም ፡ ነውና ፤
፬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዕቆብን ፡ ለራሱ ÷
እስራኤልንም ፡ ለመዝገቡ ፡ መርጦታልና ፤
፭ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ጌታችንም ፡ ከአማልክት ፡ ሁሉ ፡ እንዲበልጥ ፡
አውቄአለሁና ።
በሰማይና ፡ በምድር ፡ በባሕርና ፡ በጥልቆች ፡ ፮ ፡
ሁሉ ÷
እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።
ከምድር ፡ ዳር ፡ ደመናትን ፡ ያወጣል ፤ ፯ ፡
በዝናብ ፡ ጊዜ ፡ መብረቅን ፡ አደረገ ፤
ነፋሳትንም ፡ ከመዛግብቱ ፡ ያወጣል ።
የግብጽን ፡ በኵር ፡ ልጆች ፡ ፰ ፡
ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ መታ ።
ግብጽ ፡ ሆይ ÷ በመካከልሽ ፡ በፈርዖንና ፡ በባሪ ፱ ፡
ያዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ተአምራትንና ፡ ድንቅን ፡ ሰደደ ።
ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ መታ ÷ ብርቱዎችንም ፡ ነገሥ ፲ ፡
ታት ፡ ገደለ ።
የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ÷ የባሳንንም ፡ ፲፩ ፡
ንጉሥ ፡ ዐግን ÷
የከነዓንን ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ፤
ምድራቸውንም ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ፲፪ ፡
ለእስራኤል ፡ ለሕዝቡ ፡ ርስት ፡ ሰጠ ።
አቤቱ ÷ ስምህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ÷ ፲፫ ፡
ዝክርህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ይፈርዳልና ÷ ፲፬ ፡
በሪያዎቹንም ፡ ይረዳልና ።
የአሕዛብ ፡ ጣዖታት ፡ የብርና ፡ የወርቅ ÷ ፲፭ ፡
የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
አፍ ፡ አላቸው ÷ አይናገሩምም ፤ ፲፮ ፡
ዓይን ፡ አላቸው ÷ አያዩምም ፤
ጆሮ ፡ አላቸው ÷ አይሰሙምም ፤ ፲፯ ፡
እስትንፋስም ፡ በአፋቸው ፡ የለም ።
የሚሠሩአቸው ፡ ሁሉ ፡ ፲፰ ፡
የሚታመኑባቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡
ይሁኑ ።
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ፲፱ ፡
ባርኩት ፤
የአሮን ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፤
የሌዊ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፤ ፳ ፡
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሆይ ÷ እግዚአ
ብሔርን ፡ ባርኩት ።
በኢየሩሳሌም ፡ የሚያድር ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፩ ፡
ከጽዮን ፡ የተባረከ ፡ ነው ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፭ ። (፻፴፮)

እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፤ ቸር ፡ ነውና ÷ ፩ ፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የአማልክትን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ፤ ፪ ፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የጌቶችን ፡ ጌታ ፡ አመስግኑ ፤ ፫ ፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ታላቅ ፡ ተአምራትን ፡ ያደረገ ፤ ፬ ፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ሰማያትን ፡ በጥበብ ፡ የሠራ ፤ ፭ ፡
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ምድርን ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ያጸና ፤ ፮ ፡

ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፯ ፡ ብቻውን ፡ ታላላቅ ፡ ብርሃናትን ፡ የሠራ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፰ ፡ ለፀሐይ ፡ ቀንን ፡ ያስገዛው ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፱ ፡ ለጨረቃና ፡ ለከዋክብትም ፡ ሌሊትን ፡ ያስገዛ
ቸው ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲ ፡ ከበኵራቸው ፡ ጋር ፡ ግብጽን ፡ የመታ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፩ ፡ እስራኤልንም ፡ ከመካከላቸው ፡ ያወጣ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፪ ፡ በጸናች ፡ እጅ ፡ በተዘረጋችም ፡ ክንድ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፫ ፡ የኤርትራን ፡ ባሕር ፡ በየክፍሉ ፡ የከፈለ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፬ ፡ እስራኤልን ፡ በመካከሉ ፡ ያሳለፈ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፭ ፡ ፈርዖንንና ፡ ሠራዊቱን ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡
የጣለ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ሕዝቡን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የመራ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ታላላቅ ፡ ነገሥታትን ፡ የመታ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ብርቱዎችንም ፡ ነገሥታት ፡ የገደለ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
የባሳንን ፡ ንጉሥ ፡ ዐግን ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ምድራቸውን ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሰጠ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ለበሪያው ፡ ለእስራኤል ፡ ርስት ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
እኛን ፡ በመዋረዳችን ፡ አስበናልና ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ከጠላቶቻችንም ፡ እጅ ፡ አድኖናልና ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
ለሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ምግብን ፡ የሚሰጥ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የሰማይን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፻፴፮ ። (፻፴፯)

፩ ፡ በባቢሎን ፡ ወንዞች ፡ አጠገብ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጥን ፤
ጽዮንንም ፡ ባሰብናት ፡ ጊዜ ፡ አለቀስን ።
፪ ፡ በአኻያ ፡ ዛፎችዋ ፡ ላይ ፡ መሰንቆቻችንን ፡ ሰቀ
ልን ።
፫ ፡ የማረኩን ፡ በዚያ ፡ የዝማሬን ፡ ቃል ፡ ፈለጉብን ÷
የወሰዱንም ፡— የጽዮንን ፡ ዝማሬ ፡ ዘምሩልን ፡
አሉን ።
የእግዚአብሔርን ፡ ዝማሬ ፡ በባዕድ ፡ ምድር ፡ ፬ ፡
እንዴት ፡ እንዘምራለን ?
ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ብረሳሽ ÷ ቀኜ ፡ ትርሳኝ ። ፭ ፡
ባላስብሽ ÷ ምላሴ ፡ በጕሮሮዬ ፡ ይጣበቅ ፤ ፮ ፡
ከደስታዬ ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ በል
ወድድ ።
አቤቱ ÷ በኢየሩሳሌም ፡ ቀን ፡ የኤዶምን ፡ ፯ ፡
ልጆች ፡ አስብ ፡—
እስከ ፡ መሠረትዋ ፡ ድረስ ፡ አፍርሱ ፡ አፍርሱ ፡
ያሉአትን ።
አንቺ ፡ ወራዳ ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፰ ፡
ስለ ፡ ተበቀልሽን ፡ የሚበቀልሽ ፡ የተመሰገነ ፡
ነው ።
ሕፃናቶችሽን ፡ ይዞ ፡ በዓለት ፡ ላይ ፡ የሚፈጠ ፱ ፡
ፍጣቸው ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፴፯ ። (፻፴፰)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ አመሰግንሃለሁ ÷ ፩ ፡
የአፌን ፡ ነገር ፡ ሰምተኸኛልና ፤
በመላእክት ፡ ፊት ፡ እዘምርልሃለሁ ።
ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስህ ፡ እሰግዳለሁ ፤ ፪ ፡
ስለ ፡ ምሕረትህና ፡ ስለ ፡ እውነትህ ፡ ስምህንም ፡
አመሰግናለሁ ÷
በሁሉ ፡ ላይ ፡ ቅዱስ ፡ ስምህን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
አድርገሃልና ።
በጠራሁህ ፡ ቀን ፡ በፍጥነት ፡ አድምጠኝ ፤ ፫ ፡
ነፍሴን ፡ በኀይልህ ፡ በብዙ ፡ አጸናሃት ።
አቤቱ ÷ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግ ፬ ፡
ኑሃል ፤
የአፍህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ሰምተዋልና ።
በእግዚአብሔርም ፡ መንገድ ፡ ይዘምራሉ ፤ ፭ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ታላቅ ፡ ነውና ።
እግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነውና ÷ ፮ ፡
ወደ ፡ ችግረኞችም ፡ ይመለከታልና ፤
ትዕቢተኞችንም ፡ ከሩቅ ፡ ያውቃል ።
በመከራ ፡ መካከል ፡ እንኳ ፡ ብሄድ ÷ አንተ ፡ ፯ ፡
ሕያው ፡ ታደርገኛለህ ፤
በጠላቶቼ ፡ ቍጣ ፡ ላይ ፡ እጆቼን ፡ ትዘረጋለህ ÷
ቀኝህም ፡ ታድነኛለች ።
እግዚአብሔር ፡ ብድራትን ፡ ይመልስልኛል ፤ ፰ ፡
አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፤
አቤቱ ÷ የእጅህን ፡ ሥራ ፡ ቸል ፡ አትበል ።

መዝሙር ፡ ፻፴፰ ። (፻፴፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ መረመርኸኝ ÷ አወቅኸኝም ። ፩ ፡
አንተ ፡ መቀመጤንና ፡ መነሣቴን ፡ አወቅህ ፤ ፪ ፡
አሳቤን ፡ ሁሉ ፡ ከሩቅ ፡ አስተዋልህ ።
ፍለጋዬንና ፡ ዕረፍቴን ፡ አንተ ፡ መረመርህ ፤ ፫ ፡
መንገዶቼን ፡ ሁሉ ፡ ቀድመህ ፡ አወቅህ ÷
የዓመፃ ፡ ቃል ፡ በአንደበቴ ፡ እንደሌለ ። ፬ ፡
አቤቱ ÷ አንተ ፡ እነሆ ፡ የቀድሞውንና ፡ የኋላውን ፡ ፭ ፡
አወቅህ ፤

አንተ ፡ ፈጠርኸኝ ፥ እጅህንም ፡ በላዬ ፡ አደረግህ ።
፮፡ እውቀትህ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ተደነቀች ፤
በረታች ፥ ወደ ፡ እርስዋም ፡ ለመድረስ ፡ አል
ችልም ።
፯፡ ከመንፈስህ ፡ ወዴት ፡ እሄዳለሁ ?
ከፊትህስ ፡ ወዴት ፡ እሸሻለሁ ?
፰፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ብወጣ ፥ አንተ ፡ በዚያ ፡ ነህ ፡
ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ብወርድ ፥ በዚያ ፡ አለህ ።
፱፡ እንደ ፡ ንስር ፡ የንጋትን ፡ ክንፍ ፡ ብወስድ ፥
እስከ ፡ ባሕር ፡ መጨረሻም ፡ ብበርር ፥
፲፡ በዚያ ፡ እጅህ ፡ ትመራኛለች ፥
ቀኝህም ፡ ትይዘኛለች ።
፲፩፡ በውኑ ፡ ጨለማ ፡ ትሸፍነኛለች ፡ ብል ፥
ሌሊት ፡ በዙሪያዬ ፡ ብርሃን ፡ ትሆናለች ፤
፲፪፡ ጨለማ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አይጨልምምና ፥
ሌሊትም ፡ እንደ ፡ ቀን ፡ ታበራለችና ፤
እንደ ፡ ጨለማዋ ፡ እንዲሁ ፡ ብርሃንዋ ፡ ነው ።
፲፫፡ አቤቱ ፥ አንተ ፡ ኩላሊቴን ፡ ፈጥረሃልና ፥
በእናቴም ፡ ሆድ ፡ ሰውረኸኛል ።
፲፬፡ ግሩምና ፡ ድንቅ ፡ ሆኜ ፡ ተፈጥሬአለሁና ፡ አመ
ሰግንሃለሁ ፤
ሥራህ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፥ ነፍሴም ፡ እጅግ ፡ ታው
ቀዋለች ።
፲፭፡ እኔ ፡ በስውር ፡ በተሠራሁ ፡ ጊዜ ፥
አካሌም ፡ በምድር ፡ ታች ፡ በተሠራ ፡ ጊዜ ፥
አጥንቶቼ ፡ ከአንተ ፡ አልተሰወሩም ።
፲፮፡ ያልተሠራ ፡ አካሌን ፡ ዓይኖችህ ፡ አዩኝ ፤
የተፈጠሩ ፡ ቀኖቼ ፡ ሁሉ ፡
አንድ ፡ ስንኳ ፡ ሳይኖር ፡ በመጽሐፍህ ፡ ተጻፉ ።
፲፯፡ አቤቱ ፥ አሳቦችህ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ምን ፡
እጅግ ፡ የተከበሩ ፡ ናቸው !
ቍጥራቸውም ፡ እንደ ፡ ምን ፡ በዛ !
፲፰፡ ብቈጥራቸው ፡ ከአሸዋ ፡ ይልቅ ፡ ይበዛሉ ፤
ተነሣሁም ፥ እኔም ፡ ገና ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ።
፲፱፡ አቤቱ ፥ አንተ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ የምትገድል ፡
ከሆንህስ ፥
የደም ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፥ ከእኔ ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ።
፳፡ በክፋት ፡ ይናገሩብሃልና ፤
ጠላቶችህም ፡ በከንቱ ፡ ያምፁብሃል ።
፳፩፡ አቤቱ ፥ የሚጠሉህን ፡ እኔ ፡ የጠላሁ ፡ አይደለ
ሁምን ?
ስለ ፡ ጠላቶችህም ፡ አልተሰቀቀሁምን ?
፳፪፡ ፍጹም ፡ ጥል ፡ ጠላኋቸው ፤ ጠላቶችም ፡ ሆኑኝ ።
፳፫፡ አቤቱ ፥ መርምረኝ ፡ ልቤንም ፡ እወቅ ፤
ፍተነኝ ፡ መንገዴንም ፡ እወቅ ፤
፳፬፡ በደልንም ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ብታገኝ ፡ እይ ፤
የዘላለምንም ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፱ ። (፻፵)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ፪፡ አቤቱ ፥ ከክፉ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ፥
በልባቸውም ፡ ክፉ ፡ ካሰቡ ፡
ከዓመፀኞች ፡ ሰዎች ፡ ጠብቀኝ ፤
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ለሰልፍ ፡ ይከማቻሉ ።

ምላሳቸውን ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ ሳሉ ፤ ፫፡
ከከንፈራቸው ፡ በታች ፡ የእፉኝት ፡ መርዝ ፡
ነው ።
አቤቱ ፥ ከኃጢአተኞች ፡ እጅ ፡ ጠብቀኝ ፥ ፬፡
እርምጃዬንም ፡ ሊያሰናክሉ ፡ ከመከሩ ፡
ከዓመፀኞች ፡ አድነኝ ።
ትዕቢተኞች ፡ ወጥመድን ፡ ሰወሩብኝ ፥ ፭፡
ለእግሮቼም ፡ የወጥመድ ፡ ገመድን ፡ ዘረጉ ፤
በመንገድ ፡ ዕንቅፋትን ፡ አኖሩ ።
እግዚአብሔርንም ፡— አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፤ ፮፡
የልመናዬን ፡ ቃል ፥ አቤቱ ፥ አድምጥ ፡ አል
ሁት ።
አቤቱ ፥ ጌታዬ ፥ የመድኃኒቴ ፡ ጕልበት ፥ ፯፡
በሰልፍ ፡ ቀን ፡ ራሴን ፡ ሸፈንህ ።
አቤቱ ፥ ከምኞቴ ፡ የተነሣ ፡ ለኃጢአተኞች ፡ አት ፰፡
ስጠኝ ፤
በላዩ ፡ ተማከሩ ፡ እንዳይጓደዱ ፡ አትተወኝ ።
የሚከብቡኝን ፡ ራስ ፡ የከንፈራቸው ፡ ክፋት ፡ ፱፡
ይክደናቸው ።
የእሳት ፡ ፍም ፡ በላያቸው ፡ ይውደቅ ፡ ፲፡
እንዳይነሡም ፡ ወደ ፡ እሳትና ፡ ወደ ፡ ማዕበል ፡
ይጣሉ ።
ተናጋሪ ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አይጸናም ፡ ፲፩፡
ዓመፀኛን ፡ ሰው ፡ ክፋት ፡ ለጥፋት ፡ ይፈልገዋል ።
እግዚአብሔር ፡ ለድሀ ፡ ዳኝነትን ፡ ፲፪፡
ለችግረኛም ፡ ፍርድን ፡ እንዲያደርግ ፡ አወቅሁ ።
ጻድቃንም ፡ በእውነት ፡ ስምህን ፡ ያመሰግናሉ ፤ ፲፫፡
ቅኖችም ፡ በፊትህ ፡ ይኖራሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፵ ። (፻፵፩)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ስማኝ ፤ ፩፡
ወደ ፡ አንተ ፡ ስጮኽም ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡
አድምጥ ።
ጸሎቴን ፡ በፊትህ ፡ እንደ ፡ ዕጣን ፡ ተቀበልልኝ ፤ ፪፡
እጅ ፡ መንሣቴም ፡ እንደ ፡ ሠርክ ፡ መሥዋዕት ፡
ትሁን ።
አቤቱ ፡ ለአፌ ፡ ጠባቂ ፡ አኑር ፥ ፫፡
የከንፈሮቼንም ፡ መዝጊያ ፡ ጠብቅ ።
ልቤን ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አትመልሰው ፥ ፬፡
ዓመፅን ፡ ከሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡
ለኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ እንዳልሰጥ ፡
ከምርጦቻቸውም ፡ ጋር ፡ አልተባበር ።
ጻድቅ ፡ በምሕረት ፡ ይገሥጸኝ ፡ ይዘልፈኝም ፥ ፭፡
የኃጢአተኛ ፡ ዘይት ፡ ግን ፡ ራሴን ፡ አይቀባ ፤
ጸሎቴ ፡ ገና ፡ በክፋታቸው ፡ ላይ ፡ ነውና ።
ኃያላኖቻቸው ፡ በዓለት ፡ አጠገብ ፡ ተጣሉ ፡ ፮፡
ጣፋጭ ፡ ናትና ፡ ቃሌን ፡ ይሰማሉ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተሰነጠቀ ፡ እንደ ፡ መሬት ፡ ፯፡
ጓል ፥
እንዲሁ ፡ አጥንቶቻችን ፡ በሲኦል ፡ ተበተኑ ።
አቤቱ ፡ ጌታ ፥ ዓይኖቼ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ናቸውና ፡ ፰፡
በአንተ ፡ታመንሁ ፥ ነፍሴን ፡ አታውጣት ።
ከሰወሩብኝ ፡ ወጥመድ ፥ ፱፡

ዓመፅንም ፡ ከሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ዕንቅፋት ፡
ጠብቀኝ ።
፲፡ እኔ ፡ ብቻዬን ፡ እስካልፍ ፡ ድረስ ፡
ኃጢአተኞች ፡ በወጥመዳቸው ፡ ይውደቁ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፩ ። (፻፵፪)

ጸሎት ፤
በዋሻ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩፡ በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፤
በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመንሁ ።
፪፡ ልመናዬን ፡ በፊቱ ፡ አፈስሳለሁ ፤
መከራዬንም ፡ በፊቱ ፡ እናገራለሁ ።
፫፡ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ ባለቀች ፡ ጊዜ ፡ መንገዴን ፡
አወቅህ ፤
በምሄድባት ፡ በዚያች ፡ መንገድ ፡ ወጥመድን ፡
ሰወሩብኝ ።
፬፡ ወደ ፡ ቀኝ ፡ ተመለከትሁ ፡ አየሁም ፥
የሚያውቀኝም ፡ አጣሁ ፤
መሸሸጊያም ፡ የለኝም ፥ ስለ ፡ ነፍሴም ፡ የሚመ
ራመር ፡ የለም ።
፭፡ አቤቱ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡—
አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህ ፥
በሕያዋንም ፡ ምድር ፡ አንተ ፡ እድል ፡ ፈንታዬ ፡
ነህ ፡ አልሁ ።
፮፡ እጅግ ፡ ተቸግሬአለሁና ፡ ወደ ፡ ልመናዬ ፡ አድ
ምጥ ፤
በርትተውብኛልና ፡ ከሚያሳድዱኝ ፡ አድነኝ ።
፯፡ አቤቱ ፥ ስምህን ፡ አመሰግን ፡ ዘንድ ፡
ነፍሴን ፡ ከወህኒ ፡ አውጣት ፤
ዋጋዬን ፡ እስክትሰጠኝ ፡ ድረስ ፡
ጻድቃን ፡ እኔን ፡ ይጠብቃሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፪ ። (፻፵፫)

ልጁ ፡ ባሳደደው ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ፥ ጸሎቴን ፡ ስማ ፤
በእውነትህ ፡ ልመናዬን ፡ አድምጥ ፥
በጽድቅህም ፡ መልስልኝ ።
፪፡ ሕያው ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ጻድቅ ፡ አይደለምና ፡
ከባሪያህ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ አትግባ ።
፫፡ ጠላት ፡ ነፍሴን ፡ አሳድዶአታል ፥
ሕይወቴንም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አጐስቍሎ
አታል ፤
ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ በጨለማ ፡ አኑሮ
ኛል ።
፬፡ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ አለቀችብኝ ፥
ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ደነገጠብኝ ።
፭፡ የቀድሞውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ፥
ሥራህንም ፡ ሁሉ ፡ አሰላሰልሁ ፤
የእጅህንም ፡ ሥራ ፡ ተመለከትሁ ።
፮፡ እጆቼን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ዘረጋሁ ፤
ነፍሴም ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አንተን ፡ ተጠ
ማች ።
፯፡ አቤቱ ፥ ፈጥነህ ፡ ስማኝ ፤ ነፍሴ ፡ አልቃለች ፤
ፊትህን ፡ ከኔ ፡ አትመልስ ፥

ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ እንደሚወርዱ ፡ አልሁን ።
አንተን ፡ ታምኛለሁና ፡ ፰፡
በማለዳ ፡ ምሕረትህን ፡ አሰማኝ ፤
አቤቱ ፥ ነፍሴን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አንሥቻለሁና ፡
የምሄድበትን ፡ መንገድ ፡ አስታውቀኝ ።
አቤቱ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ ተማፅኛለሁና ፡ ፱፡
ከጠላቶቼ ፡ አድነኝ ።
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህና ፡ ፈቃድህን ፡ ለማድረግ ፡ ፲፡
አስተምረኝ ፤
ቅዱስ ፡ መንፈስህም ፡ በጽድቅ ፡ ምድር ፡ ይም
ራኝ ።
አቤቱ ፥ ስለ ፡ ስምህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ፤ ፲፩፡
በጽድቅህም ፡ ነፍሴን ፡ ከመከራዋ ፡ አውጣት ።
በምሕረትህ ፡ ጠላቶቼን ፡ ደምስሳቸው ፥ ፲፪፡
እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝና ፡
ነፍሴን ፡ የሚያስጨንቁአትን ፡ ሁሉ ፡ አጥፋ
ቸው ።

መዝሙር ፡ ፻፵፫ ። (፻፵፬)

ስለ ፡ ጎልያድ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ይባረክ ፥ ፩፡
ለእጆቼ ፡ ሰልፍን ፥ ለጣቶቼም ፡ ዘመቻን ፡ የሚ
ያስተምር ፤
መሐሪዬና ፡ መሸሸጊያዬ ፥ መጠጊያዬና ፡ መድ ፪፡
ኃኒቴ ፤
ረዳቴና ፡ መታመኛዬም ፤
ሕዝቤንም ፡ ከእኔ ፡ በታች ፡ የሚያስገዛልኝ ።
አቤቱ ፥ እርሱን ፡ ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ፫፡
ምንድር ፡ ነው ?
ታስብለት ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ሰው ፡ ከንቱን ፡ ነገር ፡ ይመስላል ፤ ፬፡
ዘመኑ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋል ።
አቤቱ ፥ ሰማዮችህን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አድርጋቸው ፡ ፭፡
ውረድም ፤
ተራሮችን ፡ ዳስሳቸው ፡ ይጢሱም ።
መብረቆችህን ፡ ብልጭ ፡ አድርጋቸው ፡ በትና ፮፡
ቸውም ፤
ፍላጾችህን ፡ ላካቸው ፡ አስደንግጣቸውም ።
እጅህን ፡ ከአርያም ፡ ላክ ፡ አድነኝም ፡ ፯፡ ፰፡
ከብዙ ፡ ውኆች ፥ አፋቸውም ፡ ምናምንን ፡ ከሚ
ናገር ፥
ቀኛቸው ፡ የሐሰት ፡ ቀኝ ፡ ከሆነ ፥
ከባዕድ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አስጥለኝ ።
አቤቱ ፥ አዲስ ፡ ቅኔ ፡ እቀኝልሃለሁ ፤ ፱፡
አሥር ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በገና ፡ እዘምርልሃ
ለሁ ።
ለነገሥታት ፡ መድኃኒትን ፡ የሚሰጥ ፥ ፲፡
ባሪያውን ፡ ዳዊትን ፡ ከክፉ ፡ ሰይፍ ፡ የሚያድ
ነው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
አድነኝ ፥ አፋቸውም ፡ ምናምንን ፡ ከሚናገር ፥ ፲፩፡
ቀኛቸውም ፡ የሐሰት ፡ ቀኝ ፡ ከሆነ ፥
ከባዕድ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አስጥለኝ ።
ልጆቻቸው ፡ በጕልማስነታቸው ፡ እንደ ፡ አዲስ ፡ ፲፪፡
አትክልት ፡ የሆኑ ፥

ሴቶች ፡ ልጆቻቸውም ፡ እንደ ፡ እልፍኝ ፡ ያማ
ሩና ፡ ያጌጡ ፤
፲፫ ሰቃ ፡ ቤቶቻቸውም ፡ የተሞሉ ፡ በየዓይነቱ ፡ ሰቃ ፡
የሚሰጡ ፥
በጎቻቸውም ፡ ብዙ ፡ የሚወልዱ ፥
በማሰማርያቸውም ፡ የሚበዙ ፥
፲፬ ላሞቻቸውም ፡ የሚሰቡ ፤
ቅጥራቸውም ፡ መፍረሻና ፡ መውጫ ፡ የሌለው ፥
በአደባባዮቻቸውም ፡ ዋይታ ፡ የሌለ ፤
፲፭ እንደዚህ ፡ የሚሆን ፡ ሕዝብ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ የሆነ ፡ ሕዝብ ፡ ምስ
ጉን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፵፬ ። (፻፵፭)

የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩ አምላኬ ፡ ንጉሤ ፡ ሆይ ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃ
ለሁ ፥
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ ዓለምም ፡ እባርካለሁ ።
፪ በየቀኑ ፡ ሁሉ ፡ እባርክሃለሁ ፥
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ ዓለምም ፡ አመሰግናለሁ ።
፫ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ እጅግም ፡ የተመ
ሰገነ ፡ ነው ፤
ለታላቅነቱም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ።
፬ ትውልድ ፡ ትውልድ ፡ ሥራህን ፡ ያመሰግናሉ ፥
ኃይልህንም ፡ ያወራሉ ።
፭ የቅድስናህን ፡ ግርማ ፡ ክብር ፡ ይናገራሉ ፥
ተአምራትህንም ፡ ይነጋገራሉ ።
፮ የግርማህንም ፡ ኃይል ፡ ይናገራሉ ፥
ታላቅነትህንም ፡ ይነጋገራሉ ፥
ብርታትህንም ፡ ይነጋገራሉ ።
፯ የቸርነትህን ፡ ብዛት ፡ መታሰብ ፡ ያወጣሉ ፥
በጽድቅህም ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋሉ ።
፰ እግዚአብሔር ፡ ርኅሩኅና ፡ መሓሪ ፡ ነው ፥
ከቍጣ ፡ የራቀ ፥ ምሕረቱም ፡ ብዙ ፡ ነው ፤
፱ እግዚአብሔር ፡ ለሚታገሡት ፡ ቸር ፡ ነው ።
ምሕረቱም ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ።
፲ አቤቱ ፥ ሥራህ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑሃል ፥
ቅዱሳንህም ፡ ይባርኩሃል ።
፲፩ የመንግሥትህን ፡ ክብር ፡ ይናገራሉ ፥
ኃይልህንም ፡ ይነጋገራሉ ፥
፲፪ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ኃይልህን ፡
የመንግሥትህንም ፡ ግርማ ፡ ክብር ፡ ያስታውቁ ፡
ዘንድ ።
፲፫ መንግሥትህ ፡ የዘላለም ፡ መንግሥት ፡ ናት ፥
ግዛትህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፲፬ እግዚአብሔር ፡ በቃሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ፥
በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ የተፍገመገሙትን ፡ ሁሉ ፡ ይደ
ግፋቸዋል ፥
የወደቁትንም ፡ ያነሣቸዋል ።
፲፭ የሁሉ ፡ ዓይን ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋል ፤
አንተም ፡ ምግባቸውን ፡ በየጊዜው ፡ ትሰጣቸ
ዋለህ ።
፲፮ አንተ ፡ እጅህን ፡ ትከፍታለህ ፥

ሕይወት ፡ ላለውም ፡ ሁሉ ፡ መልካምን ፡ ታጠግ
ባለህ ።
እግዚአብሔር ፡ በመንገዱ ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡ ፲፯
በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ቸር ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ለሚጠሩት ፡ ሁሉ ፥ ፲፰
በእውነት ፡ ለሚጠሩት ፡ ሁሉ ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
ለሚፈሩት ፡ ምኞታቸውን ፡ ያደርጋል ፥ ፲፱
ልመናቸውንም ፡ ይሰማል ፡ ያድናቸዋልም ።
እግዚአብሔር ፡ የሚወድዱትን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብ ፳
ቃል ፤
ኃጢአተኞችንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋል ።
አፌ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ ይናገራል ፤ ፳፩
ሥጋም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ የተቀደሰ
ውን ፡ ስሙን ፡ ይባርክ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፭ ። (፻፵፮)

የሐጌና ፡ የዘካርያስ ፡ መዝሙር ።

ሃሌ ፡ ሉያ ። ፩
ነፍሴ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኚ ።
በሕይወቴ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ፤ ፪
በምኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ለአምላኬ ፡ እዘም
ራለሁ ።
ማዳን ፡ በማይችሉ ፡ በሰው ፡ ልጆችና ፡ በአለ ፫
ቆች ፡ አትታመኑ ።
ነፍሱ ፡ ትወጣለች ፡ ወደ ፡ መሬቱም ፡ ይመለሳል ፤ ፬
ያን ፡ ጊዜ ፡ ምክሩ ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ረዳቱ ፡ የሆነ ፡ ፭
ተስፋውም ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡
የሆነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
እርሱም ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ባሕርንም ፥ በእ ፮
ነርሱ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፤
እውነትን ፡ ለዘላለም ፡ የሚጠብቅ ፡
ለተበደሉት ፡ የሚፈርድ ፥ ፯
ለተራቡ ፡ ምግብን ፡ የሚሰጥ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ የታሰሩትን ፡ ይፈታል ፤
እግዚአብሔር ፡ የወደቁትን ፡ ያነሣል ፤ ፰
እግዚአብሔር ፡ ዕውሮችን ፡ ጥበበኞች ፡ ያደር
ጋቸዋል ፤
እግዚአብሔር ፡ ጻድቃንን ፡ ይወድዳል ፤
እግዚአብሔር ፡ ስደተኞችን ፡ ይጠብቃል ፤ ፱
ድሀ ፡ አደጎችንና ፡ ባልቴቶችን ፡ ይቀበላል ፤
የኃጢአተኞችንም ፡ መንገድ ፡ ያጠፋል ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይነግሣል ፤ ፲
ጽዮን ፡ ሆይ ፥ አምላክሽ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፮ ። (፻፵፯)

የሐጌና ፡ የዘካርያስ ፡ መዝሙር ።

እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፥ መዝሙር ፡ መል ፩
ካም ፡ ነውና ።
ለአምላካችን ፡ ምስጋና ፡ ያማረ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይሠራል ፥ ፪
ከእስራኤልም ፡ የተበተኑትን ፡ ይሰበስባል ።
ልባቸውን ፡ የቈሰሉትን ፡ ይፈውሳል ፥ ፫

ሕማማቸውንም ፡ ይጠግናል ።
፬ የከዋክብትንም ፡ ብዛት ፡ ይቈጥራል ፥
ሁሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ይጠራቸዋል ።
፭ ጌታችን ፡ ታላቅ ፡ ነው ፥ ኃይሉም ፡ ታላቅ ፡ ነው ፥
ለጥበቡም ፡ ቍጥር ፡ የለውም ።
፮ እግዚአብሔር ፡ የዋሃንን ፡ ያነሣል ፥
ኃጢአተኞችን ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ድረስ ፡
ያዋርዳል ።
፯ ለእግዚአብሔር ፡ በምስጋና ፡ ዘምሩ ፥
ለአምላካችንም ፡ በመሰንቆ ፡ ዘምሩ ፡
፰ ሰማዩን ፡ በደመናት ፡ ይሸፍናል ፥
ለምድርም ፡ ዝናብን ፡ ያዘጋጃል ፡
ሣርን ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ ያበቅላል ፤
ለምለሙንም ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ጥቅም ።
፱ ለሚጠሩት ፡ ለቍራዎች ፡ ጫጩቶች ፡
ለእንስሶችም ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጣል ።
፲ የፈረስን ፡ ኃይል ፡ አይወድድም ፥
በሰውም ፡ ጭን ፡ አይደሰትም ።
፲፩ እግዚአብሔር ፡ በሚፈሩት ፥
በምሕረቱም ፡ በሚታመኑ ፡ ይደሰታል ።

መዝሙር ፡ ፻፵፯ ።

(፲፪) ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔርን ፡ አመ
ስግኚ ፥
(፲፫) ጽዮንም ፡ ሆይ ፥ ለአምላክሽ ፡ እልል ፡ በዪ ፡
የደጆችሽን ፡ መወርወሪያ ፡ አጽንቶአልና ፥
ልጆችንም ፡ በውስጥሽ ፡ ባርኮአልና ።
(፲፬) በወሰንሽም ፡ ሰላምን ፡ አደረገ ፥
የስንዴንም ፡ ስብ ፡ አጠገበሽ ።
(፲፭) ነገሩን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይሰድዳል ፥
ቃሉም ፡ እጅግ ፡ ፈጥኖ ፡ ይሮጣል ።
(፲፮) አመዳዩን ፡ እንደ ፡ በዘቶ ፡ ይሰጣል ፤
ጉሙን ፡ እንደ ፡ አመድ ፡ ይበትነዋል ፤
(፲፯) በረዶውን ፡ እንደ ፡ ፍርፋሪ ፡ ያወርዳል ፤
በበረዶውስ ፡ ፊት ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
(፲፰) ቃሉን ፡ ልኮ ፡ ያቀልጠዋል ፡
ነፋሱን ፡ ያነፍሳል ፥ ውኆችንም ፡ ያፈስሳል ።
(፲፱) ቃሉን ፡ ለያዕቆብ ፥
ሥርዓቱንና ፡ ፍርዱን ፡ ለእስራኤል ፡ ይናገራል ።
(፳) ለሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አላደረገም ፥
ፍርዱንም ፡ አልገለጠላቸውም ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፰ ።

የሐጌና ፡ የዘካርያስ ፡ መዝሙር ።

ሃሌ ፡ ሉያ ።
እግዚአብሔርን ፡ ከሰማያት ፡ አመስግኑት ፡
በአርያም ፡ አመስግኑት ።
መላእክቱ ፡ ሁሉ ፥ አመስግኑት ፡
ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፥ አመስግኑት ።
ፀሐይና ፡ ጨረቃ ፥ አመስግኑት ፤
ከዋክብትና ፡ ብርሃን ፡ ሁሉ ፥ አመስግኑት ።
ሰማየ ፡ ሰማያት ፥ አመስግኑት ፡
የሰማያት ፡ በላይም ፡ ውኆ ።

እርሱ ፡ ብሎአልና ፥ ሆኑም ፤ ፭
እርሱም ፡ አዝዞአልና ፥ ተፈጠሩም ፤
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመስግኑት ።
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ አቆማቸው ፤ ፮
ትእዛዝን ፡ ሰጠ ፥ አያልፉምም ።
እባቦች ፡ ጥልቆችም ፡ ሁሉ ፥ ፯
እግዚአብሔርን ፡ ከምድር ፡ አመስግኑት ፤
እሳትና ፡ በረዶ ፡ አመዳይና ፡ ውርጭ ፥ ፰
ቃሉን ፡ የሚያደርግ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡
ተራሮች ፡ ኰረብቶችም ፡ ሁሉ ፥ ፱
የሚያፈራም ፡ ዛፍ ፡ ዝግባም ፡ ሁሉ ፤
አራዊትም ፡ እንስሳትም ፡ ሁሉ ፥ ፲
ተንቀሳቃሾችም ፡ የሚበርሩ ፡ ወፎችም ፤
የምድር ፡ ነገሥታት ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፥ ፲፩
አለቆች ፡ የምድርም ፡ ፈራጆች ፡ ሁሉ ፡
ጐልማሶችና ፡ ቈነጃጅቶች ፥ ፲፪
ሽማግሌዎችና ፡ ልጆች ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመስግኑ ፤ ፲፫
ስሙ ፡ ብቻውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፥
ምስጋናውም ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነው ።
የሕዝቡንም ፡ ቀንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፤ ፲፬
የቅዱሳኑንም ፡ ሁሉ ፡ ምስጋና ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ለቀረበ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ሕዝብ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፱ ።

ሃሌ ፡ ሉያ ። ፩
ለእግዚአብሔር ፡ አዲሱን ፡ ቅኔ ፡ ተቀኙለት ፤
ምስጋናው ፡ በቅዱሳኑ ፡ ጉባኤ ፡ ነው ።
እስራኤል ፡ በፈጣሪው ፡ ደስ ፡ ይበለው ፥ ፪
የጽዮንም ፡ ልጆች ፡ በንጉሣቸው ፡ ሐሤትን ፡
ያድርጉ ።
ስሙን ፡ በዘፈን ፡ ያመስግኑ ፥ ፫
በከበሮና ፡ በመሰንቆም ፡ ይዘምሩለት ።
እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ተደስቶአልና ፥ ፬
የዋሃንንም ፡ በማዳኑ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋልና ።
ቅዱሳን ፡ በክብር ፡ ይመኩ ፤ ፭
በምንጣፋቸውም ፡ ላይ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ በጕሮሮአቸው ፡ ነው ፤ ፮
ሁለት ፡ አፍ ፡ ያለውም ፡ ሰይፍ ፡ በእጃቸው ፡
ነው ፥
በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ በቀልን ፥ ፯
በሰዎችም ፡ መካከል ፡ ቅጣትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
ንጉሦቻቸውን ፡ በሰንሰለት ፥ ፰
አለቆቻቸውንም ፡ በእግር ፡ ብረት ፡ ያስሩ ፡ ዘንድ ፡
የተጻፈውን ፡ ፍርድ ፡ ያደርጉባቸው ፡ ዘንድ ። ፱
ለቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ይህች ፡ ክብር ፡ ናት ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፶ ።

ሃሌ ፡ ሉያ ። ፩
እግዚአብሔርን ፡ በመቅደሱ ፡ አመስግኑት ፤
በኃይሉ ፡ ጠፈር ፡ አመስግኑት ።

፬ ፡ በችሎቱ ፡ አመስግኑት ፡
በታላቅነቱ ፡ ብዛት ፡ አመስግኑት ።
፭ ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡ አመስግኑት ፡
በበገናና ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑት ።
፬ ፡ በከበሮና ፡ በዘፈን ፡ አመስግኑት ፤
በአውታርና ፡ በእምቢልታ ፡ አመስግኑት ።
ድምፁ ፡ መልካም ፡ በሆነ ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ፡ ፭ ፡
እልልታ ፡ በለው ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ።
እስትንፋስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፮ ፡
ያመስግን ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መጽሐፈ ፡ ምሳሌ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎ
ሞን ፡ ምሳሌዎች ፡
፪ ፡ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ለማወቅ ፥
የእውቀትንም ፡ ቃል ፡ ለማስተዋል ፥
፫ ፡ የጥበብን ፡ ትምህርት ፡
ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ ቅንነትንም ፡ ለመቀበል ፥
፬ ፡ ብልሃትን ፡ ለአላዋቂዎች ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡
ለጐበዛዝትም ፡ እውቀትንና ፡ ጥንቃቄን ፥
፭ ፡ ጠቢብ ፡ እነዚህን ፡ ከመስማት ፡ ጥበብን ፡ ይጨ
ምራል ፥
አስተዋይም ፡ መልካም ፡ ምክርን ፡ ገንዘቡ ፡
ያደርጋል ፥
፮ ፡ ምሳሌንና ፡ ትርጓሜን ፡
የጠቢባንን ፡ ቃልና ፡ የተሸሸገውን ፡ ነገር ፡ ለማ
ስተዋል ።

፯ ፡ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ፤
ሰነፎች ፡ ግን ፡ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ይንቃሉ ።
፰ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፥ የአባትህን ፡ ምክር ፡ ስማ ፥
የእናትህንም ፡ ሕግ ፡ አትተው ፤
፱ ፡ ለራስህ ፡ የሞገስ ፡ ዘውድ ፡
ለአንገትህም ፡ ድሪ ፡ ይሆንልሃልና ።
፲ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ኃጢአተኞች ፡ ቢያባብሉህ ፡ እሺ ፡
አትበል ።
፲፩ ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ና ፡ እናድብ ፥
ለንጹሕም ፡ ያለ ፡ ምክንያት ፡ ወጥመድን ፡ እን
ሽምቅበት ፡ ቢሉ ፤
በሕይወታቸው ፡ ሳሉ ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ ሆነን ፡ ፲፪ ፡
እንዋጣቸው ፥
በሙሉም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወድቁ ፡
ይሁኑ ፡
መልካሙን ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡ እናገኛለን ፥ ፲፫ ፡
ከምርኮውም ፡ ቤታችንን ፡ እንሞላለን ፤
ዕጣህን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ጣል ፡ ፲፬ ፡
ለሁላችንም ፡ አንድ ፡ ከረጢት ፡ ይሁን ፡ ቢሉ ፡
ልጄ ፡ ሆይ ፥ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በመንገድ ፡ አት ፲፭ ፡
ሂድ ፥
ከጎዳናቸውም ፡ እግርህን ፡ ፈቀቅ ፡ አድርግ ፤
እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ይሮጣሉና ፥ ፲፮ ፡
ደም ፡ ለማፍሰስም ፡ ይፈጥናሉና ።
መርበብ ፡ በወፎች ፡ ዓይን ፡ ፊት ፡ በከንቱ ፡ ትተ ፲፯ ፡
ከላለችና ።
እነርሱም ፡ በደማቸው ፡ ላይ ፡ ያደባሉ ፥ ፲፰ ፡
በነፍሳቸውም ፡ ላይ ፡ ይሸምቃሉ ።
እንዲሁ ፡ ይህ ፡ መንገድ ፡ ትርፍን ፡ ለማግኘት ፡ ፲፱ ፡
የሚሳሳ ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
የባለቤቱን ፡ ነፍስ ፡ ይነጥቃል ።

ጥበብ ፡ በጎዳና ፡ ትጮኻለች ፤ ፳ ፡
በአደባባይ ፡ ድምፅዋን ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለች ፤
በአደባባይ ፡ ትጣራለች ፤ ፳፩ ፡
በከተማይቱ ፡ መግቢያ ፡ በር ፡ ቃልን ፡ ትናገራ
ለች ፡—
እናንት ፡ አላዋቂዎች ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ አላዋቂ ፳፪ ፡
ነት ፡ ትወድዳላችሁ ?
ፌዘኞችም ፡ ፌዝን ፡ ይፈቅዳሉ ?
ሰነፎችም ፡ እውቀትን ፡ ይጠላሉ ?

፳፫ ፡ ወደ ፡ ዘለፋዬ ፡ ተመለሱ ፡
እነሆ ፥ መንፈሴን ፡ አፈስስላችኋለሁ ፡
ቃሌን ፡ አስተምራችኋለሁ ።
፳፬ ፡ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ እምቢ ፡ ስላላችሁ ፥
እጄን ፡ በዘረጋሁ ፡ ጊዜ ፡ ማንም ፡ ስላላስተዋለ ፡
፳፭ ፡ ምክሬን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ቸል ፡ ስላላችሁ ፥
ዘለፋዬንም ፡ ስላልፈቀዳችሁ ፡
፳፮ ፡ እኔም ፡ ስለዚህ ፡ በጥፋታችሁ ፡ እስቃለሁ ፡
ጥፋታችሁም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አላግጥባችኋለሁ ፡
፳፯ ፡ ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጕርፍ ፡ በደረሰባችሁ ፡ ጊዜ ፥
ጥፋታችሁም ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ በመጣ ፡
ጊዜ ፥
ጭንቅና ፡ መከራ ፡ በወረደባችሁ ፡ ጊዜ ።
፳፰ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ይጠሩኛል ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አልመ
ልስም ፡
ተግተው ፡ ይሹኛል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ አያገኙኝም ።
፳፱ ፡ እውቀትን ፡ ጠልተዋልና ፥
እግዚአብሔርንም ፡ መፍራት ፡ አልመረጡምና ፡
፴ ፡ ምክሬን ፡ አልፈቀዱምና ፡
ዘለፋዬንም ፡ ሁሉ ፡ ንቀዋልና ፡
፴፩ ፡ ስለዚህ ፡ የመንገዳቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉ ፥
ከራሳቸው ፡ ምክር ፡ ይጠግባሉ ።
፴፪ ፡ አላዋቂዎችን ፡ ከጥበብ ፡ መራቅ ፡ ይገድላቸዋ
ልና ፥
ሰነፎችንም ፡ ቸልተኛ ፡ መሆን ፡ ያጠፋቸዋልና ።
፴፫ ፡ የሚሰማኝ ፡ ግን ፡ በእርጋታ ፡ ይቀመጣል ፥
ከመከራም ፡ ሥጋት ፡ ያርፋል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ቃሌን ፡ ብትቀበል ፥
ትእዛዜንም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ሸሽገህ ፡ ብት
ይዛት ፥
፪ ፡ ጆሮህ ፡ ጥበብን ፡ እንዲያደምጥ ፡ ታደርጋለህ ፥
ልብህንም ፡ ወደ ፡ ማስተዋል ፡ ታዘነብላለህ ።
፫ ፡ ረቂቅ ፡ እውቀትን ፡ ብትጠራት ፥
ለማስተዋልም ፡ ድምፅህን ፡ ብታነሣ ፥
፬ ፡ እርስዋንም ፡ እንደ ፡ ብር ፡ ብትፈላልጋት ፥
እርስዋንም ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ገንዘብ ፡ ብትሻት ፡
፭ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ታው
ቃለህ ፥
የአምላክንም ፡ እውቀት ፡ ታገኛለህ ።
፮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ይሰጣልና ፤
ከአፉም ፡ እውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ ይወጣሉ ፤
፯ ፡ እርሱ ፡ ለቅኖች ፡ ደኅንነትን ፡ ያከማቻል ፤
ያለ ፡ ነውር ፡ ለሚሄዱትም ፡ ጋሻ ፡ ነው ፤
፰ ፡ የፍርድን ፡ ጎዳና ፡ ይጠብቃል ፤
የቅዱሳኑንም ፡ መንገድ ፡ ያጸናል ።
፱ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡
ቅንነትንና ፡ መልካም ፡ መንገድን ፡ ሁሉ ፡ ታስ
ተውላለህ ።
፲ ፡ ጥበብ ፡ ወደ ፡ ልብህ ፡ ትገባለችና ፥
እውቀትም ፡ ነፍስህን ፡ ደስ ፡ ታሰኛለችና ፡
፲፩ ፡ ጥንቃቄ ፡ ይጠብቅሃል ፥
ማስተዋልም ፡ ይጋርድሃል ፥
ከክፉ ፡ መንገድ ፡ አንተን ፡ ለማዳን ፥ ፲፪ ፡
ጠማማ ፡ ነገርን ፡ ከሚናገሩም ፡ ሰዎች ፡
እነርሱም ፡ በጨለማ ፡ መንገድ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ፲፫ ፡
የቀናውን ፡ ጎዳና ፡ የሚተዉ ፥
ክፉ ፡ በመሥራት ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ፲፬ ፡
በጠማማነትም ፡ ደስታን ፡ የሚያደርጉ ፥
መንገዳቸውን ፡ የሚጠመዝዙ ፡ ፲፭ ፡
አካሄዳቸውንም ፡ የሚያጣምሙ ፡ ናቸው ፡
ከጋለሞታ ፡ ሴት ፡ አንተን ፡ ለመታደግ ፥ ፲፮ ፡
ቃልዋን ፡ ከምታለዝብ ፡ ከሌላዪቱም ፡ ሴት ፡
የሕፃንነት ፡ ወዳጅዋን ፡ የምትተው ፡ ፲፯ ፡
የአምላክዋንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የምትረሳ ፡
ቤትዋ ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ያዘነበለ ፡ ነው ፥ ፲፰ ፡
አካሄድዋም ፡ ወደ ፡ ሙታን ፡ ጥላ ።
ወደ ፡ እርስዋ ፡ የሚገቡ ፡ ሁሉ ፡ አይመለሱም ፥ ፲፱ ፡
የሕይወትንም ፡ ጎዳና ፡ አያገኙም ፤
አንተም ፡ በደጋግ ፡ ሰዎች ፡ መንገድ ፡ እንድት ፳ ፡
ሄድ ፤
የጻድቃንንም ፡ ጎዳና ፡ እንድትጠብቅ ።
ቅኖች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉና ፥ ፳፩ ፡
ፍጹማንም ፡ በእርስዋ ፡ ይኖራሉና ፡
ኃጥአን ፡ ግን ፡ ከምድር ፡ ይጠፋሉ ፥ ፳፪ ፡
ዓመፀኞችም ፡ ከእርስዋ ፡ ይነጠቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ልጄ ፡ ሆይ ፥ ሕጌን ፡ አትርሳ ፥ ፩ ፡
ልብህም ፡ ትእዛዛቴን ፡ ይጠብቅ ።
ብዙ ፡ ዘመናትና ፡ ረጅም ፡ ዕድሜ ፡ ፪ ፡
ሰላምም ፡ ይጨምሩልሃልና ።
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ከአንተ ፡ አይራቁ ፡ ፫ ፡
በአንገትህ ፡ እሰራቸው ፤
በልብህ ፡ ጽላት ፡ ጻፋቸው ።
በእግዚአብሔርና ፡ በሰው ፡ ፊትም ፡ ፬ ፡
ሞገስንና ፡ መልካም ፡ ዝናን ፡ ታገኛለህ ።
በፍጹም ፡ ልብህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመን ፥ ፭ ፡
በራስህም ፡ ማስተዋል ፡ አትደገፍ ፤
በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡ እወቅ ፥ ፮ ፡
እርሱም ፡ ጎዳናህን ፡ ያቀናልሃል ።
በራስህ ፡ አስተያየት ፡ ጠቢብ ፡ አትሁን ፤ ፯ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ፍራ ፥ ከክፋትም ፡ ራቅ ፤
ይህም ፡ ለሥጋህ ፡ ፈውስ ፡ ይሆንልሃል ፥ ፰ ፡
ለአጥንትህም ፡ ጠገን ።
እግዚአብሔርን ፡ ከሀብትህ ፡ አክብር ፥ ፱ ፡
ከፍሬህም ፡ ሁሉ ፡ በኵራት ፡
ጐተራህም ፡ እህልን ፡ ይሞላል ፥ ፲ ፡
መጥመቂያህም ፡ በወይን ፡ ጠጅ ፡ ሞልታ ፡ ትት
ረፈረፋለች ።

ልጄ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ተግሣጽ ፡ ፲፩ ፡
አትናቅ ፥
በገሠጸህም ፡ ጊዜ ፡ አትመረር ።
እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ይገሥጻልና ፥ ፲፪ ፡
አባት ፡ የሚወድደውን ፡ ልጁን ፡ እንደሚገሥጽ ።
ጥበብን ፡ የሚያገኝ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፥ ፲፫ ፡